

To THE EDITOR OF THE UTKAL DIPAK
Sir,

I should be obliged if you would insert the following in your paper, and if you would kindly enlighten me on the following points :—

1. Why was the Rent Bill taken up by the Orissa Association ? Very few clauses of it apply to Orissa, as Orissa is a permanently settled province. Bill is mainly intended for Bengal and Behar. The opinion of the Association has not been asked by the authorities. What then led the Association to criticise the Bill and to hamper the hands of government ?

2. Why has the Sub-Committee been formed when there is already a Managing Committee where the Zemindary element is fairly represented ?

3. Why has the Sub-Committee been formed as to give the Zemindary element preponderance in it ?

4. How has the Sub-Committee arrived at the conclusion that "Transferability of right" if granted to the ryots will lead to their ruin ? It has not had get a fair trial. The greatest economic thinkers are of a different opinion, and the experience of countries like America, France and Switzerland confirms that opinion. How then has the Sub-Committee arrived at the abrupt conclusion that transferability of right will only lead to the ruin of the ryots ?

The Sub-Committee takes the instance of some cultivators of Khorda, but has the Sub-Committee statistics, as to the total number of cultivators of the Khorda Estate and the number of cultivators that has transferred their right to their ruin ? If the Sub-Committee has not, what right have they to condemn a good measure gratuitously ? Supposing it may lead to abuse in isolated cases, is that a reason for condemning it altogether ? No legislation can be final, it is but experimental, and if abuses occur, is there anything to arrest the hand of our benevolent government from re-

medying them ? Why assume the darker side, but not the brighter ? Why assume that all the ryots are idiots, quite unconscious of their own interest ? Does this seem reasonable on the face of it ? Does common sense dictate it ? Let not the Sub-Committee, under pretence of guarding the interests of the ryots, throw burning coals upon them. To condemn it beforehand without seeing its practical working is like condemning swimming and preventing your child from practising it, because in some cases it has ended in accident.

"Occupancy Right" and "Transferability of Right" are the essence of the Rent Bill, and if you take away the latter, and that unjustly, without sufficient grounds and without knowing its practical bearing, you make the Bill a half measure and defeat the purposes of the Bill. Unless you give both, you do not give the ryots a real property in the land he cultivates.

In the name of conscience and fair play, I earnestly entreat the Association that they should not tinker with the just rights of a hard-working, deserving but much oppressed class, that are the real backbone of our society, the real source of our wealth.

25th July 1883) Yours Sincerely
Katak, J A Spectator.

We think the Association is perfectly justified in considering the Bill, for the 1st Section of it provides that it may be extended whole or in part to Orissa at the discretion of Government; and we should be surprised if the ryots of Orissa would be excluded from the benefits of the proposed law simply because it is not a permanently settled Province.—Ed.

ମାନ୍ୟାଦ୍ୱୋଧନ ।

(ପୂର୍ବପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍କଳ)

ଆଜି ଦିନର ମର୍ମ ! ଏହି—

ତୋର ଏ ପ୍ରକାଶ ମୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡ ଅନ୍ତରେ
ଧରେ, ମାଜେ, ଲଜେ, ମାନାମଠେ ଅନ୍ତରେ
ଭୋଗ କର ଅଛିବ ମୋହର ତୋରିବ ।
ଏହି ଭୋଗେ ମୁଣ୍ଡ ଅନ୍ତରେ
ତୀର କୋହି ଦୋଷ ଅଛି ଅନ୍ତରେ
ତୁମ୍ଭେ, ପୁଣି ପୁଣି ଦେଖେ ଦୂର ମୁଣ୍ଡର
ଭୋଗ, ଏହି ଧରେ ସେହି କବ ବେହି ମୁଣ୍ଡ ।

ଅନଳେ ଶ୍ରାପିତ ଗୁଣେ ବାର
ପେମନ୍ତ ପଥ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଶୁଷ୍କତା ବହେ,
ଅଳଙ୍କ ଅଳଙ୍କ ଶୀଘର ମର୍ମ କର
ତେବେ ତାହା ବଦଳବ ଯାଏ କର ।
ପ୍ରେରଣରେ ପେହର ନର
କହୁବ କରେ ଅହାର ଶାହି ନାହିଁ ଦରକର
ମଳ ମୁଢେ, ପ୍ରକାଶିତ ; ତେମନ୍ତ ତୋହୋର
ଭୋଗେ ଅବୁରି କାହିଁ ବନ୍ଦ କରୁ ବରୁର ?

କଳନର ମାଟ ହେଉ ପିତା ।
ତୁମେକ ପ୍ରାପନେ ଯାର କରଇ ବୋଧେ ରହଇ
କୋହି, ବସ୍ତୁ-ବସ୍ତୁ ସେ ଅମତବାନମା
ପ୍ରମାଦ ବ ଶାରିଧାମ ସିଧାରିନ ଦବା ?
ଦେଖ, ଏ ସବାର ରଙ୍ଗଫାଟେ
ଧୀରିଧର୍ମ ପାପ ପ୍ରମାଦ କବା ମନ୍ଦିର
ମନାକମନ ବୋଲାଦଳରେ କହଣେ,
କେ ଅବଦେ କରେ ଗପ, କେ ପଢ଼େ ସବାଟେ,—
ଦେଖ ଶାନ୍ତିନ ବ୍ୟବହାରେ

ସୁଖେ ଅଳକୁଳ ତୁମ୍ଭେ, କେ ପାପ ହୁରିବ ବହେ,
କେ ମଧୁନାଥାକେ ପ୍ରାଚି ଦୂର କରେ,
କେ ଅସବେ ମର ହୋଇ କାବର ଭାଙ୍ଗରେ ।

ତୋର, କହୁ ଯାମାର ଦୂରର ପଣର ଧାର
ପଚ, ଅବେ ଥରେ ଦେବା ଲାଭ କରେ ପଣେ,
ପୁଣି ମୋହି ଭୋଗେ ମାରୁ କାମନା ପୂରଣେ,—
ଅବୁରି ବବେ କନ୍ଦିଲ

ତୁମେକ ତୋହୋର କମେ ହୁଏ ବୃକ୍ଷିତ,
କମାରେ ଦେବ କପଟ, ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ କଳ
ବୁଝ ପାହି ଦିନ ବସାକ କରନ୍ତି !

ଏ ପ୍ରକାଶ କହୁ କରୁ ଗଢ଼,
ତୁମେ ହୋଇ କୁଳମର୍ମ ବିଶ୍ଵାର୍ଣ୍ଣ ମାଟ କର
ପଦିତ ତୋ ବସନ, କୁବ ବୁଝାଇବେ କର
ପୁଣ୍ୟମ ଲଜ୍ଜାମଠେ ଦୂର ସୁନ୍ଦର ।
ଦେଖ ବାସେ କଷି କୁଣ୍ଡରେ

ଅମ୍ବ ପାଇର ଧାମ ଦୁରର ଅଶେ
ଦୁରକୁ ବୁଝାଇବୁ, ପୂର୍ବକାମ ହେବୁ ମରେ,
କୋଲା ଯିବ, ସାଥ ପାଇବୁ ପଞ୍ଚି ରେ !

କିମ୍ବ ଦେଇ ଦୁଷ୍ଟ କିମ୍ବ ପ୍ରାପ
ଦରକାର ପୁଣ୍ୟମର୍ମ ଦେଇ ବୋକୁ କରିବେ,
ଦରକାର ସୁଧ ଅର ପରକାରେ କର
ନିର, ଅବସରରେ କର ଅବର୍ତ୍ତି ।

କରେ ଘୋର ଶବଦିନ, ବୈଶ ଶୋଇ ଲମ୍ବାକ
ରହି ପିଂହା ଏବ ପରେ ଏବ ଶିତ,
ଏବ ପଥେ ଏବ ଅରେ ସରେ ମୋହି କିମ୍ବ ।

କାମାକା କଷ ଦେବ କର
ମୋହାର ବସାର ଲପନ କର ପ୍ରଥାର
ଶାକ କହିବୁ ପାପ କରିବାକୁ ଧର,
ନିଜ ବଳେ ଯିବା କୁଣ୍ଡ ସବଜ ଉତ୍ତର ।

ବୁଝ ଦେବ ବାନାତର ପରେ
କରୁଛ କେ ଅଲୋକ, ଗାନ୍ଧ ଅରେ ପରମା
କୁଣ୍ଡ ଅଧିକ, ରହିବାକ ଲୁଣାଗରେ
ପୁଣ୍ୟ କୁଣ୍ଡ, କୁଣ୍ଡରେ ବୁଝା ବାରାରେ ।

ଏ ସଙ୍ଗଠନ ମଧ୍ୟରେ ଥାଏ
ବେମନ୍ତେ ହୋଇବୁ ପାଇ, ରହ କର୍ତ୍ତାର ହିର
ଶୁଦ୍ଧାୟ ଦୟାରେ ? ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତିରେ
ତାକ, ନାହିଁ ମନ୍ତ୍ରକେଳେ ମାନବେ ସେଇତେ ।
ଦୟାପୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ
ବହୁବୀରୀରାର — “ମୁଁ ଅଛୁ, ମୁଁ ଅଛୁ” ଏବା,
କି ଶରୀର କା ସଂଧାର କୋଣାହିଁ ତୋରେ,
କିନ୍ତୁରେ ଶୁଣ ସୁଖପୂର୍ବ ଅନ୍ତରେ ।
କିନ୍ତୁରେ ଯୋଗିବରେ
ନିବେଦ ହୃଦୟ ସଙ୍ଗ, ତାବ ଦୟାରେ ଚାହାନ
ଦୟାପୁ ପଦବୀଥା, ପାଞ୍ଚବ୍ରତ ଏବର
ଅନ୍ତେ ହେବ, ତୋ ବାବ ପକାଇବେ ଦୂରେ ।
ତିକ ଦୂରିତା ଦେଖି, କିନ୍ତୁ
ପ୍ରାର୍ଥନାର ବନ୍ଦ ହୋଇ, ନବ ନବ କଳ ପାଇ,
ଶୁଦ୍ଧମେ ଅଶ୍ଵାଧତ ଆନନ୍ଦରେ ପାଇ
କର, ଶାନ୍ତିର ଶର୍ମେଷ୍ଟ ପାଇ ଶୁଣ ।
ସେ ଦୃଷ୍ଟିର ମନୋଦରାଖାନ,
ଅମୃତ ଦିବେଶତ, ପଦ, ନନ୍ଦ, ପୂର୍ଣ୍ଣନ,
ଅନ୍ତର, ବର୍ଷା, ଅନ୍ତରୀମ, ଅନ୍ତର,
ଅନ୍ତରଦୟତ, ପୂର୍ବ ମନ୍ତ୍ରକଳାଖ,
ଦୟାପୁ, ସବରୁମାନ,
ସବରୁମାନ, ତରତର ଦୟାପୁ ମନୋଦର
ପଦ, କନ୍ଦୁ, ପୂର୍ଣ୍ଣ, ତାବ, ଅନ୍ତର ଲକ୍ଷଣ,
ପ୍ରକାଶ ଅବଶୀ, ଲାକ କୁଳ ଅବଶୀ ।
ତାବ ଅଛି ଥିବ ରେବେପରେ
ପରିବ କରେ ହୃଦୟ, ଲାକବ ବରିବ କାହା
ପ୍ରତିକଟ କରେ ଯତ ଅବଶୀ କରିବେ,
ଅନ୍ତର ନିଧିମରାତ ଅନ୍ତ ଦୂରେ ବାବେ ।
ବାବ ଦିନ୍ଦରେ ନିରଦେଶ
ହୋଇଥ ଅନ୍ତର କାହାରେ ମନ୍ତ୍ରକ
ଦୂରେ ମାରିବ କଥା ବେବ ପାଇ ଦେବ,
ଅବ ଦୂରେ ଦୟାପୁରେ ମନ୍ତ୍ରକ ।
ସେ ସବକ ଦୟାପୁରେ ପାଇ

ପରୁ ସନ୍ଦର୍ଭ କର “କୁଣ୍ଡ ମୋତ, ମୁଁ ଦୂରେ”
ଏହ ପାଇ; କଥାର୍ଥୀ ପାଇବେ,
କି କୁଣ୍ଡ ଦୟାପୁରେ ମନ ? ଅବ ଜୀବନରେ ?

— ୨୫ —

ବ୍ରଜପନ୍ଥ ।

NOTICE

Is hereby given that the mails
of the 6th instant despatched to the
Kandmal via Basukandul have been
lost in the Salunki river.

ବ୍ରଜପନ୍ଥ ।

ତାମାର ରାଁ ରଖିବେ ରୁଷିଲକଣ୍ଠ ବାଟେ
କିନ୍ତୁମାତ୍ରକୁ ଯେଉଁ ତାକ ପଠାଯାଇଥିଲ
ତାହା ଶାଲୁକି ନିଯାବେ କୁଣ୍ଡ ପା ଅଛି ।

KNOX HOMAN,
20-7-83 } Superintendent P. O.
Cuttack Dist.

ନୂହନ ସାଲିଷା, ନୂହନ ସାଲିଷା ।
ଆମୁଦେବ ମନ୍ତ୍ରରେ ସାଲିଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ
ବିବିଦାର କରିବା ଅଶୀବ ବ୍ୟପ୍ତିଶାଖ ଓ କଷ୍ଟ
କର । ପୁଣି ଉଠିବାର ସାଲିଷା ଲାକା କାରିଶା-
ରେ ଏ ଦେଶୀୟ ଦେହରେ ତେବେ ଉପ-
କାଷ ମୁଁ ଏ ନାହିଁ । ସେହି ଦେହରୁ ଏବପ୍ର-
ବାର ନୂହନ ସାଲିଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ବିଷ୍ଣୁ
କିରୁଅଛୁ । ଏହା ଅବୁତମ ଦେଶୀୟ ସାଲିଷାରୁ
ରହିବେଥିମୁଁ କରିବାରେ ପ୍ରମୁଖ । ଏହାହାର
ଦେହର ପାଇବ ଓ ଦୂରିର ରକ୍ତର ସମୟ
ଦୋଷ ଶୀଘ୍ର ନିର୍ଗତ ହୋଇ ଯାଏ । ଦେହର
ଆହୁଦା, ମୁଖ୍ୟମାନ୍ୟ, କାହୁ, ଶୁଣିଲ କୁଣ୍ଡିଆ,
ପା, ଲାକାବା, ପାଇବ ପା, ପରିପୁରିତର ପା,
କୁଣ୍ଡିଆ, ପେଟର ଅଶୁଷ, ଥାରୁଦୋବଳ୍ୟ ଓ
ବିକଳର କୁର, ହୋଷକାଟିନ୍ୟ, ଶୁଣେକର
ପୀତ୍ରା ରହିବାର ଲାକା ପ୍ରକାର ପୀତ୍ରା ଶୀଘ୍ର ଏବି
ନିର୍ମୟ ଆଶମ ହୁଏ ।

ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରତି ହୋଇଲ ଟ ୧୫ ଟଙ୍କା ପାଇନ୍ତି
ଟ ୦ । ତକନ ଟ ୧୦୫ । ପୀତ୍ରା ଅବୁମ କ
ଦେଲେ ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରେରନ ଥାଇବାର ।

ଶ୍ରୀମତ କଣ୍ଠବତୀର ଠକ୍କନ୍ଦ୍ରପୁରୀ ବାଲିବ-
ଳାର ପୂର୍ବେ ବେବୁ ଗୃହିର୍ଥାଳ୍ପ ଶ୍ରୀରାଜନନ୍ଦର
ବିକଳରେ ଏ, ଯୋଗ କୋଣାନିହାର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହୁଏ, ଏବି ଦେହର ଲାକାର ନିକଳରେ
ନିକଳ ।

ବିଦ୍ୟୁତ ଏବି ଅଶୁଷ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିକଳ୍ୟ ।
ସକା ନିଦିବାର ପ୍ରତିକର ଧନୀରାଜ
ବିକଳର ଅଛି ଅବରର ପଦାର୍ଥ ।

ଏକମୋଡି କଟକର ଉକ୍ତକୁ
ପାରିବସି ଓ ଲାଇପାର ଉପାର

ଗୋଲାପଗର୍ଜ ।

ପ୍ରତିକର ବିକଳରେ ଗୋଲପଗର୍ଜ ଓ ପଢି-
ମଣିର ଚକ୍ର ତାଳ ଲେଖାର ଅଛି ଓ ଉକ୍ତ
ଚକ୍ରରେ ଏବି ଗୋଲପଗର୍ଜ ଲାଗୁ ରହିଥିଲା ।
କୁଣ୍ଡ କରିବାରେ କେବଳ ତାଳ ଉପରେ
ପାର ରହିଥିଲା । ଦେଖିଲ ମାନ୍ଦରେ ମନ କରିବ
କରିବ ।

ପ୍ରତେକ ଗୁରୁର ତାଳ ର ଟ ୨୨୫ ଟଙ୍କା
ମୂଳ୍ୟ ଟ ୧୦୫ ଟଙ୍କା ଅଛି । ତୁଳଗୁର
ଏବିତେ ଅଥବା ପୁଅର୍ବାରେ କିମ୍ବା ହୋଇ
ପାରେ ।

ପ୍ରାଦୁରମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଅଥବା ପଢ଼ିବାର ଅମ୍ବ
ନିକଟରେ କିମ୍ବା କଟକ ପ୍ରତିକରମାନ କାର୍ଯ୍ୟ-
କ୍ଷେତ୍ରରେ କରିବାରେ ।

୧୯୩୩ } ଶାତ୍ରୁମାନେ ଅଛି ।
} ବେଳଜାତିକାର ସବର କଟକ

The power of attorney granted
by the undersigned to Mr. A. W.
Bellis is cancelled from this date.
Cuttack, 23rd Feb. 1883. } J. Bullock & Co.

ପ୍ରାଦୁର ସିଦ୍ଧୀ ବିକଳ, କରିବ
ପିତ୍ତାମାର ମୁଦ୍ରା କିମ୍ବା ।

ମୂଳ୍ୟ ଟ ୦ / କାହାରୁଲ ଟ ୦ ୫୯

ତୁମି ବିନାରାଜ ପଦବୀରେ ଏହ ବିବର ବିଲେଖନ
ମଧ୍ୟର ବାବୁ ଶା ବିନାରାଜ ମୁଦ୍ରାର ନିକଟରେ ବିବର
ଦେବାରେ ।

ମହାଶ୍ରମେ ସିଦ୍ଧୀନା ପେଟିଷ୍ଟରକ ।

ଏହା ବିଲେଖନ ବିଲେଖନ ମଧ୍ୟରେ ମହାଶ୍ରମେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାର ବିଲେଖନ । କରିବାର ପାଇଁ ପିତ୍ତାମାର
ମଧ୍ୟରେ ତୁମି ବିନାରାଜ ପଦବୀରେ ଏହାର ବିବର
ଦେବାରେ ବିଲେଖନ କରିବାର ମଧ୍ୟରେ ମହାଶ୍ରମେ
ବିଲେଖନ କରିବାର ମଧ୍ୟରେ ମହାଶ୍ରମେ
ବିଲେଖନ କରିବାର ।

ମୂଳ୍ୟ ଟ ୦ / କାହାରୁଲ ଟ ୦ ୫୯

ପିତ୍ତାମାର ମୁଦ୍ରାର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାର ବିଲେଖନ ।

ପିତ୍ତାମାର ମୁଦ୍ରାର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାର ବିଲେଖନ ।

ମହାଶ୍ରମେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ବିଲେଖନ ।

ମହାଶ୍ରମେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ବିଲେଖନ ।

ମହାଶ୍ରମେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ବିଲେଖନ ।

ମହାଶ୍ରମେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ବିଲେଖନ ।

ମହାଶ୍ରମେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ବିଲେଖନ ।

ମହାଶ୍ରମେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ବିଲେଖନ ।

ମହାଶ୍ରମେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ବିଲେଖନ ।

ମହାଶ୍ରମେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ବିଲେଖନ ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକ ।

୧୮୭

ତା । ରଜ୍ଯ ମାହେ ଅଗଷ୍ଟ ମାଁ ୨୦୧୫ ମସିଥା । ମୁଁ ପ୍ରାକଳ ବି ୨୯ ବି ସଙ୍କ ୧୯୫୦ ସାଲ ଶକ୍ତିବାର

ପ୍ରକାଶକ

ମଲ୍ଲି	ଅଗ୍ରମ	ବାଜାପୁ
ବାଜି	ଟ ୫ ୯	ଟ ୨
ଡାକମସ୍ତଳ	ଟ ୦ ୩	ଟ ୧୯

ଗର ଶନିବାର ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ
ଜନେଶ୍ଵର ସାହେବ ତେଣାର ତିନିଜିଲ୍ଲର
କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଦେଇ ଅପଣା କୋଠରେ
ବଜୀୟ ପାଇ ସ୍ଵର୍ଗ ବିଷୟକ ପାଣ୍ଡିଲି ବିଶୁର
ନିମିତ୍ତ ଏକ ବୈଠକ କରିଥିଲେ । ଏହି ବୈ-
ଠକରେ କୌଣସି ବହୁଦର୍ଶୀ ଦେଶୀୟ ହାତିମ
ଅଥବା ଜନେଶ୍ଵର ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ଜାକର ଦୋଷ
ନ ସ୍ଵର୍ଗ ଏହି ସାହେବମାନେ କି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
କଲେ ଭାବା ସ୍ଵଭାବ ଜଣା ଯାଇ ନାହିଁ ବାଲେ
ଏହି ତେଣୁମା କଲେକ୍ଟରମାନେ ଗର ମଞ୍ଜଳ-
ବାର ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଵାକଳ ବିକାୟ ଦୋଷ ଗଲେ ।
ତରେ ଏହି ବୈଠକର ଭାର୍ଯ୍ୟ ବିଷ
ଅମେରାନେ ବିହି ବୁଝି ପାରିଲୁଁ ନାହିଁ ।

ପଠାଇ ଦେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ଶୈଳିଶାର ପ୍ରଥାନଙ୍ଗର
କଟକରୁ କେବଳ ୩ ୮ କାଟା ଦିବା ଶୋ-
ଇବନ୍ତି ସ୍ଥାର ନାହିଁ । ଯାହା ଦେଉ ଗ୍ରହମା-
ନଙ୍କର ଏବମୁକ୍ତ ଉଦ୍ୟମଣିଳଭାବେ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ତୃପ୍ତି ଲାଭ କରି ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟ-
ବାଦ ଦେଉଥିଲୁ ।

ଇଲାବର୍ତ୍ତ ବିଲ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିଜନଦାସୀ କାର୍ଯ୍ୟ-
କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ ବିଷୟକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ବିରୁଦ୍ଧରେ
ବଳପରେ ଯେହୁ ବିରାଟ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା
ଏହି ସଙ୍ଗ ଖଣ୍ଡିବ ଆବେଦନପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କର
କେତେକଣ ସହିନ୍ଦ୍ରିୟ ସାମାଜିକ ସେବକେଟରୀ
ଲର୍ଜ କିମ୍ବର୍କ ସାମାଜିକରେ ଗତମାସ ତା ୨୨
ରିକର୍ଡରେ ଧର୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ସେହେଠେ ମହୋ
ଦୟ ତହିଁ ଉତ୍ତରରେ କହିଲେ କି “ଆମେ
ଏହି ଅବେଦନକୁ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ପ୍ରକିଳିତଙ୍କ
ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେବାରୁ । ମାତ୍ର ପାଣ୍ଡୁଲିପିକୁ
ଭାତାଇ ନେବା କାରଣ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଗର୍ଭୀ-
ମେଶୀକୁ ପରମର୍ଦ୍ଦ ଦେବାକୁ ଗ୍ରାମଜୀ ମହାରାଜାଙ୍କ
ଗର୍ଭୀମେଶୀଙ୍କର ରହା ନାହିଁ । ଏଥାରୁ ପ୍ରାମାୟ
ଗର୍ଭୀମେଶୀଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯେବେ
ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଗର୍ଭୀମେଶୀଙ୍କୌରସି ପରିବର୍ତ୍ତନ
କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ରୁହିବେ ତେବେ ତାହା
କରି ପାଇବେ ” ଏହି ଶୁଭ ସମାବ ତାର-
ଯୋଗେ ବିଲାତରୁ ଅସି ଅପାଉଛି ଅମୂଳକୁ
ଯଥୋତ୍ତର ସାନ୍ତୁଳୀ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ ଏବା

ଦୃଢ଼ିବାସ ହେଉଅଛି ସେ ଉଦାର ବ୍ରିଜସଙ୍ଗ-
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାବତବର୍ଷ ପ୍ରତି ସୁବିନ୍ଦ୍ର କରିବାକୁ
କୃପା ଦେବେ ନାହିଁ ।

ବାରୁ ସରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବାନୁପର୍ଦ୍ୟାଙ୍କ ମୋକଦମା
ଉପଲବ୍ଧରେ ଏଠା ଖୁଜେଣୁ ସରାର ଶୁତ୍ରମାନେ
ସର କରି କୃନ୍ଦା ସଂଗ୍ରହାଳି କରୁଥିବ ର ଉଚ୍ଚ
ପୂର୍ବେ ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଥିଲୁଁ । ଶୁତ୍ରମାନେ
ଏଠାରୁ କେବଳ ଚରଣଶୀ ଟ ୮ କା ୩୯
କରି ପଠାଇ ଥିଲେ ଏବ ରଣ୍ଟିଧୂନ ମିରର
କାଶକର ସଖାଦକ ଭହୁଁର ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ଥାକାର
କରି ଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖି ଆହୁଁ । ଏ
ପ୍ରକ୍ଳେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏତିବି କହି ପାରୁଁ ଯେ
ବାନେଶ୍ଵର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧରେ ଅଛେଇ
ଗତ ଟଙ୍କା ୫ ପୁରୀ ଏକଶତ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ

ଏପର ଲୋକ ଅଛି ଅନ୍ତି ସୁବେ ! କେବଳ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସାହୁସ ଆବଶ୍ୟକ । ସେ
ବିଷ୍ଣୁ ଏ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରହର ହେବ,
ସେ ସେ ସମାଜର ସାହାଯ୍ୟ ଲ ପାଇବ ଏମନ୍ତ
ଅନୁମାନ ହେଉ କାହିଁ । ଘେବ ସେଇରୁ
ସମ୍ବୂଦ୍ଧ ହୁଆନ୍ତା ରେହେ ଏତେ ଲୋକ ଏବହେ
ବର୍ଷି ରଜଧାନୀ ମୟରେ କି ଏମନ୍ତ ମୁକୁନୁଷ୍ଠାନରେ
ସୋଗ ଦେବାରୁ ସହି କରନ୍ତେ ଅଭବନ
କେବଳ ସାହୁସ ଆବଶ୍ୟକ ।

— * —

ଏ କଗର ଗୋପକଳିତ୍ତି ମଠର ଶବ୍ଦ ଧୂଳ-
ଗ ସତ୍ତା ସମୟରେ ବାହୁ ଶାମସନର ଦର୍ଶ
ରମଣେକ୍ଟର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯେଉଁ
ମେକଦମୀ ହୋଇଥିଲା ଜହିଁରେ ସୁବିନ୍ଦର ନ
ହେବାରୁ ଏ କଗରବାସୀ ଅନେକ ଲୋକ ଆ-
ସ୍ଥିତ୍ତ କମେଶନର ସାହେବଙ୍କ ନିଜଟରେ ଶାମ-
ବାହୁଙ୍କ ଚରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକଖଣ୍ଡ ଦରଖାସ୍ତ
ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦରଖାସ୍ତ ଗର ସୋମବାର
କୂଳକ କମେଶନରଙ୍କ ଉଜନସରେ ଦରଖାସ୍ତ-
କାରିଙ୍କ ମଧ୍ୟ କେବେଳଣ ମୁକ୍ତାର ଏହି
ଶାମ ବାହୁଙ୍କ ସାମାଜିରେ ଦରଖାସ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲା । ସାହେବ ଉଦୟ ପରିଷର କଥା ଶୁଣି
ନିଷ୍ଠା କଲେ ତ ଶାମ ବାହୁଙ୍କ ନାମରେ ଯେ
ସମସ୍ତ ଧୂଳିଆ ମୋହଦମା ହୋଇଥିଲା ସେ
ସମସ୍ତ ଏବେବେଳେ ଉତ୍ସ ପନ୍ଥ ହୋଇଲା ନାହାରେ
ଏହି କୂଳକ ମୋହଦମା ସମସ୍ତର ବିନ୍ଦୁର ଯେ
ଦିଲ ହୋଇ ନାହିଁ ଏପ୍ରକାର ବୋଲିଯାଇ ନ
ପାରେ ଅର୍ଥାବ ଏ କଷ୍ଟଯୁଗେ ଦସ୍ତଖେପ କରି-
ବାର ପ୍ରୟୋଜନ କହିଁ କେବଳ ଶାମବା-
ହିଲୁ ଅଥବା ଶାବଧାକ ହେବା ଏବଂ ସରକାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ତ୍ରିପଲସରେ ପାହାର ସହି ଲାଦାକୁ
ବ୍ୟବହାର କରିବାରୁ ହେବ ସେମାନଙ୍କଠାରେ
ଅଛି ବିନ୍ଦୁରକଳି ହେବା କାରଣ ଲାଦାକୁ
କରି ଦେଲେ । କେହି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ଫଳିଦିଶରେ ଦଶ୍ମାଶ୍ଵ ହେଲେ ସବା ଆପଣା
ମହିଳାମାର ଉତ୍ତରକର୍ମଚାରୀଙ୍କଙ୍କପାଇଁ ଲାଦାକୁ ତ-
ରିକ୍ତର ବିନ୍ଦୁର ହେବାର ନିଯମ ଥାଇଁ । ଅତି-
ଏବଂ କମିଶନର ସାହେବଙ୍କର ଦସ୍ତଖେପ କରି-
ବାର କାରଣ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନ
ପାରେ ବିଅତି ସାହେବ ପ୍ରକଷ୍ଟବିର ତାବିଦ କରି
ଦେଇ ଏବଂ ପ୍ରକାର ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି-
ଅଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ଯେ ଭାଷାରେ ଶାବଦ କରିଅନ୍ତରୁ
ଲାଦାକୁ ସଥେଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । ମେହି ପାଇଁ

ଅଥବ ଦୁରଗୁପ୍ତେ ହୋଇଥାନ୍ତା ଦରଶା କରୁ
ଶ୍ୟାମସ୍ଵର ବାରୁ ଦୁରଗୁପ୍ତେ ଲାହା ପରିଷାଳନ
କରିବେ ।

ଗନ୍ଧମସର ଦୌର୍ଯ୍ୟଲକ୍ଷଣସ ଏହି ସପ୍ତାବ୍ଦରେ
ଶୈଖ ହେଲା । ଏହି ଦୌର୍ଯ୍ୟର ଦିପ୍ଯୋଜନ
ମୋକଦମା ସମସ୍ତାଧାରଣର ମନ ଅବର୍ଣ୍ଣ
କରିଥିଲୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମୋକଦମା
ତକାଇଲା ବି ଯାହା ଏ ନଗରସ୍ଥ ଦାଳିରେ
ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ବାଟରେ ଲୁଟ ହୋଇଥିବା
ସମ୍ମର୍ମାୟ ଘଟଇ । ଏଥର ହିରାନ୍ତ ପାଠକମନଙ୍କୁ
ଏଥି ଧୂର୍ଦ୍ଧେ ଜଣାଇ ଥାଇଁ । ଏହରେ କି ୯ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ତକାଇର ଦୌର୍ଯ୍ୟ ବିନ୍ଦୁରକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ-
ଥିଲେ । ବିଶ୍ୱରର ପଳ ଅବଧି ପକାଯା ପାଇଁ
ବାହି ।

ଆଜ ମାର କୋରବ ଉତ୍ତରାବୁ ଗାଢ଼େଇ କବା-
କୁ ଥିଲା ଶୁଣିଲା ଯେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଶା ଦେଇ
ମରାଥା । ଅବାନରା ପିଅବା ପାହା ସଫଳ-
ରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ଦିଲୁ ବ୍ୟକ୍ତି ପାରିଦାର
ଅମୁଦରିତା ବିରହମାର ଶୁଣେଥିଲୁ ଦୋର ଚାହେ-
ଲା । ଅସେଷରମାନେ ଅସମୀ ଉପରେ ଅପରା-
ଧ ସାବଧି ନ ହେବାର ମର ଦେଲେ । ମାତ୍ର
କିନ୍ତୁ ସାହେବ ଜହାନର ଏକଥି ନ ହୋଇ
ଅସାମିରୁ କଠିଣ ପରିଶ୍ରମ ସହିତ ଉଥ ବର୍ଷ
କାବବାସ ଦିଶୁ ଦେଇଥିଲୁ । ସାହେବ
ମହୋଦୟ ଅପଣା ସମ୍ମରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଅପରାଧ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ଆସମୀ ଦିଲ
ସଫାର ଦେଇ ପାଇ ନାହିଁ ଓ ଅଦାଳତର
ପିଅବାର ସାନ୍ତ୍ଵନ, ବିଦ୍ୟାଯୋଗନ ନୁହଇ ।
ସବୁ ଲନ୍ଧାରୁ କରିଲୁ ସହେବ ଗନ୍ଧ
କରିଥିଲାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ୧୦ ମୁହଁରୁ ସମ୍ମାନ ଦୁଃଖ-
ଘେଣେସ ଏବ୍ୟକ୍ତ ସଥିତି କରିଥିଲାନ୍ତି ପଟ୍ଟା-
ଗାହି ଦଳ ଦୂରକୁହର ସମୟରେ ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟରେ
ଅନେକ ଜ୍ଞାନକ ସମାଜରେ ଦକ୍ଷତବା ପ୍ରତ୍ୟେ-
ମେ ଏଥି ମନ୍ଦାନ୍ତର ସଙ୍ଗବା ବଡ଼ ଅର୍ଦ୍ଦ-
ଅଟଳ ।

ବେଳେବେ ଥାଏ ବ୍ୟକ୍ତି
ବନୋବ୍ୟ ।

ଗର୍ବ ସୋମକାର ଏଠା ପଥରର ଲମ୍ବିତିଙ୍କର
ଦେବଶଳ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ ଅଗାମା
ବର୍ଷର ଥାରୁ ବ୍ୟସର ଯଶ୍ମିନ୍ତ ପ୍ରିର ହେଲା ।
ମୋଟ ଥାରୁ ସବୁର ହକାର ଟକା ଥିଲେ ।
ସତର ମସିମର ଅମଳ ଝର୍ଣ୍ଣ ରଚନାହିଁରେ ଏ
ଧନ୍ୟାମୃ ଟକା ବ୍ୟସ ହେବାର କଲେପତିର
ସାହେବ ଯେପରି ଲକ୍ଷ୍ମିନ୍ତ ପ୍ରମୁଖ କରିଥିଲେ
ଆହା ମନୋମାଦ ହେଉ କେବଳ ସେଇଯେଷ
କତେଥା ଦରକୁ ନର୍ଥର୍ବ୍ୟ ବଢାଇବା କାରଣ
ଯେ ଟ ୫୦୦ କାର ଲକ୍ଷ୍ମିନ୍ତ ହୋଇ ଥିଲା
ତାହା ଅଳାବଧିକ ବିବେଚନାରେ କର୍ତ୍ତର
ହେଲା । ଏହା ଯଶ୍ରାଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମିନ୍ତ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାମସ୍ତ୍ର ନମଗ ଓ ଦୀଘର ସବାଜେ
ଟ ୪୦୦ କା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ପଥ୍ର ବର୍ଷ-
ମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଏହା ଅଛି କୁଳେଟେ ଆ-
ମାନଙ୍କ ହବେଗନାରେ ଯନ୍ତେଥୁ ନୁହେ ।
ପଥକରର ଅଛକାଂଶ କରିଲାମାରୁ ସଂକୁ-
ଳବ କୁଥର ସକଳ ପ୍ରାକ୍ତର ପ୍ରାମସ୍ତ୍ର ପତ୍ରର
ମୁମଳ ହେଉଥିଲେ ପ୍ରଜାମାନେ ପଥଦର

ଦେଉଥିପାର ଫଳ ଜୀଣି ପାରିବେ ମଧ୍ୟ
ଜୀବନାଧାରଙ୍ଗକର ବଢ଼ି ସୁଖୀଥା ଓ ଉପକାର
ଦେବ । ଅତିଏକ ନିରାକୃ ପଞ୍ଚରେ ମୋଟ ଆ-
ସୂର୍ଯ୍ୟ ପର୍ବତୀଶ୍ଵର ଗ୍ରାମପୁଷ୍ପାର ଉତ୍ତରରେ ବ୍ୟୁତୀ
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଓ ଉଚିତ । ମାତ୍ର ପଥକର
କମିଟୀ ଏ ପଦରେ ଏବେ ବ୍ୟୁତ କରିବାକୁ
ଅଟିଛି, କାରଣ ପଥକର ପ୍ରଗର୍ହ ପୂର୍ବେ
ଦେଇ ଦୂରତ୍ବ ସତକମାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଲ୍ଲକ୍ଷବାଲୀ ଓ
ସୋନାପୁର ଗ୍ରାମ ବାରକମେସ୍ତରଙ୍କ ଜିମାରେ
ସୁଲା ଓ ତହିଁର ବ୍ୟୁତ ସରକାରରୁ ଦିଆ ଯାଇ
ଥିଲା ସେ ସତକମ୍ବୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଥକର କମି-
ଟୀଙ୍କ କାନ୍ତରେ ନନ୍ଦ ଦିଆ ଯାଇଥାପ୍ତି ଓ ତହିଁର
ଜୀବରେ କମିଟୀ ଗ୍ରାମପୁଷ୍ପାର ଉତ୍ତର ପଞ୍ଚରେ
ଅଧିକ ଅତ୍ୱର ହୋଇ ପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ
ସେବେବେଳେ ଏ ସତକମାନ ସରକାର ପଥ-
କର କମିଟୀଙ୍କ ଅର୍ପଣ କଲେ ତେବେବେଳେ
ସରକାରରୁ କିମ୍ବା ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟର କଥା ହୋଇ
ସୁଲା ଓ ବର୍ଷା ଅଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଯାହାଯାଦ ମିଳିଥିଲା
ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅତ୍ୱ ମିଳିବାକୁ ନାହିଁ । ଏ
ସତକମ୍ବୟ ଦୂରତ୍ବ ସୁଲାରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟୁତସାଧ
ମାତ୍ର ଦେଇ ବ୍ୟୁତ କରି କରିବାକୁ କମିଟୀଙ୍କର
ପାଇଁ କାହିଁ ? ଏଣୁ କର ସେ ସତକର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦଳ ହେଉ ନାହିଁ ଓ ଗ୍ରାମପୁଷ୍ପାର ଉତ୍ତର
ସେବାର ହେବାର ଉଚିତ ତାହା ମଧ୍ୟ ହୋଇ
ପାରୁ ନାହିଁ । ଲ୍ଲକ୍ଷବାଲ ସତକମ୍ବୟରେ
କର୍ବପମ୍ବୁ କ୍ରୂଦ୍ୟ ସେ କହିବିଲେ ପାଦ ନିଶ୍ଚେଷ
କଲେ ଘେଇଠି ଲକ୍ଷ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏ
କ୍ରୂଦ୍ୟ ପଥକମାନେ ସେ ସୁଲମାନଙ୍କରେ ସତ
କର ପାର୍ଯ୍ୟ ବା ତଳେ ଗରାଯାଇ କରିଛି ଗା-
ରର କଣ୍ଠ ଅକଥମୟ । ଏପରି ପ୍ରଥାନ ସତ-
କରେ କର୍ବପ କଷ୍ଟଜିବା କମ୍ବ ନିରାକୃ ପଞ୍ଚରେ
ତାର ତଶ୍ଚକାର ଅତି ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ଏ
ପାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ କମିଟୀଙ୍କର ଅସାଧ ଏ ହେବୁ ସେ-
କେ କ୍ରୂଦ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସରକାର ବ୍ୟୁତରେ ହେବା
କାଣେ ଗବଣୀମେଣ୍ଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିବାର
ମେମୋନାକେ ଶୁଣୁ ଅଛୁ । କମିଟୀଙ୍କର ଏ କା-
ର୍ଯ୍ୟକ ଆମାନଙ୍କର ମନୋଜାଳ ଅଟଇ ଓ
ଅମେମାନେ ଅନୁରୋଧ କରୁଥାଏଁ ସେ ଗବଣୀ-
ମେଣ୍ଡ କ୍ରୀଡ଼ ନ ହୋଇ କମିଟୀଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା
ପ୍ରାର୍ଥ କରିନ୍ତା ନ କଲେ ବଜ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଶ୍ଵର
ହେବ ।

କଳିବାର ମେତକଳ କଲେଜରେ
ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରବେଶ ଅଧିକାର ।

କେବେଳ ବର୍ଷ ହେଲ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କଣ୍ଠ-
ପ୍ରବେଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲ କିନ୍ତୁ କଳିବାର
ମେତକଳ କଲେଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଚିକିତ୍ସା ଶାସ୍ତ୍ର ଶିଖ-
ବିଜ୍ଞାନ ସଂଖୋଜ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କାୟାଧ୍ୱାନ-
ମନେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଅଧିକାର ଦେବାକୁ କମାଗର
ଅନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ
ଆପଣେ ହେତୁ ମୁଁ ଲେଖିନେଥି ଗର୍ଭିର-
ମାନେ ସୁଧାଂ ଏହି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନର ଘର୍ଷପାତା
ସ୍ଵର୍ଗରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନ୍ତରେ
ହୋଇଥିଲେ । ଗର ଦୂରବର୍ଷ ତଳେ ଜଣେ
ବଜାବେଶୀୟ ଶ୍ରୀ ଚିକିତ୍ସାବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା
କରିବାକୁ ଅଭିନ୍ଦୁ ତେଣୁଗ ହୋଇ ଏହି
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ଅଧିକାର
ନ ପାଇବାରୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଚିକିତ୍ସା କଲେଜରେ
ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାକୁ ଗଲେ । ସେଠାରେ
ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ନିଷେଧ ନାହିଁ ଏବଂ
କାର୍ଯ୍ୟଟିକ ଦେଖାଯାଇଥିଲୁ ହିଁ ଓ ପୁରୁଷ
ପ୍ରତିକୁ ଏହାରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର କୌଣସି
ଅସୁରଧା ଏହି ନାହିଁ । କୌଣସି ବଜାବାଳା
ପରେ ଦୂରପୁ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶରୁ ଯାଇ
ଅଧ୍ୟୟନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମ୍ନଲ୍ଲିଖି ହେବା ବେତେ
କଞ୍ଚକର ଅଟଳ ଗାହା ଅନ୍ତର୍ଗୃଷ୍ଣରେ ଅନ୍ତରୁତ
ହୋଇଥାରେ ଏବଂ ଉପରଲିଖିତ ଶ୍ରୀକ ପର
ସେ ଅନେକ ଶିଖିବର ସାହସ ହେବ ଏମନ୍ତ
ଆଜା କରିବା ମଧ୍ୟ ଅସଜ୍ଞାତ ଏଟଙ୍କ । ଗର-
ବର୍ଷର ବିଦ୍ୟାବିଦ୍ୟାଳୟର ପରାମାରେ ଉତ୍ତାପ୍ତ
ଦୋଷିତ୍ୱାବ୍ଳାସ ଶିଖିକ ମଧ୍ୟରୁ ଶାମଳ କାଦମ୍ବିନୀ
ଗାଙ୍ଗୁଳୀ ଚିକିତ୍ସାବିଦ୍ୟା ଶିକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ ଅଭି-
ଲାଷ୍ଟି ହୋଇ କଳିବା ମେତକଳ କଲେ-
ଜରେ ବିରତ ହେବା କାରଣ ବିଜ୍ଞାନାର
ଶୈଳେଷଟକ ସାମାଜିକରେ ଆବେଦନ କଲେ ।
କିନ୍ତୁ ଏଥର ମଧ୍ୟ ମେତକଳ କଲେଜର
ଅଧ୍ୟୟମାନେ ପୁଷ୍ପ ପ୍ରାୟ ଆବେଦନର ବିରୁ-
ଦରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେହେତୁ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର
ତାଇବେବୁର ସାହେବ ଛାହେରେ ଏହାକୁ ନ
ହୋଇ ଆବେଦନଭାଗାଙ୍କ ଅନ୍ତରୁତରେ ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଦାନ କଲେ ଏବଂ ଭାବାଙ୍କ ଉପୋର୍ତ୍ତ ଧାର
କରି ଅସୁରକର ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୈଳେ ଲକ୍ଷ
ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ମେତକଳ ଦେଶୀୟ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର
ଚିକିତ୍ସା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରବେଶ ଆଧୁନିକ ଦେବାକୁ
ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଦେଲେ ।

ମାନ୍ୟବର ଲେଣ୍ଡକେଷ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଟାମସନ୍ଧା-
ଦେବ ଏ ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଅଭିପ୍ରାୟ କିମ୍ବା
କରିଥିଲୁଗାବା ଅଛି ସଙ୍ଗତ ଓ ଉଦ୍ବାବରା-
ବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ସେବହିଅନ୍ତରୁ ବ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶରେ ଝାମାକଙ୍ଗୁ ଚିକିତ୍ସାବିଦ୍ୟା
ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ନିୟମ ପ୍ରତଳିତ ଅଛି ଏବଂ
ତଥାର ସୁଧାର ଫଳିଥାଏ । ଏହି ଭାବରେ ମଧ୍ୟରେ
ମାନ୍ୟାଜ ପ୍ରଦେଶରେ ଏ ନିୟମ
ପ୍ରତଳିତ ଅଛି ଏବଂ ବଜାପ୍ରଦେଶ ମାନ୍ୟାଜାତୀୟ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଉନ୍ନତି ଲାଭ
କରିଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏ ବିଷୟରେ ନ୍ୟୁନ ହେବା
ଲକ୍ଷ ଓ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟଇ । ଝାମାନଙ୍କର
ଉନ୍ନତ ସମାଜ ସକାଶେ ଅବ୍ୟାହି ହିନ୍ଦକର ଅଟଇ
ଏବଂ ତହିଁ ର ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଯେପ୍ରମାଣେ ଗବର୍ଣ୍ଣ
ମେଧାକର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ ହେଉଥାଏ ସେ ସ୍ଵାନେ
ଝାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଉନ୍ନତି ତେଜ୍ଜ୍ଞାରେ ବାଧା
ଦେବା ବଦାପି ବିବେଚନାର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇ ।
ବିଶେଷରେ ଭାବରେ ପର ଦେଶ କି ଯେଉଁ
ତାରେ ଜଳାନା ପଦକି ଏମନ୍ତ ବନବତ୍ରର ସେ
କୁଳକମିମାମାନେ ବରଂ ପୀତାରେ ଜର୍ଜରର
ହୋଇ ଦେବ ଧ୍ୟାନ କରିବେ ତଥାତ ପୁରୁଷ
ଚିକିତ୍ସକାରୀ ଚିକିତ୍ସା ହେବାକୁ ସମ୍ମରି
ଦେବେ ମାହଁ ସେଠାରେ ସେ ଝା ଚିକିତ୍ସକ
ପ୍ରମୁଦ କରିବା ଅବ୍ୟାହି ବାହୁମାୟ ଏ ବିଷୟରେ
ଆରୁ ସନ୍ଦେହ ନାହଁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧା ସ୍ଵଳ୍ପିଷିକ
ଚିକିତ୍ସାପ୍ରାଣାଳୀ ଏ ଦେଶରେ ପ୍ରତଳିତ
କରିବାକୁ ବହୁ ଅୟାସ ଓ ବ୍ୟଥି ପ୍ରକାର
ବହୁଅନ୍ତର୍ଗତ ଏବଂ ଝା ଚିକିତ୍ସକ ପ୍ରମୁଦବାର
ଦେଖିବୁ ନେବକ ଗୁହ ମଧ୍ୟରେ ସେହି
ଚିକିତ୍ସାପ୍ରାଣାଳୀ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଧାକର ଅଧିକ ପରମାଣରେ ଭାଙ୍ଗା ସିଦ୍ଧ
ଦେବ ଏଥରେ ଅନ୍ୟ ମର ହୋଇ ନ ପାରେ
ଅତିଏବ ମାନ୍ୟବର ଶୈଳେଷ ସାହେବ ଆ-
ଦେଶ ଦେଇଥାଏନ୍ତି କି ଯେଉଁ ନିୟମରେ
ପୁରୁଷ ଶତମାନେ ମେତକଳ କଲେଜରେ
ପ୍ରବେଶ ଲାଭ କରିବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି
ଝା ଗ୍ରହମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ନିୟମରେ ପ୍ରବେଶ
କରିପାରିବେ । ଝାକ ସକାଶେ ଯୋଗ୍ୟକା
ଭାଙ୍ଗା କରିବା କେହି ପ୍ରସ୍ତର ଲାଭପୂର୍ବ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେମନ୍ତ ପୁରୁଷଗ୍ରହମାନେ କରିବାବା-
ଲିୟର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥପ ପରମାଣରେ ରହାଏ
ହେଲେ ଉତ୍ତରାବୁ ମେତକଳ କଲେଜରେ
ଭରତ ହେବାର ଅଧିକାର ଧାରିବେ ଶୈଳେ

ସ୍ଥାମାନେ କେବଳ ପ୍ରବେଶିକା ପଶୁଷାରେ
 ଦୂରାହୁ ଦେଲାଗୁ ସେ ଅସ୍ଥାର ଧାଇବେ ।
 ମାତ୍ର ଲେଖୁ ନେଇ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଯଥାର୍ଥ ବହୁଅଛୁଟି
 ବି ଯୋଗିବା ଡାଙ୍ଗା ବରିବା ମୁକ୍ତିସାକ୍ଷି ନୁହଇ ।
 ଚକ୍ରଧାରିଦ୍ୱାରା ସାମାନ୍ୟ ବିଦ୍ୟା ନୁହଇ ଯେ
 ଅନୁଶେଷିତ ବନ୍ଧୁଦ୍ୱାରା ତାହା ଅୟତ୍ତ ଦେବ ।
 ଯୋଗଧାର ସାମା ଡାଙ୍ଗା ବରିବା କେବଳ
 ଶିକ୍ଷାର ପଢ଼ିବ ଉଦେଶ୍ୟକୁ ପରସ୍ପ କରିବା
 ଅଟଇ ।

ଉପର ଲିଖିତ ଅଦେଶ ଏବଂ ଉଦାର
ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ସହାୟେ ଆମ୍ବୋଲେ ଶୈଳୀଙ୍କ
ସାହେବଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସହିତ ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେଉଥିଲୁ । ମାନ୍ୟବର ଟାମସନ୍ ଘାହେବ
ବଜ୍ରଲାର ଲେଣ୍ଡକେମ୍ ଗବର୍ଣ୍ଣର ହୋଇ
ବେଳେ ଗୁଡ଼ିଏ ସଲାମ୍ ମତ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବା
ହାବି ଅମ୍ବାନଙ୍କୁ ଦିଗାଶ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁନରେ ଭାବାକର ପ୍ରଗମ୍ଭ ହୃଦୟର
ସରିଚିଯୁ ଦେଇ ସବ୍ସାଧାରାଣଙ୍କର କୃତିକାରୀ
ଜୀଜନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏବଂ ମନରେ ଆଶା
ଦେଉଥିଲା ଯେ ସେ ଅନ୍ୟଧିକ ବିଷୟରେ
ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ପରିଚିଯ ଦେବେ । ତାହାର
ଏହି ମୋଟିଏ ଆଶ୍ରମହାର ବଜ୍ରଦେଶର ମୁଣ୍ଡ
ତୁମ୍ଭନ ହେଲା ଏବଂ ଏହାର ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ଅର
ଗୋଟିଏ ମାର୍ଗ ପରିଷକ ହେଲା ସାମାନ୍ୟ ସୁଧାର
ବିଷୟ ନହିଁ ।

ବିଶ୍ଵା ଧାରୀର ପ୍ରସ୍ତୁତିକାରୀ

ଏହି ପଦିବାର ପ୍ରାନାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରେସ୍‌ରପରଲୁ ପାଠ କରିବା ମେତ୍ର ଥିଲେ ଯେ ଏହାରେ ସବ୍ୟାଧାରଣାଙ୍କ ବିଧେୟ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରୁଥିଲୁଛି । ଦେଖିଯୁ ଶିଖିବା ଧାରୀର ଅଭିଭୂତ ବିଷୟରେ ଲେଖକ ଯାଦା ଲେଖିଥିଲୁଛି ଯାହାରେ ହିତୁକୁ ଲାଗିଛି । ବିଜ୍ଞାନପୁଷ୍ଟେ ଅମ୍ବେମାକେ ଏକ ମିଳନଦିଧାଳିଟୀର ଜଳ ମୟୁର ବିବରଣ ଦିଲ୍ଲିତ କରି ଦେଖାଇ ସୁଲ୍ଲି ସେ ଜଳ ସମୟଠାରୁ ଏକବର୍ଷ ବୟୁକ୍ତିମ ମଧ୍ୟରେ ଭୟାବହ ବିଶ୍ଵାଦ୍ୟା ଏ ଦେଖିବେ ହେଉଥିଲା ଏହି ଦେଖିବାରେ କହିଥିଲୁଛି ବି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଧିକା ଅବସ୍ଥାପରିବ ଦୁର୍ଲିପ୍ତ କଲେ ଅଧିକା ଯୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଶୋଭନ୍ୟ ଘଟଣାର ପରିଚୟ ଆଇବେ । ତାହା କହୁ ଦେବା ସକାଶେ ଧାରିବଣ ହାଲିବାର ବେଳେ ପ୍ରଯୋଜନ କାହିଁ । କିମ୍ବା ରାଜାର ବାହକା ଏ ଦେଖିବେ ଅବିପ୍ରକାଶ

ଏବଂ ପ୍ରାୟ ଏମନ୍ତ ଲୋକ ନାହିଁ କି ଯାହାର
ଘରେ ଗୋଟିଏ ପିଲା ଛନ୍ଦ ହେଲେ ତାହାର
ଆନନ୍ଦର ସୀମା ରହଇ ନାହିଁ । ବଡ଼ଲୋକ-
ଠାରୁ ସାମାଜିକ ଲୋକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଘରେ ଗୋଟିଏ
ପିଲା ଛନ୍ଦ ହେବାର ଶୁଣିଲେ ବେଳେ ମହୋ-
ତ୍ରବରେ ମାତ୍ରା ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିଷୟ ପେ,
ଅନେକଙ୍କର ସେହି ମହୋତ୍ସବ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କଣସ୍ତାଧା
କୁଆଳ । କେତେବେଳେ ଏବା ନବଜ୍ଞାନ
ଶିଖିଛି ଏବଂ କେତେବେଳେ ପ୍ରସତ ସହିତ

ଏଇ ଅକ୍ଷାର ଦିଗି ନୂଜି ଯାଏ ଏବଂ ଅଳ୍ପକାଳ
ମଧ୍ୟରେ ଘେରୁଁ ଘରେ ଏତେ ଅଛୁବ ଲାଗି
ଥିଲା ତାହା ଶୁଣାକ ଭୁଲ୍ୟ ହୁଅଇ । ଅନୁତ୍-
ଶାକର ଉପସ୍ଥିତ ଚବିପ୍ରା କ ଜାଣିବା ଯେ
ଅଧିକାଂଶ ଶୁଳରେ ଏହି ଦୁଃଖାବହ ଘଟିବାର
ହେଉ ଅଟେ ତାହା ଚିନ୍ମ୍ୟାଶିଳ ମାତ୍ରକେ ଦୁଇ
ପାଇବେ । ଅବଶ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଥିଥେ
ସେପର ଚିନ୍ମ୍ୟା କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନା-
ହାନି । ସେମାନେ କେବଳ ବପାକର ଦୋଷ
ଦେଇ ନହିଁନ୍ତି ହୋଇ ରହନ୍ତି ଏବଂ ଏକା
ଜଣକର କୁସଂଖୀର ଏଥର ପ୍ରଦଳ ଦେଇ
ତାହାଙ୍କୁ ଦୁଖାଭରେ ଯକ୍ଷା ଭୁଟିବାକୁ ମନ
ବଳାନ୍ତି ଜାହିଁ । ସେମାନେ କହନ୍ତି କି ପର
ମୂର ଯେହୁଁ ପଦକ ଖାଲ ଆମ୍ବାକୁ ଦେଇ
କବାର ମନ ହୋଇ କଥାରେ । ଏହି ପରମା
କିମ୍ବନ୍କୁ ଅଛୁବେଇ କରିବା ଅମ୍ବାରକୁ

କାଳ ହୋଇଥାଏ ଏହା କରିଲ ଡିନ୍‌ବିର ବେ-
ଗରୁ ଏହା ଲେଉଛାଇ ଦେଉଥାଇ । ସେବେ-
ବେଳେ ସେଇ ନିୟମ ହୋଇଥିଲା ତାହା ସେ
ଛାନ୍ତର ଦେଖି ପାତ୍ର କିବେଳନାରେ ହୁବିବା
ବୋଲି ଧର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଗୋଟି ସେ ତରିକାଳ
ସବାଶେ ତାହା ସମାଜକୁ କାର୍ଯ୍ୟକର ଦେବ
ଏପରି ବିଚାର କରିବା ମହିନେ ବୋଲି ଦେଇ
ନାହିଁ । ଦେଖି କାଳ ଓ ପାତ୍ରର ସ୍ଵର୍ଗକିରଣ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଥାଇ ସହିବଂ ପୂଜାକଥା ହିଁ
କହି ପାରୁ ନାହିଁ । ପୂଜେ ସେଇର ଲୋକ
ଧର୍ମଜୀବ ହେଉସୁଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଇ
ଦେବାର ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ଏହା ପୂଜେ
ସେପରି ଲୋକେ ସାମାଜିକରେ ନିଷିଦ୍ଧ ଉବ୍ଦେ
ଜିବନସାହା ନିଃାହ ବରୁଷିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ତାହା ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ଅଭିବକ୍ଷେତ୍ର
ବେଳେ ସେମନ୍ତ କାଳ ତ୍ରଣସ୍ଥିତ ଦେବ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଦୃଷ୍ଟି କରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାର ଡିନ୍‌ବିର । ବା

ବରେ ଦେଶ କାଳ ପାଢ଼ିର ବିବେତନୀ ସଜଳ
ବ୍ୟାହପୁର ମୂଳ ହେଉଥିଲା । ଏହା ସଂସାରର
ଭିନ୍ନ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରକୃତିର ସହଯୋଗର ପଢ଼ିଥିଲା
ଏହି ବିଜ୍ଞାନର ଅଧିକାର ସବ୍ୟା ଲେଖା
ହେଉଥିଲା । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ପରମାଣୁ ପଦବିବ
ଅନୁସରିଲେ ହେବଳ ଦ୍ୱାରା ଲାଗି ଥାଇ
ଦିଲ୍ଲି ପାଳ ନାହିଁ । ଅତିଏବ ଅମ୍ବୁମାଳେ
ବିଷ୍ଟ ସେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ପର ଅନୁତିଶ୍ଵା-
ନର ଚିକିତ୍ସାର ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆମ୍ବୁମାଳକୁ
ମନୋମୋହା ହେବାର ହିତର । ବାସୁଦେବରେ
ସେ ସୁଲେ ସବରାଜୀବନର ପ୍ରବାଦ ଦେଇଥିଲା
ସେ ସୁତ ଶୋଭାତାରୁ କଳିବର ଶୋଭ ନାହିଁ
ସେ ସ୍ତରେ ଏଥର ପ୍ରଜାକାର ସଂଗ୍ରହ ଲେ-
ଡ଼ିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏହା ବୋଲିକାର ଅଧିକ ।

ଏଥେବୁ ପ୍ରସ୍ତୁ ଏହି ଦେଇଅଛୁ କି ଏଥର
ପ୍ରମାଣାର ବିଷୟ ହେବ ? ଦେଖିଯୁ ଜୀମାନଙ୍କୁ
ଧାରୀ ବାର୍ଷିକ ଦିନ ଦେବା ଏଥର ସହଜ
ଭୃତ୍ୟ ଅଛିଲ । ତାହାର ଖୁଣ୍ଡୋଟିଙ୍କ ପ୍ରତିତି
ଚିତ୍ରମାଳାକଟ୍ଟିଲୁରେ ଧଣୀ ଶଙ୍କାର ଗୋଟିଏ
ଶେଖା ଫିଟାଇଲେ ଅନାୟୀମରେ ଏ ଅଗ୍ରବି
ପୁଣ୍ଠି ଦେବାର ମନୀ ପଢ଼େଇବକ ଲେଖିଥି
ଛନ୍ତି ମନୀ ମାତ୍ରାରେ ଅତ୍ୱା ମନୀକିମନୀ ହେଉଥିଲୁ
ଶେଖା ଫିଟାଇବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଥମ ଯେତେ
ଟଙ୍କା ବିଷୟ ହେବ ସେଟଙ୍କା ଏଂଗ୍ରେଡ ଦେବାର
ଆବଶ୍ୟକ । କେତେ ମାସ ତାଙ୍କୁ ପାଠନାବସି
ମାନେ ସେଠା ଟେଙ୍କିର ମେତିକିଲ ସ୍କୁଲରେ
ଏହିପରି ମୋହିଏ ଶେଖା ଫିଟାଇବାର ଭାବିମନୀ
ବରିଷ୍ଟିଲେ ଏହି ବିହିପାଇଁ କୋତିଏ ଦିନାର
ଟଙ୍କା ଦେବାହାର ଧାର୍ଯ୍ୟକ ଉପରାକ୍ଷମ
ସେଠାରେ ମୋହିଲା । ଏହିଟଙ୍କା ଏଠରେ
ପ୍ରମୋଜନ ଦେବ କି କାହିଁ ଅମ୍ବେମାନେ କହି
ନ ପାଇଁ ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁର ଖୁଣ୍ଡୋଟିଙ୍କ ଆଦେବ ଯେ-
ଯେ ଅଛି ବିଷୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ କରି ପାଇନ୍ତି
କିନ୍ତୁ ରେ ବରଷା ହେଉଥିଲେ ଯେ ଏଥରୁ
ଜଗା ସାହାଯ୍ୟରେ ସେ ଧାରୀ ଶେଖା ଗୋଟିଏ
ଫିଟାଇ ପାଇନ୍ତି ଏବି ଯେବେ ଏ ପ୍ରବେଶର
ଏହି ବା ଅଧିକ ଧନ ତ୍ରୟ ଲୋକ ଏଥୁରେ ଆ-
ଧାର୍ୟ ବରିବାକୁ ପ୍ରଦୂର ହେବେ ତେବେ
ସେମାନେ ସେ ମନ୍ଦର କର୍ତ୍ତି ଉପରିକେ ଏହା
କୋରିବା ଅଧିକ । ପରିନ୍ତ ଏ ପ୍ରକାଶ କିନ୍ତୁ
ଶିଶୁ କିମିତ୍ତ ମିର୍ଜନମିପାଲିଟିକ୍ସରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦିକ୍
ପାରେ । ମିର୍ଜନମିପାଲିଟି ବାଲକା ବିଦ୍ୟାଳୟ
ମୁରେ କେବେ ତଥା ବିଷୟ କିମ୍ବା ଅଧିକ

ହାତ ଦିଲ୍ଲି ମାତ୍ରେ ଅଗନ୍ତୁ ସନ୍ ୧୮୮୯ ମସିହା

ଭାବନାପଦିକ ।

କୁହାର ବିଶେଷ ଅଂଶ ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ଚର୍ଚ୍ଚ କଲେ ଯେ ଅଧିକ ଉପକାର ଦେବ ଏହା
ଚେଲିବା ପାତ୍ରନ୍ୟ । ଆମେମାନେ ଆଶା କରୁଁ
ଏ ମିଛନ୍ତିଷ୍ଠାଳିଟା ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟେ ସ୍ଥାପନକର
କର ଗଭିର ଭରିବେ ।

ପାପ୍ରାଦିକ ସଂବାଧ ।

ତେବେବାହାକରେ ଜୀବେ ସଜା ଉପରେ ଶୁଭମା ଟକା
ବାଲ୍ମୀ ହେବାକୁ ପ୍ରିସ୍ତବାଦୀର କରେବାକୁ ଅଣା ହୋଇଥାଏ !
ମର ଟକା ଅମୟ କରିବାର କ୍ଷମତା ନ ସୁବାର କାହିଁ,
କରେବା ଯଦୀ ଶରେ ଥିବା ବଜଳ ଗଛରେ ଦରକାର ହାଲି
ଦେବେବେ ଥାଇ ଗଲାର ଏକ ଦୁଇବୋଲ ଦେଇ ତେବନ
ପରିବା ମମୟରେ ହଠାତ ମନସ୍ତମାନେ ଧପଣ ଥାଇ
ଫେରିବୁ ରତ୍ନାର ଧରି ଦେଖିବୁ ଦରକାର ବାଟୁ ଦେଲେ ।
କିନ୍ତୁ ବହି ଯତ୍ନ ଦୋଇ ନାହିଁ । ରତ୍ନ ଅସମୀ ହାତକରେ
ଜୀବନକୁ କମର୍ଦ୍ଦାର ବାଧୀ ।

କେଠିଥ ଦୂର ନ ଯୋଗାଇବା ହେଉଥି ବିଜ୍ଞାନ
ପାହାଇବ ତକମା ଜାଣ୍ୟ ସଜା ହରିଷ୍ଟକୁ ସ୍ଵ କାହାରୁଙ୍କ
ପ୍ରତି ଅନୁଭବ ଦଳେ ଅର୍ଥବ୍ୟ ହୋଇଥିବ ସେଇ ନିମନ୍ତେ
ବାହା ବନ୍ଧୁମେଲୀରେ ଅବେଦନ କରିଥିଲୁଛା । ସେ କହନ୍ତି
ଥିଲା ଦୂରବର୍ଧି ମୃଦୁରେ କୁରିମାନେ କର୍ଣ୍ଣ କ ପାଇବାର
ଦୂରାଚାରୁ ଟ ୫୫୦ ବା ଦେଇ ପଢିଥିଲା । ଏବନ୍ନମରେ
ପ୍ରତିତ ଶୁଦ୍ଧ ବନ୍ଧୁମାର ଶାରୀର ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବାଗାସ ମାତ୍ର
ଅଭିଭାବ ନିବାରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କି ଉପରେ ଖବରୀ ହୋଇ
ନ ପାରେ ?

ଦୁଇଁ୨୨୨୨ କାହୁଲ ଅନ୍ତର୍ମୟ ବାଞ୍ଚିବ ଲ ୧୨ ସଂ
କ୍ଷା ଏବଂ ମିଶାଇ ଦ୍ଵୀପ ହୋଇଥାଛି । କାହୁଲ ସୁଧରେ
ଦୁଇଁ୨୨ ଏବଂ କାହୁଲ ଏବଂ ସବୁ ପରେ ଏହିତ ଏ
କଣ୍ଠରେ ଦୁଇଁ୨୨ କାହୁଲ ଅନ୍ତର୍ମୟ ଆଜୁଥିଲା ଏବଂ ଏ
ଦୁଇଁ୨୨ କାହୁଲ ଏବଂ କାହୁଲ ଏବଂ ମାନେ ଦୁଇଁ୨୨ ଏବଂ ଶାହୁରୀ ।
ଏକବେଳେ କାହୁଲ ସବୁ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ ଏବଂ

ମୁଖ୍ୟତଥେର ସ୍ଥାନେ ଏହି ପରିଲକ ଅବସ୍ଥା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବା
ଯୁଦ୍ଧ କରିଅଛି ମାତ୍ର ବସନ୍ତ ଏହି ଫେରିବା ଅବସ୍ଥା
ହେତୁର ବାଧ୍ୟ ସେଇ ଲାଗି ।

ଶାରୀରିକ ପାଦାରି ତେବେଳା ଦେଖି ଅଛି ଏହିମାତ୍ର ଦେବ
କରେ ଏକାଙ୍ଗ ଚାଲାନିଧାର ଜଣାଯାଏ । ମୁହଁକର ତାଟି
କରେ ଏକାଙ୍ଗ ଚାଲାନିଧାର ଜଣାଯାଏ ।

କଣ ଏହାରେ ଯୁଦ୍ଧକାଳୀ ଏଥିମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ଚାଲାଯାଇଛନ୍ତି ।
ଜାଣି ନାହିଁ ଏହି ସୂର୍ଯ୍ୟମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣର ଆଶ୍ରମକି ଗଲେ
ଏହି ଅସ୍ତ୍ରକାଳ ପ୍ରକାଶ ସାକାଳ ପ୍ରକାଶ ବସନ୍ତମାହର ସୟାତପତ
ମାହରେ ଉଚ୍ଚତା ହେଉଥିଲା । ତାହାର ସାମାଜିକ ଯୋଗାଦିତ
ଏ କୋକ ହୁଏଇ ମାନ୍ଦର ହାତ ପାଇ । ମନ୍ଦରର ଉପର
ପ୍ରଥମେ ଶୁଣଗ୍ରାୟ ହୁଏ ଥିଲା ଏ କୋହିଏ ଦୂର ଦିନମାତ୍ର
କମ୍ବ ଦାଢ଼ି ଦୂରରେ ବାହାରକି ଠିକ୍ ଥିଲା । ଦୂର ଦେଖାର
ଏହି ଦୂର ସାମାଜିକ ମନ୍ଦିରର ଅଳି ।

କରୁଥିଲେ କାନ୍ଦିଲି ପାତାଳାଟ ହେଲାଏବେ
କରୁଥିଲେ କାନ୍ଦିଲି ପାତାଳାଟ ହେଲାଏବେ
କରୁଥିଲେ କାନ୍ଦିଲି ପାତାଳାଟ ହେଲାଏବେ
କରୁଥିଲେ କାନ୍ଦିଲି ପାତାଳାଟ ହେଲାଏବେ

ଅଧିକାର ପରମାସରେ ଅଧିର୍ମାନ୍ତିକ ଦେଲେହେଁ ଓ
ନିଜେ ବଢ଼ି କି ପାର କୌଣସି ମନେ ଏହି ପ୍ରକାଶ ପ୍ରକାରର
ଅଧିକାଳ ପ୍ରାକ୍ତନ ଦେଶରୁ ଆଶାର ସଠାର ଦେଲେ ହୋ-
ଟେଲ କର୍ବା ନିସ୍ତରିତ ସମସ୍ୟରେ ପାର୍ଦେଲ ପାର ଫିଟାଇ
ଦେଖିଲୁ ଯେ ଏକଙ୍କ ମୋଟ ଏକ କଣାଳ ଅବହା ଅଧିଅଛି
କି ତାହା ଗାହାର ଆନାଦର ସମାନ କଢ଼ି ଦେବ । କିମେ
ତହୁଁ ର ମୂଲ୍ୟ କାହାତୁ ୩୦୦ ଟୋଲରର ଦଳ ପରିଷ୍କାର
ମୂଳ୍ୟ ଜାହାରେ ଏଗେର ତାହୁଁର ଅର୍ବେକ ଦେବ । ଏକ
ମାତ୍ରକ ଉଚ୍ଚ ତିରେ ଶହି ଦେବ ।

ବିଜନ ପଞ୍ଜାକ କରୁନବାଲସୁର ପଦମାରେ ଉନାର୍ତ୍ତ
ସୁଲଭ ହେଉ ବହି ନିଜକଥା ବାଲକ ପଦମାରୁକେ
ଉପରୁତ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସେଠା ହେତୁମାନୁକ କୌଣସି
ବାଲକ ପଠାଇ ନ ସବାର ଲେଖିଅଛି । ବାଲକମାନେ
ପଦମାରେ ଉପରୁତ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେନ୍ତି ମୋକଦମା ବର୍ଣ୍ଣ
ଗୁଣି ଅଛି । ସେବେ ନଦୀମାଳସୁରର ଥାର୍ ଏବେ ସହିବ
ଶ୍ରୀନାର୍କୁଣ୍ଡ ହୃଦ ଦେବେ କାର୍ତ୍ତି ଷେତ୍ରରେ କହିଲେ ନ
ଦେବ ?

ତାଙ୍କ ଅର୍ଥକୁ ମାସ ଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧି ଅନ୍ୟମନ୍ଦରକୁ ଧରିମାନ୍ଦି
ମେଲାର - ହେଲ୍‌ଯାଂ ମାହେର ବରତୁଳୀ ଦିନାଯୁ ପ୍ରତିବିଷ୍ଣୁ
ବରବେ ଏବଂ ନିତନ ଧରିମାନ୍ଦି ଅନ୍ତୋବିର ମାସ ସମ୍ବନ୍ଧି
୦ଡ଼ିକ ପାଇନ୍ତି ।

ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ରମୂଳାର୍ଥ ଅମେରାକୁ ଅନନ୍ଦିବାର ଯୋଗୀ
ସ୍ଥାନସାହିତ୍ୟମୁଖ୍ୟ ପାଠକେ ଭୁଲ କଥାମେ । ସେ ଜନ
ମନୋମୁଖ ପାଠକରେ ବିନାର ତଥାର କର ଅବଶେଷରେ
ଗତ ଜୀବନମୁଖ ତା ଓ ଉତ୍ତରରେ ଆମେରାକାରେ ପଢ଼ିଛ ଏକ
ପତ୍ର ଲେଖିଥିବାର । ସେବେବେଳେ ସେ ଆମେରାକାରେ
ପଢ଼ିଛ କବିଙ୍କ ଜାହାନ ପାହରେ ଲେଖିଥିବାରେ
ତାହାର ଶୋଭାକେନ୍ଦ୍ର ଏକାକିନ୍ତିକେ ଉଚ୍ଛିତ ପଦ୍ଧତିରେ
ସେ ଲେଖିଥିବାର । ଏହା ଅଭିଭୂତ ନାହାନ୍ତି ପାହଦିବା । ଅପରା
ଦରକାର ସମୀ ପଦିନ୍ଦ ଦେବ କର କୁଳ ଦୁର୍ଗ ଦେବରେ
ପ୍ରଦୂତବାହିନୀ ଏହାକିନ୍ତି ଉତ୍ତରାର କଥା ମୁଦ୍ରଣ କଲେ
ନାହାନ୍ତି ଦେବାର ଦେଶ ପଦିନ୍ଦ । ଯାହା ହେଉ ସେ ସେ
ଶ୍ରୀମଦ୍ ପତି ଏହାକିନ୍ତି କରିବ କର ମହିତ ମାର୍ଗରେ
ଗଲୁ ଅଛି ଏହା ଏହା ପ୍ରଦୂତବାହିନୀ ପାହଦାନଙ୍କେ ପଡ଼ି
ଥିଲ ଦିନ ଏହେ ଯେତେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥାଲେ ସେ ଶେଷ
ରେ ଦିନାଟି ଲଗାର ବିଦ୍ୟାଗାର ଦେଖି ପରିପ୍ରାଣ କଲକର
ଶରୀରମାନେ ତାଙ୍କ ଅଭିନନ୍ଦ ଓ ନୟ ଏହ ସ୍ଵର୍ଗ ପଦାନ
ଦିନ ଅପରାଦ ସେହିକବ କଥାମଧ୍ୟରେ । ଉତ୍ତରମୁଖିତା
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ତକିମାର ଦେତାରେ ଏବିପ୍ରାଣ ମୁଖରେ
ଦିନାଟିକାର ବିଦ୍ୟାଗାର ଲେଖିଥିବା । ସତେଜ ସେ ଯେତେ
ପରି ପଦିନ୍ଦମାରା ମନୋକୁଳ କରିବେ ।

ବସ୍ତୁର ଏହାପି ସେ ମାତ୍ରାକ ହାରବୋଟର ଅନେକ
ବୃଦ୍ଧି କରି ଯଦିକର୍ତ୍ତଳର ଏଣ ମନ୍ତରକ କରି ବବର୍ତ୍ତିମେ
କର ଲେଖିଥିଲୁଛି ।— କରିବାରୁ ପରି କରି ମାତ୍ରାକ
ଏଥର ଉଦ୍ବାଗଳାକ ଦେଖାଇଅଛି । ଏଠକ ହେଲେ ସୁଖକ
ଦଶ୍ୱ ।

କୋଣାରକାରେ ଦିଲ୍ଲିହଳିଙ୍କ ତେଜରା ସେଇ ଅଥବା
କୟମିନବର୍ଗ ଧାଇର କରୁଥିବାର ସ୍ଥାନ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ।
ଏଥିରେ ଅନେକ କୋଣ ବାଲପ୍ରାଣୀ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

ଶେଷବଳ ପ୍ରାତିନାମରେ ସାହଚର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘଣ କରିବାର
ଦିନେ ନମିର କଥାର ଭାବୁର ମିଶର ଦେଖିବୁ ପଠାଯାଇ
ଅଛୁଟୀ କରନ୍ତିରୁ ଭାବୁର କେବାକୁ ଫେରିବ କିମ୍ବା
ଆଜିଛକି କଲ ହେବ ଭାବୁର ଯାଏ ସାରେ ଅବା କହିର
ପର୍ଦ୍ଦୀ ଅନ୍ଧମାଳକ ମୁଗ୍ଧରେ ପଢିଆଇବା ।

ପୁକାର ଶିଳ୍ପକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଦର୍ଶକର କାର୍ଯ୍ୟକଲୀ ଗତ
ମାସ ତା ୧୨ ଜାନ୍ମରେ ଚୋଇଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଧିକାରୀ ବେ-
ବିଜ ମେଲା ଶାକରେ ଅନେକ ସଂଖ୍ୟାକ ଘାଁବଳ ଓ ଦେଖିଯ
ଲେବେ ଦୁଃଖ ହୋଇଥିଲେ । ସୁନ୍ଦର, କୁଣ୍ଡ, ବସା, କାନ୍ଦ,
କୁରା ଉଦ୍‌ବାଦ ଶାକାପକାର କର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଦ ଶିର ହୋଇଥିଲା
ମାତି ସେବକ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଗୋ ୬ ଟଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ପାଇ-
ବାର ଉପରୁ ହୋଇ ବାର ଗଲା । ଯାହା ହେଉ ସେଠା
କବର୍ତ୍ତିର ପାଦକର ପଶମ ଏବଂ ଗୌପିଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦରେଖ
ରମନ୍ତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ନିଜର ସମ୍ମୋହ ଜୀବକ
ବିଲେ ।

ମୁଣ୍ଡର ରୂପୀଙ୍କ ଦେବାକ ରାଜୀ ମୁଖୀ ଗାନ୍ଧି
ସୁରଶାଥ ଗୋଟିଏ ଲାର୍ଜ ପାପକ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ କାହା
ହୁଣ୍ଡର ଦେବାକ ପାଠକଙ୍କ ଜଞ୍ଚା ଥିଲା । କର୍ତ୍ତାକ
ଶୁଣାଯାଏ ସେ ସହର ମୁକାନରେ ଲାର୍ଜ ହୃଦୟ କି ଦେବାକ
ଶୁଣି ଅଛେବ ରାଜାଦାତା ଟକା ଦେବାକୁ ସତ୍ୟ ଦେଲେଣୀ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ରାଜାଦାତାଙ୍କ ମନ ଯୋଗାଇ କି ଲାର୍ଜିଟିଏ ପାପର
ଦେବାକ ଅସୁର ହୋଇଗଲା ?

ଦାରୁକ	ନଷ୍ଟ ମୁଦ୍ରଣ ସଂଖ୍ୟା	ରୂପି
ଗୋପଶା	୨୫୮	ଟ ୪୩୦୦୦
ମନ୍ଦରା	୨୮	ଟ ୩୩୦୦୦
ଶଳପତ୍ର	୨୫୯	ଟ ୮୦୦୦
ନନ୍ଦ ମୁଦ୍ରଣକର୍ପର	୧୦୦	ଟ ୧୪୩୦୦୦

ମୋଟ ୫୩୮୮ ଟ ୧୯୫୦୦
ଇଲ୍‌କୁର୍ଟ ସାହେବଙ୍କ ଗାନ୍ଧିପି ସେଇ ଜଳମାସ ତା ୨୦୦୦ ଅଷ୍ଟରେ ବ୍ୟାତରେ ଏକ ପ୍ରକାଶ ସାର ହୋଇ ଉଚ୍ଛରେ ବିପକ୍ଷ ବାହୀନର ଜାଗ ସମାଜର ହୋଇଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବେଦନ । ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବକ୍ରରେ ଏପରେ ଜଳାଯିବ ।

ଜୁଲାଗତ ସିଟିକେବୋ ସମ୍ପଦ ସୁନ୍ଦରାପ୍ରାୟ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଭବିତେବେଥିର ବନ୍ଧା କରୁଛି ଯଶ୍ରଦ୍ଧାର ଓ ଚତୁର ହୋଇଥିବାର
ସମ୍ଭାବ ଅବେଳା । - ସବୁ ଭାବୁର ଘନ ।

ଲେଖିଥିବା ପାଶୁରୂପରେ କରୁବାକାମ ସମାଜର ଦୂର ତତ୍ତ୍ଵ
ମାତ୍ର । ୨୭ ଦିନରେ ଅମ୍ବମନଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ର ସେହେଠେଥିଲା
ସହିତ ପାଞ୍ଚଟ ବରୁବାର କଥା ସର । ଏକବାଦ ଶୀଘ୍ର
କଣା ଯିବ ।

ମହାକଳ କିଲୁପୁଣ୍ଡକ କିମ୍ବକରେ ସ୍ଵାର୍ଗକର୍ତ୍ତର ଅମ୍ବିକାର
ସ୍ଵାମୀ ବଢ଼ିଯଙ୍କ ସାହେବଙ୍କ ପଦମର୍ମ ଦେଇ ଭାବର ଗଠ
ବନ୍ଧାନର କିମ୍ବକାମ୍ବ କରିବା କାରଣ ଅସମାନକର ଶେଷ
ସେହେତୁ ଅବିକୃତ ହେଲୁଥିବାର ସମ୍ବାଦ ଅବିଅଛି । ମହାକଳ
କୁଟେଶ କରେଇ ତମ ?

ବିଲୁଗର କବିଳଙ୍କୁ ମାରକିନ ଦେଖିବ ମଜୁର କହି
କାଳୀ ସମ୍ମାନିତ ଲୋକ । ଶର୍ତ୍ତପତ୍ର ପଢି ଦୂରଲକ୍ଷ ଟଳା ଯେତି
ଅଧିଗନ୍ତରୀଣ । ଲଟାର ତେଣୁର ବନ୍ଧୁର ଗାଉଥା ବିଦେଶୀର
ଆଜିକାଳ ପ୍ରତି ବାହିରେ ୫ ୫୦୦ ଲାକେ ମଜୁର କଲୁ
ଅଛି ।

ଭାବେଷେର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜନକାରୀ ଅଧିକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସୁବା ପାଇବାର ଚାହେବା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଉପରେ ଏକାକୀନୀତିକୁ ପାଇବାକାହିଁ କଲା ଆମ ଦେଇଛାଏହା ।

ମହାମନ୍ତି ଲଞ୍ଜ ରପନ ବାହାତୁରକ ଛୁଟାଇ ଲାଗ ପଦ
ମୁକ୍ତିରେ ସନ୍ତୋଷ ଦର କବ ଉଦ୍‌ବ୍ଲାଙ୍କର ଅଶ୍ଵାସକାଳ
ଦର୍ଶ୍ୟ ସେଇ ଏକ ଅଭିନନ୍ଦପତ୍ର ଚାରମୁହିରବାରିମାହେ
କବିର୍ଣ୍ଣମେଖକୁ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ମେଘବାସୀ ଉଭତବାପୀ
ଦେଖିବ ଅଫକକୁ ଦୋହା ହତେଇବୁ ସେ ଏଠାକୁ ବୋଢ଼ି
କଠାମନ୍ତି କହୁଥିବାରେ ବାହାତୁର ପାଇଥିବ ।

ବାହୁ ସ୍ଵରେନ୍ଦ୍ରାଯି କାଳୀଶ୍ଵରଙ୍କ ପେନ ମତାରୁ ଉଚ୍ଚ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥ୍ରମୂର୍ତ୍ତି ପରଦାରାସା ଏବନ୍ଦରେ ହାତବୋର୍କି
ବ୍ୟକ୍ତିର ମନ ଦ୍ୱାରା ପୁଣ୍ୟ ଦାତାର ଯେଷାଂ ତୁମ୍ହାରେ କୌଣସି
ଦିଲାଇ ମୁଖୀତଥା କଷା କହୁଥିଲେ ସେଠାରୁ ଅଧିକ
ଉତ୍ସମେଷ ହୋଇଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପାଠକୁ କବାରସ୍ଵର୍ପ୍ରୀଁ
ସେମାନେ ଗୁଣ ଅଧିକ ଦୃଶ୍ୟ ହେବେ ଯେ ବନ୍ଦରର
ସ୍ଵର୍ଗପଦମାନେ ଫୁଲିଛେତିନର ଏ ବ୍ୟକ୍ତିର ସମର୍ପନ
କରୁଥିବା — ୧୦, ଦେଖୋୟ ସମାଜାରୁ ଅଧିକୁ କୁଣ୍ଡଳ
ଦେଖେ ମିଳିବା, ମାତ୍ର କୁଣ୍ଡଳ କରିବୁ ଏହି ଯେ ବନ୍ଦରର
ନିଜାତ ଅପରାଧ ଦୟା ଯେତିବାରୁ ଥାରିଥିବା ହେଲେ ପୁରୁଷ
ଯାହା ଏକବି ଦେଖାନ୍ତରେ ଯେତାରୁ ଦେଖେବା ।

ଗୋଟିଥାର ପାର୍ଶ୍ଵର ସମେଧ ପାତ୍ରରୁପି ପନ୍ଥରଙ୍ଗ
ଦିଲ୍ଲିଆ କିମ୍ବା ବନବିରେ ଏକ ବରଷା ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବାର
ଅଧିକ ଅବୈରତ୍ତି । ପାଠରେ ଚେତିତ୍ତିବ ଯେ କାଳୀ ଏହା
ପାତ୍ରରୁପି ଯେତେ ବନାଇ ରତାର ମେତିକ ଓ ଉତ୍ତରଣାତ୍ମକ
କିମ୍ବା ବନବି ପ୍ରେସରିକ୍ଟ ହୋଇ ପରିତ୍ତ
ଦେଉଥିଲା ।

ଦେଶୀୟ ଶିକ୍ଷକ ଉପାଧି ଦେବତା ଜମାନ୍ତେ ବୋସାର
ସମ୍ପର୍କରେ ଦେଶୀୟ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଜୀବିତ ବାହ୍ୟପୂରିତ
କରିଲେ ଏହି ଅମ୍ବତ ସହରର ଯୁଗାର୍ଥକ କଳରେ ଦୟାତା
ଲୋକୀଏ ୧୯୫୧ ଖାତି ଜନୀନର ଅବେଳା କରିଛନ୍ତି ।
କପବିରମାରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁନ୍ଦର କରି ପାରିଲେ ଦେଶ
ପ୍ରକାଶ ପରିମାଣରେ ପଣ୍ଡିତଗାନ୍ଧି ପାଦାନ୍ତର ଅବେଳା
ପାଇ ଦେଇଛେ ।

ମାତ୍ରାର ପ୍ରେରିତେହସି କଣେକ ସ୍ଵପ୍ନାଳୟରେ ଉଚ୍ଚେ
ପ୍ରେରିତ ଏହ ମାନ୍ୟା-ସା-ପୁରୁଷାଙ୍କ କେବାର ସମ୍ମାନ ହୋଇ
ଯାଇ ।

ପ୍ରେସଟି ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଦୁର୍ଗାପାତ୍ରା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହା ପ୍ରୟୋଗ
ମାନ୍ୟକରେଣ୍ଟ ।

ଅପରାଧର ଗତ ସ୍ଥିତି ଦର୍ଶିତାରେ ଗ୍ରହଣ
କେବଳ ମହାବିହାର ଦିନାନ୍ତରେ ପ୍ରକରଣ
ପଠକର ମନଚୂରେ ଯେ କେତେ ଅଗାମକେତେ

ଆଜନ କାଳ ଦେବ ଶାହା କହୁ ନ ପାରୁ
ଅମୂଳାନଙ୍କର ଦେଶୀୟ ବଜ୍ର ଧଳବନ୍ତ ମହୋ
ଦୟମାନେ ସେବେ ମହାସଜ୍ଜାଳୁ ଆଦର୍ଶ କର
ଏହିହଳ ସହାୟ୍ୟମାନଙ୍କରେ ମୁଣ୍ଡହୃଦୟ ଦେବେ
ଦେବେ କାଳନମେ ଯେ ଅମୂଳାନଙ୍କର ଏ ଅ-
ବବଧୃତୀ ଉଛଳ ପ୍ରଦେଶର ମସ୍ତକୋଦ୍ଦର
ଦେବ ଏହା ଅବଶ୍ୟ ଆଶା କରିପାଇ ପାରେ ।
ଆମ୍ବର ନୂଙ୍ଗାଲେବକ୍ଷ ମନରେ ସମୟରେ
ବଢ଼ି ଉଠୁ ଭାବା ଅଜାକ୍ଷୟର ସୁନର ନ୍ୟାୟ
ଶୁଣିଲ ୦ୱ । ପେହୁ ଧଳବନ୍ତ ସଜା ଜନି-
ଦୟମାନେ ଏବା ଏହି ମହିତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ
ଅର୍ଥ, କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର ଦିନ୍ୟ ଏହି କି ସେମା-
ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଜେକେହି ଦିଲାସତିମ୍ବ, ମୋକ-
ହିମାକାଳ ଓ ଅପବ୍ୟୁକ୍ତ, ଘରୀ ପଣଜାଲରେ
ଏମନ୍ତ ବବ ଯେ ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦାଇ
ହରା ଦେବେ ଆର ଆପଣା ପରିବାରକ
ପ୍ରୟୋଗିତାପୂର୍ବ ଦ୍ୟୁମ୍ଭ ନିରିତ ସହା ସେମାନଙ୍କର
ଶାଟଟି । ଆହୁର ମଧ୍ୟ ଦେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ
ବଢ଼ି ଦୋଷ ଥିଲା । ତଥାରେ କିମ୍ବା “କାର
ମାନ୍ଦିକ କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚ । ଧରିଲେ ଧରିଲେ ଧରିଲେ
କିମ୍ବା” ଅମୂଳାନଙ୍କର ବଢ଼ି ଦେବେ ତିବି
ଏହି କଥାର ଅନୁଭାବୀ, ଘରୀ ଅମୂଳାନଙ୍କର
ସମାଜ ମଧ୍ୟକର ବିଷ୍ଟବ୍ୟ । ଦୁମ୍ଭ ଉଚିତାଧରେ
ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧ, ଦୁଃଖ ବିଷ୍ଟବ୍ୟ ଦୁଇ ଗଲମ ହୋଇ
ଦୁଇମାତ୍ର ଉତ୍ତର ଦୂରର ଦିନାହରି ଅବଲମ୍ବନ
କରିବାକୁ ଦେବ, କହିରେ ଷତ ଲାହଁ, କିନ୍ତୁ
ସେବେ ଦୂରର ଦୂରଗତ ଟଙ୍କା ରିପୋର୍ଟର
ଶ୍ରୀଏ ସାମାନ୍ୟ ଜନିଦାନ ଥିଲା ତେବେ ସୁଅ
ଦିନଦରେ ପାଇଗ ଟଙ୍କାର ସେବନାହିଁ ନ ଦିଲେ
ଦୁମ୍ଭ କୃଷଣ, ମାତ୍ର ଲାଗିଛି କାନା ପ୍ରଦାର
କାମରେ ପରିଚିତ ହେବ । ଏହାକୁହିଁ ଲେବ-
ନିହା ବୋଲିଯାଏ । ଏହି ଲେବ ନିହା ଦୂରକୁ
ହିସମୟେ ଦୂରକା । ଆହୁର ଦୂରର ଦିନ୍ୟ
ଏହି ଯେ ଅଧିକର ଶିଖିତ ଲେବେ ଏହା ଏ-
ବକ ପଢ଼ିଲା କଥା କହିବାରେ ହୁହ କବିତ୍ର
କାହିଁ । ସୁବସ୍ତ କବିଲେବ ଦୂରମାନେ ଏହି
ଦୂରକୁ କାନାଦ ଲିଯା କାନ୍ଦରେ କାନାପରିବାର
ଅପବ୍ୟୁକ୍ତ କଥା ଦୂରପ୍ରତ୍ଯ ହୋଇ ପତକ୍ର
ମନେ ତୋଳିବି ସାଧାରଣ ଅଭ୍ୟବ ମୋତକ
ନିରିତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବା କିମ୍ବା ଅଭ୍ୟବ
ଅଭ୍ୟବ ଦୂରକ ଥିଲେବେ ଦୂର କରି ଦୂରକା

ଲାହୁ । ସେ ଧନବନ୍ତି କେବ ଏ କୁରୁତ ଅଗ୍ର
ଶର ଦର୍ଶିତ କାଟ ଅଗ୍ରରଣୀ କର ପାରିନ୍ତି କୋ
ଥିଲ୍ୟା ସେହିମାନଙ୍କ ପର କେବଳହାରା ଦେ-
ବର ବଜ୍ର ଉପକର ହେଲେ ହେଲ ପାରେ ।
ଯୁଦ୍ଧର ବିଷୟ ଏହ ସେ ଏମନ୍ତ କେବଳଦ୍ୱା-
ରଖିବା ଦିନଦିନ ଦୂରି ହେଉଥିଲା ମେଣଚିମ
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଅଶା ମଧ୍ୟ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ବଢ଼-
ଅଛି ।

ମହାଶୟୁ । ଏବେ ଫନରେ ମହାଶୟୁ
ଯୋତିବ କରି ଅଗ୍ରବ ମୋତକ ହଲେ
ଅତୁର ଗୋଟିବ ଅପେକ୍ଷାଦୂତ ଦତ୍ତ ବନ୍ଦାର
ମୋତକର ବି ବୌଣସି ଉପାୟ ଦେବ କାହା
ଅପଣ ତାରାଟି ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଶିଖିଲା ମୁ
ଅଦୌ କାହାକୁ । ତନ୍ମିତ କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟେ
ତେ କେବେ ଶିଶୁ ଜମଳପୁର ସର୍ବତ୍ର
କାହା ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ଆମ୍ବାନଙ୍କ
ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଜନମ, ଶର୍ଵ୍ୟା, ଦରିଜ ଓ
ବନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୋଲପଣ କହିବ
ବାଲରେ ନିକାଳୁ ଅନବଜ୍ଞ ଜମର ମା କୁନ୍ତି
ବାତବଶୋଇବା ଧାର ଦସ୍ତ୍ର ଅବଲାକ କାହା
ଅର୍ଥର ତେ ଶାର୍ତ୍ତବରଜାର ପାଶରମୟ ପର୍ଯ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁ କୋନ ବସିଥାଏ । ଗାନ୍ଧି
ଆମ୍ବର ମଲେ ଜମର । ଏ ଘୋର ଅନ୍ତର
ସେହି ପ୍ରାଣାଶ୍ଵକ ପ୍ରିୟ ଶୈଳାନ୍ତି ଶିଶୁ
ଲକ୍ଷ ଦୋଷରେ ସେ ମୁହଁ ପଟର ତାହା
ମୂର୍ଖାମ୍ବାଳେ କିନ୍ତୁରେ ମହ ପାଇଁ । ଏହି
ଶୟୁ । ଏ ବିଷୟରେ ଅବେ କହୁରେ
ସମସ୍ତେ ବୁଝାଗୋ ଓ ଏହାର ମେଳେ
କେବେ ଏମନ୍ତ ଲେମଦର୍ଶକର ତଥା
ଆମ୍ବେ ସପ୍ରତି ବରଅଛୁଁ ସେ ତଥା ଶୁଣି
ଗଲ ପଢ଼ିବୁ ସବା ଅତ୍ୟ ବିଷଟ୍ଟିନ ବରାହ
ହେବ । ଅଥବା ଏହାର ପ୍ରଳବାର କହ ଏହି
କ ଥିଲେବେ ତେହି ତହିଁରେ ଏହାର୍ଦ୍ଦିନ
ଦିଇ କାହାକୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ବାନଙ୍କର
କିବିରାଜକ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ତାମ୍ରର ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟର ପାଇବ
ବରାହ ଅନ୍ତରୁକ୍ତରୁ କଳ କନ୍ତରରେ ଦେଖ
ତିଥୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପାଇଁ
ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏହେ ଶୁଣିଲି ଜାତିର
ଦାତୁପରିଷ୍ଠ । ଏହି ହରକଳମର ଗୋଟିଏ
ତେ ଯୁ ଲୋକର ଖାଟୀ ବିଦ୍ୟା ଦେଖି
ବନ୍ଦେତ୍ତୁ ହେଲେକ ଏ ଡାକୁକ ଦେଇ
ତଳ ହୋଇ ପାରିଲା । ଏହିଶ୍ଵର ଅବଶ୍ୟକ
ଅର୍ଥର ଅବଶ୍ୟକ ଏ ଅର୍ଥବ୍ୟମ୍ ବିଶିଷ୍ଟ

କେବେ ମହାଶୁଦ୍ଧ କୁଳ କେବେ
ନାହିଁ ?

ବଶମ୍ବ
କେହି ପୁନ୍ରୋଗୀ

52152

ଅନ୍ତରେ ହିନ୍ଦୁମାୟ ଏକ ଜୀବଧ
ପ୍ରପୁ ମୋହାନ୍ତି । ତହୁଁରେ ଆମଳା, ଏକ-
ଲିଙ୍ଗ, ଚରଣକ ପାଶିମୟ, ନାଲମୟ, ଚକ୍ରମୟ,
କରଣ ଏବଂ ଶୈଖ କମା ବଜ ପେଜେ ହେଉ
ଥିଲାଟ କୁଳ କିମା ପୁରସ୍ତନ କି ବ ୫୦ ର୍ଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମ୍ପିଥକ କିଞ୍ଚିତ୍ ହେଉ ତେବେ
ଏ ପରମାତ୍ମର ମୁକ୍ତ ପାଇବ କିଛି କଷ୍ଟ
ଦେବତାରେ କ୍ଷେତ୍ର ଜୀବଧ ଏହ ଚନ୍ଦ୍ରମୀଷାରେ
ନିମ୍ନ ନିମ୍ନ ଘୋଡା ଖର ତିର ଉଦ୍‌ବାଦି
ହେବ କିମାର ନାହିଁ । ଦ ୧୯ କ ଜୀବଧ
ହେବନ କମ୍ପାକୁ ହେବ ଦୁଇ ଦୂର ଦ୍ୱାରା
ଲାଗି ଏବଂ ଅଣି ହିଣ ଯିବ । ଖୋରାକର
କମ୍ପା କମ୍ପାକୁ ହେବ ଅଛି ନିମ୍ନାରରେ
ଏବଂ ଏମରେ ନିମ୍ନ ଅଶ୍ଵମ ହେବ ଏ
କମ୍ପାକୁ ଧର ସାଧାରଣକ ଗୋଚରଣୀ ନିବେ
କମ୍ପାକୁ ଏ ବଢ଼କ ଜିନାରେ ଏ ବ୍ୟାଧ ଅଛି
ଏବଂ ହେବାନକଠାରେ ହୋଇଥାଏ ସେ
ଅଶ୍ଵମ ଅଶ୍ଵମ ହେବକୁ ତେଣୁ କଣ୍ଠରେ
ଏ ବଶାତାର ଅଛି ସେ ଜୀବଧର
ମେମର ତୁମାର ହେବ ଓ ଯେ
ଅପରାଧ ତାମ ମେକଠାରୁ ଶବ୍ଦ
କମ୍ପା ଏବଂ ଗଜାକୁଶାରେ ବନ୍ଦୁର କର
କମ୍ପା ନ ହେବାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ।

ପାତାର କି ହାଇନଲା ଓ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷାଣ ଆମେ
ଦେଖାଏ ବାବା ଉପରେକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟ ବାଚ-
ମାନ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ଦେବ ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ କାହାର ଦେଶରେ
ଅଛି ଏହାର ଆଜିର ପରିବାର ।

EDITOR OF THE UTKAL DIPLOMA

only to the English letter published in the last issue of your paper, I observe that the writer has wrong view of the subject regarding the formation and constitution of the Sub Committee. There is no predominance of one element over the other as stated by your correspondent. But the absence of numbers considered to be the re-

representatives of the ryots in some previous meetings of the Sub Committee was most conspicuous and is therefore much to be deplored. It is however a matter of satisfaction to note that the members are not too pushing. They all seem open to conviction. For it has been seen that in the discussions of many important sections in which the interests of either the landlords or the tenants are involved no conclusions have ever been arrived at, without taking into consideration all the *pros* and *cons* of the subject. I do not mean by this to say that the zemindars are willing to forego their claims or sacrifice their own interests in order to promote those of their tenants. But from the tenor of their arguments it has become apparent that they would have the ryots' rights preserved intact as defined in the new Rent Bill, provided their own be not unjustly interfered in or collided against. I do not blame them for this; for it is but natural that every individual, whatever party he represents or belongs to, must try by all means in his power to defend the interests of his own class. The new Rent Bill cannot be considered as *bona fide* if judged either from the Zemindars' or the Ryots' point of view. It requires still further amendments.

Your correspondent however should rest assured that the Sub Committee's resolutions are not final. For they are to be laid before the general meeting of the Association, and discussed thread bare there, before they are finally adopted and submitted to Government. There is no doubt that the Association will not give a passive acquiescence in all that the Sub Committee would propose by way of amendments. Some of those at least most subversive of either the Ryots' or the landlords' interests are expected surely to be discarded at the general meeting.

31-7-83. Yours truly

ବିଜ୍ଞାପନ ।

NOTICE

Is hereby given that a Head Master on Rs. 25 a month is required for the Middle class English School at Ganja in the Kanika estate. None need apply who has not passed the University F. A. examination or has not read up to the standard prescribed for that examination, and who does not possess some experience in teaching. Applications with testimonials will be received by the undersigned up to the 15th. August 1883.

CUTTACK } F. JONES
MAGISTRACY } Magistrate & Vice
27-7-83. } President D. C. P. I.

The power of attorney granted by the undersigned to Mr. A. W. BELLIS is cancelled from this date.

Cuttack,
28th Feby.
1883. } J. Bulloch & Co.

ବଙ୍ଗଦେଶର ପୁଣି କାର୍ଯ୍ୟବ୍ରତାଗ ।

କଲେପେଚନ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ।

ଓଡ଼ିଆ ଲାଲ ନିତି ସଂଗ୍ରହାଳୟ

ଜଳକର ବିଧର ପଠା ।

ପ୍ରକାଶ ସାହ ଏ ଜଳ !

୨୯ ଜମର ବିଜ୍ଞାପନ ।

୧୯୭୭ ସଲ ବଜୀୟ କ ଆଇନର ଏହ
ବାନ୍ଦାରେ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ ଲେଖନେଣ୍ଠୀ
ବକ୍ରିର ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଘରମା ପ୍ରବ-
ତ୍ତିବ ହୋଇଥାରି ଚହି ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର
ଏ ୮୦୦ ସାଲ କୁଳର ମାସ ତା ୫୮ ରଖିର
ବିଲବତା ଗଜେଟ ୧ମ ଖଣ୍ଡର ଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରୁ
୧୯୯୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ୮୦୦
ବାଲ କୁଳର ମାସ ତା ୨୭ ରଖିର ୧୦୫
ମର ବିଜ୍ଞାପନ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଣାଳ ୫ ଓ ୩୯
ଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରଣାଳ ଦେବା ନିରିତ ପ୍ରସ୍ତା-
ବ ବିଲିଖିତ ସଂଶୋଧନ ବିଧ ପ୍ରଗତ
ଦିବାର ଅଜ୍ଞା କଲେ ।

* ଦିବ୍ୟ । କିମ୍ବା ରକମ ଫଳର ମାତ୍ର ପ୍ରତି
ଯହିଁ କର ଲାଗିବ ତାହା ୧୦୦୦ ସାଲ
ପ୍ରେକ୍ଷମାତ୍ର ଏବଂ ରକ୍ଷଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣାରିତ ।
ହାଇଅଛୁ ଏବଂ ତାହା ଏହି ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାଧ୍ୟାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ପ୍ରଥମ

४०७

ପ୍ରମାଦବାହକାରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଲାଳଗିର
ପନ୍ଥରେ ଅବସ୍ଥା ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଡ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କେ
ଛିନ୍ତି ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଶାସ୍ତ୍ର-
ସ୍ଵପ୍ନଧେଶ୍ୱେଷ୍ମ ସାହେବଙ୍କ ନିଜଟରୁ ତାର-
ମୋରେ ସମାଦ ଅବସ୍ଥାଙ୍କ ଯେ ସରଦାର ଉଗ-
ବଳ ଦିନିଗ୍ରୀ ହଜ୍ର ତଥାର କଣେ ସକାଳ
ଅଭିନ୍ଦନ ଘାସାବଳ ବସି ଦେବଥିଲ । ସାହେବ
ପ୍ରଶଂସିଲୁ ଅଦେଶ ମତେ ବାଲେବର ସ୍ଥଳୀସ
ସାହେବ ୮୦୦ ଛଣ କନ୍ଦୁବୁଲା ଚାଲନ ସର-
ଜନତାଙ୍କରି କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, କି ନିଷ୍ଠୀୟ
କର ଫେରି ଆସି ଅଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ ।
ଦେବାନ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଫେର ଥିବି
ଅଛନ୍ତି ।

ବାହୁ ଗୋଟିଏକର ରୟ ବେଥାଇନ ଟାଙ୍କ
ଛୁଲୁ ପଞ୍ଚବର୍ଷେ କଟକ ଦିନବିଧିପାଳନଟିର
କେଅରମାନଙ୍କ ନାମରେ ପେଣ୍ଠି ମୋକଦୟ
ତୁପସ୍ତିତ କରିଥିଲେ ଏହି ସାହୁଙ୍କ ଏଠା ମୂଳ-
ର୍ଥ ଉତ୍ସମିନ କରିଥିବାର ଏଥି ଫୁଲ୍‌ବେ ଥିଲେ
ମାନେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଥିଲୁ ସେହି
ମେଲକମା ମହେଇହାର ଅଧିନରେ ଦାଏର
ହୋଇ ଥିଲୁ ଏହି ମୁଦାଲ ମଧ୍ୟ ଏକ ହସ୍ତ
ପଣ୍ଡିତ ତୁପସ୍ତିତ କରିଥିଲେ ଗର ବୁଧବାର
ଶୁଷ୍କ ଜଳ ସାହେବ ହିନ୍ତ ମୋକତମାର
ଶୁଷ୍କ କାଗଜପଢ଼ ଓ ରକ୍ତାଳଙ୍କ ତର୍କବିରକ୍ତ
ଶମ୍ପ ଆରଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ଗର ଖୁବୁବାର

ମୁଦେଇର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଦାମ ଉଦୟରୁ ଅଦାଳଗର
ଖର୍ଚ୍ଛ ସହି ନିର୍ମିଷେପାଲିଟି ବିଦୂକରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ଦେଇଥାଇଲା । ମୁଦେଇ ପକ୍ଷରୁ ବାରୁ ଯୋଗେ-
ଘରଚନ୍ଦ୍ର ଓ ବାରୁ ଫିନିବିଦାସ ମିଳି ଉକିଲ-
ମାନେ ଏବଂ ମୁଦେଇର ପକ୍ଷରୁ ଶାୟକ୍ର ବିଲ-
ଚୁପ ଘାହେବ ବାହିକ୍ଷର ଏକ ବାରୁ କରି
ବହିବ ଦୋଷ ଭାଙ୍ଗିଲ ସକାଳ କବାକ କବାକ
ଥିଲେ । ସମୟାବନ୍ଧୁ ଅମ୍ବେଗାନେ ଏ ସପ୍ତ-
ଦରେ ଜଳସାହେବଙ୍କ ରୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକ
ଅନ୍ତମ ହେଲୁ । ଆଗମୀ ସପ୍ତାହରେ ପାଠକଙ୍କ
ସମ୍ମର୍ତ୍ତରେ ଉପସ୍ଥିତ କରିବୁ । ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଏତିବି
ବୋଲିବା ଯଥେଷ୍ଟ ସେ ଜଳ ସାହେବଙ୍କ କି-
ଣ୍ଟିରେ ସମ୍ବାଧାରଣ ଅଳ୍ପକଳ ଅନନ୍ତର ହୋଇ
ଅଇଲା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତର ଫିଲ୍ଡର ପ୍ର-
ଶଂସା କରୁ ଅଇଲା ।

ମାନ୍ତ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶର ହିନ୍ଦୁମାନେ ବିଧବା ବି-
ବାହୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିଶୋଳନ ହୋଇଥାଇ-
ଛି । ସେମାନେ ଆପଣା ଅଭିଲାଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା
କାରଣ ଗବର୍ନ୍ମମେଖଳାରେ ଗୋଟିଏ ଅଭିନ
ବିଧବଙ୍କ କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥାଇଲୁ ଏବଂ
ସେହି ଅଭିନର ଅଣ୍ଟିଏ ପାଣ୍ଡିଲିପି ମଧ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମ
ମେଘକୁ ଅର୍ପଣ କରିଥାଇଲା । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ପାଣ୍ଡିଲିପିର
ମର୍ମ ଏହି କି ସହବାସ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବିକାହ ଅଭିନ୍ୟାଷ ହେବ ନାହିଁ ଏବଂ
ସହବାସକ୍ଷାତ୍ ବିକାହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଲେ ଖୋର-

କି ପୋଷାକ କିମ୍ବା ଉତ୍ସର୍ଖକାରୀରୁ କୌଣସି
ଦାଖା ଗୁଲି ପାରିବ ନାହିଁ । କୌଣସି ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଥାମୀ
ଛତା ଅନ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ସହବାସ କଲେ ସେ
ଉତ୍ସର୍ଖକାରୀରୁ କୁ ବହିତ ହେବ କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀର
ତୁମ୍ଭାରୁର ଅତ୍ୟମୋଗ ତାହାର ସ୍ଥାମୀ କିମ୍ବା
ସ୍ଥାମୀର ଉତ୍ସର୍ଖକାରୀ କିମ୍ବା ଆର୍ଦ୍ର ହେବି ଉପ-
କ୍ରିଯ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ବିବାହର ଦି ୧୯ ନ
ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦିଲଙ୍କ ନାମ ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ କରିବା-
କୁ ହେବ ଏବଂ ସେହି ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ବନ୍ଦ
ସେମାନଙ୍କ ବିବାହର ପ୍ରମାଣ ସର୍ବପଥ ହେବ ।

ଦୁଃଖରିତ୍ତିର ପ୍ରସ୍ତାବମାନଙ୍କୁ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ବିଧବୀ ବିବାହର ଯହିକାହିମାନେ ଏକା-
ବେଳକେ ବାଲ୍ୟ ବିବାହ ନିର୍ବିଧ ଏହି ବିଧବୀ
ବିବାହ ପ୍ରଗଳ୍ପ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲାଗୁ
ଏହା ଅସବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛିର । ସହବାସ
ଭାବ ବିବାହ ସିଦ୍ଧ ନ ହେଲେ ବାଲବିଧମାନେ
ବିବାହ କରିବାକୁ ବାଧ ହେବେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ-
ରହାର ଉତ୍ସବିଧକାହଙ୍କୁ ବାହି ହେବାର ବିଧ
ମଧ୍ୟ ବିଧବୀମାନଙ୍କୁ ବିବାହ ହେବା କାରଣ ବାଧ
କରିବ । ତୁମ୍ଭା ବିଧବୀଙ୍କ ସମ୍ମାନ ପରିଶରେ
ଦୀର୍ଘକୋର୍ତ୍ତ ଯେପ୍ରକାର ନନ୍ଦି ସ୍ଥାପନ କର
ଅଛନ୍ତି ତାହା ଯେଡ଼େ ସମ୍ମିଳନ ହେଲେହେଲେ
ବିଧବୀ ବିବାହର ପ୍ରତିବଳରେ ହୋଇଥିଲା
ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଵିକାର କରିବାର ହେଲା ।

ବିଲୁପ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ମାସ ତା ୨୦୧୯

ବିବାଦ ଅସିଥିଲୁ କହିଲୁ ପୁରୁଷ ଗତରେ
ମହାମାନ୍ୟ ଲଭି ଘପନ ବାହାଦୁରଙ୍କ ଭାବରଙ୍କ
ଶୀଘ୍ର ବଜନାତିକୁ ଥିଲାମୋଦନ କରିବା ଚାରିର
ଶ୍ରୀପତ୍ର ଲଜ୍ଜା ପ୍ରାଣଟ ସାହେବଙ୍କ ସାହେବଙ୍କରେ
ଏବଂ ବିରାଟ ସାହେବଙ୍କରେ ଲାଗିଲା ମହାମାନ୍ୟ ତଥା
ଲିପୁ ର ଫର୍ମ୍‌ର ସାହେବ, କିମ୍ବା ଲାଲମୋଦନ
ଶୋଷ, ବେବେ ତଣ ଭାବରଙ୍କରୀତି କରିଗୁଣ
ଏବଂ ଧାର୍ମ ମେଳା ସାହେବ ଅନେକ ସହି ସେ-
ଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଲଭି ଶାପନଙ୍କ ପ୍ରତି
ସମ୍ବାଧାରଙ୍କର ସମ୍ମୁଖୀତି ବିଶ୍ଵାସ ଥିବା ଏବଂ
ଆହାର ପସ୍ତାବିତ ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ସମ୍ମୁଖୀତି କାର୍ଯ୍ୟ
ମାନ ଅନୁମୋଦିତ ହେବା ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିର୍ଶ
ମାନ ଅନୁମୋଦିତ ହେବା ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିର୍ଶ
ସାହେବେ କିମ୍ବା ସେ ଲାଲବନ୍ଦ ସାହେବଙ୍କ
ପସ୍ତାବିତ ଫର୍ମିଦାତା ଆଜିକ ସଶୋଧନ
ବିଷୟକ ପାଶୁଲିପି ଶାନ୍ତି ମହାଭାଗିକ ପ୍ରକାଶର
ପରିଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶ ଉଦ୍‌ଦେଶରେ ଉଚିତ ବାର୍ଷି
ଅଟିକ ଏବଂ ଏଥି ବିବୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଗୋଲ-
ଯୋଗ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ତହିଁର ହେଲୁ
ତହିଁର ହିବିଲ ହରମୁଖୀ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟ
ବିଦ୍ୱାନ୍ତ ରମାହିତର ହିଂସା ଥିଲା । ବିଦ୍ୱାନ୍ତ
ଶେଷରେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଉତ୍ସବମାନଙ୍କ
ଆହାର ପୁରୁଷକୁଷଳ ହେଲା ଅନୁମାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ପରିବାର ବନ୍ଦବା ସକାଶେ ଅନୁଶେଷ କଲେ ।

ଦ୍ୱାକ୍ଷ ମହାଜନଙ୍କ ଟ ୫୦୦୦୯ ଖାର ତଥା
ଇତି ମୋକକମା ଗତ ପିଲାବାର ନିଷ୍ଠି ହେଲା
କୁ ୧୦ ଗ୍ର ଅଧିମା ଏସ୍ତରେ ଦୋଷପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ କୁ ୨ ଗ୍ର ତଳାୟିତ୍ରୀ
କରିବା ଏକ ଜଣ ପ୍ରତିର୍ଦ୍ଦୀତମା ଏବଂ କରିବେ
ଡକାରି ମାଲ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିବା ଅରସେଗରେ

ଅସେପର ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୨ ଗ ଦୋଷା
ଏହି ଜ ୩ ଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିବ୍ସ ମତ ଦେଉ
ଥିଲେ ମାତ୍ର କଳ ସାହେବଙ୍କ ବିଷ୍ଣୁରେ
କେବଳ ଉକାଇତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି କଣ ପ୍ରମାଣ
ଥର୍ବବରେ ମୁକ୍ତ ପାଇଲା ଆରୁ ସମସ୍ତେ ଦୋଷା
ସାରିଷ୍ଠ ହେଲେ । ଦୋଷାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜ ୫ ଜ
ଉକାଇତ ଏହି ଏକଜଣ ପହିଁର ପ୍ରବର୍ବନ
ଏପର ଛଜଣ ସାବଳୀବନ ଏହି ଉକାଇତ
ମାଲ ବରିଥିବା ଜ ୩ ଶ ଛିଅବର୍ଷ ଲେଖାଏ
କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ସହିତ କାରିବାସ ଦ୍ୱାରା ପାଇ
ଥିଲା । ଅଧିମାନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ
ସକାଣେ ବାରିଷୁର ବିଲକ୍ଷନ ସାହେବ ଏବଂ
କେତେ ଜଣଙ୍କ ସକାଣେ ଦିଇ ଶେରୀର ଡେଙ୍ଗୁ-
ନି ବାରୁ ମଧ୍ୟୁଦିନ ଦାସ ସ୍ନେହରମା ଚଲାଇ
ଥିଲେ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟର ହୋଇ ଗଲା
ସେ ମଧ୍ୟ ବାହୁଙ୍କ ଅଧିମା ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅଟର
ଏକଶବ୍ଦ ଅଧିମାମାନେ ବିଲକ୍ଷନ ସାହେବଙ୍କ
ଥିଲା ପଢ଼ିଥିଲେ । ଶ୍ରୀପାତ୍ର ଜଳ ସାହେବ
ଅନ୍ତର ପରିଶ୍ରମ କରି ବାର୍ଷ ସମ୍ବୂଲେଖ ଏମା-
ଙ୍କ ଦୋଷା ବିକାରିତ ଏହି ଦାଦା ସବସା-
ାରିଶକ ବିଷ୍ଣୁ ଯହିତ ବିକ୍ରି ଦେବାର
କାର୍ଯ୍ୟାବାଦ । କେବଳ ଦ୍ୱାରା ବିଷ୍ଣୁରେ ମତ
ଥିବ ଅଛି କାରିତ ଅନେକ ଅଧିମା ପ୍ରଥମ
ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁରେ ଅସି ସାବଳୀବନ କାରିବାସ
ଥିଲାଥିଲା । ଧୂଳି ଲାଙ୍ଗୁଳର ବାରୁ ଜୀମ
ଦେଇ ଦର ଏହି ଉକାଇତମାନଙ୍କୁ ଥର୍ବ ପ୍ରଶ୍ନ-
ମାୟ ହୋଇଥିଲା । ଲୁଟ ହୋଇଥିବା
୫୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ଅଧିମାକୀତାରୁ
ଦେଖାଇ ଘୋଲିଷତ ଟଙ୍କା ପୁନଃ ପାପ
ଥିଲାଥିଲା । ଆରୁ ଏକ ମୁଲକୁ ଟ ୫୦୦୯ ଟଙ୍କା
ମର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାର କହିଥିଲା ଯେ କହିଁର ମାନ-
ସ ଅର୍ଥ ହୋଇଥିଲା । ଯେମନ୍ତ ଅଧିମା ଧର-
ନ୍ତିଲେ ତେମନ୍ତ ଟଙ୍କା ବାହାରିଥିଲେ ଅହୁର
ଅର୍ଥର ବିଷ୍ଣୁ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ପ୍ରବୁଷୋଦମ ପଢିବାକୁ ପାଠ କଲୁଁ ଯେ
ଅନୁଧନ ହେଲା ପୁଣ କଗରରେ ମୁଖାଚତ୍ଵାଳ
ଏହି ଅଜ୍ଞ ପ୍ରମୁଖର ହୋଇଥିଲୁ କି କଳା ପାଠ
ରେ କୌଶଳ ଲୋକ ବିକୁ ମାଟ ଗଡ଼କାଳ
ଗଫ୍ରେ କବି ପାଇବ ନାହିଁ । ଯାହାର ଉଚ୍ଚ
ଗଫ୍ରେ ଯକ୍ଷମନ ହେବ ସେ କରେବାକ
ଯାଇ ପାଇ କିମ୍ବା ଥାରି ହୋଇଗଲୁ ଦେଆ-
ଲିଲେ ବୋହାଙ୍ଗ କିବାକୁ ଗଡ଼କାଳ ଗଫ୍ରେ

ବିଜୟ କରିବ ଏବ ବୌଣ୍ଡି ଦୋକାନର
ପାଇଁ କ ଦେଖି କାହାକୁ ଗଛେର କ
ବଳେ ସେ ମଧ୍ୟ ଦଶମୟ ହେବ । ଏହା
ଥିଲେ କରିବାରେ ଭାଗୀ ବନ୍ଦବାର ଅଛି
ପ୍ରତିକି ଏବ ଗତିଜାଗ୍ରାସ ଗଛେର ପଢ଼ିବ
କରିବ ଅଛି । କଲିକାଳୀ ଗଛେର ଉଦ୍‌ଦିନ
ବେଗ ଜାତ କରିବ ବୋଲି ଲୋକେ ପାଇଁ
ବନ୍ଦବାର କରିବ ଲାହିଁ । ଏହାକେ ତୁମ୍ଭଙ୍କ
ନିରିକ ଆଜିଦାସ ପ୍ରଥମତଃ ପୂର୍ବବନ୍ଦବାର
ଦ୍ୱାପାୟ ହୋଇଥାଏ କାରଣ ପାଇଁ କରିଲୁଛନ୍ତି
ଆର ଚିଠା ପତିବାରୁ ଅନେକ ଲୋକ
ପାଇଁ ନାହିଁ ଏବ ଭାବା ହେଲା ଓ ଯତନ
କାରଣ ଅଛି । ଗତିଜାଗ୍ରାସ ଗଛେର ପଢ଼ିବ
ପ୍ରାମୟ ଦାକିମଙ୍କର କରି ବନ୍ଦବାର କରିଲୁଛନ୍ତି
ଅବକାର ଅଛି ବୋଲି ଆମ୍ବମନଙ୍କ କରାନ୍ତି
ଏହିଜ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏ ଥାର୍ମିଟ ଅନ୍ୟାୟ
ଦେହଥାରୁ ଏବ ଅଭିନରେ ପାଇଁବଲା କାହାର
କିନା ଆସରେ ଜରିବ କରିବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ନିକଟରେ ବରିବାର ସେବ୍ରେ ନଦ୍ୟମ ଅଛି କରିବ
ବୁଦ୍ଧବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଯମକ ହୋଇ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରର ବନ୍ଦବନ୍ଦର ସମ୍ମା
ପାଦେବ ଅଛି ସେ ଆମକ ଏ କରି ଯାଏ
ଭାବମ ପରିବାର ଅଛନ୍ତି । ତାବାର ଅନ୍ୟାୟ
ଏହି ଥାର୍ମିଟ କରିବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମଧ୍ୟ ଅନୁମାନ କରିବା ଠେକ । ଫଳେ ତାବା
କରି ବାର୍ଧି ଆମକ ସଙ୍ଗେର ଦେଇ
ହେଉ କହିଁର ପାଇଁ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନ୍ଦ୍ର
ଏବ ତାହାକୁ ଜଣାଇ ଦେବା କରିବା ଏହା
ଅମ୍ବେମାକେ ଅଗା କରୁଁ କ ସେ ଏହା
ବନ୍ଦବାରିଗା ଦୂଦ୍ୟମନମ କରି କରୁଁ
କଥାକ କରିବାକୁ ଶାକ୍ରମିନୋଗ୍ରୀ ଦେଇବ
ଗତିଜାଗ୍ରାସ ଗଛେର ମେଘ ବିଜୟ ଦେଇବ
ଅନେକ ମୁଦ୍ରା ଅଛୁ ଏହା ଆମ୍ବେମାକେ
କରି କରୁଁ ଏବ ସେ ବନ୍ଦବନ୍ଦାୟ କରିବାର
କରିବା ଏବଶ୍ୟକ କଷା ଦାମିମର ପ୍ରଥାର
ଏହିବେ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନର ନିଯମଙ୍କ ମେଲେ ଏହା
ଏ ବରିବା କରିବାରେ କର୍ତ୍ତୋଙ୍ଗ ଏହାକିମ୍ବା
ବେ କରି ଦେଇ ବନ୍ଦ କରି କରିବାର
କାରିବାକୁ ।

କ୍ଷାନ୍ଦେସର କ୍ଷାଣ୍ପୁଷ୍ପଶବ୍ଦ ବାର୍ଷିକ ମୁଦ୍ରା
ଏବଂ ମାତ୍ରାରେ ବିକାଶିତା ଉଚ୍ଛଳବର୍ଷା
କାହିଁ ଦେଖାଇଥାଏ । ମାତ୍ର କିମ୍ବା ଦେବା

ପ୍ରକାଶର ବାଜା ସହିତ) ଟ ୪୦୨୯/୯
ମୁଣ୍ଡ ଟ ୩୦୮ ଦେଇଥିଲା । ବ୍ୟଧି
ମନ୍ଦରେ ଅମୃତାସନ ବିଷୟକ ପ୍ରତିକା ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ
ବିବରଣୀରେ ଟ ୧୦ଲା ଏବଂ ଅବଳିତର ଅବ-
ଳିକାନ ମୋତକମାର ସାହାସ୍ୟରେ ଟ ୧୫୦ଲା
ମାନାକ ଅଟଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏସରେ ଜ ଟ ୮ ଟ
ମୁଣ୍ଡ ଅଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କର ଗତବର୍ଷ ୧୩ ଅଧ-
ିକଟିକ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ
କୁଳାୟ ବିଧାତାରେ ୧୦ ଅଧିବେଶନ ହୋଇ
ଥିଲା । କଥିତ ହୋଇଥିଲା କି ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟ
ମାନଙ୍କ ସମାଜକୁ ବଳ କରି ଏ ସବୁ ଅମୃତା-
ଙ୍କ ବିଷୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା । ସରର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଚିକାବି ମଟର ଉପା-
ର ରୂପ ବିଷୟରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବା
ମନ୍ତ୍ର ମଣି ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ବିବରଣ ହୋଇ
ଏବଂ ଭଲ ଲୁଗା ଦୂରିବା ସକାଶେ ସେଠା
ଅମୂଳଙ୍କୁ ସବୁ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧକ ଅଛନ୍ତି । ଶାନ୍ତି-
ସୁରକ୍ଷା ଭଲ ଚନ୍ଦ୍ର ଅଣ୍ଣାର ବାଲେଶ୍ୱରର
ରାଜ୍ୟକାନ୍ଦୁ ଉତ୍ସାହ ଲୁଗା ଦୂରିବାର ଶିଖା
ଦେବବା ନିମନ୍ତେ ସବୁ ଉତ୍ୟମଶାଲ ହୋଇ
ଥିଲା ଏବଂ ହେଣ୍ଟାର ବିଶେଷ ଦେବାହାର
ମର୍ତ୍ତାପେଣା ହୃଦୟକ ମର୍ତ୍ତା ଏବଂ ପଦବ୍ୟ ଏଥ-
ରେ ସବୁ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧାର୍ଥୀ ହେବେ ତେବେ ଓଡ଼ି-
ଶାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସର୍ବପ୍ରତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବେ
ଦେବ ନାହିଁ । ବାଲେଶ୍ୱର ଏକସମୟରେ
ଭୂମ ଲୁଗା ଦୂରିବା ବିଷୟରେ ବିଶେଷ
ପ୍ରସର ସେଠା ଭଲ କୁଳଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କର-
ିବା ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରଶଂସନାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ । ମାତ୍ର
କେବଳ ବଙ୍ଗଲା ଅବର୍ଦ୍ଦରେ ସବୁ ସୂତ୍ରାର
ଲୁଗା ଦୂରିଲେ ତେଣାର ବାଣିଜ୍ୟ ବିଶେଷ
ପ୍ରାର ଦେବବା ପଶ୍ଚରେ ଅମୂଳଙ୍କର ସନ୍ଦେହ
ହୁଅଥିଲା । ମୋଟ ସୂତ୍ରାର ଲୁଗା ଯେବୁପେ
ହୁଅଥିଲା । ମୋଟ ସୂତ୍ରାର ଲୁଗା ଯେବୁପେ
ଏକ ବ୍ୟଧିରେ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ ପାରିବ
କିମ୍ବା ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠର କା-
ନ୍ଦର ହାତଜନ୍ମକୁ କଲାପନ୍ତ ସହିତ ବର୍ତ୍ତମାନ
କୁଳମୋଗିରା କରିବାକୁ ପଞ୍ଚଅଛି ଏଥରେ
ଯେପରିମାଣରେ ରାଜ୍ୟକାନ୍ଦୁ କୁଳକାର୍ଯ୍ୟ
ହେବେ ସେପରିମାଣରେ ଭାବାକର ସୁଦଶ
କଣ୍ଠା ହେବ ଏହି ଏହି ମାର୍ଗରେ ବାଣିଜ୍ୟ
ପ୍ରାରମ୍ଭ ଅଧିକ ସମ୍ବନ୍ଧନା । କଥାର ଯେବେ

ସବୁ ଲୁଗା ଦୂଣିବାହାରୁ ଥାଗାରକଟଃ ଚନ୍ଦ୍ରକେ-
ଶା ଶାନ୍ତିପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକଳିତ ଲୁଗାକୁ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଛପି
ଦେବାକୁ ସମର୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ଭାବା ଦେଲେ ମଧ୍ୟ
ସାମାଜିକ କଥା ନହଇ ।

ବଜୀୟ ସ୍ଵବାକ୍ କୃଷିଶିକ୍ଷାର ପଳ ।

ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ କୃଷି ବିଦ୍ୟାରେ ସୁନ୍ଦର ଛାତ୍ରଙ୍କ କରିବା ସକାଶେ ଭୂତପୂର୍ବ ଲେଖଣଙ୍କ ଗବ୍ରେନ୍‌ର ମାନ୍ୟବର ସବୁ ଲଜନ ସାହେବ ପରିବର୍ତ୍ତ ବିଲାତକୁ ଦୂରଜଣ ଦୂରିଗୋଟିଏ ଶୁଭ ପଠାଇବାର ଯେଉଁ ନିୟମ କରାଇନ୍ତି ରହିରୁ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଫଳ ଲାଭ ହେବାର ଶୁଭ ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ଥିଲା । ଏହି ନିୟମାନ୍ତରେ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ବାହୁ ଅନ୍ତିମାତ୍ରରେ ସେବକ ଏବଂ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ସଖାଓର ହୋଷେନ ବିଲାତକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ସାରେ ନିଶ୍ଚାର୍ଯ୍ୟର କଲେଜରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସମ୍ମରତ ଶୈଖ ପରାମାରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ଦୋହରାଇନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ତକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଏବେ ଶକ୍ତି ପେଇ ଅସିବେ । ଏମାନେ ସେବୁନ୍ତ ପ୍ରଶଂସା ସହି ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଭାବା ସହିବାଧାରଣଙ୍କ ଲାଗିବା କାହାର ମଦ୍ଦିମେଦ୍ଦ ଗଜେଟରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥାଏ । ରହିରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ପତକ ମଧ୍ୟରେ ବାହୁ ଅନ୍ତିମାତ୍ରରେ ସେନ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ସଖାଓର ହୋଷେନ ତୁଳାୟ ସ୍ଥାନ ଓଜାମାକାମରେ ଜଣେ ସାହେବ ଦୁଇଯୁଦ୍ଧର ଅଧିକାର କରି ଅଛନ୍ତି । ସେନ ମହାଶୟଙ୍କର ଏକା ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିବା ଗୌରବର ବିଷୟ ମାତ୍ର ରହିରୁ ଅସୁକ ପାଇଦିଶିତା ସେ ଦେଖାଇ ଅଧିକ ଗୌରବାନ୍ତିର ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚ ସାରେନଶୈଖର କଲେଜ ଶ୍ରାପକ ହେଲା ଦିନୁ ସେବେ ଶୁଭ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ଦୋହରାଇଥାଇନ୍ତି ସେନ ମହାଶୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ନମ୍ବର ପାଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ କଲେଜର ଅଧିକାରୀମାନେ ଏହାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତାରେ ଅନ୍ତାଦିତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରଶଂସାପଦମାନ ଦେଇଥାଇନ୍ତି । ବିଲାତର ସେକେଟରୀ ଏପବାର ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ଫଳ ଲାଭରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଲିପି ପ୍ରକାଶ କରାଇଥାଇନ୍ତି ଏବଂ ରହିରୁ ରେ ସେନଙ୍କ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏବଂ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଦତ୍ତପୂର୍ବ ଧରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଜିତ କରିବାର ପରି

ମର୍ତ୍ତ ଦେଲାଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଓଜାଳ ସାହେବଙ୍କୁ
କୃଷି ବିଭାଗର ଉପରେ ଉପରେ କେନରଳଙ୍କ
ପଦରେ ନିୟମିତ କରିବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଏ ।
ଏହାକୁ ଭାରତବାସୀଙ୍କର କପାଳର ଫଳ ଦୂର
ଆଉ କି ବୋଲି ଯିବ । ସେମନ୍ତ ଏକା ସମ୍ମତ
ମନୁନରେ ନାଶ୍ୟାଶ୍ୟାମଙ୍କୁ ଲଖ୍ନୀ ଏବଂ ମହାଦେଵ
ବିକ୍ରି କିମ୍ବା ଲାଭ ହେଲା ତତ୍ତ୍ଵପ୍ରକାଶ ଏଠାରେ ଦୋଷ
ଅଛି ସେନ ସେମୁଳେ ପଥକାରେ ପ୍ରଥମ
ଦେଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଗୋଗଣକା
ଦେଖାଇଲେ ସେ ପୁଲେ ସେ ଉପରେ ଉପରେ
ପଦର ସେବା ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଏହା କବାଚ
ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ତେବେ କି କେବଳ
ବର୍ତ୍ତର ଦୋଷ ଏଠାରେ ଘଟିଲା । ଯାହା ହେଉ
ଦେଶୀୟ ଶତ ସେ ବିଲାପରେ ସାଇ ବିଲାପ-
ଶତକ ଉପରକୁ ଉଠି ଗଲେ ଆପାରିତଃ ଏହା
ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟା ବିଷୟ ଅଟଇ ଏବଂ କାଳେ ସେ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରେ ଏମାନଙ୍କ ଯୋଗଣକାର ସମ୍ପର୍କ
ପୁରସ୍କାର ଦେବେ ଏଥରେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ନେହ ନାହିଁ ।

ଅପିଲ କେତ୍ର ।

ବନ୍ଦଳାର କେଇକ କିଆରେ ଦେବାମୀ
ଅପିଲ ବେଶ୍ ସମ୍ମାପନ ଦେବାର ମୁଣ୍ଡର ହୋଇ
ଥିଲା ବୋଲି ଏଥିଥୁବେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ
ଅଛୁ । ତାକୁ ଅପିଲ ବେଶ୍ ସବାଶେ ସେହି
ପ୍ରଧାନ ନିୟମମାନ ବିନ୍ଦବନ୍ଧୁ ଭାବଭାବୁ ସେହେ
ଟଣ୍ ଅବଧାରଣ କରିଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ନିମ୍ନ
ପରାଗିତ ହେଲା । ସଥା—

(୧) କର୍ତ୍ତମାନରେ ଗୁଣେହିମାଟ ଅପିଲ
ବେଶ ସଂସ୍କାରିତ ହେବ । କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଜିଲ୍ଲା ଉପରେ ଏହାର ସମଳା ରହିବ, ଏଥରେ
ସୁଗୁରୁଗୁପେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିଲେ ଏହାର ସଖୀଙ୍କା
ନମଶଃ ଦୃଢ଼ି ଜାରିଯିବ, ୧୯୫୭ ଅଧିକ ବେଶ
ସଂସ୍କାରିତ ହେବ ନାହାଁ ।

(୨) ପ୍ରଦେଶକ ଅଧିକ ଅବାଳତରେ
ଦୂଲଜଣ ଲେଖାଏ ଜଳ ନିସ୍ପଲ୍ଲୁ ହେବେ ।
ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଶିବିଲ୍ୟାଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀରୁ ଏ
ଆଉ ଏକଜଣ ଅଧୟୁତ ବିଶ୍ୱର ବିଭଗରୁ ନିସ୍ପଲ୍ଲୁ
ହେବେ । ଶିବିଲ୍ୟାଙ୍କ ଜଳ ୧୫୦୦ ଟଙ୍କା
ବେଳକ ଘାଇବେ ।

(୩) ଏମାନେ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆପିଲ୍ ସୋଗ୍ୟ ମକଦ୍ଦମାର ବିଶ୍ଵର କରିବେ ।
ଆପିଲ୍ ସୋଗ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଦାଳତର ମକଦ୍ଦମା ୬
ଖଜଣା ମକଦ୍ଦମାର ବିଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ଏମାନେ କର

ପାଇବେ । ଅଜଣା ଗୋକୁଳମାର ଅପିଲ ସନ୍-
ନରେ ଓ ଯେଉଁ ସମୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଦାଳତର
ମକ୍କଦମାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅପିଲ ତଳେ ଲାହୁ,
ତତ୍ତ୍ଵସମ୍ବନ୍ଧରେ ନିର୍ମଳ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦେବ ଲାହୁ ।

(୪) ଶେଷ ଅଦାଳତର ମକବିମା ଓ
ଅଛଣା ମକବିମା ବ୍ୟଙ୍ଗର ୫୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସତର ମକବିମାରେ ଛବି ଜଳକର ଶାୟ
ଏକ ହେଲେ ସେହି ବିଶ୍ଵରୂପ ତୁଳାନ୍ତ ବିବେ
ଚନା କରିବ ।

(*) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଦ୍ୟାତ୍ମର ମନ୍ଦିରମା ତେ
ଜୀଜୀଳା ମନ୍ଦିରମା କ୍ଷେତ୍ର ୧୦୦ ଟଙ୍କାର ଅଧିକ
ଏ ଅନୁଭବ ମନ୍ଦିରମାରେ ଜୀଜୀଳାନଙ୍କର ସ୍ଥା
ଅନେକି ହେଲେ ହାଇକୋର୍ଟରେ ପାହାର
ସ୍ଥିବାର ବିଶ୍ୱର ହୋଇ ପାରିବ ।

(୭) ୫୦୦ ଟଙ୍କାର ଅଧିକ ମଳକମାରେ
ଜଳମାନକରି ମଗର ଅନେକଥି ସନ୍ଧାନ କରି
ଦେଇ, କିନ୍ତୁ ପହଞ୍ଚିବେ ସବୁ ସାଧାରଣ ସାର୍ଥି ସମ୍ପଦ
କରେ ପରି ଉଠିବାର ସମ୍ଭାବନା ଆଏ ଓ
ସେଥିପାଇଁ ୨୫ ଲଖ ଟଙ୍କାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି, ବୋଧକୁ ଏ
ଶାଶ୍ଵତବେଳେ ଜଳମାନେ ସେ ବିପଦ୍ଧରେ
ଯାଇବୋର୍ଟଙ୍କ ମର ପ୍ରତିକାର କରି ଘରବେ ଏକ
ଦେଖିବାର ଦାନବୋର୍ଟରେ ଅଣିଲ କରିବାର
କାମ୍ପର ଦେଇ ଆରବେ ।

(୨) ଅଟିଲ ବେଙ୍କ ବିଶ୍ୱରେ ସବୁ
କୌଣସିପାହାର ହରମ ପରିଲାଭିତ ହୁଏ, ଅଥବା
ବିଶ୍ୱର ଦିଶାଧୂରେ ଘୋର ଅଳମାୟୁଧଭାବ ପରି
ହୁଏ ହୁଏ, ଗାଢା ଦେଲେ ହାତକୋଟ ସୁଯୁଦ୍ଧ
ଆହାର ପୃଷ୍ଠା ଅପିଲାର ଅକୁମତ ପ୍ରଦଳ କରି
ଧରିବେ ।

(୮) ଏହିଦ୍ୱୟଙ୍କର ୫୦୦ ଟଙ୍କାର ଥଳାତମାର ଅଛି ଯେ ପରିଲ ହେବ ନାହିଁ । ସୁଧାର ପରିଲ ଉପରୀର ହେଲେ ମହିଦମାର ସମସ୍ତ ବାଳ, ଆଜନ୍ୟଙ୍କର ପଣ୍ଡିତ ଓ ଚାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପ୍ରଭୃତି ବିଷୟର ବିବରଣ୍ୟ କରିବାର ଜ୍ଞାନଗାଁ ହୋଇକେ ଠକ୍କର ରଖିବା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପଦ୍ମମହେନ୍ଦ୍ର ଏହି ଦେବାମା
ଅଧିକ ଦେଖିମାନ କେବଳ ବନ୍ଦପ୍ରଦେଶର
ପୂର୍ବ ପ୍ରାଚୀରେ ପ୍ରାପ୍ତିର ଦେଇ ଏବଂ ଏଥିର
କାର୍ଯ୍ୟ ପଢ଼ ଗୁରୁତବର୍ଣ୍ଣିତ ଗବହୁମେଞ୍ଜ ଅନୁଷ୍ଠା-
ନେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାହୁଁର ବସ୍ତୁରତ
ହିତରଙ୍ଗ ବନ୍ଦପ୍ରଦେଶର ସେହେଠେମାତ୍ର ଜୀବ ବନ୍ଦ-
ପ୍ରଦେଶେ ଦୋହିର ଅଦ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।

ଅମ୍ବୁମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ସେ ଅମ୍ବୁମାନଙ୍କର ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକ ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଟାମ୍ବନି
ସାହେବ ସରବର୍ତ୍ତଙ୍କ ଅମଳରେ ବିଶ୍ଵାଳାର
ସେହେତେଥି ସ୍ଵରୂପ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଉପର୍ଯ୍ୟତ
କରିଥିଲେ । ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଛାତ୍ରଙ୍କ ହାତରେ
ଏଥର କାର୍ଯ୍ୟ ଭାର ପଢ଼ିଲା । ଏଥରୁ ଆଶା
ହେଉଥିଲା କି ସେ ଏହି ବିଧକୁ ସମ୍ଭାଲ କରିବା
କୁ ବିଶେଷ ସହବାନ୍ ହେବେ । ସେ କାର୍ଯ୍ୟକୋର୍ଡର୍
ଅଭିଭାବକ ଅଭିଭାବକ ପଢ଼ ରେଖି
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଅଭିଭାବକ ସହିତ ଅଧିକା ଘରୋଟିଙ୍କ
ପଠାଇଲେ ଗବର୍ଣ୍ମମେଧ ଲାଣ୍ଡିଯୁ ଏ ବିଷୟର
ଆଜିନ ବିଧବଦ କରିବେ ଏକ ଅନୁମାନ ହୁଅ-
ଅଶାମୀ ବର୍ଷରୁ ନୂତନ ବିଧର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ
ହେବା ।

ବଜ୍ରଦେଶରେ କୁଣ୍ଡ ଉନ୍ନତି
ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

ଭାବର୍ଦ୍ଧକ୍ଷର୍ମ କୃତିପ୍ରଧାନ ଦେଖ ପୁଣ୍ୟ
କୃତିର ଦିନର ସହି ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ
ଥିବୁଥିବ କେମନ୍ତ ଲାକ ମର୍ଗର ଭାବା
ରୁଥିବା ଅଳାଦାପାତ୍ର ଅଟଇ । ଏଠାରେ
ପ୍ରାଚୀନକାଳରେ ଯେହିଁ ପଣାଳୀରେ କୃତିକାର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇଥିଲ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ରହିଥିଲା ମାତ୍ର
ପ୍ରାଚୀନ ଅମେରିକା ପରିବ ସହ୍ୟଦେଶମାନଙ୍କ-
ରେ ଲୋକେ ନାନା ଉତ୍ସାହାର କୃତିକାର୍ଯ୍ୟରୁ
ସେପରି ଅଥବା ଲୋହଚକନଙ୍କ ବରବାକୁ ସମେତ
ଦେଉଥିବା ସେ ସମସ୍ତ ଏଠାରେ ବଜି ଦେଖା
ଯାଇ ନାହିଁ । ଦୂରୀନ ଲମ୍ବିତରମାନେ କୃଷି ପ୍ରକାଶ
ଅଧିକ ମନୋଯୋଗୀ ହେବା ଭାରତ ମର୍ଗ୍ୟ-
ମେଞ୍ଚଳୁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଦ୍ୟା
ଦେଶର ଦୁଇତମ୍ଭ ଲୋଧୁକର୍ମ ଗର୍ଭିର ମାନ୍ୟ
ବର ବାସନ୍ତ ଯାହେବ ବି ଯାହାକୁ ବିଜିତିର
ନିରନ୍ତର ବାରା ଉତ୍ସାହକ ବରବା କୃଷ୍ୟରେ
ପଞ୍ଚ କାହାରକୁ ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ବଜାହେ-
ପର ଏହି ପ୍ରଧାନ ଉତ୍ସର୍ଗ ସାଧକ ପଥରେ
ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ କୃଷିଉଷ୍ଣପୂର୍ବ ସାମାଜିକ
ଦେସ୍‌ବିଚାର ହତ୍ତିର ଏବଂ ଜୀବନକୁବ୍ୟବ ମୂଳଦର୍ଶି
ଏହି ପ୍ରକାଶର ସାଧକ ପ୍ରଗ୍ରହ କରିବାର
ନିୟମ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଜୀବନକାରୀ ଓ କୋର୍ଟ-
ଅବକାର୍ତ୍ତସ ଉତ୍ସାହମାନଙ୍କରେ ଅବର୍ଜନେନ
ପ୍ରାପନ ଉତ୍ସାହ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁର ବରଥିଲେ ।
ଏ ପ୍ରଗ୍ରହ ଯନ୍ମ ପ୍ରକାଶ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ନୀତି କର ଅପଣା କିମ୍ବାରେ ସବା ମହାଲମା-
ଜଳରେ ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରତିକର କରିବେ ଏବଂ
ତାହାଙ୍କର ଛିପୁ ଦେଖି ଚତୁର୍ବାର୍ଷିପୁ ସ୍ଥାଯୀକ
କରିବାରମାନେ ଶିଖା ଲାଭ କରିବେ । ଏହିପରି
କମ୍ପଣ୍ୟ ସବୁଧରେ ସାହାବାଦର ଉନ୍ନତ କୃଷି
ପ୍ରଣାଲୀ ପ୍ରତିକର ଦେବ । ଏପରି କଲିକତା-
ରେ ଯେଉଁ ପଶୁ ଚକ୍ରା ବିଦ୍ୟାଲୟ ସ୍ଥାପନ
ଦେଖାର ସବୁ ଦୋଷାଥିରେ ଏବଂ ଯଶ୍ଚର
ହୃଦୟ ଏଥିପରେ ଆମ୍ବେମାନେ ପାଠକମାନଙ୍କୁ
ଜାଗାଇ ଅଛୁ ତଥାର ମଧ୍ୟ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ଉନ୍ନତର
ବିଶେଷ ସାହାସ ଦେବ । କାରଣ ସବଳକୟ
ଗୋବୁ ଓ ମହିଷ କୃତିର ପ୍ରଥାକ ଅଳ୍ପ ହେଉ
ଅଛି । କି ଛୁପାୟରେ ସେପକାର ପଣ୍ଡର ପଳି
ଦରିବ ତାହା ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଅବଶ୍ୟ ଦେ-
ଖି ଲୋକେ ସେ ଧରିବେ ଯହିବାକୁ ହେବେ ।
ସାଇରେନ୍ ସେଷ୍ଟୁର କଲେଜରୁ ଯେଉଁମାନେ
ପିଣ୍ଡା ଲାଭ କର ଥିବେ ସେମନେ ସାହାବାଦର
ପ୍ରକାଶ ପ୍ରେସ୍ରେ ଦୃଶ୍ୟର ଧର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ସ୍ଵାୟଥୋତ୍ତର ଅଭିଭାବ ଲାଭ କରିବେ
ଏହା ମଧ୍ୟ ଟାମସକ ସାହେବଙ୍କର ଅଶ୍ଵ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲକ୍ଷ ଟାମସକ ସାହେବଙ୍କର ଉପର
ନିର୍ମିତ କଲ୍ୟାଣଟ ଯେ ଅଭିନ୍ଦନ ହୁବକର ଏବଂ
ପ୍ରଶଂସମୟ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଏବଂ
ଏହା ମଧ୍ୟ ଟାମସକ ହେବ ତେବେ ଅମ୍ବା-
କଳ୍ୟାଣ ପରିମଳ କଥାର ସାଧନ ହେବ ଏକଥି
ବୋଲିବା ବାବୁଲି । ଫଳରେ ମାନ୍ୟକର
କଳ୍ୟାଣ ସାହେବଙ୍କ ଅମଳରେ ସହିର ମୁଢଳ
ଚୋତସଳ ମାନ୍ୟକର ଟାମସକ ସାହେବଙ୍କ
ଅମଳରେ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକୁଳ ପ୍ରତିପଳିତ ହେ-
ବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା । ଅଦର୍ଶ-
କ୍ଷେତ୍ର ବିନା ଏଠାର ଅଳ୍ପ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା
ଦେଖାର ଅଳ୍ପ ସହାୟ ନାହିଁ ଏହି ଯେ
ପ୍ରଣାଳୀରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ପ୍ରସାଦ ହେଉଥିଲା
ତାହାରେ ଆଶା ହେଉଥିଲା ଯେ ଶିକ୍ଷା ଲୋକେ
ମୁକ୍ତ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ଶିକ୍ଷା କର ସେହି କଣ୍ଠବାସୀ-
ରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେବାକୁ ଉତ୍ସାହର ହେବେ ।
ଆମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଆଶା କରୁ ଯେ
ନାଶିରଗତର ପଶୁଶାଶ୍ଵେତ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଲୟର
କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵରୂପୁଣେ ଗୁରୁବା ମାତ୍ରକେ ଖୋର-
ାଣ ଶାସନାଲରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର
ଅଳ୍ପଶ୍ରୁତ ଦେବ ଏହି ତଥାର ତେଣାବାଦୀ-
କର ଏହି ବ୍ୟବସାୟ ଉତ୍ସମ୍ଭୂତ ଶିକ୍ଷାକାର
ମୁଦ୍ରା ହେବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ସମ୍ବାଦରେ ଏ ନିରାଜନେ କୃତ ଦୁଃଖ ଦୋହରାଇ
ନାଥଙ୍କଲେହେ ଅନକରତ ଶକ୍ତିଶାସ ମେଘାହଳ ରହିଥିଲୁ ଓ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦିଗରେ ବସି ଦୁଃଖ ଦେଖାଇ କଣାସାବ ।
କାରବ କଳିବିଦାର ତାକ ବନ୍ଦ ଶକ୍ତିବାର ଓ ଉଦ୍ଧବବାର
ଦୂର ଦନ୍ତ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା ସକ ଏଣିକି ସକଳ ତାକ
ସନ୍ଧାରେ ଆସୁଥିଲା । ସୁବନ୍ଦିରେଣା ତୁହାରୀ ପ୍ରତିକ ତଥାହିତି
ବନ୍ଦର କାରବ ସୁର୍ଯ୍ୟ କଥିତ ହୃଦୟ ମାଟ ନିଷ୍ଠୁ ସବାତ
ନିଜ ନାହିଁ ।

ଅକ୍ଷାନୀ ଫେରୁଥିଲା ମାସରେ ହେଳାହାଳର ସ୍ଵଭାବକ-
ଲାଭ ପ୍ରେତକାରୀଙ୍କ ଅନ୍ତରକ କଣୋଠ ଗଜକେମାଙ୍କ ସହିତ
ଶୁଭ ଦିବାତ ହେଲାର ହିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଅଛିଟୁ ଦର୍ଶନ
ଅୟୋଜନ ଅର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ତର ଯେହାଂ କଥାଗା ମୋହନମାର କିମ୍ବା ଶେଷ
ଦେଲ ତହିଁରେ କୁଟ ହୋଇଥିବା ଟଳା ମଧ୍ୟରୁ
କଥାଗାର କଥେ ଦୟାକୁଣ୍ଡୀ ଘର କୁ ବଢାରେ ଥାଏ
ଅଠଗତ ଟଳା ସ୍ଵର୍ଗ କଥାକ କଥାକି ଏବଂ ତହିଁର
ମୋହନମା ପରିବାରରେ ମୁହଁକି ।

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର କାନ୍ତକ ଦିଲାହମୟାହେବ ଯେ କି ଦେଇ
କର୍ଣ୍ଣର ଅଧିକ ହେବ ଏଠାରୁ ଅଧି କରେନ୍ଦ୍ରୀ କଲେଜର
ଅଭିନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଏବଂ କରେନ୍ଦ୍ରୀହିମାଳିକରେ ବିଦ୍ୟାସ୍ୱାଧୀନ
କରୁଥେବ ଗତକାଳ ଏ ନିରାଶ ଗତ ମାତ୍ରକି ପ୍ରକଳନେ ।
ପାତ୍ର କାନ୍ତକ ସହି ନାହିଁ ।

ବାରୁ ମଧ୍ୟପୁରୀର ଦାସ ଏମ୍, ଏ, କିଏଲ୍ ଏହି ମାସ
ଅର୍ଥରେ ବନ୍ଦିଶ୍ଵା ବଲେନର ଅଳକ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦରେ
ନିର୍ମଳ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାକୁ । ଏହି ଜ୍ଞାନରେ
ବଲେନର ପ୍ରତିମାଙ୍କ କି ବୁଝି ଅଛି ।

ଫୁଲ ନିକଟକର୍ଣ୍ଣ ଗୁଡ଼ ମୋଜାରେ ଦୟାତ୍ମି ରେଖ
ହୋଇଥାଏ ।
ପଥମରାମ ନୂଆ ଯୋକରେ ଗୋଟିଏ କିମା ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି
ର ହଠାତ୍ ମାଟ୍ ବୋର୍ ପଦାର ଦେଇ ପାଇରେ ପାଇ ଦେଇ
ଛାଇ ସମ୍ମତ ଅବଶ୍ୟକରେ ମରିଗଲ ସେଠୀ ଛାଇର ଦେଇ
ପଦାର ସହାର ଦୌର୍ବଳ କେମାର କି ଥାର ।

ଅନ୍ଧେମାନେବେଳ ଚଣ୍ଡାଳ ପାଖରୁ ଦୁଇଲୁ ଯେ ଏ
କେବଳ ତିନି ମନ୍ଦ ହୋଇ ଥାଏ ।

ଦେବୀ ପତାର ଲକ୍ଷ୍ମେଶ୍ୱର ପଣ୍ଡିତ ବାବୁ ଦୁଃଖମୋହନ
ମୁଖୋଯାଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଛରି ଯେ ଜଣେ ବନ୍ଧାରୀ ମାତ୍ରର ଅପରା
ହ ଲହରେବଳ ପଣ୍ଡିତ ସବୁରୁ ଦେଇ ଏହିବ୍ୟକ୍ତି
ପ୍ରକଳ୍ପ ଦେବେଳ ଗଠନାଲା ଦେଖିଥିଲା ହଠାତ୍ ପାହାର
ପାହାର ପାହାର ପାହାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରମାଲିଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜମିବାର ଓ ପଣ୍ଡାମାଳ
ଲାର ସେ ଗୋବିବମ୍ବା ବର୍ଷିତର ସେହିରେ ପଣ୍ଡାମାଳଙ୍କର
ତୁମ୍ଭ ଦେଇ କଥା ସୁଅର ଦିଷ୍ଟି ।

ତାକୁର ରଖେଲ ପଦ୍ମଶିଳ କର ଦେଖିଛନ୍ତି, ଦିନ ଅଜ୍ଞାନେ ଅର କହି କହି କହି ଶାର ଥାଏ ପାଣି ଦେଲେ ଶାରୀସାମାନ୍ୟରେ ନଦ୍ୱରି ହୁଏ ତେ ଶାରୀସାମାନ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ ।

ଅକ୍ଷେତ୍ରଯୁଦ୍ଧ କିମ୍ବା ପଦେଶରେ ଖୋଜିଥ ଦସ
ଏହି, ଠାହାର ଟେର୍ପ୍ ୨୦୦ ଫୁଟ । ଏହା ଲକ୍ଷତ୍ୟାଗୀ
ଦୂଃଖ ସମ୍ବାଦ ଥିଲେ କୌଣସିତାରେ ଲାଗୁ ।

କେଳକୁମର ଦୂରକଣ୍ଠ କେନ୍ଦ୍ରାମପାନ କହାଇଲୁ ହଜୁ
ମାନ୍ଦିଲ ପିତା ସାଗର ପାଇ କର ନେଇ ସାଇ ରାଜଶାଖରେ
ରଖି ଥିବି ଅଛନ୍ତି ।

ମେଘାପର ନାମକ ଜଣେ ସମ୍ମାହିତେଷ୍ଟ | ଏବଂ ପାଇବ
ଦିନୁକ ଦିନୀଶ କରିଥାନ୍ତି; ତାହା ତାହିନ୍ତ ଦେଖିଲେ ଗୁଣ-
ତ ହୋଇ ମିଳିଟିକେ ୫୫ ଗୋଟି ଲେବ ମାରିବ । ଏପର
ଦିନୁକ ଯନ୍ତର ଘୁରିଲେ ବେଳେବନେ ସୁଧାର ନାମଦିବିନ୍ଦି
ହୋଇ ଯିବ, ପାଠକମାନେ ତଢ଼ିର ହସାବ କରନ ।

ମାତ୍ରାକ ଗର୍ଭମେଷ୍ଟକର ତମାଦନୀ ସହିତୀୟ ଅଳ୍ପା-
ଗ୍ରହ ହେଉଁ ପ୍ରକାମାନେ ମେଳ ବାଟିଅଛନ୍ତି ଏବ ସେଠା
ଗର୍ଭମେଷ୍ଟରେ ଅବେଳନ କରିବାକାରୀ ଥିବେଦନପଦ
ରେଣ୍ଟିକା ସବାପେ କିମିଟା ଦୁଇଟିକ ହୋଇଥିଲା ।

ବିହୁକୃଷ୍ଣ କଲେଖାତାରେ ଗଠ ମାର୍ଗ ମାସରେ
ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରକଟିକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଦିନାତ ସଂତର ହୋଇଥିବା
ବିଷୟ ଅନେମାକେ ଉଠ ପୁଣେ ଲେଖିଥିବା ଉପରିମାତ୍ର
ଅଭୟତ ହେଉଁ ଯା ପ୍ରାଚୀକରିତାକାଳରେ ଉତ୍ତର ଦିନାତ ହେବୁ
ଦାଖି ଓ ଦୋଷ ଅଟନ୍ତି ।

ଅସୁମାନଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ଧନମତୀ ଦେସାର୍ଥ ଶାହେବ
ଜରକେସାହି ସମୀପରୁ ପରକନ୍ଧବୁର ଜାଇଟ ବିମାନର
ଉପଥ ପାଇଥିବୁ । ସଥର କଣ୍ଠୀ ।

ଲୁଳବର୍ଷକିଲ କରୁଥରେ ପ୍ରତିବାଦ କର ଦେଶୀୟ
ସେବକୁ ଜାତ ମନ ହେଉଁ ଯ-ଅସମୀଯା ଜାତାଦିକର
ଜ୍ଞାନସାରଙ୍ଗରୁ କମେ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଅସୁରନ ଦିଲେ
ହୁଇବୋର୍ତ୍ତର କୌଣସି ଜଳଯାହେବଳ ପଢ଼ିର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦୂରକ୍ଷ କରିବାର ଜନେବେଗରେ ଅବାର ସେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।
ଜଳଯାହେବଳ ପଢ଼ା ଫଳେ ମୁନ୍ଦରର ସମୟରେ ଚତୁର
ଛଠି ଦେଖିଲେ ସେ ଉମେ ଦେଶୀୟ ପ୍ରେସ ତାଙ୍କ ଜୟାରେ
ହାତ ହେଉ କରିଅଛି । ଚତୁର୍ଥ ସେ କହାର ବରତେ
ଦେଶୀୟ ପ୍ରେସ ପଳାୟକ କର । ଏ ସନ୍ଧକରେ କୌଣସି
ମୋଦିଦିମା କୁକୁରୋଧନଙ୍କ କି କା ସେ ଲେଖି ମାହାତ୍ମା ।
ଏହା ହୃଦୟେଷ୍ଟିପତି ସମ୍ମର୍ମିତ୍ୟେ ଅକର୍ଷ୍ୟ କରି ପ୍ରେସିଆ
ପ୍ରଦୂରେ ବୁଝି ଦେଖି କରାର କରିବାର ଅନୁମାନ
କରିଅଛନ୍ତି । ଏ ଅନୁମାନ ପ୍ରକଳରେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ମନ୍ଦର
ବୈନିଅଛି । ଲକ୍ଷ୍ମିତିଲ ଯେତି ସାହେବ ଓ ମେମେମାନେ
ଯେଉଁ ମାତି ଯାଇଅଛନ୍ତି କହିରେ ରାଜିଷ୍ମନ୍ଦିର ଅକ୍ଷୟାୟ
ଲେଖନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରୋକ୍ଷାରିତ ଓ ଉର୍ବେତ ହେବାନାୟ
ଏଇକି ଫଳ ପଢ଼ିବା କବିତ ବ୍ୟାପାର ନୁହିଲ । ପଳକର
ଦେଶୀୟ ଲୋକେ ରତ୍ନ ରଂଜ କୁଳବାନିଙ୍କ ପ୍ରତି ସପରି
ଅତ୍ୟାଶ୍ଵର କରିବା ଏକପ୍ରକାର ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ହାରି ଦୋଷରେ
କହାନ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ମାତି ଏବକ କଥା ଲେଖି
ଲକ୍ଷ୍ମିତିଲ ବନ୍ଦର ପ୍ରକଳରେ କେବଳ ଧଂଶର ପ୍ରତିବାଦ
ଦେଇ ତାହା ଏକା ଯେହି ଯାଇବନ୍ଦିନରୁ ପୋତର ।
ତେବେହେ ଏକକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦୃଖ୍ୟ ଦେଖାଇ ଆପଣ
ଜାତିର ଅବମାନନ୍ଦ ସାଧନ କରିବାର ସେ କରି ଦେଖେ
ନାହିଁ । କିମ୍ବେନର୍ଥି କହିଲା ରହନ୍ତି ।

ନିଶ୍ଚଦେଶର ଶେଷତାଖେତ କୟାହ ପରମାଣୁରେ
ପ୍ରଶରିତ ହୋଇଥିବାର ଶୁଣି ଅଧେମାକେ କିମ୍ବା ଅଧେମ
ହୋଇଥିଲୁଁ । ସୁଧା ସେ ବେଗ ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବାର କଷାଯା
ଅନୁଷ୍ଠାନ ।—ପ୍ରେକଳ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରତିବାର କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଉଠିଯ କି ଅବଲମ୍ବନ କରେ ନାହିଁ ?

ପ୍ରକାଶକ

ନେମକର ଶ୍ରୀପ୍ରତ୍ଯେତୁ ଦୂରଲାଗପିତା । ସମ୍ବାଦ
ଦୂରାଧୟୁ ମହୋଦୟେ ।

ମହାପ୍ରସାଦ ମହାବିତ୍ତନ

ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶେ ଖରତା କେବଳ ଅଧିକ ପ୍ରକଳ୍ପ ହୋଇ-
ଥିବାର ସକାକି ମିଳିଛା । ଅନେକ ଘୋଷ ଏଥରେ ମର
ପଢ଼ୁଅଛନ୍ତି ।

ଦେଖାବରେ ଉପୋକ ଲେଖା ଶେଷ ହୋଇଥିଲା
ମାଟ ତାହା ଏଇଛ ପ୍ରକାଶ ଅନୁସରଣାତ୍ମି ଯେ ଏହା
ମାଠି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଫୁଲ୍ ଏକମାତ୍ର ବିଦ୍ୟିତାର କ୍ଷେତ୍ର ହେଁ ।
ଆମୀ ସେହେବରମାସ ସରିବ ତାହା ବହିମେଳାରେ
ଅଗର ହେବ ।

ବୁଦ୍ଧାରୀ ଏହିତ କୋଟି କାଳୀପ ପାଣୀ
ସଂଗଠିତ କରିବା କଷ୍ଟମୁହଁ ଉତ୍ତରୋତ୍ତର
କାରି ବନ୍ଦା କଷ୍ଟମୁହଁ ପାଠକୁ କଣେବ ଅଛୁଁ । ଲିଙ୍ଗଚିତ୍ତକଲ
କହେଥି ମୁଁ ଯାହାରେ ଏ ପାଣୀରେ ପାଇଁ ବାହୀ କରିବା କିମ୍ବା କରିବା
ଆବଶ ଦୁଃଖରେ କରିବାର ଉପରେ ସୁର୍କି ହୋଇଅଛି କୋଳ
ପ୍ରକାଶ ଉତ୍ତରାକ୍ଷତ । ଦେଖୁଁ ବେଳକୁ ଅଜ୍ଞାନ ଅର ମନ
ଦେଇ ଲିଙ୍ଗଚିତ୍ତ ମାର କରୁଥିଲେ ପରିହାସନୀଳ ବସନ୍ତ
ମୀପକ ଦୟ ବଠାଇ କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଲମାଳ ଦିତାରକା
କାରି ଦୁଃଖୁଁ କିମ୍ବା ସଂପ୍ରଦାଯ ଦୟ ଜ୍ଞାନର ଘରରେ ବସନ୍ତ
ଅଭିନନ୍ଦ ସବୁଦ୍ଵାରା କରିବା ନାହାରି କଷ୍ଟମୁହଁ ମୋହାର
କାର୍ଯ୍ୟ କେବା ଅକି କଷ୍ଟମୁହଁ ପାଣୀ କଷ୍ଟମୁହଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଏହାବେଗରେ ମୁଁ ମନ୍ଦିର କରିବାର କଷ୍ଟ ହେବାର କଷ୍ଟମୁହଁ
ହୋଇ ଅଛୁଁ । କି ଦୁଃଖେ ! ଯେଉଁ ମୁଁ ଯାହାରେ କଷ୍ଟମୁହଁ ଏ
କିମ୍ବା କଥା କହିବ ତାହାକି ଦ୍ୱାରା (ଶ୍ରୀକର କରିବା)
ମୁଖ୍ୟର ହଲେତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ କହ କରିବାକିରିବ କଷ୍ଟମୁହଁ
ମାରାଏ !

ବିରକ୍ତାର ମାଧ୍ୟମରେ କାଳି ସତ ଦେଇ ଦେଇ
ଦେଇ ନାହିଁ ଏବ ସର୍ବତ୍ର କବିତାର ସେଠେ ସମାପ୍ତ ହେ
ଏହ ମାତ୍ର ହେଲେ କବି ପ୍ରକାଶକରଣରେ । ଏ ମୋରମୁଖ
ଦେଖିବେ ସମ୍ମରଣମାତ୍ର ଦେଇ କାହିଁ ଦୂର ଅଭିଭାବିତ
ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ି କହିବ କବିତାର ପଦବୀର ବିରାହମ୍ୟ
ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଇବରେ ଏହ ସହି ଉପରୁକ୍ତ ପଦ
ଯାହାର ମାତ୍ର କରିବ ସିଂହାସନର ଉପରୁମାତ୍ର କବାର ଦେଇ
କାବ୍ୟକଷାରେ କଥା ବିଚାରନ୍ତି ।—ଏମାକେ ଉପରୁ
ଦେଇବ ମାଧ୍ୟମ—ଅଭ୍ୟବ ପଢ଼ି ଦେଇବ ।

କଥା ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଦିଲ୍ଲି ସଙ୍ଗକୁ ସମୟରେ ଜୀବନକୁ
ଠାରେ ପରିଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲା । ନାହିଁ ବୋଲିବା
କି ଯତ୍କା କହାର କାହାର ?

କୁଳବଳ ସମ୍ରଦ୍ଦିନମ୍ଭେ ସୁଗରେ ହୋଇ ଥାଇଲା
ଏବଂ ସ୍ଵପ୍ନରେ ରଖିପାଇଲା । କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଅବସର ହେଲୁ
ସେ ସୁଷ୍ଠରେ ହାତ ରେ ସମ୍ରଦ୍ଦିନ ହତ ହୋଇଅଛି ।
କୁଳମେମୁ ସମ୍ରଦ୍ଦିନ ତାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧକାଳରୁ ଦୀର୍ଘ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ଏକ
ଯେତେବେଳେ ଯେତେବେଳେ ବଜି ଫେର ଯାଇବାର କଥା
ଦେଇଥିବ ଦେଇଥିବେଳେ ଓ ଏ ଚକ୍ରରେ ପୋକ ଥିଲା
କରିଥିଲେ । ଯାହାଦେଇ କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ କୁଳ ସମ୍ରଦ୍ଦିନ ଦୀର୍ଘ
କିମ୍ବା ହେବ ହୋଇ ଥାଇ । ଯକ୍ଷଣା ଏବଂରାଜ ଥିଲା
କିମ୍ବା ହୋଇ ଥାଇଥିଲା ।

ଅନାମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମେରିକେ ଏକପ୍ରକାର କିମ୍ବାଟ ଥିଲୁ
ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନର ଦାର୍ଶନାତରୁ ପ୍ରକାର ଯେ ପ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧ

କରି ମୟରେ ଏକଥର ପୁଣ ହୋଇ ଚାହିଁରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ପାଞ୍ଚମ ଅନ୍ତରୀମାଧ୍ୟୀ ଦିନ ହୋଇ ଅଛି । ଯଦୁକିଳ
ମୃଦୁ ସଙ୍ଗେ କେବଳ ୫୫ ଟ ଏମାକେ ସାତମୋହା ହୋଇ
ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି । ସବୁଶୁଷ୍ଠ ବଥା ଏ ପରିବାର ଘାସ୍ତ
କଣା ପଢ଼ିବ ।

ସ୍ଵାମୀ ଏହି ପଦ ଉଚ୍ଛର ଅବହିତ ଏକ ପାହାଡ଼ର
ନିମ୍ନଲିଖିତରେ ଉପାଦକ ଶବ୍ଦ ହୋଇ ରହିଥିଲା କିମ୍ବା ଶର୍ତ୍ତ
ହୋଇଥିବ ଏକ ଉନ୍ନିକଟଙ୍ଗରୀ ବେଳେତେ ଗ୍ରମରେ
ଉନ୍ନିକଟଙ୍ଗ ଅନ୍ତରୁତ ହୋଇଥିବ ଏହେବେ ବହାର ଅଣ୍ଟେ
ପିଇବ ବାଗ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରି ବାହାର ମାତ୍ର ତୀର୍ତ୍ତା
କେବଳ ପଢ଼ି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଛର ଜାତକେବ ଯିନି ଅନ୍ୟ
କୁ ନିରାକାର

ଲପାର ଦେବତର ଉମ୍ମିଦଙ୍କ ଦୋଷ ସମ୍ମରିଯୋଗ ହାତର
ପରମାଣୁ ଦିନୀପତ୍ର ଦେବ ସହିତ ଏହାବେଳରେ ଧୂ-କ
ହାର ପାଇଛନ୍ତି । ଦିନୀକଟକରୀ ପାନୀରାଜକରେ ନୟ
ପ୍ରେସ୍ ଓ ହୋଇ ଥାର ମୟାଦ ମିଳିବ । ସଦୃଶୁଧକ
ନିକ ନୟ ସବୁ-ପାଥକ ଦରେଖ କେବଳା ପାଇନାହିଁ ।
କେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନ୍ତରେ ଯେ ଏଠୁବୀର ଘସବିଷ୍ଟ ହାତର
*** ଦେବକ ଦ୍ୱାରା ଦୋଷକର୍ତ୍ତା ।

କେବଳକୁସ୍ତ ବନ୍ଦର ଯି ବନ୍ଦରଗିଲି କିମ୍ବା ଯେବେ ଦର
ଯ ମୁଁ ମହିଳା ବନ୍ଦର ହିଂଦୁର ହିଂଦୁର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବନ୍ଦର ପ୍ରଥମ ଦୋଷ ଧ୍ୟେ ଦ୍ୱୟ ଦ୍ୱାରା କାହା ?

ଅମେରିକାରେ ପରିଚାର ସହିତ ଏଠାଦୁ କଣାଇ ହେଉଥିଲା
ଏବଂ କାହା ଟୋର୍‌ନ୍‌ମୋଡ଼ିକ ଡାର୍କର ପି ପର ଏ ଆଜି
ଏବଂ ମୁଖ ହାତାଧ ପାଇବାକୁ କରିବାକୁ ପରିପଥାଗା ବୁଝେ
ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଫେର୍‌ବ ବାହା—ସୁନ୍ଦର ଯତ୍ନ ଆଜି
କରିବାକୁ କହ ଯାଇଥାଏ କମିଶର୍ଟରେ ଏବଂ ବହୁତାବୁ
ଯାଇବ କଲ ଅଛିବା କାହାକୁ ପାଇବା—ହାମେ କୁଠାଦିନ
ପାଇଁ ଏଠାଦୁ ସୁନ୍ଦର ବୈରିବାକୁ ହେବାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କର
ଦିଲେଣୀ ଦ୍ୱାରା ମାନେ କି ପଢ଼ାଇବୁ—ମେ ଗୋଟିଏ

ତାହିଁ ଦୟ କଣ୍ଠ ହିଲେ ଦୂର ଏବଂ କୋପା ହୋଇ,
ପରମ ଦୁରାଳୀର ଲଗାନ ହେଲେ ଦୂରାଳୀର ଦୂରାଳୀ
ହେଲେ, ତାହିଁ କୋପକାଳର କଳ ଚାହିଁରେ ସରିଯେ ଦୂର
ଦୂରାଳୀ ଦୂରାଳୀର କୋପକାଳ ହେଲେ ଏହାପରି ଦୂରାଳୀର
ଦୂରାଳୀ କାହାରୁ ଥାଏ ଏବାକେତିବେ ଜୀବନଧାରା ଶେଷ
କରିଯାଇଛି।

ପୁଣ୍ଡରକ ହରିରେ ଶନିଷତ କାନରେ ଗୋଟିଏ
ପୀପୁର ଅଛ, ସେହି ଲେଖିଯାଇ ଏକଥାଳରେ ଦୁଇଟି
ମାତ୍ର ଚଲନ୍ତି ଯୋଗିଥିବାରେ ନିରାକାର, କବାର ଦେଇ
ଦେଇବା ଅଛ, ତମରା ମଧ୍ୟ କହି ଦୋଳ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଣ୍ଡ
ରେ ଏହିପରି ମାଜିବାରେ ଉପରି ଦେଇଯାଏ ।

ଦେଖିବାରେ ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଥି
ଶିବ ବନ୍ଧୁରେ ସେ ସ୍ମୃତ ଚନ୍ଦ୍ରମାସନ ମୁଣ୍ଡ ଦେବ
ଅଥବା ହତ । ମର ମାମଜା ହତେ । କଥାର ସ୍ଵର୍ଗରେ
ଧର ମୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ମାପ ହେଉ ବନ୍ଦେଲେ କଳ ହେବ କାହିଁ
କି ।

ଦେଖି ମେହିତାକ ବାନ୍ଧିଲେ ଉତ୍ସମ ଆହେଲଙ୍କ ଏହି ସଂକଷି-
ତି ହାତାହାକ ଦୟାପାକ ଅପରିହାର ଅପରିହାର ହୋଇଥିଲା
ପାରଦେଖିବାରେ ମରିଯୁଦ୍ଧ ବାହାର କଠି କର୍ତ୍ତା ପାଇଁ ଦୀ-
ପାରଦେଖିବାରେ ।

ଅନ୍ତରେ କଥାମରୁ ଦେଖିଲା ପାଇଁ ପାଇଁ କଥା
ଅଛି ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦ ତାଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗକରେ ଦେଇଲାଗଲା ।

ମେଲିକ ଗତ ନିକଟପୁ ଟଙ୍କେଠିଲା ।
ଦୂରସହାଯର ଅଭିନ୍ଦିକୁ କଣ୍ଠ ଦା-
ଖାଣେ ପାଇଁଥିଲେ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଏହା
ଥିଲାରେ ସେମାନଙ୍କର ସାମାଜିକ ହେତୁ
ଅବେ ସେ ଦୂର ସହୋଦରଙ୍ଗ ନ
ଦେଖିବାକୁ ଅଛନ୍ତି କରିବାରେ
ଦୀର୍ଘ ବାହା ପିଲାରୁ ପୁଳାବ କାହାର
କର କରି ଅଳ୍ପ ସହୋଦର ହେ
ମାର ପରାଇଲ ମୋର ଚାହେ
ଦୀର୍ଘ ପୁଣ୍ଡରେ ଏକକୁଷତା ଅନ୍ତର
କୁଣ୍ଡଳ ଅବ ଶକ୍ତିଗୁଣେ ମାଠର କାହା
ଗନ୍ତ ହୋଇ ଗଲା ଯେ ପୁଲ
ର ଅଛ ବାହାରିଲ କାହିଁ ।

ଅଗରରେ ବ୍ୟାକୁଳ ଦୋର
କୋହ ବକ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ
କର ସକା କା ମନୋକୁ ଦେଖ କାହା
ପଥିବାକୁ ନାରାଜା ସାମାଜିକ ଉପର
ଅବେଳ କଜାପାତ୍ର ଓ
ଅନ୍ତର୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅତିଶ୍ୟ ଯହି
ଯାହାକେହ ସକା ମନୋକୁ କିମ୍ବା
ଓ ପ୍ରକାଶକା ପଥରେ
ଥିବାର ଅଳନର ବସ୍ତି ଆମେ

ଶ୍ରୀ ଜଗମୋହନ ଗୁଣ ।
ସବୁ ଘୋଷୁମାତ୍ର

ଏକ ସପ୍ତାବ୍ଦ ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଥ
ହିନ୍ଦଗର ବିଧ ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ମାନ
ଥିଲ ଯେଉଁବ କଷି କରିବ
ଉତ୍ତରାଭିନ୍ଦୁମନ୍ଦୁଳାପଳତ କରି
ସମ୍ମିତ ହୋଇଲା ଏହାକୁ
ସେଥିରେ ଦଳ ହୋଇ ଚାଲିଲା
ଜ୍ଞାନପରମନ୍ଦୟ ଯାହାବେଳେ
ତାକୁ ମୋଦିବ କରେ ଅନିର୍ଣ୍ଣୟ
କାଳା ଜୀବାରେ ମୋହତାକୁ କରି
କିମ୍ବାରେ କାହିଁର କେତେ
ଯାକେ ଦଶବିଂଶ ଅଳିତୋଥ୍ କରି

୧୯ ରଖ ମାହେ ଅଗଷ୍ଟ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମସିହା

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ।

ଯେ ଗାଁର ଆପଣଙ୍କର ଦୁଇନ ବିଜ୍ଞାତ ପଢି-
ଲାଏ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ହେବ ଏଣୁ କର
ନ୍ତି ଆପଣଙ୍କ ଅଶେଷ ବିନୟୋ ସବକାରେ ପ୍ରା-
ଥିବା କର ଅନୁବାଦ କର ଦେଲି ଅନୁପ୍ରତି
ମରକ ପ୍ରକାଶ କଲେ ପରମବାଧତ ହେବ ।

“ଆମ୍ବରିଷା ନିମନ୍ତେ ଜାବହଂସା କରିବୁଥ୍ୟ,
ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ଅଚାପାୟୀ କଢ଼ିବି
ଯାଇଲୁ, ହେଲେ ତାବାକୁ ଦରିଧାପୁରକ ଆପଣା
କଜାନ ରଖା କର ଦୃଢ଼ିବ ସେ ସୁଲେ ମସି
ମାତ୍ର ଅହାର କର ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବରିଷାର ପଳ ।
ପ୍ରକାର କୌଣସି ପାତା ଥିଲୁ ସଥା; ଅହାର-
ରାତ, ପ୍ରଦାହ, ଅନ୍ଧପ୍ରଦାହ ଛବିଧାଦି ଯହିଁରେ
ପ୍ରକର ଅଥତ ଅନାୟୀସପାତ୍ୟ ମାଠର
ପୁଣ ତିମ ଏବଂ ଦୁରୁପାନ କରି ଜୀବନ ରଖି
ଶୁଯାଏ ନଭୁବା ହୁଏ ନାହିଁ । ଅପରାଧର
କାର ଓ ଗୁରୁପାତ୍ୟ କ୍ରବ୍ୟାଦି ଦିଶାନ କଲେ
ଜୀବନ ରଖି ହୁଏ ନାହିଁ । ଦୁରୁ ସେ ନରମିଷ
ନହେ ତାହା ମୋର ପୂର୍ବ ପ୍ରେରଣ ଝ୍ରୋକରେ
ପ୍ରକାଶଦାନ କରୁଥିଲୁ ସହ ଜୀବ ହିଂସା କରିବା
ପର୍ଯୁରେ ଲୋକର ଦୟା ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ
ତିବେ ଶାତ୍ର ଦୋହନ ସମୟରେ ବାହୁଦାର
ଅର୍ତ୍ତନାନ ଓ କଷ୍ଟ ଦର୍ଶନ କରି ଲୋକର କି

ଶ୍ରୀରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ଯେ (ଜଗନ୍ନାଥ) ଧାଠ କର ଅବଶ୍ୟକ
ହେଉଁ ସେ ମଧ୍ୟ ମାଠ ଆହାର କରି ରିଷ୍ଟ-
ରୁ ଅଭିପ୍ରେତ । ପେଟେବେଳେ ପୁଞ୍ଚବର
ପାଦ ସମୟ ଲାବମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର
ଆନ୍ଦ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ସମକ ସୃଷ୍ଟି କର ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି ଲେତେବେଳେ ଦୟୁମ ଅଭିରଣ ନ
କଲେ ଆମ୍ବମାନକର ପରାମାର୍ଥ ଅଛି । ଏକ
ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ମଧ୍ୟକୁ ଏକ ଲାଟାଣ୍ଟୁ ଅନ୍ୟ ଲାଟା-
ଣ୍ଟୁ ଏକ ଜନ୍ମ ଅନ୍ୟ ଜନ୍ମକୁ ଆହାର କରି
ଜାବନ ଧାରଣ କରେ ସଥା; ବିଦ୍ୟୁ ମୃଗାଦିକୁ,
ପଣ୍ଡି ସର୍ପକୁ, ସର୍ପ ଦେକିଲୁ, ହେବ ଲାଟାଣ୍ଟୁ-
ନାଲୁ ଲାଟ ଲାଟାମୂଳକୁ ଲାଟାଣ୍ଟୁ ଅନ୍ୟ
ଲାଟାମୂଳକୁ ରକ୍ଷଣ କରେ ମନୁଷ୍ୟ ପନ୍ଥରେ
ମଧ୍ୟ ମାଠାଦ ଆହାର କରିବା ନବିବ
ନହେ । ସାହା ଆହାର କରିବା ଆମ୍ବମାନକର
ନିଷେଖ ଅଛି ତାହା ଅମ୍ବେମାନେ ଆହାର

କରୁନ୍ତି ନାହିଁ ପଥା; ଅଗ୍ନି, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ମୂର୍ଚ୍ଛା, କାଚ, ଶୁଭକ, ଅସ୍ତ୍ରି, କାଷ୍ଟ ଉଚ୍ଚାଦି । ଶିଳପ୍ରଧାନ ଦେଶରେ ଭର୍ତ୍ତିଦ ଜନେ ନାହିଁ ପରାଦି ଅଧିକ ପରିମାଣେ ଜନ୍ମି ଥାଏ, କେବଳ ସେହି ଦେଶରେ ମାତ୍ର ଆହାର ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚର ବାହୁଲ୍ୟ ପରିମାଣରେ ପରାଦିର ସୃଜ୍ଞ କର ଦେଇଅଛନ୍ତି ମହ୍ୟ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ପରିରେ ଭର୍ତ୍ତିକାରୀ ମହ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଧାରସ ଏହି ସେହିମାନେ ଅଧିକ ମହ୍ୟ ଆହାର କରନ୍ତି ସେମାନେ ଅପେକ୍ଷାବୁଦ୍ଧ ଭୁବିଜାଗ ହୁଅଛନ୍ତି । ତାକା, ଫରଦ୍ଦୁର, ବରଷାଲ, ଚକ୍ରଗ୍ରାମ ପ୍ରକରିତରେ ବାହୁଲ୍ୟ ମହ୍ୟ ଥିବା ପ୍ରୟୋଗ ସେଠାକା ଲୋକମାନେ ଅଭିନ୍ନ ଜାଣ୍ମିରୁଛି । ଭାରତବର୍ଷର ଉତ୍ତର ମହିମ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ ନିରମିଷ ହେଲା, ବିଜଦେଶର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହି ଭକ୍ତ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭୁବିମରାର ବିଷୟ ଭାରତମ୍ୟ କଲେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ନ୍ୟୁନାଖକି ହେବ ବୋଧ ହୁଏ ତାହା କାହାର ଅବଦିତ ନାହିଁ । କେହି କହନ୍ତି ମହ୍ୟ ମାତ୍ର ପରିଚ୍ୟାଗ କରି କେତେକ ଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ଯଶ୍ରୀ ରାଜୟମାନ୍ଦ୍ର ରାଜ୍ୟାଧିକର ପ୍ରକରି ଶେଶରୁ ପରିଚ୍ୟାଗ ପାଇଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ବଦ୍ୟମେଶ୍ଵା କୋଟି ଲୋକ ଉଲ୍ଲିପ୍ତି କାହାରିବାରେ ପାଇଥାଏ ଯାଏ କରି ଉପରେ ପାଇବା ଏବଂ ନାନାଧିଧ ପାଇବାରୁ ଭାବାର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଏବଧି ପ୍ରସ୍ତାବ ତୁମାର କଲୁକ ମାତ୍ର ଶେଜନ କଲେ ହୁଏବାର ବାର ଏବଂ କୁହାଟୁଆ ମାତ୍ର ଏବଂ ବାରର କହା ଉକ୍ତନ କଲେ ପ୍ଲାନ୍ଟାରୀ ରେଗ ଆଶମ ହୁଏ ଅନେକ ଲୋକ ବିବେଚନା କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଆହାରକଲେବୋଧ ଭର୍ତ୍ତାରୁ ଏବଂ ଭର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଆହାର କରି ଗୋଟିଏ ବାର ଓ ଗୋଟିଏ କୁହାଟୁର ନିଷାଦ ହୋଇ ଥିଲା ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତିଳ ଭେଜନାହିଁ ଏକାବେଳକେ ଜିଜିବିଷା ଦୂରି ରହିବ ହୋଇ ଯାଏ କୌଣସି ଦୂରି ରହିବ କରିବା ଶୁଭରମ୍ଭର ଅଭିଷେକ ନୁହେ । ଜିଜିବିଷା ରହିବ ହୋଇ ଗଲେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଥାର ପର ବସୁରୁ ଓ ପରଦିଶୁରୁ ପ୍ରାନ୍ତର୍ଧାନ ଦିନ ଅତି ଉପାୟ ରହିବ ନାହିଁ ରେତେବେଳେ ଅସରା କରିବାକୁ ସଜା ଅସ୍ମେମାନେ ଅସମର୍ଥ ହେବୁ ଅଛଏବ ସେ ଜୀବ ଅମ୍ବମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେବ ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହର୍ଯ୍ୟା କରିବା ଅମ୍ବମାନଙ୍କର

ଜୀବହୁଂସା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହୁଏ ଆହାର ନି-
ମନ୍ତ୍ରେ ଅଥବା ଜଳ ବାସୁରେ ସ୍ଵବା ଜୀବହୁଂସା
ଯାହା ସହଜରେ ହୋଇ ପାରେ ଏବତୁଳ ହୁଂସା
ଉଗ୍ରରାନୁଗତ ନ କଲେ ଆମ୍ବମାଳଙ୍କ ଜୀବନ
ନିଷାଦ ହୁଏ ନାହିଁ ।

୩୧୭୮୩ ଭଗବତଚରଣ ଦାସ ।

ବିଜ୍ଞାପନ

ବଙ୍ଗଦେଶର ପୁଣି କାର୍ଯ୍ୟବିଭଗ ।

ବିଜ୍ଞାନ ଏକାଡେମୀ

ଓଡ଼ିଆ ନାଳ ନିମିତ୍ତ ସଂଶୋଧନ

ଜନକର ବିଧର ଚଠୀ ।

୧୮୮ ସାଲ ୧୮ ଲକ୍ଷ

ସାହୁ ଜମ୍ବର ବିଜ୍ଞାପନ ।

୧୮୭୭ ସାଲ ବଜୀୟ ୩ ଅଇନର ୫୯
ବନ୍ଦିରେ ମାନ୍ୟବର ଶାସ୍ତ୍ର ଲେଖନେଷ୍ଟ
ବନ୍ଦିର ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ମନତା ପ୍ରବା-
ନ୍ଦିର ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ଅନୁଷ୍ଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ସ ୧୮୮୦ ସାଲ ଜୁଲାଇ ମାସ ତା ୨୮ ରିକର୍ଡ
ଲିକଟା ଗର୍ଜଟ ୧ମ ଖଣ୍ଡର ୭୪ଙ୍କ ୩୧ରୁ
୧୯୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁସ୍ତାରେ ପ୍ରବାଣିର ୧୮୮୦
ଲ ଜୁଲାଇ ମାସ ତା ୨୭ ରିକର୍ଡ ୧୦୯
ମୂର ବଜୀୟକ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ୫ ଓ ୧୯
ଥ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଦେବା ନିରି ପ୍ରସ୍ତା-
ବ ତଳିଶିତ୍ର ସଂଶୋଧକ ବିଧ ପ୍ରଗ୍ରହ
ଦେବାର ଅଞ୍ଚଳ କଲେ ।

୫ ଦିନ । ରହୁ ରକମ ପାସଲର ମାଣ ପ୍ରତି
ପେଇଁ କର ଜାଗିବ ତାହା ୧୦୦ ସାଲ
ଅପ୍ରେଲ ମାସ ତା ୧ ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦୀରଚ
ହୋଇଛି ଏବଂ ତାହା ଏହି ।

କୁଳ ମାତ୍ରେ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୧୮୮

ଶକ୍ତିଜୀବି

ଗା ୨୮ ଡିସେମ୍ବର ୧୯୮୦ ମସିହା । ମୁ । ପ୍ରକାଶ ଦ ୪ ୧ ସଂଖ ୧୩୫୦ ସାଲ ଶକ୍ତିଜୀବି

ମନ୍ତ୍ରୀ	ଆଶ୍ରମ	ବଜାରୀ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨
ଜାତିମାସିଲ	ଟ ୦ ୫୫	ଟ ୧୯

ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପଢ଼ିବାର ଜଣେପଦ୍ଧତେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ସମୃଦ୍ଧ ଭୂଷା ବିଶାର ଉତ୍ସାହ ନିମିତ୍ତ ତେଣାରେ ବାହୁ ଗୋଟିଏଥାମ ଜେନା ଟ ୪୦ ଏବଂ ରାଜୀ ଶାମାନନ୍ଦ ଦେ ଟ ୩୦ଙ୍କା ବାର୍ଷିକ ଦାଳ କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥରୁ ଗୋଟିଏଥାମ କେନାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୂରି ଶାକମଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଇ ମାତ୍ର ରାଜାନବର ଦୂରି ପାଦାଳ ଭାଗ୍ୟରେ ସତଥା ଗର ଦୂର ବର୍ଷ କେଲ ମେମାନେ ତାହା ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଯେବେ ଏ କଥା ସତ୍ୟ ହୁଅଇ ତେବେ ଅବଶ୍ୟ କୋଣି ବାହୁ ଦେବ ଯେ ତେଣାରେ ଶାମାନନ୍ଦ ବାହୁ ଯେମନ୍ତ ରାଜପଦ ପାଇଅଛନ୍ତି ତେମନ୍ତ କିମ୍ବା ଥାଇବା ଅନେକ ରାଜୀବର ରାଜାନବର ଗୋଟିଏ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପାଇବାର ବହୁଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଧାର୍ଥାରଣ ହୁଏ ଭବେଷରେ ଅଙ୍ଗୀକୃତ ଦାଳଟଙ୍କା ଦେବାରୁ ବିଳନ୍ତ କରିବା ବକ୍ତା ଅଶୋଭନୀୟ ଅଟଇ ।

ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କ ମୋକଦମାରେ ବିଲାତର ତ୍ରିବିକୌନସିଲରେ ଯେଉଁ ଅପିଲ ହୋଇ ଥିଲା ତାହା ବିରାମ ପୁଲକ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅପିଲ ଉପସ୍ଥିତ କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରହ୍ୟ ହୋଇ ଗଲା । ଭାବୁ ଅପିଲ ଉପସ୍ଥିତ କରିବା କାରଣ ଅନନ୍ତର ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେବାରେ ସର ବାଣୀସ ପିଲକ୍ ବିଶେଷ ଏଥୁପୁଣେ କଲି-ବିଶ ଦାରବୋର୍ଟର ପ୍ରଥାନ ବିରାପନ ଥିଲେ

ଏହି ମନ୍ତ୍ରୀବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ ବି ଦାରବୋର୍ଟର ବିରାପନ ବସ୍ତୁଶୈଷ କରିବାର ବାଟ ନାହିଁ ଅତିଏବ ଅପିଲ ଶୁଣା ନ ଗଲା ଏଥିରୁ ଜଣା-ଯାଏ ଯେ ଏ ବିଷୟରେ ହାଇକୋର୍ଟର କ୍ଷମତା ଅସ୍ତ୍ରୀମ ଅଟଇ ଏବଂ ପରିଚାରା କାର୍ଯ୍ୟ-ବିଧ ଏଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟକର ନ ନୁହଇ । ଯେବେ ଏପରି ହେଉ ତେବେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ବିବାର ବାଟ ନାହିଁ । ସ୍ଵାଧୀନ ଇଂଲଣ୍ଡର ପ୍ରତି ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଇଂଲଣ୍ଡର ତେଜିନ୍ସିପ୍ପ ପ୍ରଭକ ପ୍ରକାଶକୀନସିଲର ବିରାପନରେ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏ ଜିହାର ସଦର ମିର୍ରିସିପଲ ବିବାନର ବିଭାଷ ସବ୍ଦତିକଜନମାନଙ୍କୁ ବିହିବାର ଜଣା-ଯାଏ କେନ୍ଦ୍ରୀୟଭାବୀ ମିର୍ରିସିପାଲଟୀ ବିଶାର ଭିପରେ ଯେଉଁ ମୋକଦମା ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅଛି ଏ ସପ୍ରାଦରେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରେକ୍ଷିତ ଦେଇପାଇମାଜିସ୍ଟ୍ରିଟଙ୍କ ସାମାଜିକରେ ଆଗର ହୋଇଥିଲା । ଗୁରିନ୍ଦର ମୋକଦମା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅସିଥାଇ ଦେଇ ଅନୁର ଗୁରୁଶତ ନମର ମୋକଦମା ଅସିବ ବୋଲି ଶୁଣା ଯିବାରୁ ତହିଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଧାନ ଦୂର ତଳ ନମର ବାହୁ ଅଣିବା କାରଣ ସବ୍ରନ୍ଦ-ପ୍ରେକ୍ଷିତ ହୁକୁମହୋଇଥାଇ ଏବଂ ଏଥୁପାଇ ଅଗାମୀ ଗା ୨୦ ରାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋକଦମା ମୁହିତ ବିହିଅଛି । ଏତେ ମୋକଦମା ହେବାର

କାରଣ ଏହି ସେ କେତେବେ ଲେକବାଟାରୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବା ଟାକ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିଲାରେ ଜମା ଦିପ୍ଯାୟାର ନାହିଁ ।

ସମ୍ରକ୍ଷିତ ସମାବଦ ପାଇଁଲ୍ ସେ ଯାଇପୁରର ଟାକ୍ତୁ କିମା ବାହୁ ଗୋବିନ୍ଦବନ୍ଦିର ଦାସଙ୍କ ଅଚିରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସନ୍ଦେହ ଦେଖାରୁ କମିଶୀ ଭାଦାକୁ ସ୍ୱପ୍ନେଶ୍ୱର କର ଭଦନ୍ତ ବରୁଆଇଛନ୍ତି । ଭଦନ୍ତର ଫଳ ବିପରି ହେବ ଜଣାୟାର ନାହିଁ ।

ଗତ ଜୁନ ମାସ ଗା ୨ ରାତରେ ପାଇଁଲ୍ ମେଘ ମହାସରର ଲର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ସମିତିରେ ଲର୍ତ୍ତ ଟଣ୍ଟୀ ପରିଶ ଥିଲେ ସେ ସାମାନ୍ୟ ଅପରାଧ ନିମିତ୍ତ ଭାବରୁ ଲଲପଣ୍ଡା ଭାବୀ ଦେବାର ବି ବିନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥାଇ । ଏହା ପରିଶରଳ ଦେଲେ ସେ ନିରାକୁ ସାମାନ୍ୟ କେତେ ଗୋଟିଏ ଅପରାଧ ନିମିତ୍ତ ବହୁତ ଲଲପଣ୍ଡା ଦିଅ ଯାଇଥିବାର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖାରୁ କହିଲେ ସେ ଅନେକ ଗ୍ରେହ ନେବେକେ ଅନାହାରବିଶାଳୀ ପ୍ରାଣବ୍ୟାଗ କରିବା ଅବସ୍ଥାରେ କର ଆନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ଭିପରେ ବିଶେଷ ଟାକ୍ତୁ ଭତ୍ତ ଥିବାରୁ ଏଥିର କୋଣେବି ପ୍ରତିବିଧାନ ନ କଲେ ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ଟ ସେଥି ନିମିତ୍ତ ନିନାଭାବନ ଦେବେ । ଏଥରୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଷ୍ଟେଟ ସେନ୍ଟାର୍ମ ଭତ୍ତରେ ଦେଲେ ବି ଭାବରେ ସାମାନ୍ୟ ଅପରାଧ ନିମିତ୍ତ ଲଲପଣ୍ଡା ଦେବା ବିଷୟ ବିରୁଦ୍ଧ ଭିପରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଇଅଛି । ଏତେ ମୋକଦମା ହେବାର

ସଂଖ୍ୟା କମେ ଗଲେ ଅବଶ୍ୟ ଭଲ କଥା
ଭଣ୍ଡିଆ ଗବଣ୍ଡିମେଣ୍ଟ ଏହା ଭଠାର ଦେବାର
ଭିଦ୍ୟେଶ କରୁଥିଲାନ୍ତି । କିଶାଳ୍ଯ୍ୟ ଫଳରେ
ଏଥର ସଂଗୋଧନ ଦେବା ଛଚଇ ।

କଟକ ଜ୍ଞାନମାହାଲର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସମ୍ପଦ
ବରେ ବର୍ଷମାନର ମହାଶୀଳ ଯେଉଁ ମୋଳ
ବିମା ଏଠା ମୂଳସମ୍ପଦ ଅଧାଳିତରେ ବାଏଇ
କରିଥିଲେ ସେ ମୋଳଦମା ପ୍ରଥମ ଅଧାଳିତ
ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାର ଅଧିକ ଅଧାଳିତରେ ଉପରେ
ହୋଇ ହାତକୋର୍ଟରେ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା ।
ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷମାନ ଫାର ଗଲେ । ହା-
ତକୋର୍ଟରେ ମାନ୍ୟବର ପ୍ରଥାନ ବିନ୍ଦୁପତ୍ର
ଶାର୍ଥ ସାହେବ ଏବଂ ମାନ୍ୟବର ବିନ୍ଦୁପତ୍ର
ମାନ୍ୟପର୍ଦନ ସାହେବ ଏ ମୋଳଦମାର ବିନ୍ଦୁର
କରିଥିଲେ । ସେମାନେ କୌଣସି ହୋଇ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ
କଲେ ବି ସନ ୧୮୭୭ ମହିକାର ବଜ୍ରାୟ
ଦସ୍ତଖତ କି ସବାର ତେଣାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଆହୁରି ବି ୩୦ ଟଙ୍କାଶେ ପୁର ରହିଲାଛାନ୍ତା
ଜ୍ଞାନମାହାଲପ୍ରତି ଶଟକ ନାହିଁ କାରଣ ତାକୁ
ଆହୁରି ୩ ଥାରବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖାଅଛି କି
ଆହୁରି ଜାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଯେଉଁ ମାହାଲମନଙ୍କ
ସରକାରଙ୍କ ସାନ୍ତୋଦ ଚରାକଥାକରେ ଥିଲା
ଆହୁରି ଦିନପରିବର୍କ ଆଧିକ ଜାହିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ପରିବର୍କ ଭାବୁ ଅଭିନ ବାଧାକାଳର ଦେବ
ନାହିଁ । ସୁରବାତ କଟକ ଜ୍ଞାନମାହାଲ ପରାବୁ
ଦରକାରର ମାଗାର କର୍ତ୍ତୃତରେ ଅବାର ତାହିର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିବା କାରଣ କଲେକ୍ଟର ସା-
ହିବ ଜମାଗାନ ଅଛନ୍ତି ।

ଗତ ଉଦ୍‌ବିଧାର ଅପସ୍ତ୍ରକାଳରେ ବାଣପୁର
ନିବାଶ ଶା ପଣ୍ଡିତ ଦାଷରଥ କବିତନ୍ତୁକର
ଅଞ୍ଚଳିକାଙ୍ଗ ଜିମ୍ବା ଦେଖିବା କାରଣ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ-
ମାଲାଙ୍କ ପୂର୍ବରେ ଦେବେଶୁତ୍ତମ ଲୈଖ
ଏହାହି ହୋଇଥିଲେ । ବାହୁ ତରୁର୍ଦ୍ଵଜ
ପକ୍ଷନାୟକଙ୍କ ଉଦ୍‌ବିମର୍ଶେ ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନ ହୋଇ
ଥିଲା । ସେ ଟକଟି ବିଜୟର ନିୟମହାନ୍ତ କବି-
ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ପୁଣ୍ୟର ଦେବାର ଦେଖା କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର ଦୃଶ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ ଥିଲା ଥିଲା ଟକଟି
ବିଜୟ ହେଲା ଓ ତହିଁ ମନ୍ଦରେ ଘଣ୍ଟି ଗୁରୁଥ-
ଶିଥେ ଅଧିକ । ଅନୁମାନ ହୁଆଇ ପଢ଼ିଗ ଟଳାରୁ
ଅଧିକ ଥିଲା ହେଲା ନାହିଁ । ମାହାଦେଶ
ସେହିମାନେ ଅସିଥିଲେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର ଅସାଧାର-

ଶଶ୍ରୀ ଦେଖି ଅର୍ପଣ ହେଲେ ଏକ ପୁନଃ
କରାଳାଳିହାର ଥାନନ ପ୍ରକାଶ ହଲେ । ଅର୍ଜୁ-
ବଥମ କିମ୍ବା ବ ପ୍ରକାର କହା ଏହଦେଖିଯୁ
ଲୋକଙ୍କୁ ଅଧିକର ନାହିଁ ଅତେବେ ପଣ୍ଡିତ
ମହାଶୟକ୍ଷର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ଦ୍ଵାରା ନ କର
ଦେବଳ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଉଦାହରଣଶୂନ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କୁ ଯଥା— ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ
ଶ୍ଲୋକ ପଢ଼ିଲେ ପଣ୍ଡିତ ତାହାକୁ ମ୍ଲେଚ୍ଛରେ
ଲେଖି ଲବାଇଦେଲେ । ଏହି ସମୟରେ ଆଜ
ହୃଦିକଣ ଗୁରୋହି ବିଶ୍ୱାସେ ନୂହନ ଶ୍ଲୋକ
ରଚନା କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁ କଲେ ଏବ ଆଉ ଗୁର
ଜଣ ତାହାଙ୍କ ସମେତ ସ୍ଵତ୍ତୁଳ, କରନା, ଓଡ଼ି-
ଯୀ ଏବ ହନ୍ତ ଉପାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ ।
କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଁ ପଣ୍ଡିତ ମହାଶୟ ଗୁରୋହି
ନୂହନ ଶ୍ଲୋକ ରଚନା କରି ଲେଖଇ ହେ-
ଲେ ଏବ ସେଇଁ ଶ୍ଲୋକକୁ ଲେଖି ଲବାଇ
ଦେଇଥିଲେ ସେ ଶ୍ଲୋକ ତାହାକୁ ପୂର୍ବରୁ
ରଜା ନ ସୁଲା ତାହାକୁ ଠେଳଟା ଦିଗଭୁଲୁ ଲେଖି
ଦିଲେ । ଏହାବେଳକେ ଏତେବୁନ୍ଦର କଥା
ପାଇ ମନୋଗୋପ ଦେବା ଅବଶ୍ୟ ଅଜାତ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟ ଅଟଇ ଏବ ଏହାକୁ ଅସାଧ୍ୟ-
ରଗ ସୁରଣଶ୍ଵର କୋଲିତାକୁ ଦେବ । ପଣ୍ଡିତ
ମହାଶୟ ବନ୍ଧୁମାର୍ଜ ସମେତାତିତ ପୁରୁଷ ଏହି
ଅମ୍ବେମାନେ ଅଜନନ ହେବୁ ।

ବୁଦ୍ଧିମେଳନ

ତୁଳାମ କିଛାର ଦୋହକାଣ ଗ୍ରାମ ନିବାସୀ
ମୁଢ ଧରିଥିଲିକ ବିଷୟ ଦେବ ଥୋଠ
ଦାଦମକ ପ୍ରଦ ସେ ସମୟ ଅଭିଭାବର କଥା
ଉଠିଥିଲ ଏବ ସହି କୁ ଦେବେବ ଫରିଦାସ୍ତ୍ର
ମୋକଦମା ଉଦୟ ହୋଇ ଦାରତେ ଝନ
କରଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦ ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଲେଖନୀୟ ଗର୍ଭରକ ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରବାସ ହୋଇ
ଅଛି ଏବ କହି ର ପଦିଲାପି ଅମ୍ବେମାନେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧାଠ ଜାଇଥାଏ । ଦେବକାର
ଗ୍ରାମର ଘଟଣାବଳୀ ଧାଠମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତି
ଥିବ ରହି ର ବୃକ୍ଷକା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବରିଦ୍ଧ କାହିଁ
କିମ୍ବ ଏହ ଘଟଣା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁଳାମର
କୋଠିଥିବ ବାର୍ତ୍ତର ମାନେନାହିଁବାରୁ ଜିଜ୍ଞାସ
ର ବଳେଦିତ୍ତ ଏବ ଜମିଶକର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ-
ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ମାନ୍ଦିବର ଶୈଖ
ଲାଟ ସହେବ ଗୋଟିଏ କର ସେ ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଲେବନ୍ଦା କର ହୁଲବେ ଏହ ମନବ୍ୟ କିମ୍ବ

କରିଥିଲୁଗୁ ଯେ ସ୍ତାନାୟ ହାବିମଳର ସେ ସମୟ
ବର୍ଷରେ ଶୋତମୟ ବିନ୍ଦର ତ୍ରାଣି ଦେଖା
ଯାଏ ଥିଲେହେଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେହି
ଅଭ୍ୟୋଗମାନ ହୋଇଅଛି ସେ ସମୟ ଅନୁ-
କଳ ଏହି ସେ ବିରୁଦ୍ଧ ତ୍ରାଣି ହୋଇଥିଲୁ ତାହା
ମଧ୍ୟ ଅଯୋଜନ ଅଭ୍ୟୋଗମର ଫଳ ନାହିଁ ।
ପଞ୍ଚମିତିଲୁ ଅନେକ ଧର୍ମର ସହି ଅପଣା କୁ
ଠାନାବାଲଗ ଶିଶୁଟିଏ ରଖି ମରିଗଲା । ବୋର୍ଡ-
ଅବ ବାର୍ତ୍ତା ଏହି ଧର୍ମଦିଵ ଭାବ ଦେବା ସମୟ
ରେ ଦେଉମୟକାଳ ସେଠାରେ ଧରିଲା
ପଦବ ରଖିଲେ ଏହି ବାହାର ଥିଲା ନଜ଼ରବ-
ନିରେ ଥିଲା । ତୁମ ଥାତୀରୁ ନାବାଲଗ ଶିଶୁର
ଅନୁର କର କେବାରୁ ବଳେକଟର ହିରୁଗ
ଦେଲେ ଏହି ମସଲମାନମାନଙ୍କ ମହିରେ ୩
୪୦ ଲବ ଅଣ୍ଣୀର ନ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଳ୍ପ
ଛିଦ୍ରେବାକୁ ମାତା ଆପରି ଦଲରୁ ବିନ୍ଦେହ
ତେବେ କମିଶକର କେହି ଧୂରୀରେ ନାହିଁ
ଶିଳ୍ପରୁ ବଳୁଷ୍ଟକ କାହି ଅଣିବା ସକାରେ
ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶରେ ହେଲା ଏହି ଅଜ୍ଞ ଅମାନ-
ବାହା ପଢିଯୋଗରେ ଥିଲା ନାମରେ ପଢିବା
ପାଇଁ ଯୋଗକମା ପାଦବ ହେଲା । ଏହି ସମୟ
କଷତରେ ୧୭ ହିରୁ ଥିଲା ଅଭ୍ୟୋଗମର ପଦ
ବାହି ଲେତିବା ବାଧୁର ଜମା ପାଇବା
ଆରନିଧିଙ୍କ ହାମରେ ସହାନର ଜମା ହିଲା
ଲେତିଲୁ ପରି ମୁଦୂର ଅପଣା ପରରୁ ଜକା
ଅଣିବାରେ ବୋର୍ଡ ଅବ ବାର୍ତ୍ତା ସେମାନଙ୍କ
ନାମରେ ଅନୁଧବାର ଧବିଶର ଅଭ୍ୟୋଗ
ବର ମାତ୍ରମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କଟିହିଁରୁ ବନ୍ଦ କରି
ଲାଲ ଓ ଶୈଥରେ ସେ ଅନ୍ତରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ବନ୍ଦରେ ବାରହୋଟରୁ ଅଳ୍ପ ହେଲା
ସମୟ ବ୍ୟାପାରର ପ୍ରେଟଲଟ ସାହେବ ଅନ୍ତରେ
ହୋଇ ଥିଲାର କରିଥିଲା । ବାରଗ ଏହି
ବନ୍ଦରୁ ବିଦେଶୀଙ୍କ ଯୁଦ୍ଘ ପଦବ ରଖି
ବାର ଥବିଥିବ ନ ଥିଲା ଏହି ମାତାର ଯୋଜା
ସମୟରେ ଉତ୍ତାର ଆପରି ସବୁ ଶର୍ଷ ପିଲାର
ବାହା ଜୋଡ଼ିଲୁ କାହି ବାଧୁରଗର ଶର୍ଷ
ନିଷ୍ଠର ଥିଲା ଓ ମାତା ନାମରେ ଫଳକରୁ
ଅଭ୍ୟୋଗ ବଧବା ଅଳମାୟ ସବୁ ମରିଗଲା
ମାତ୍ର ପଞ୍ଚମେ ସେହି ବାଦମାନରେ ଏହି
ଅନ୍ତରେ ଅନ୍ତରେ ବନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କର ବନ୍ଦ
କେମ ନାହିଁ । କେଥୁକାହି ରଞ୍ଜିତ ହେଲା
ଏହିକ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଦେଲେ ସେ କିମ୍ବା
କରିଲାଟିର ଏହି କମିଶକର ଏହି ତାହା

କେବୁ ।—ଏତେଣିଥି ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନ ସମ୍ପର୍କିତ ହେଲା
ପାଇବାର କୌଣସି ହୁଏ ଅରିଗାମ ଅଛି ।
ସୁମଧୁର ନାଳ ମୁଣ୍ଡା ପଦ୍ମାର କରିବାର ଏକ
ମେହିମାନଙ୍କେ ଗୋ ୧୫୦୦ ଟା ଜାଲ ଦୁଇଁ ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରିଥିବା ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲା । ମଧ୍ୟ ଅଛି କେ
ବେଳେ ମୁଣ୍ଡା ବାହାରିବ କୋଣ ଅଭୂମାନ କରି ଯାଏ ।
ଏବେ ଏକଦିନ ରେଖ ନିଷ୍ଠାରୁ ଥିଲେ କିମେ ? ସମସ୍ତେ
କୁଳ ଅଛି ।

ବୋତର ମେସର ଶ୍ରୀପୁରୀ କାନ୍ତିଯକ ସାହେବ ଛଟା
ପେନ୍ଦାଳବାସୁ ଡାକ ଶ୍ରାନ୍ତରେ ରେବଲାତ ସାହେବ କର୍ମ୍ମାଙ୍କ
ହୁଏ ଥିଲା ।

ନିଶ୍ଚରଦେଶର ଫେହଦ ପୁରୁଷ ତାକୁର ହେବାର
ଦୟାକ ଥମାର ଶୁଣି ଅସେମାଙ୍କେ ଅନନ୍ତ ହୋଇ ସିଲୁ ।
ତେମାଙ୍କ ସମ୍ମାଦ ବୁଝି ଯେ ଏଠାରୁ କଣ ଶ ସର୍ଜନ ଓ
କ ୧୦ ଏ ମୁଖ୍ୟମାନ ଅଶୀଖା ତାକୁର ଯିବାର ହେବ
ହୋଇଅଛି । ଫେହଦ ଯେ ପୁରୁଷରୁ ଯାହାଯାନ ନ ଦେଇ
ଏହା ଯାହାକେ କାହିଁ ଏହା କୁହି ପାଇ କି ଥିଲେ । ଆଜ
ସମ୍ମାନଙ୍କ ବୋଟ ଉପରେ ଲଜିଗା ବଜା ଥୁବୁ କି ହେଲେ
ଏହାକେ ପଞ୍ଚ ବିଦ୍ୟା ଦିଲି ।

ପୁଅକେ ସୁରକ୍ଷା କଥା ହେବ ।
ତମେ ତ ଜୋଗାବ ବାର୍ଷିକ ସଂଶୋଧନ ପାଇଁ ଏହି
ଯେତି ଧାରାକାଳେ ସେ ଗାୟ ମାତ୍ର ରଠି ଆହୁତି କାହିଁକି
ଥିଲା ନିରାପଦ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମନ୍ଦିର ସମାପ୍ନୋତିକା ସଙ୍ଗେ
ଦେଖିବ ଦେଇବ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଦିନା କିମ୍ବା
ରତ୍ନ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା । ଏକା ଦର୍ଶନ କାହିଁକି ପୁଅକ୍ଷର
ତାତ୍କାଳୀୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଘୋଷକର ଏହି ମତ । ଦର୍ଶନ
ପ୍ରକାଶର ମଧ୍ୟରେ ଦର୍ଶନାଳ ପଢ଼ିବିଲା ଅଛନ୍ତି ଦେଖିବୁ
ଏବଂ କର୍ମକାଳ ପ୍ରତି ଅନ୍ତର୍ଗତ କାଳକାଳ ଓ ନାଚତା ପଞ୍ଚା
କାଳ ।—କେତେ ଦିନ କଥା ।—ଧାରାକାଳେ କାହାରୁରେ
କାହା କାହିଁ ପାଇବେ କି ନ ଦେବାର ।

କାରିକ ଉପର ଚାଷଜାମଳ ଦୂରଗାସ୍ତ୍ର ହୋଇଥିବା
ନାହିଁ ଲାଗେଇଥିବ ବର୍ଣ୍ଣକୁଣ୍ଡଳ ସାହାଯ୍ୟ କି ବରହାରୁ
କ ୨୦୦ ଏ ମୌଳିକ ବର୍ଣ୍ଣଗାଲକୁ ଅଶାପାଇ ଥିଲା
ଯେ ଏହି ଅଧିକ କାରାକାଳେ ସୁଲପ ସ ଉପରାଗ
ଯାଇଥିବା ଓ ଅବଧାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଧରି ହେଉ ଅଛିଲେ ।

କେବଳ ଦେଖିବାର ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପରିମାଣ କରିବା
ପାଇଁ ଯାଇବା ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପରିମାଣ କରିବାର
ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପରିମାଣ କରିବାର ପାଇଁ ଏହାର
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପରିମାଣ କରିବାର ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ପରିମାଣ କରିବାର ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପରିମାଣ
କରିବାର ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପରିମାଣ କରିବାର
ପାଇଁ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ ପରିମାଣ କରିବାର ପାଇଁ

ପଢ଼ିବା କମାବାକୁ ଦଳତରେ ପଢ଼ିବ ବସାଇଲୁ ଅପାଣ
କରିଲୁମାନଠାରୁ ଏହି କେତେହଲେ ଏ ସେ କର୍ତ୍ତରମାନ
ଦେଖିବେ କିମ୍ବା ଅଧ୍ୟେତ୍ବୀ କରୁଣାଶୀଳ ଏବଂ ଦୂରକଷ୍ଟ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚେତିବା ପଦାଙ୍ଗରେ ଉତ୍ତରୀଂ ହୋଇ ତତ୍ତ୍ଵର
ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ତ ପରିଷ ଦେଲି ଏଠାକୁ ହେଉ ଅବେବାର

ବାସନା କରଇଛି ।—ଏତୁବାରେ ଭାବିତରେ କ ଏ ଖାତା
ଲାଗୁ ଭାବିତରେ କଲାପ ଓ ଅମେରିକାରେ ଥାଇଁ ଶୋଇବ
କବି ଭାବିତର ଗୋରବ ଦୂର୍ବି କରୁଥିଲାଣ୍ଟି ।

ମାତ୍ରାକ ଗଦହିନେଟ ନିୟମ ବର୍ଧାଇଛି ସେ ଶିଖ
କରିବା ଦିନ କରିବିମାନେ ସେବେବନ ଚମ୍ପିଲ ବା
ଚୁଣିବିଦାଳିଯୁକ୍ତ ଅଧ୍ୟୁତ ବରକେ ସେମାନଙ୍କର ପଣ୍ଡିତାର
ସମୟ ପେନସନ୍ତ୍ୟୋଗ କୋରି ଧର୍ଵନିକ । ଏହି ନିୟମ
ଭଲ ଅଛେ ।

ପୁଣି ସ୍ଵର୍ଗମାନଙ୍କ ସେଇ ଶୋଇମାନ ରପି
ପିତ ହୋଇଥାଏ ପଦବୀମ କଥା ଯଦି କାହିଁ ମାତ୍ର ବୈଜ୍ଞାନିକ
ଚର୍ମଗୁଡ଼ିକହାଲ ଶୋଇ ନିବାରଣ କରିବାରୁ ଯିବାରେ
କୁ ୧୦ ଟ ହିତ ଓ କୁ ୧୩ ଟ ଆହୁତ ଶୋଇଅନ୍ଧବାର
ସ୍ଵର୍ଗର ଅସିଥାଏ ।

ଅଧ୍ୟାପକ ପୁଲିତର କଥା କରି ଅଛନ୍ତି ସେ ଜମୀନ
ଦେଶର ଯୁଦ୍ଧନାଳକରେ ସେ ୫୫୦୦୦ ଲକ୍ଷ ପଦି ପାଇଥା
କରି ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅର୍ଦ୍ଧଶହୀକ ଗୁଡ଼କର କଷ୍ଟଦୂରି ଶୀଘ୍ର
ହୋଇ ଯାଇଥାବାର ଦେଖିଅବୁନ୍ତି । ଏଥର କାଳର ଅନ୍ୟଥା
ଆମ୍ବେବ । ମନପଣ୍ଡା, ମନବାଳକ, ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଲେଖିବାର
କୃତ୍ୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟପୁଲକରୁଥେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାବା ଉତ୍ସର୍ଗ
ପ୍ରାଇମା ।—ପାଠୀ ମାଟିକେ ଏ ସହ ପ୍ରତ ସାହ୍ୟାନ
ହେବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନବୀବା ଦୁର୍ବଳ ମନ୍ଦିରକରୁ ଏକା ଚିତ୍ର
କରି ହେଉ ଦୋର ଦିବ ।

ପତ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ଦିନରେ ସୁନ୍ଦରାଳର କଞ୍ଜିର ସୁଲୁର
ନିହଳରେ ୨୦ ହସ୍ତ ପରିମିତ ଜଗନ୍ନାଥ ସତକ ଶକୀ
ଯିବାକୁ ଦୂରତାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାର ଓ ଗାନ୍ଧିମାନେ ପାଇ
ଦେବାକୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ସେହି ରାତ୍ରିକାଳରେ
ଚଳନ ସ୍ନେହ ଏବେ ପ୍ରଦଳ ହୋଇ ସବ ସେ ନୌକା
ନିହଳ ଅନୁର୍ଧ୍ଵ ହୋଇ ଥିଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ତା ଏ ଦିଲ୍ଲୀ ସତରେ ବଜାର ମହାପଳ୍କ
ଶୁଦ୍ଧବଳାକ୍ଷଣ ଏକ ଦୂରମର ହୋଇଥାଛି । ଏହାକି ଦୂର
ରେ ପ୍ରଥମେ ଏକ ବଳା ଜାତ ହୋଇ କଲିଛି ସ୍ଵାକ୍ଷର ତେ
ତୁଳୟ ଥର ମୋଟିଏ କଳାକାର ଜାତ ହୋଇ ବର୍ଷା ବିଶ୍ଵ
ଦେଶରେ ମହି ହୋଇ ଅଛି ।—ଏ ତୁଳୟ ଗର୍ଭମାର ପ୍ରତିକି

ବର୍ଷାଗୀ ହେଉ ବହତା ଅସମାନକାଳ ଏବାଟ ବାସନା ।
ତେବେମା ତା ଓ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରକ ବିଜ୍ଞାପନକାରୀ
ମାହାସଂ ଘଣ୍ଟି ୫୦୭୫୯୯୯ ଜମା ହୋଇଥିବାର ସମ୍ବୂଦ୍ଧ
ଛିଲା ।

କଥିତ ହେ ଯେ ଦୁଃଖରୂପିତାରେ ଉଣେ ପେନ-
ମନଦେଖୀ ଲେକ ଅଟେକୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦୋଷଧା କାଳ
ରେ କାନ୍ତିର ସମ୍ମାନ କର ଆହ ସହ ଧାରୁ ଅଥବା କହି ନ
ପାଇବାର ମତ ବ୍ୟକ୍ତ ବୟକ୍ତ ସେ ହେବୀ ଲେକର ଝାଇ
ଏହାହେଲକେ ମରିବାର ଛିର କରି ଅଟିମ ସେବନକାରୀ
ଜୀବନ ତଥାର କରିଅଛି ।—ପରଚରମଣି ଶମିତ ଭାଲ
ପାଏ ଏକ ସଙ୍ଗ ହେବା ନୁହେ ସହପର କବ କହିତ
ଏବଂ ଏମେହେ ଯାଇ ମୋରୀ ହେ ଅଛି ।

ଶୋଳପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ହେଠାମାତ୍ର ନାହିଁ ସବାରୁ ଦଢ଼ି
ହେଠା ମାରବାରେ ୧ ୦ ଟଙ୍କା ଓ କୁଅ ହେଠା ମାଲାଲେ
ଏବଂତଥା ଯୁକ୍ତଶୂନ୍ୟ ମିଳିବା ମନ୍ତରେ ବିଜ୍ଞପନ କାମ ହୋଇଥିବା
ଦିଅଛି । ହୁକ୍କ ପେଟୁସିଥିରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ସେବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ମୁଦ୍ରଣୀୟ ଅଭିଭାବ କରିବାକୁ ପାଇଁ ପାଇଁ ଆସ୍ତରା
ଦିଅଛି ।

ବସାର ମିଶନ୍ସିଆରିଟିକୁ ଏକ ବର୍ମଗୁଡ଼ ଦେବତାଙ୍କ

ସହୃଦୟ ଟକା ଅତ୍ୱାରୁ ବର ପଳାୟନ କରିଥିଲୁ । ସେ ଅକୁଳ
ଥର ପଡ଼ି ନାହିଁ ।

ଭାବିତୀସମ କେମୁଣ୍ଡର ଜୀମାନଙ୍କ ଜଣେ ବନ୍ଦଗୀ ନିଃପ୍ରକାଶ
ଯେବେ ମୁହଁ ବାଲରେ ଅନୁଭବ ଦୂରଳକ୍ଷ ଟଳାର ସମ୍ଭାବି
ଏବଂ ବିର୍ଜା ସବୁ ପାଇ ଦେଇ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।—କିମର
ପ୍ରାୟ ବଢ଼ି ଦେଶକୁ ଲୋକଙ୍କର ବଢ଼ି କଥା । ଆସ ଦେଶକୁ
ଜଣେ ଯେବେ ଏହା ଗଲି ଚନ୍ଦି ପଢ଼ିବେ ।

ଅସ୍ତ୍ରାବାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେଲ୍‌ବାଟକ ବଢ଼ାଇବା ବାରଣ କୁଷ ର-
ବିଶ୍ୱମେଖ ବୃଦ୍ଧାଳୁ ହୋଇ ବାଟନିର୍ଦ୍ଦୀ କରୁ ଅଛନ୍ତି—
ଶିଥିରେ ଆମ ପରେ ବାଟ ଅପରେ ମାତ୍ର ହେଉ ଦିଲା।

କଣେ ଯାଇ ବନ୍ଦ କାହା ଅସଲେ ଜାଗର ଦେଖ ପରା ।
ଅଧିମାନକବେଳ ବୁଦ୍ଧି ଉଚ୍ଛରିତ କରିବେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କର
ବେଳକର ସାହେବ ନିଷ୍ଠାପି ହୋଇ ଅଛିବୁ । ଏ ନିଷ୍ଠାପି
ଜୟେ ଅଭିଭୂତ କରିଗୁବା ।

ପଠକେ ଶୁଣୁଥି ହେବେ ସେ ଅସମଦବାର୍ତ୍ତଙ୍କ
କାମକ ଜଣେ ପାଇଁ ମେଘ ସନ୍ଧର ସଖୀ ରିପକ ବାହାରୁଳୁ
କବର ବିବୁଦ୍ଧରେ କହିବା ନିମର ମିଶ୍ରଙ୍କ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ ତାଙ୍କ ତାହା ବହୁବାର ସମୟ ଦିଲ୍ଲା ସାର
କ ଥିବାର ସମ୍ବାଦ ଅବିଅଛି ।—ଦିଲ୍ଲାରେ ମଧ୍ୟ କରେଇ
ଦେବ କାନ୍ତ ଆଶୀର୍ବାଦ ।

ମିଶରଦେଶର ତେବରଠା କହି ଲଗା ପଦିବାର ସମ୍ବାଦ
ଅସୁଧା ପୂରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ଅଳକଚାଳିଯା ପ୍ରଭୁ
ହିମାନନ୍ଦରେ ଉସାନବୁଦ୍ଧେ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ ଥିବାର କୁଆ ଯାଇ-
ଏହି—ଏଳବଥା ଏହି ସେ ତେବରଠା ଦେଇ ସେଠାରେ
ଅକ୍ଷ୍ୟ ରଖା ପଡ଼ି ନାହିଁ ।

ରୁଦ୍ରକଶହାର ଘରସଥୀ ହୀପରେ ଅବେଳ ମହିତ୍ରାଣୀ
ଜୁଣ୍ଡ ହୋଇବା ବନ୍ଧୟ ଆଠମ୍ବୁ ଚାଲା ଛପୁ । ସୁଖ ସମ୍ବାଦ
ଆମେଶ୍ଵର ସେ ସେହି ହୀପର ଗୋରେଣ୍ଡାରେ ରୂପାନିକ
ଦିନିଥ ହୋଇ ଚାଲା ଆମେଶ୍ଵର ସୁଖ ଦିନ ମାତ୍ରାମ୍ବୁ ।

ଅହାମ ଦେଇବ ମନ୍ତ୍ରର ସମ୍ମାନ କୃତିକ ସ୍ଥିତିରେ
ତେଜିଲମୁସ ବ୍ୟାପିର ଲୋକିଙ୍ଗରୁ ;—ସମାଜ ବଳ ଏବଂ
ନିଷ୍ଠାଦେବୀ । କେବଳ ସଫେର ପଦାଳୀଙ୍କ ମେନ୍ଦ୍ରିୟର ତେଜି
ବେଳମ ନଳ୍ବୁଦ୍ଧ ଦେଖା ଦିଅଛି । ହାତ୍ରିଶାନ୍ତି ଅନ୍ତର୍ମୁର
ମଧ୍ୟରେ ଚାକର ବଚରଣ ଦ୍ୱାରା, ବିଜ ଭବତରେ ଅରେ
ଶାବକରି ଶାଖା ଏବଂ ସେ ଶିଖ ଏତେ ଅନୁମରର ସୁଧା,
ରେ କ୍ଷମିତ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ତାଙ୍କରେଇର ସମ୍ମାନ ତତ୍ତ୍ଵକ
ସରି ଦେବେ କାହାଁ । କୋତିଏ ଦେବ ଦୁର୍ବିଧ ପ୍ରସ୍ତର ଦ୍ୱାରା
ଏବଂ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ରେଣ୍ଡାବ ମାଳକ ଯୋଡ଼ା ଦିଶେ
ଦିବ । ସମ୍ମାନର ରେଣ୍ଡା ମଧ୍ୟରେ ରେଣ୍ଡାବ ଶକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପାତା
ମାଳକର ରେଣ୍ଡା ସକଳ ପ୍ରଧାନ । ଅନ୍ତର୍ମାନ ଆଦି ମଧ୍ୟରେ
ହୃଦୟ ଦୁଇ ମାଳକ ପ୍ରକାର ହେଉ କଲା କୁବ
ହାତ୍ରିର ମାତ୍ରର ତେଣା, ନାଳାପ୍ରକାର ଶାନ୍ତିକା ଓ ଏବଂ
ଅବାର ନାଳରଙ୍ଗର ଯୋକି ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ଦୂରମ । ଶେଷେତ୍ର
ନିଲିପେକ ଅନ୍ତର୍ମାନ ଶାନ୍ତିରେ ସମ୍ମାନ କହିଗ ସାନ୍ତ୍ଵନ
ଅନ୍ତର୍ମାନ ହୁଅଥିଲେ ।

ଅସ୍ତରୁଗ୍ରେ କବିକର ହତ୍ୟାକ୍ଷରେ ରିପ୍ଟ ଥିଲେ
୨୭୦ ର ସାହାକର ଆଶୀ ହୋଇଥିଲେ କେହି ନ ମନ୍ଦ ଜଣେ
ସେହି ଦେଖିଯୁ ଲେଖ ଗାନ୍ଧିର ସନ୍ନାତ କହି ଦେଇଥିଲା ।
ଏକସୂରୁଷମାନେ ଲକ୍ଷେ କହା ଚେକେ ଏହି ପ୍ରବେଶକ
କରେ ପଢ଼ କେବି ସନ୍ନାତ ଦେଇଥିଲା । କହାଠ ତାଙ୍କା
ଛୁବୁବେ ସାହାର ପରିବୁ ଉତ୍ସବର କାହାର କରେ
ଅନ୍ୟଥି ହୁଏବେ ତାହାର ପ୍ରାଣଟ ଦିନ । କେବି ଦେଇ
ପତି ପଳାଇବାର କିହାକରେ ହତ ହେବା ଡକ୍ଷେଳ
ଥବ ହୋଇଗନ୍ତି ।

କଟକ କର୍ମଲସ୍ତଳର ଗୁରୁବିଭଗସ୍ତ ଯେଉଁ
ଶ୍ରୀମାନେ ୧୮୮୯ ମହିଦା ପ୍ରଥମ ପାଶୁଦିକ
ପଶ୍ଚାତରେ ଉତ୍ତରାଣ୍ଡି ହେଉଥିଲା ସେମାନଙ୍କର
ନାମ କିମ୍ବରେ ଲେଖାଗଲା ।

ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ।

ଆ ନିଧ ନାୟକ

„ ଜଳଧର ରହିଛି

„ ଲଜଣ ନାୟକ

„ ବୃନ୍ଦାବନ ହିଂପାଠୀ

„ ସନାତନ ଦାସ

„ କନ୍ଦମୟର ଶତପଥୀ

’ ଯ ଶ୍ରେଣୀ ।

ଆ ରଧୁନାଥ ଦସ

„ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦିଶ

„ ସଦେଶର ପଢି

„ ସାଧୁ ବିଷାଳ

„ ବୈଶିବ ଶତପଥୀ

„ ବାଲୁକି ପଞ୍ଚନାୟକ

„ ଶୋବର୍ତ୍ତନ ମହାପାତ୍ର

„ ଚିନ୍ତାମଣି ରଥ

„ ବୃନ୍ଦାବନ ମହାତ୍ମୀ

„ ପଦ୍ମକ ମହାପାତ୍ର

„ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ପଞ୍ଚନାୟକ

„ ଧର୍ମଶର୍ମ ପଞ୍ଚନାୟକ

„ ଦୁଇନ ନାୟକ

„ ବୃଦ୍ଧ ଦାସ

„ ବଥି ନାୟକ

ପ୍ରେରଣପଦ୍ଧତି ।

ମହାଶୟ !

ମିଶ୍ରବିପଲାଙ୍କୀ ଅମ୍ବାଳଙ୍କଠାରୁ ଅଗରୁଦ୍ଧ
ଟାକ୍‌ଟ ନେଇଥିଲାଣ୍ଟି । କେହ ଦେଇ ନ ପାଇଲେ
ହାହାର ଲୁଗାପଟା କଂସାବାନ କଲାମ
ହୋଇ ଆଦିଯ ଦେଇଥିଲା । ଏଥରେ ପ୍ରାପ୍ତ
କାହାର ମଳରେ ତେବେ ଦୃଷ୍ଟି ହେଉ ନାହିଁ,
କାରଣ ଏ ବିଦ୍ୟାଧାରଣର ମଙ୍ଗଳ ଦ୍ଵିତୀୟରେ
ହୋଇଥିଲା । ଏହ ଟାକାରେ ରୁକ୍ଷଥିତେ ସତକ,
ସତକ ଦୁଇପାଖରେ କାଳ, କେବେଦିନ ଦେଇ
ପୁଣି ପ୍ରଥାକ ସତକମାନଙ୍କରେ ଲକ୍ଷଣର ଆ-
ଲ୍ଲାଙ୍କ ଦାନ, କତର, ମଳନ ଓ ମଲାପାଣି
କହ ନେବା ନିର୍ଦ୍ଦିତ କାଠ ଲୁହା ଓ ଟାକା
ସିନ୍ଦଳଗା ଗାତ୍ରମାନ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁ
ଲୁହା ଓ ଟାକା ସିନ୍ଦଳରୁ କି ଗନ୍ଧ ପାଇଁ ଟାକା-

ଦାକାଙ୍କ ନାହିଁ ହୁର୍ରୁ ପାଇବ ନାହିଁ । ସବୁ
ହେଲାପଣି ମେହେନ୍ତରମାନେ କାଠ କୁଠା ମ-
ଲାମ ମରିଲାପଣି ସେ ପାଖରୁ ଏ ପାଖରୁ ଏ
ପାଖରୁ ସେ ପାଖରୁ କେବେ କଟର ଗାତ ଚ-
କାର ସେଇ ଯାଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବାଳଙ୍କ
ଭଗ୍ୟରେ ଏଥର ବିପଣ୍ଣିତ ଫଳ ପଢ଼ିଥିଲା ।
ମେହେନ୍ତରମାନେ ସିନ୍ଦଳରେ ମରିଲାପଣି
ଅଣି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ବିଷ୍ଣୁ ନ ଅମ୍ବା-
ଳଙ୍କ ଦାଣ୍ଡହାର ସତକମାନ ତାଳ ଦେଇ
ଯାଉଥିଲା । ଦିନେ ଗୁ ଗୁ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଅପି
ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ଲୁହାପିନ୍ଦୁକ ପାଥ ମେଲ
କରି ଅଗାର ହୋଇ ଶୋଇ ପଦକ ଝରଣା
ଭୁଲ୍ୟ ମରିଲାପଣି ଭଦ୍ରଗାର କରୁଥିଲା, ମେ-
ହେନ୍ତରମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ତେବେ ଅଛନ୍ତି,
କହିଲେକ ଶୁଣି ଗାତ ସେଇ ଶଲିଯାର ଅଛନ୍ତି ।
ପାଣି ଅପି ଆମ୍ବାଳଙ୍କ ପଣ୍ଡା ଭଲେ ମୁଣ୍ଡିଆ
ପବାର ଅଛି, ପୋକମାନେ ସବରଦସ୍ତି ଘର
ଭିତରେ ପଣିବାକୁ ମସ୍ତେବ, ଗନ୍ଧରେ ନାହିଁ
ଲସ୍ତା ଦେବାକୁ ବର୍ଷିଲାଣି । ଏହା କି ମିହି
ନିହିପାଇଟୀ କୁକବଳର ଅତ୍ୟାକ୍ରମ ନୁହେ ?
ଏଥରେ କି ଅମ୍ବାଳଙ୍କର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଦେଇ
ନାହିଁ ?

ତାହାଙ୍କ ଡେବରସିମ୍ବର ମହାଶୟ ତଦାରଖ
କରିବାରେ ଅଭିନ୍ଦୁ ପଣ୍ଡ, କାହାର ଘରର ପାଣି
କରିଲେକେବିର ହିଂଲାପଣି ତାହାର ବୁଲାର
କରନ୍ତି ସେ ବତିବ ବକେଖାକ ପାଇ ବିହି
ଅର୍ଥବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଆହେ ମାତ୍ର ଏଥିପରି
ଗାନ୍ଧର ଟାକା ଦ୍ଵାରା ପଣ୍ଡିତ ନାହିଁ, କାହାବିତା-
ରବାନ୍ତିର ପୂର୍ବ ପଣ୍ଡିତ ସତକ ଓ ଦିନେ ପାଖ
ଗଲରେ ବବବର ଅହପର ଦିନ୍ଦିଥିଲା । ପ୍ରାର୍ଥନା
ସେ ସେ ଏଥର ପକ୍ଷକୁ ଶାପ କରିବେ ।

ପ୍ରାର୍ଥନାକାରୀ

୧୯୮୦୮ ଜନେବ ବାରାବଳ ରବାରୀ

ଅଦ୍ଵାନର ସମାଗ୍ରୀ ।

IN THE COURT OF THE
DISTRICT JUDGE AT CUTTACK.
PRESENT

J. B. WORGAN ESQ., OFFC. JUDGE.

The 9th August, 1883.

Munsif appeal No. 42 of 1883.

Appeal from the decision of Babu
Harekrishna Chaturjee Munsif of
Cuttack in original suit No. 1804
of 1882 dated 29th January, 1883.

Gauri Sankar Rai Plaintiff Appellant.
Versus

The Chairman on behalf of the
Municipal Commissioners of Cuttack
Respondents.

For Appt, Babu Bipinvihari Mitra
Babu Jaggeshar Chandra
For Resptd, Babu Hari Ballab Bose
E. S. Wilkins Esqr.
Barister at Law.

For the facts of this case the
Judgment of the Lower Court, which
states them fully and clearly, may be
referred to. Both parties have appealed
against the decision; the Chairman Respondent raises a point in his
Cross-appeal which may with advantage
be looked into first. He contends that the Munsif was wrong
in holding the refusal by the Vice
Chairman and Chairman to allow a review of the enhanced assessment
to have been contrary to Law. If
this be so there is an end of the case,
the Plaintiff could only come into
Court on this ground. Failing this,
Section 107 of the Municipal Act
of 1876 would stop him at once.

2. That any assessment made
in the general assessment from time
to time is open to review by three
Commissioners is clear. It was pointed
out for the Respondent that these
assessments may be, and as a fact
are often, made by rating officers,
and hence could not possibly be
otherwise than open to revision, but
that enhanced assessments are made
by the Commissioners, or their delegates
the Chairman or Vice Chairman,
as the case may, and that there is no
reason why their proceedings should
be open to similar revision. It appears
to me that though Sec. 103 certainly
does not mention enhancements of
assessments, the result of holding
that no review is open in the case of
such is to make the Law inequitable;
such enhancements then become ex-
parte proceedings, and this I regard
as opposed to all fairness, and to the
analogy of the general rules of conduct
in such matters as taxation of

କଲେ ବଡ଼ ଦୁଃଖର ବିଷୟ । ଜିନ୍ହା ହାମି-
ମାନେ ଅପଣା ଜିବ ଉଣିବାକୁ ଯାଇ ଉକ୍ତ ସ୍ଥିର
ଧର୍ମ ବିଦ୍ୟା ପ୍ରକଳ୍ପକା ଆସ୍ତା କଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ
ଲେଣ୍ଡନ୍‌ର ଗର୍ଭର ରହିରେ କେବଳ ଦୁଃ-
ଖର ହେଲେ ! ନବବିଧବା ଶୋକାଭୂଷା ପୁନିଷ
ପରବେଶୀରା ନାଶ ଅପଣା ଶିଶୁ ସନ୍ତୁନ୍ନର ଅର
କୁ ବିରହ ସହବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୋଇ ତାହାକୁ
ପାଖରୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲା କାହିଁ ବୋଲି ତାହା-
ନାମରେ ଥଙ୍କା ନ ମନିବା ଅପରିଧରେ ଫର୍ଜି-
ଜାହାରେ ନାଲଶ ହେଲା ରହିର କୈପିୟିପୂର୍ଣ୍ଣ
ମାଜଣ୍ଠେଟ ଦେଲେ ଯେ ସେ କେବଳ ଧର୍ମ
କାରବା ସ୍ଵରୂପ ଉକ୍ତ ନାଲଶ କରିଥିଲେ । ତି
ରୂପକର କଥା । ଧର୍ମକାରବା କାରଣ ଫର୍ଜି-
ଜାହାରେ ନାଲଶ । ଏଥରେ ମଧ୍ୟ ଲେଣ୍ଡନ୍‌ର
ଗର୍ଭର କେବଳ ବିରହର ହୁଏ ଦେଖିଲେ
ଏହ ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଦୁଇଜଣ ଦୁଇ-
ଲେବ ଏକ ଅସହାୟ ରମଣୀର ପ୍ରାର୍ଥନା ମନେ
ତାହାକୁ ଆଇକଷଙ୍ଗର ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ
ଗଲେ ବୋଲି ସେମାନଙ୍କ ନାମରେ ଫର୍ଜି-
ଜାହାରେ ନାଲଶ ହେଲା ଓ ଜଣେ ଅନେକ
ଶକ୍ତିଗ୍ରୂପ ହୋଇ ହାରକୋଟରୁ ଖଳସ ପାଇଲା
ତାହା ସେମାନେ କୌଣସି ମତପୂରଣର ପାତ୍ର
ନହିଁ ବୋଲି ଲେଣ୍ଡନ୍‌ର ଗର୍ଭର ବିଗ୍ରହ
କଲେ । ସ୍ରାବ୍ୟ ବାଦମନଙ୍କର ଏପକାର କାର୍ଯ୍ୟ
ସେବେ ଗୁରୁତର ଅସୋଗ୍ୟତାର ବିଷୟ ନୁହଇ
ଦେବେ ଅର୍ଥ କାହିଁରେ ତାହା ହେବ । ଧର୍ମ-
କାରବା କାରଣ ଫର୍ଜି-ଜାହାର ନାଲଶ । ଏପରି
ଓହଲେ ପ୍ରକାର ନିସ୍ତାର କେହିଁଠାରେ ।
ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ୍ର ତାନ୍ତ୍ରିପୂର ସାହେବ ସାର୍ଥାର୍ଥ ବହୁଅଛନ୍ତି
ସେ ଏପକାର ଧର୍ମକାରବା ସକାଶେ ଦୃଶ୍ୟବିଦ୍ୟର
ସୃଜି ହୋଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ଶୈଟ-
ଲୁଟସାହେବଙ୍କୁ ସେ କଥାଟା ସାମାନ୍ୟ ଜଣା
ଗଲା । ଏହ ମନ୍ତ୍ରବନ୍ୟ ପାଠ କର ଅମ୍ବମାନେ
ଶ୍ରୀପୁନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କୁ ସାହେବଙ୍କ କଥାରୁ ଉଚ୍ଛରିତ୍ବେ ।
ସେ ମଧ୍ୟ କଶାଇଖାନା ବିଷୟରୁ କଣ୍ଠେଲ ସାହେ-
ବଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ରଖିବାପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ନାମ-
ରେ ଫର୍ଜି-ଜାହାର ମୋକଦମାର ଅବତାରଣା
କରିଥିଲେ ଏଥରେ ଏହ ଶୈଟ ଲାଟ ସାହେବ
ତାହାଙ୍କ ବଦଳ କରିଦେଲେ ବିନ୍ତ ଚକ୍ରପାର
ମାଜଣ୍ଠେଟ ରହିବୁ ଅନ୍ଧକ କର କେବଳ
ଶିରପାଟ ଭରିଯାଇରେ ତାହି ପାଇ ଗଲେ ।
ବାପ୍ରବରେ ଶୈଟ ଲାଟସାହେବଙ୍କ ଏହ
ବିଗ୍ରହଟ ସବ୍ରାଥାରଣଙ୍କ ମନଙ୍କ ଘେନି

ନାହିଁ । ଅନୁଭବ ସେଠା ହାମେକୁ ବଦଳି
କରି ଦେଇଥିଲେ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ
ଆଏନ୍ତେ । ଏହାଦୂଷ ଘରୁଡ଼ର ଅଳ୍ପାର୍ଥ୍ୟ କର
ସେବେ ହାକିମମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଦିନ୍ତୁ
ନ ପାଇବେ ତେବେ ହାକିମମାନଙ୍କର ଆଇନ
ଏବଂ କର୍ତ୍ତର୍ବାୟ ପ୍ରତି ଉତ୍ସ ରହିବ ନାହିଁ ।
ସେଉଁ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ଅଧ୍ୟୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଅପଣା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ତପ୍ତ ରଖି ନ ପାରେ ସେ ସେ
ଦୁଃଖ ଏହା ଅବଶ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

କଟକ ମିଛନ୍ତିଷ୍ଠାଳିଟର
ମୋକଦମା ।

ଏ ମୋକଦମାର ଅପିଲ ସେଇର ନିଷ୍ଠତି
ହୋଇଥିଲା ଗରସ୍ତାବରେ ଲେଖି ଥିଲୁଁ ।
ଜଳ ସାହେବଙ୍କ ସବୁ ଇଂରୀଜରେ ସ୍ଥାନା-
ନ୍ତରେ ପ୍ରକଟିତ ହେଲା ତହିଁରୁ ଧାରମାନେ
ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣି ପାଇବେ । ସେଇ ମାନେ
ଇଂରୀଜ ନ ଜାଣନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଜାଣିବା
କାରଣ ତକ୍ତ ନିଷ୍ଠିର ସାରମର୍ମ ଏଠାରେ
ଲେଖିଥିଲା ଯଥା;—

“ମୋକଦମାର ହୃଦୟ ନିମ୍ନ ଅଦାଳତଙ୍କ
ନିଷ୍ଠିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏତ ପରିଷାରଗୁପେ ଲେଖା
ଥିଲୁ ଏବ ତାହା ଦୁଷ୍ଟ କଲେ ସବଳ କଥା
ଜଣା ଯିବ । ଏହ ନିଷ୍ଠି ବିବୁଦ୍ଧରେ ଉଦୟ
ପର ଅପୀଲ କରିଥିଲୁ । ତେଆରମାନ ରାଶା-
ଡ଼ାକ ଅପରା କୁଷ ଅପିଲରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆପଦି
ନ୍ୟରେ ଲେଖିଥିଲୁ କି ଭାଇସରେଆରମାନ
ଏବ ତେଆରମାନମାନେ ଟାକ୍ସ . ଦୃଢ଼ିବ ପୁନ-
ବିରୁଦ୍ଧ (ଦ୍ୱାରା) ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିବାରେ
ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲୁ ତାହା ଅନ୍ୟାୟ
ଅଟକ । ସେବେ ଏପରି ହୃଦୟ ତେବେ ମୋ-
କଦମ୍ବ ସମାପ୍ତ ହେଲା କାରଣ କେବଳ ଏହି
ଦେତ୍ରେ ମୁଦେଇ ଅଦାଳତକୁ ଥିବି ପାରେ
ନତ୍ରୁବା ମିଛନ୍ତିପଲ ଅଇନର ଧା ୧୦୭ ଧାରା
ଅନୁସାରେ ଲାହାର ନାଲାଶ ଅଚଳ ହେବ ।
ଏଥକୁ ସମ୍ମୁଦ୍ର ଦେଖା ଯାଉଥିଲୁ କି ସାଧାରଣ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁପ୍ରତି ସମୟ ରେ ସେବୋକିରି
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେବ ତିନିଜଙ୍ଗ କମିଶ୍ନ୍ତରଙ୍ଗଦାର
ତହିଁର ପୁନବିରୁଦ୍ଧ ହେବ । ରସ୍ତାଜନ୍ମର
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ କହିଲୁ ସେ ସାଧାରଣ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ଟାକ୍ସ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କର୍ମଚାର୍କହାଲୁ ହୃଦୟ
ଆବା ହୋଇ ପାରେ ବୋଲି ତହିଁର ପୁନ-

ବିଶ୍ଵର କିନା ଗୁଲି ନ ପାରେ ମାତ୍ର ଦୃଢ଼ି
ବନୋବସ୍ତୁ କମିଶ୍ଵର ଅଥବା ତାହାଙ୍କ ପ୍ରଦ-
ତ୍ରଷ୍ଟମତାନ୍ୟରେ ଚେଥାରମାନ ଅଥବା ରୀ-
ଇସତେଆରମାନ କରନ୍ତି ଅଛଏବ ତାହାଙ୍କ
ବନୋବସ୍ତୁ ପୁନବିଶ୍ଵରର ହେବାର କୌଣସି
କାରଣ ନାହିଁ । ଆମ୍ ବିବେଚନାରେ ସମ୍ବନ୍ଧି
ବ ଧା ୧୦୩ ସରେ ଟାକ୍ସ ଦୂରିର କଥା
ଲେଖା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏପରାର ପୁନରେ ପୁନର୍-
ଶ୍ଵର ନାହିଁ ବୋଲି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିବା
କେବଳ ଆରନକୁ କିମ୍ବା ବହୁତ୍ କରିବା
ହେବ । ତତ୍କାଳ ଏପରାର ବନୋବସ୍ତୁ
ଏକତ୍ରରପା କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଏହାକୁ ଅମ୍ବେ
ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁବୁଦ୍ଧି ଓ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଟାକ୍ସ
ଆର୍ଯ୍ୟର ସାଧାରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଧର ବିଷୟର ଜ୍ଞାନ
କରୁଁ । ପୁଣି ଏହି ଆରନର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ସମ୍ପର୍କରେ
ବିଷୟାପକ ସର୍ବରେ ସେଉଁ ତର୍କ-
ବିତର୍କ ହୋଇଥିଲା ତାହା ପାଠ କଲେ ବିଷୟ-
ପ୍ରାକାରମାନେ ସେ ଏ ହଳ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଶ୍ଵର କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁନା କର ଥିଲେ ଏମନ୍ତ ହୃଦୟଜ୍ଞମ
କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ଏହି ବିଷୟରେ ବିଶେଷ
ବିଦ୍ୟାରେ ଉଚ୍ଚ ପାଣ୍ଡୁଲିପିରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ସେତେବେଳେ ହେଲା ତେବେ-
ବେଳେ ଏପରା ବିଧ ନିଷ୍ପତ୍ତିର ଅବାକୁଳୀୟ
ବୋଲି ସେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଗ୍ରହ୍ୟ ହେଲା ନାହିଁ
କେବଳ ଆରନରେ ସେପରା ବିଧ ଅଛି ବୋଲି
ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଅନାବିଶ୍ୟକ ହେଲା । ଟାକ୍ସ ଦୂରିର
ବନୋବସ୍ତୁ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ତୁତ୍ତାନ୍ତ ବି-
ଧର ଅସାବ ସୁଲେ ଅମ୍ବ ବିବେଚନାରେ
ମୂଲ୍ୟର ସେଉଁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା
ସାଥୀ ଅଟଇ ।

“ଏଥର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଏପର ମୋହଦିମା
ଦିଲ୍ଲିର କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଉଥିଛା ଆମେ କିବେଳନା କରୁଁ କି ଯେବେ
କମିଶ୍ନ୍ରମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ଅଜନର
ବିପରୀତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ କେବେ ସେହି ଟାଷକୁ
ବେଥାଇନ ବାଧାରେ ପରିଣାତ ହେବ ଏବା
ବାଧା ହେଲେ କୋରକ କରିବା ବେଥାଇନ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲୁ ଏବ ଏହି ହେଉରେ ମୁଦେଇ
ଅବାଲଜରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲା ।
ମୁଦେଇ ଯେବେ ଅଧିକାର ପ୍ରାର୍ଥିତ ପୁନର୍ବିନ୍ଦୁ
ପାଇ ଥାନ୍ତା ତେବେ ତାହିଁରେ ଅକୁଳକାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥିଲେ ସୁନ୍ଦର ଭାବୀ ସହ ରହନ୍ତା କିନ୍ତୁ
ଯେବେ ପୁନର୍ବିନ୍ଦୁ ପାଇବାର ଭାବୀର ଅଧି-

କାର ଥିଲେ ଏହି ଗାହା ତାହାକୁ ନାସ୍ତି କର
ଗଲେ ରେବେ ଅଳ୍ପ ଅଧିଳିର ବାଟ ନ ଥିବା
ସୁଲେ ଅମ୍ବେ ଦିବେଚଳା କରୁଁ ସେଷେ ଉତ୍ତି-
ପ୍ରତି ହେଲ ଏହି ଜହାନ ପ୍ରଣାଳୀର ସକାଷେ
ନାହିଁ କରିପାରେ ।

“କଥ୍ରି ହୁଆଇ ସେ ମୁଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟର
ଟାକ୍ସ ଡଳା କର ଲେବା ବାରାଣ ଲାଲଶ କର
ଅଛି ମାତ୍ର ଥମେ ଆବୋ ସେଇବ ବିଶ୍ଵର ଦରି
ନ ପାରୁ । ମୁଦେଇର ଟାକ୍ସ ଲେବେ ଦେବା
ହପର ବହିର ବିଶ୍ଵର ସକାଶେ ସେ ମୁଖସଙ୍କୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଲାହଁ । କେବଳ ଅନ୍ୟଧିକାରୀ
କେତେକା ଭାବାତୀରୁ ଅବାୟ୍ୱ ଦୋର ଧୂଗା-
ରୁ ସିହି କା ଘର ପାଇବାକୁ ସେ ଲାଲଶ
ଦରିଅଛି ଆମୁ ବିହେତନାରେ ଭାବାର ଟାକ୍ସର
ପରିମାଣ ପରିବେ ମୁଖସଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵର କରିବାର
ସମବା ନାହିଁ । ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ମିଶ୍ରନିଧିପଳ କରି
ଧୂବର ଥିଲା । ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟଧିକାରୀ ପୁଣ୍ୟ ହେ
ଇଲା ଭାବାତୀରୁ ନିଅ ସାଇଅଛି ଅବାରି-
ହାରୁ ସେ ଭାବା ଫେର ପାଇବ ଏବଂ ଏହାକୁ
କରିବ ଏମନ୍ତ ବୋଲି ସାଇ ନ ଥାରେ ସେ
ମୁଖସଙ୍କୁ ଭାବାର ଟାକ୍ସ କେତେ ଦେବ ନିଜୁ
ଧୂଗର ଦେବେ । ସମ ୪୮୦ ସାଇର ବ-
ଦେନୀବସ୍ତୁରେ କୌଣସି ତୁମ ନ ଥିବାରୁ ଟାକ୍ସ
ଦୂରୀ ହୋଇ ନ ଥାରେ ସୁନ୍ଦର । ମୁଦେଇ
ଏ ହେଉରେ ମଧ୍ୟ ସଫଳ ହେବ ଏପରି
ବିଷ୍ଟର ଚର୍କ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଅଣ୍ଟେ ଏଥିରେ
ଏକଥ ଲୋକୀ ଓ ତୁମସମଜରେ କୌଣସି
ଦୟା ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ମୁକସଧାରୁ କହିର
ବିଶ୍ଵର କରିବାର ଅଳ୍ପକାଳ ନ ଥିଲା ।
ଭାବାର ଏହି ବିଶ୍ଵର ଆଜନ ଦୂରୀ ହେବ
ନାହିଁ । ଉପସଙ୍କୁ କାରିଗରେ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ
ମାନେ ମୁଦେଇର ଟାକ୍ସ ଦୂରୀ କର ପାଇଲା
ମାତ୍ର କେବଳ ଅନୁମାଳ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି
ଭାବା କର ନ ପାଇଲୁ ଏହି ଅଳକବନ୍ଧିତରୁ
ପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ମୁଦେଇ ବେଅଲିନ୍ଗରୁ
ଧେ ଅବାୟ୍ୱ ଦୋରଧୂଗା ଟାକ୍ସକୁ ଖେପରିତ
ହୋଇ କହି ନାହିଁ ବୋଲି କହି ମୋଷ ହୋ-
ଇ ନଥାରେ । ସେ ଅବରକୁ ଖେପରିତ ଦାଖ
କରି ଲାହଁ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ସାହା ଭାବାତୀରୁ ଉପୁଲ
ହୋଇଥିଲା ଭାବାକୁ ସେ ଅନ୍ୟଧିକାରୀ କହି
ଅଛି ସୂଚକ ୧୦ ଭାବା ଖେପରିତ ଥିଲା । ଅଛି
ଏବଂ ମିଶ୍ରନିଧିପଳ ବରପାତ୍ର କରିବୁରଙ୍କର
କାର୍ଯ୍ୟ ଅଳକ ହିତର ଏହି ବେଅଲିନ କା-

ଯେଣୁକେ ଅଦାଳତଙ୍କର ପ୍ରଶାକାର ଦେବା
ଷମତା ସମ୍ମର୍ଗରେ ଆମେ ସେହି ମତ ବ୍ୟକ୍ତି-
କଲୁଁ ଛହିରୁ ଥାଏ ଦେଖା ଯାଉଥିଲୁ ସେ
ମୂଳସଂକର ହୃଦୟମ ପ୍ରିବରହି ନ ପାରେ ।
ମୁଦେଇ ତାହାର ପ୍ରଥମାନରେ ଝରା ଫେର
ପାଇବାର ସବୁବାନ୍ ଅଟଇ ଏହି ସେଣୁକେ
ଏକନ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ଏ ମୋହ-
ଦମା କରିବା ମୁଦେଇର ଦୋଷ ଅଟଇ ସେ-
ଣୁକେ ସେ ଉଦୟ ଅଦାଳତର ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ
ପାଇବାକୁ ସବୁବାନ୍ ଅଟଇ ।”

ଏଥରବୁବେ କୌଣସି ମନ୍ତ୍ରବାଦ ପ୍ରକାଶ
କରିବା କାହୁଲ୍ୟ ଅଟଇ । ପାଠକମାନେ ଦେ-
ଖିବେ ଯେ ମୂଳବିଷୟରେ ମନ୍ତ୍ରବାଦ କାରୁ
ଦରେବୁପ୍ରା ଶ୍ରୀପ୍ରଧାନ ଉତ୍ସମ ବିଶ୍ୱ କରିଥିଲେ
ଏବଂ ଜଳ ସାହେବ ଗୁରୁରେ ଏକଥି ହୋଇଅ-
ଛିବି କାପୁକରେ ମୁନ୍ତରବ ତଣିର ଶାୟ ଲେଖି
ସେଇଁ ପ୍ରକାଶରେ ଅତି ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଶାଶବଦାହାର
ମୁଦ୍ରିତ ଦାଖାଇ ତଥିବ କରିଥିଲେ
କେବଳ ସେହିପ୍ରାକ ମାନ୍ୟକର ଜଳ ସାହେବ
ସଂଶୋଧନ କରି ଦେଇ ପ୍ରତିବ କଣ୍ଟାୟ ବିବର
କରିଅଛନ୍ତି । ମିଶନବିଧାଳଙ୍କ ଆଜନ ବିଜ୍ଞାନ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି କଣେଟାକ୍ସ ଦାଖାଇ ଅନର୍ଥକ
କଷ୍ଟ ଦେଲେ “ଏବଂ ଉତ୍ସପ୍ରାର ସେ ତୁମର
ପ୍ରକାଶକର ଅବଧିତରେ ଲୋତଙ୍କ ଦେଲାନ୍ତର
ସେହି ମିଶନବିଧାଳଙ୍କର ତୁଳକଣ କମିଶନର
ଉଜ୍ଜଳ ସ୍ଵଭୂତ ନିମ୍ନ ଏବଂ ତଳ ଅବାଲିତରେ
ଆସଥା ରଚିହ୍ନାର ମାମଲ ବଗାର ସେହି ଅ
ଜଳ ବିରୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଜନ ସମ୍ବନ୍ଧର କରି
ବାର ତେଣ୍ଟା କଲେ । ଯେହି କମିଶନରମାନେ
ଆଜନହାବି ଅର୍ଥାତ୍ ସମତା ପାଇଥିବା ପ୍ରଭାବ
କଣ୍ଟାୟମରକୁ ପରିପାତ କରି ସମାଜକୁ ହାତ
ଦାତା ପ୍ରତି ଏପରି ଅଭ୍ୟାସୁର କରିବାକୁ ମାତ୍ର
ହୃଦୟରେ ସେମାନଙ୍କ ବାତରେ ସେପରି ମମତା
କରିବା ସମ୍ଭିଦନର କଣ୍ଠ ଅମ୍ଭେଦିକାଙ୍କ ରତନ
କରୁ ଗବ୍ରିମେଷ ଏଥର ବିଶ୍ୱର କରିବେ
ବିଶେଷତଃକେବଳ ଏହି ଏହି ଚାକବିମାନେ
କମିଶନରଗମନେ ଏପରି ଅଭ୍ୟାସୁର କରିଅଛନ୍ତି
ଏମନ୍ତ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରାଚୀ
ଏବରତ ନମ୍ବର ଏହିଦର ଅଭ୍ୟାସୁର କନୋବି
ହୋଇଥିଲା । ସେମାନେ ସମସ୍ତ କା ଅଧିକାର
ମୋହଦମା କରିଥିଲେ ମିଶନବିଧାଳଙ୍କର
ଅଭ୍ୟାସ ହିନ୍ଦ୍ରା ଅଳ୍ପାୟାଶରେ କୁଣ୍ଡ ପାରେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ପ୍ରକାଶିତ ମନ୍ଦିରମାତ୍ର ହୁଏ ଶବ୍ଦ
ମନ୍ଦିରରେ ଚାରି ବିଷା ବାଜନ ଆସୁଥିଲା
ଏହାର ଅଳମି ମନ୍ଦିରର ଦେଖାଇ ଯାଏ ହେଉ
ଏହା ସହ ଉତ୍ସବରୂପ ହେଉଛି ।

କଣେ ପରିଚ୍ଛାଳକ ଲେଖିତୁଥିବ ଏ ବିଷୟ
କାହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅପରିଷ୍ଠ ସଂଗ ଆ ସମୟରେ ଦେଖି
ଦେଇ ଦିବଶି ଯାଇବେ ଜାମବ ଦଳରେ କର୍ତ୍ତା ହୃଦୟରେ
ବିଷୟ ମାତ୍ର ଜାମବ ଏହି ଜଳ ଦେଇବଟ ଦେଇବାପରି
ପାଇବାର ବିଷ ଦଳରେବ ବନ୍ଦ ଦଳରେ ଓ ବା ବନ୍ଦର
ଦେଇବାରେ ଦେଇବ ବିଷର ଜଳର ପଢ଼ିବାରେ ଏବଂ
ବୋଟ ଦେଇ ଦଳ ଦଳର ଜାମ କାହାର ଦଳର କର୍ତ୍ତା ହୃଦୟରେ
ଏ ଦଳର ଅର ଦେଇ କହାର କାହିଁ ବିଷ ଦେଇ କାହାର
କି ଦେଇବାର ହୋଇ ଗାହିଁ ।

ପାଦ୍ସୁଳ ହାଲକେ ଏ କର୍ତ୍ତା ଅଭିନ୍ନ ଜୀବ ହେଉଛେ
ଶାରୀ ବଳଦୂର ବସନ୍ତ ମେଘରାଜ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଶରୀ ହାଲକେ
ଦେଖାଇ ହେବାକୁ ଦୃଶ୍ୟ ମାନ୍ୟ ମୁଖ୍ୟମିତ୍ରେ ପାରଇବ ହେଲା
କିମ୍ବା ଏହା ଶରୀରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଲା ପାରିବାକୁ

ଏ ପ୍ରାଚୀରେ ଏ କଳୟରେ ସହି ତଥାତ୍ ଦୁଃଖ ଏବଂ
ଏ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ମୁଖ୍ୟ ଶାକୀ ଉତ୍ସମ୍ମର୍ମେ ଜିବାତ ଦେଖି
ଏହି ଅନ୍ଧ ଯାତ୍ରାର ଫେର ତଥା ପରିପାଦା ।

କବିତାରେ ଶହାସ୍ତ୍ର ଉପରେ କବିତା ଶୀ ଜାଗନ୍ନାଥ
ପ୍ରମତ୍ତବୀ କବିତାର ଉଦୟମାର ବିଦ୍ୟା କବିତାର
ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ଦୂରବ୍ୟାପୀ କାହାର ବ୍ୟାକ ଦେଖାଯାଇଲା।

କାନ୍ଦିତର ପ୍ରକଟକରଣ ପାଇଁ ମାନ୍ସି ମହାନ୍ ବ୍ୟାକ
କଲେଖିବଳ ଏହି କଳ ସୁରକ୍ଷା ଧର୍ମଶାସନ ଉନ୍ନତ ମାନ୍ସିର
ହାମରେ ଏକ ସମ୍ବନ୍ଧ ମନ୍ଦବନୀ ଥିଲେ ଅଛି । ମହା ମହାନ୍
ମାନ୍ ଅଧିମାନ୍ସିର ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟ ପାଦେବ ମହାପ୍ରେସ୍ ତଥା
କଥ କରି ପଠାଇଗା କମିଶି ସୁରକ୍ଷା ସାହେବଙ୍କ କବିତକ
୪୦୦୯ ଅଛନ୍ତି । ମହାନ୍ ମହାନ୍ ତେଣୁ ବ୍ୟାକରଣ । କିମ୍ବା ତୁମର
ମାନ୍ସିର କଳେଖିବଳ ଏହି କଳ ବଧା ମାନ୍, ମାନ୍ ପରିବ୍ରାନ୍ତ କୋଟି
ହେଠାରେ କାହାର କବିତା ହିନ୍ଦିର ଚକରରେଣ୍ଟାଗୋଟିଏ
ତଥ ଆପଣ ମନ୍ଦିରର କବିତା ପାହାର ବର୍ଜନର କାହାର
ଯେ କବ ବିହି କବିତାରେ ଅନ୍ତରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣା ? କବିତା କାହାର
ମନ୍ଦିରର ସୁରକ୍ଷାରେ ମନ୍ଦିର ସାହେବ ମନ୍ଦିର ଅନ୍ତର
ଦେଖ ଦୁଇବ ବର୍ତ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ପ୍ରତି କୃତି ମନ୍ଦିର
କରିବେ ।

ସମ୍ବନ୍ଧର ସମ୍ପଦ ଦାତା ଲେଖୁଣ୍ଡ କବୁଳ ଦେଇବ
ମହାମେଳା ମନୋଦେଶ ସ୍ଥଳର ୩୯୫ • ସ୍ଥାନକ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କ
୪୨ ମତ୍ତୁ ଗାନ୍ଧିଆ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦେଇବ ଦିଗବାୟୀ ଏ
ହିଂସକର ଯତନ ଅନ୍ତରେ ପରିଷର ପରିଷର ପରିଷର ଏହା
ହେଲାର ଉତ୍ତରାୟମାତ୍ର ହନ୍ତୁ ହେଲାର

ପ୍ରକାଶ ଏଇ ଦୟତିମାନୀ ଏହି ଜୀବାଜୀ ପଦ୍ମତମା
ହୋଇ ଦୟାକୁ ତାକୁ ଚାଲିବା ଆମର ସମେଜରେ
ଏହି ଏହି ଜୀବାଜୀ ଏହି ଦୟାକୁ ଦୟାକୁ ହୋଇବାକୁ
ଦର୍ଶକ ଥିଲ ଏହି ଜୀବାଜୀ ଏ ଦୟାକୁ ଦୟାକୁ ହୋଇବାକୁ
ପଦ୍ମତମାନୀ ଏହି ଦୟାକୁ ଦୟାକୁ ହୋଇବାକୁ

any kind. Again it is impossible to read the debates in Council on the Bill without being impressed with the conviction that a procedure so arbitrary was not contemplated by the Legislature; when the insertion of a special provision was suggested, the amendment was not negatived as being undesirable on principle, but it was stated to be unnecessary, as providing for what was already given by the Bill. In the absence of a proviso for finality in the case of enhancements of assessments, I think that the view of the matter taken by the Munsif was the proper one.

3. Then comes the question of the authority of the Munsif to entertain the suit. I am of opinion that if the Commissioners in any way contravened the Law, the tax became an illegal demand. If so, the distress was an illegal proceeding; it was this that caused the Plaintiff to come into Court. Had he got his review and been unsuccessful, he would have had to submit; but if he was entitled to and was refused a hearing, there being no further appeal available, I think he had a *wrong* on which he could sue to get it redressed.

4. As regards this point it is said that the Plaintiff in suing as he did certainly asked for a reduction of his Tax. I do not think so at all. He did not ask the Munsif to decide what his tax ought to be. He simply asked that certain money *irregularly taken as tax* should be refunded to him. I am of opinion that the Munsif had no power to decide the amount of his tax. The assessment of Municipal tax is the business of the Municipal Commissioners. He might through the Civil Court recover tax improperly levied; this is by no means the same thing as saying the Munsif should determine what his tax should be.

5. A good deal of argument was made on the matter of the grounds for the enhancement. It was said that there had been no mistake at all in the assessment of 1880, and that

for this reason also the Plaintiff should succeed. In this I do not concur. The question of mistake was not put in issue, and the Munsif need not have looked into it at all. I think his doing so was ultravires.

6. The Commissioners are not stopped from enhancing the Plaintiff's tax, on good reason, but it should not be on assumption only. They may, as I understand the Law, do so whenever so minded, even yet but in conformity with the procedure prescribed. The analogy of enhancement cases under the Rent Law holds good here. A landlord is not precluded from enhancing because he has been found in a suit to have done so in an irregular manner, but he cannot recover the enhanced rent except in the proper way. He may *distrain*, but he must do so *according to Law*; so I take it, must the Commissioners under the Municipal Act.

7. As to the Plaintiff not calling illegally levied tax a damage, I see nothing in this. It was much more a damage than a reduction of tax. He called it an illegal levy. He asked for no extra damages, true; but he clearly regarded this levy as a wrong, and thus as a damage.

8. Taking the view that I do of the question of the legality of the procedure of the Municipal authorities, and again of the general power given to the Civil Courts to grant redress in cases of such illegalities, where not barred, and no other means of redress are provided by Law, it is clear that the order of dismissal of the suit cannot be affirmed. The Plaintiff is entitled to the refund asked for by him. The appeal must be decreed, and Munsif's order reversed, and as it has not been shewn that he was to blame for the litigation, he is entitled to his costs in both courts. The cross appeal is dismissed with costs.

(Sd.) J. B. Worgan
Offg. D. Judge.

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଜମିଦାର ବିକ୍ରୟ ।

କ ୧୯୫୨ ମର ଉଚ୍ଚକ । ପ୍ର । କୋଦିଶ୍ଵା
ମୌ । ଗୁରୁକ କ ଉଚ୍ଚିର ଦୋଷେବସ୍ତୁ ସବ-
ରଜମା ଟ ୪୭୭/୧୯୫୨ ମଧ୍ୟରୁ କି ଲ୍ୟୁ ପାହ
କମା ଟ ୧୦୯୦/୭୫୪/୧୦ ତଳତ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ମାସ
ତା ୨୦ ରଖ ସୋମବାର ବାଜୀ ବନ୍ଦସ୍ତ ପାଇଁ
ନିଲମ୍ବ ହେବ ଉତ୍ତମ ଲାଭକ ଜମିଦାରୀ ।

ଶ୍ରୀ ଗଙ୍ଗାଗୋଦିନ ମିତ୍ର

Wanted from the 1st. October 1883
for the Cuttack Road Cess District,
a qualified and active Sub Overseer.
Pay Rs. 25 and travelling allowance
Rs. 7-8 per mensem. The appoint-
ment to be probationary for 12 months.
Applications with copies only of Cert-
ificates of qualifications and service
to be addressed to the District Engi-

CUTTACK ROAD } F. JONES
CESS OFFICE. } Chairman R. C.
10-8-83. Committee.

ବଙ୍ଗଦେଶର ପୃତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟବିଭାଗ ।

କଳସେବନ ସମ୍ପର୍କୀୟ

ଓଡ଼ିଆ ଲାଳ ନମିତ୍ର ସଂଶୋଧନ

ଜୀବନକର ବିଦ୍ୟା ପିଠା ।

ପ୍ରକାଶ ସାଲ ୫ ଜନ୍ମ

୨୯ ଜମର ବିଜ୍ଞାପନ ।

୪୨୨ ସାଲ ବଜୀୟ ଓ ଅଛନ୍ତି ଧନ
ବନ୍ଦୁସାରେ ମାନ୍ୟବର ଶାସ୍ତ୍ର ଲୋକନେଶ୍ୱର
ବର୍ଣ୍ଣର ସହେବକ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ସମଗ୍ରୀ ପ୍ରବା-
ନ୍ଦ୍ର ହୋଇଥିଲା ତହିଁ ଅନ୍ୟସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ସ ୧୮୦ ସାଲ ଜୁଲାଇ ମାସ ତା ୨୮ ରଖିର
ଲିକାତା ଗଜେଟ ୧ମ ଖଣ୍ଡର ୧୪୩ ଠାରୁ
୫୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ୧୮୦
ଏଲ ଜୁଲାଇ ମାସ ତା ୨୭ ରଖିର ୧୦୫
ମୂର ଦିଲ୍ଲିପନ ଅନ୍ୟସାରେ ପଣିତ ୫ ଡଳୀ
ଧ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରଗାତ ତେବା ବମିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତା-
ବର ତଳିଲିଖିତ ସଂଶୋଧନ ବିଧ ପ୍ରକାର
ଦ୍ୱାରା ଅଞ୍ଚଳ କଲେ ।

* ବିଧ । ତମ୍ ରକ୍ତମ ଫଳଲର ମାଣ ପ୍ରଦ
ଯେଉଁ କର ଲାଗିବ ତାହା ୧୮୦୦ ସଲ
ଆପ୍ରେଲ ମାସ ତା ୨ ଜିନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ବୋଲିଅଛି ଏବ ତାହା ଏହି ।

ପାତ୍ର ମହିଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୧୮୭

ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବାହୁଙ୍କର ପାହାସ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ପଠା
ଯାଇଥିବା ଟଙ୍କା ବିଷୟରେ ଏଠା ଶୁଣ୍ଡ ସଭାର
ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରେରିତପଦ ଯଥାପ୍ରାକରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଲା । ସଭାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅମୂଳକଙ୍କ ମରରେ
ଦୁଇମ ଅଛିର କାରଣ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବାହୁଙ୍କ ମୋ-
ଦକ୍ଷା ସକାରେ ତୋଳା ହୋଇଥିବା ଟଙ୍କା
ପାହାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ଜାଗଯୁ ପାଇରେ ମେଘାରବା
କୌଣସିମରେ ଅସଙ୍ଗତ ନୁହିବ ।

କଲିବଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଗାମୀ ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରୀ ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରୀ
କଲିବଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଗାମୀ ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରୀ ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରୀ
ହେବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଯଥା;—ପ୍ରବେ-
ଶିକ୍ଷା ଓ ଧାର୍ମାନ୍ତର୍ଥ ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରୀ ନବମର ମାସ
ତା ୨୭ ରଖେ ଏହି ବି, ଏ, ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରୀ ଉପମରମାସ
ତା ୨୯ ରଖ । ପ୍ରବେଶିକା ଓ ଧାର୍ମାନ୍ତର୍ଥ ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରୀ
ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରୀ ପାଠ୍ୟମାନେ ଅଛୋବର ମାସ ତା ୨୭-
ରଖ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ବି, ଏ, ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରୀ ପାଠ୍ୟ-
ମାନେ ନବମର ମାସ ପୂର୍ବରୁ ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍
ନିକଟକୁ ଆବେଦନପତ୍ର ପଠାଇବେ ।

କାରୁଳର ସମାବଧାତା ସିବଲ ମିଲିଟରୀ
ଗଜେଟକୁ ଲେଖିଥାନ୍ତି ସେ କାରୁଳଠାରେ
ଏକ ରୂପ ଶୌଦାଗର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଆନ୍ମାନିକ
ସେ ବୁଦ୍ଧିଗୃହ ଦୂର ବୋଲି ବୋଥୁଣ୍ଡାଏ ।
ବେଠା ବକ୍ରତ୍ରମେଷ୍ଟରୁ ତାଙ୍କର ଛରମ ଚର୍ଚା
ଦେଉଥାନ୍ତି ଓ ଶାନ୍ତି ଘେରବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଲି

ତା ଏହି ଦିନ ମାତ୍ରେ ଅଗଣ୍ଯ ସବୁ ପାଇଁ ମରିଛା । ମୁଁ କହୁବ ତ ଏହି ସବୁ ଦେଖିବାର

ମୂଲ୍ୟ	ଆଗ୍ରମ	ବିଜ୍ଞାଧୂ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨
ଭାବମାସିଲ	ଟ ୦.୫	ଟ ୧୯

ଆସିବାର ଲଜ୍ଜା ବିଶିଥିଅଛନ୍ତି । ସେ ସୌଦାଗର
କହନ୍ତି ଯେ ଆଜିବ ଗୁରୁବର୍ଷ ହେଲା ବୁସମାନେ
ଭାବଭକ୍ତ ଆସିବା ବିଷୟରେ ଭାଲେଣି କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ଏହି ଆଗମୀ ଦୂର ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମୟ
ଆସିବେ । କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ କେବଳ ଚରମାକେ
ବାଠ ତରିକେ କରି ଦୁଇଅଛନ୍ତି । ଏପରି
ସବାଦରେ ଆଉ କିଛି ହେଉ ନ ହେଉ
ବୁଝଦୂର କାହୁଲରେ ଥିବାର ଘଣ୍ଟି ଆମ୍ବମାନ
କର ରକ୍ତ ପାଣି ହୋଇ ଯାଉଅଛି । କାରଣ
ଯୁଗି କାହୁଲ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲେ ଦୋହିର ଲାଭ-
ସେନା ଟାକ୍ତ ଗଣିବାକୁ ହେବ ।

ଭେଳନିମୁସ ଲେଖିଥାଇଛି ଯେ ବିଶ୍ଵକାମୁଡ଼ା
ରୋଗର ପ୍ରଣାକାର ଜୀବିତା କାରଣ ଜଣେ
ଜେବ ମାନୁଳ ମେଲରେ ଲେଖିବାରୁ ସେ
କାନା ପ୍ରବାର ଉଦ୍‌ଦୃ ପାଇଅଛି; ସଥା—
କିଷ୍ଟେବିକ ଭେଲ ଉତ୍ସମରୁପେ ମାଲସ କିଲେ
ଉଲ ହେବ। ଥିଲେମନାମକ ହେନରିଆଫେ—
ବର ମଲମ, କାମୁଡ଼ା ଶ୍ରୀନାଳ ସଙ୍ଗି ଦେଇ
ବଢ଼ି, ଗୋ ୨ ଟା କିମା ସାନ୍ ଗୋ ୧ ଟା
ପିଆଜ ଛେତି ଲଗାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ ହେବ।
ଶେଷୋକ୍ତ ଉଧାୟ କଲେ ନିଦ୍ରାକାରକ ଆଶ୍ଵ,
ଜାଳଚିନିପାଣି, କିମା ଜୟପାଳ ଏବଂ କନପଣ
ଖାଇବାରୁ ହେବ। ମିଶ୍ରିତ ହଳ କତର ଅଥୟୁ
ତଳ ଦୂର କିନ ଟେଧା ପକାର ଗୋଟିଏ ଟଙ୍କ
ଆକାରରେ ଘରିବାରୁ ହେବ। ପେରୁ ଜେବିଷ

ଧାରେ କର ପେନକିଲର ବ୍ୟବହାର କଲେ
ତମା ଗୋଟାଏ ଦେବୁଳ ମଞ୍ଜି ପଥରରେ ଘରି
ତହିଁର ଶସ ନିର୍ଣ୍ଣତ ହେଲାରୁ ତାକୁ କଷଣକାଳରେ
ସୋଗ କଲେ ସମ୍ମାନୀୟ ବିଜ୍ଞ ବାହାର ଯାଇ
ଉପବାର କରିବ ।

କଲିକତା ପ୍ରାଚୀଟଳ ସୁଲଭ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ଷିକ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କ୍ରିୟା ସମାବେହ ସହିତରେ ସମାପିତ
ହୋଇଥାଏ । ତିଥିର ରଘୋର୍ଟର ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରି ଅଟ
ଏକାଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚତ କରିଥାଇନ୍ତି ସଥା । “ନାନାକ
ବ୍ୟକସାୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେପର ଲେଖିପୁଣ୍ଡି
ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏହି ଶିଖିର ସୁବକମାନଙ୍କୁ
କର୍ମ ଯୋଗାଇବା ସେବୁ ହୁବୁଦ ହୋଇ
ଅଛି ତାହା ବିଶୁର କରିବାକୁ କଲେ ଜଣେ
ହୁନ୍ତ ପିତା ଆପଣା ପୁତ୍ର ଶିଶ୍ଵ ନିମିତ୍ତ ସେବେ
ବ୍ୟଧି କରେ ତାହା କିବାଚିହ୍ନ ପରିଶୋଧଇ
ହୁଅଇ । ଗୋଟିଏ ପିଲାକୁ ବି, ଏ କିମ୍ବା ବି, ଏଲୁ
କରି ପରିବାରେ ସେବେ ବ୍ୟଧି ହୁଅଇ କଢା ।”
କରି ହିସାବ କରି ଦେଖିଲେ ତେତିକଟିକା
ସରକାରରେ ଗଢ଼ିବ କଲେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର
ସମ୍ମାନ ଭାବବାସ୍ତ୍ଵ ଯୁବକ ଅନାହାର କ୍ଲେଶରୁ
ମନ୍ତ୍ରିଲାଭ କରିବ ।” ଏଥବୁ ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ରି ଅଟ
ସଥାର୍ଥ କହିଥାଇନ୍ତି ସେ ଶିଖିର ସମାଜ ବ୍ୟକସାୟ
ବାୟୁ ବା ଶ୍ରମଜୀବୀ ହେବାକୁ ଦେଖା ନ କଲେ
ଏ ଅମଙ୍ଗଳ ଦୃଶ୍ୟରୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରାନ୍ତରେ ପ୍ରକାଶିତ ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରେଷିତତ୍ତ୍ଵ-
ରୁ ଅମେରିକାରେ ଥାନନ ସହିତ ଅଗବଦି ହେଲା
ଯେ ଜୋରଧା ବଦ୍ୟାଳୟକୁ ଛାଇ ଶେଣୀରେ
ପରିଣାମ କରିବାର ପ୍ରିର ହୋଇ ଅଧିକା ଦ୍ୱୟ
ଯୋଗାଇବା ନିମିତ୍ତ ମାଲିମ୍ପୁଟ ଏବଂ ଶିକ୍ଷାକ-
ରୀଗରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ହୋଇଥାଏ । କ୍ଷେତ୍ର ଖୋରଧା
ଶ୍ରାସମାହାର ସତ୍ତ୍ଵର ସରବାରଙ୍କ ନିଜ ଉତ୍ତାବ-
ଆନରେ ଥିବା ପ୍ରଭ୍ୟମେ ଅବଧି ସେଠାର
ପ୍ରଥାନ କଗରରେ ଛାଇ ଶେଣୀର ବଦ୍ୟାଳୟ-
ଟିଏ ନ ଥିବା ବଢ଼ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଥିଲା ।
ଅମେରିକାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧିକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁ
ଅଛି କି ଏ ଅଭ୍ୟାସକ ଶାତ୍ରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଅପର
ନିମିତ୍ତମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଅଦର୍ଶ ଦେଆଇବେ ।
ବିଶେଷତଃ ସେ ସ୍କୁଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ-
ରେ ଜିଶାର ଅୟ ଦ୍ୱାରାଣିକ ହୋଇଥାଏ ସେ
ସ୍କୁଲେ ପ୍ରଜାକ ମଙ୍ଗଳ ଉଦେଶ୍ୟରେ ପୂର୍ବାତ୍ମା
କିଛି ଅଧିକ ବନ୍ଦୁ ନ କରିବା ନିଜାନ୍ତ ଅସୁନ୍ଦର
କଥା ଅଟିଲା । ରାଷ୍ଟ୍ର ସ୍କୁଲ ସାହେବ ଏଥର
ଦୂରପାଇ କର କୃତ୍ତବ୍ୟାଗର ଭାଜନ ହୋଇଥାଏ
ଛାଇ ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ ।

ଏବର୍ଷ ମେଘର ଗତି ଦେଖି ହସୁ ହେଉଥିଲା । ଶେଷକାଳେ ମନ୍ଦିରର ଠାରୀ ଅନ୍ଧାରେ ପାତାଟ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧାରେ ଦୂରାକ୍ଷଣ ଅନ୍ଧାରେ ଯୋଗ ନାହିଁ ମାତ୍ର ପ୍ରତିକରିତ ଦର୍ଶି ନାହିଁ । ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିର୍ତ୍ତର ଦୟା-ଦୟାରୀରୁ ଦୂରାକ୍ଷଣ ପରିମାଣ ଭାଙ୍ଗା ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିକରିତ ମଧ୍ୟାରାତ୍ରିବର୍ଷ ଏବଂ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ଅନ୍ଦରେ ମୁକରେ ଥିଲା କୃତ୍ତି ହେଉ କୁମୀରକେ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ଦେଇ ବଦିଲେଣା । ଏକ ମୁଣ୍ଡରେ ଏମନ୍ତ ଘଙ୍ଗା କୋରିଥିଲା ଓ ଆହୁ ଘାର ସାତଦିନ ଆହୋ କୃତ୍ତି ନ ହେଲେ କୁତ୍ତିର ଅନ୍ଧାରୀରେ ଚକ୍ର ଏବଂ ଅପର ଏକ ପ୍ଲାନେଟ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ସରବର ମନ ଦୋଷ ଅତ୍ର ଯେ ଏକିକି ବର୍ଷା ହେଲେ ମନ୍ଦିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ମେଳି ଦେବ ଜୀବନ୍ତ ନାହିଁ । ଅଗମୀ ଘରର ଏପରି ଅବସ୍ଥା ଶୁଣି ମନରେ ବଜା ଗପକା ହେଉଥିଲା । ଏବଂ ଅଥିନାଟା ଦୟା ଦେଇଥିଲା କି ଭାବରକାରୀର କୌଣସି ଏକମୁନରେ ଅନ୍ନବୁଦ୍ଧି ହେଲେ ଆମ୍ବେମାରେ ଗତି କିମିବର୍ଷ ଉପର ପ୍ରସା ଦରରେ ଶମ୍ଭୁଦି କିମି ନିଷାକ ଦେଲୁ ଜାମି ଏବର୍ଷ ଦୟାର ନାହିଁ । କେବଳ ସୁଲକ୍ଷଣ ଏତିଥି ଯେ ଛନ୍ଦୁଦେବତା ଏଯର୍ଥକୁ ନିଶାନ୍ତ କିମୋତି ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ।

ଏଠା ମିହନେଷାଲିଟର ଗ୍ରାନ୍ଟ ଦେଅବ-
ମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବିଜ୍ଞାପନ ଚଳମାସ ତା ୧୯୫୩
ଶଖର ଡେଆ ଗଜେଟରେ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ-
ଅଛି ଏବଂ ବହିରେ ଲେଖାଥିଲା ବି “ୟୁଦ୍ଧ
ପାଠ ଲାଲକା ନିବାସିମାନେ ସୁଧା ବାଟୁରେ
ଏବଂ କଦମ୍ବରସ୍ତଳ ଭଲକା—ନିବାସିମାନେ ମି-
ହନେଷିପଲ ମାର୍କେଟରେ ଅପଣାର ଜନ୍ମ ଓ
ମୃତ୍ୟୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ନିରାପଦବେ ।” ଯଦ୍ୟପି କ
ଡେଆ ଗଜେଟର ବିଜ୍ଞାପନ ସଂଦ୍ରାଧାରଣାକ
ଦୁଷ୍ଟିଗୋଚର ହୃଦୟର ନାହିଁ । ଏବଂ ଯେ କାର-
ଣରୁ ମିହନେଷାଲିଟ ଉତ୍ତରପାଦିକାଳୁ ଦ୍ୱାରା
କରି ଗଜେଟର ସାହାଯ୍ୟ ନେଇଥାଇନ୍ତି ତାହା
ଏ ନଗରବାସୀ ତାହାରକୁ ପ୍ରାୟ ଅକ୍ରମିତ
ନାହିଁ ଚଥାଇ ସେଇଁ ଦୂର ଏକ ବିଦ୍ରୁତିକ
ଦୁଷ୍ଟି ଏହି ହଜାପଳପ୍ରକାର ପଢ଼ିଥାଇ ସେମାନେ
ମହା ଦୂରବରରେ ପଡ଼ିଥାଇନ୍ତି । ମିହନେଷା-
ଲିଟର ଅଜ୍ଞାନ ମାନଙ୍କେ ରଖା ନାହିଁ ଅଥବା
‘ଅପଣା’ ଜନ୍ମ ସ୍ଵର୍ଗ ତପର ଲେବେ ଦେବ-
ଧୂର କରାଇବେ ତାହା ପ୍ରିଯ ଦୂର ଆଜୁ
ନାହାନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ତମହାରକୁ ସହାଯ୍ୟ ଦୂର
କରି ଅମ୍ବାକଳ ଦୁଷ୍ଟିଗୋଚରରେ ଆସି ନାହିଁ
ସେବେ ମେଘନେଷାଲିଟ ଗଜେଟ ସାହାର ଆ
ନ୍ତି ତେବେ ଏପରି ଅନ୍ତର କେବେ ଦେଖିବାର
ସମର୍ଥ ହୋଇ ଥାଏ ।

ତେବେକାଳ ସୁନ୍ଦର କଣେ ଶୁଦ୍ଧ କ ସେ
କଣେ ମହିମା ଧୈର୍ଯ୍ୟକଲମିର ପୁର ଅଟେ ହେଉ
ମଧ୍ୟବଳେ ଜୀବନରେ ଶୌଭିଷ ନିଜ ବିଥା
କହିବାରୁ ମଧ୍ୟବ ହାତା ପର ଅଧ ବସା କରୁ
ଏ ଉପରେ ଝାଡ଼ା ଦେବା ଦୃଶ୍ୟ ବିଧାଳ କରେ ।
ଜାହାର ଦୂର ପିତା ଏ ବିଥା ଶୁଣି ଟ ୫ ୮ କି
ହାତରେ ଧର ମୂଳରେ ଉଧେରୁ ହେଲା ଏବଂ
ଶତଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଯାହା ପଛର ଆମ୍ବାଳଙ୍କ ସହାଦ
ଦାତାଙ୍କ ପଢ଼ିରୁ ନିମ୍ନେ ଉତ୍ତର କଳୁ ସଥା—

ଶିଖ—ଦୂମ ଧରି ସବାପେଣା ଘରୁଡ଼ର
ଅପରାଧ କରିଥିଲା । ଧୂଣି ଯାହା କି ମନ୍ଦିରର
ବୌଣୀ ଅବସ୍ଥାରେ କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
ଲୁହେ (ଏହା କହ ଆହାର ପିଣ୍ଡର ଅଗରେ
ସନ୍ତୋଷ ବହୁନା କଲେ ।)

ବୁଦ୍ଧପିତା—ଅବ୍ୟାକ ସହା ଦେହ
ଦେଖାଇ) ଏକମ୍ବକା ଜୀବନା ମୁକ୍ତ
କେବଳ ତାକ ତତ୍ତ୍ଵର ମର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ଶ୍ରୀ—ଆମୁକୁ ଟବା ନେବାର ହୃଦୟମ ପୂଣି ପିଲାମନଙ୍କୁ ଦୋଷ ନିର୍ମିତ ଦସ୍ତ ଦେବେ
ଯେବେଦୂଇ ଉଧକାରରେ ଅସେ ଟଜାଟିବ
କୌଣସି ଫଳ ଦର୍ଶି ଲାହଁ ।

ଦୂର—(ଏହି ଥିଲୁ ଟବାରେ ମାତ୍ରକ
ସନ୍ତୋଷ ଦେଲେ ନାହିଁ ପଥ) ଅବଧାର ଦେ
ପିଲାଟ ଅଳେଖ ସାମ୍ରା ଅର୍ଥାତ୍ ମହାପ୍ରକାଶ
କର କାହିଁ ଅଛେ, ଏ ଦେବ ଦେଇ,
ଏଥରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କର ପାଦ ଦେଇ କାଳ
ଦଶ ନ ଦିଅନ୍ତି ଆପଣ ଆର ଯେତେ
ଜହାନେ କରିଲବାକି କର ଆଖି ଦେଇ

ଶି—(ମନ ମେଘରେ) କ ଅପଦ, କେ
ପ୍ରବାହକାର ବିଷୟ ବିନ୍ଦର ବରୁ ଆଉ
ଦୟକର କାଣ ଉପସ୍ଥିତ, ଏଥର ଆଉ
ଗଢ଼ ଦାହୁ । ଆଜି ମହିମା ଅବା ସୁମି କେମନ୍ତ ?

ବୁଦ୍ଧ—ଆପଣ ତ ଜାଗନ୍ନାଥ ଲାଗୁ ? (ଗୋଟିଏ
ର ଅରମ) ମେ ଶୁଣେ ଯେବା ଅବତାର ।
ଯେ କହୁ ବୁଦ୍ଧ ପାମୋଦର । ସୁତେ କମଳ
ନରଲେଖେ । ଶୁଣ କହିବା ଏବେଳେ । ଏହି
ମେ ଶୁଣୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେବେ । ଜନା ବଳାପ ଶିଖେ
ଦିବେ । ଦେବେ ହତ୍ଯାର ଅଭିମାନ । ପିନ୍ଧର
ଦୂଷର ବକଳ । ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ କହେ ରଜ ନୀର
ଶିଦ୍ଧା ତମଶୁଳିଧାର । ଏମନ୍ତ ବୁଦ୍ଧ ବଗବାନ
ଦେଖି କହୁନ୍ତି ସାଧୁକନ ।—ଏମନ୍ତ ମହା
ଅବତାରୀ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀ—ସ କଳ ପ୍ରମର କଥା, ତୁମ୍ଭର ଏହି
ପଢ଼ି ସେ କେବଳ ଜୟନ୍ତେ ପ୍ରଦର୍ଶନ, ଯାବନ୍ତି
କଲନ ୧୯ ପୃଷ୍ଠାରେ କର ବାଚାଇଥାବ କରିଥିଲୁଗୁ
ପୂଣି ଲାବଳ ଆତ୍ମୀୟ ବେହିଯାକ ଘୋଷଣା
କରେଗଲା । ସେ କଥାର ପ୍ରତି ହୋଇ ଥାଏଇ

୧୯— (ରଗାକୁ ତିହାର ଘୁମେ ଆଖିଲ
ଅଭୟ) ସମ୍ମର୍ମିଷେ ଯାଇ ଲାହି ବନ୍ଦାପ
ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପିତବ ଲାଗ । ପ୍ରକଳ୍ପ କି ଲାଗିଲ
ଦେବି । ସେଥା ଜାହାନ୍କୁ ବଳ୍ପୁରେ । ଏହି
ଅଜା ସଂଶୋଭ ଭରିବେ । ଅପର ଦେବି କାହିଁ
କରୁଥିଲ । ମୋ ଧରୁଣ୍ଡ ଆଉ ସୁଲିଲେ ଧରୁଣ୍ଡ
କାହିଁ କାହିଁ । କାମ ବାହୀନା ।

କେ—ଜମ କାହିଁଦେଇଁ ଦୀପ୍ତି, ଏଥର ଜମ
ଦେଲୁଁ । ଧଳଖରେ ମହୁମା—

ଏହି ଧର୍ମର ପ୍ରଥମେ ଭାବୁ ପ୍ରଦୂର୍ବଳ
କେବେ ଦୃତିଥିଲା । ତୁମଙ୍କ କମିଶ୍ଵର ସାହେ-
ଜା ଗାଡ଼ିନାରେ କମ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ।
ଏବେ କମେ, ଘୁଣୀ ବସ୍ତାର ହେଉଥିଲା । ଏଥୁ
ନାହିଁ ରଖିବା ଉଚିତ । ଜଳ ।”

ଲକ୍ଷଣାର ବଡ଼ହାଟ ।

କିମ୍ବା ପାଇଁ ବୁଜାର ଦର୍ଶନୀ, କିମ୍ବା
କୋଡ଼ିଏ ବଜାର, ଅଣ୍ଟ୍ରୋଲିଆ କିରଣ
ରୁହାର, ଆମେରିକା ଦୂରଦୂର, ଏବଂ ଚାନ୍ଦ
ନାଧାର ଦୂରଦୂର ଦର୍ଶନୀ ସ୍ଥାନ
ଅଛି । ସ୍ଵରତବର୍ଷର ଉନ୍ନ ଉନ୍ନ
ଶର ତୋ କେତେ କହିବା । ପ୍ରାଚୀ

ପରବେ ପୂର୍ବେ ସମେତ ସାଙ୍ଗ
କାହା ଅମୁଲକ । ପ୍ରାନ୍ସ ଇଟାଲି ହଲଣ୍ଡା
ପ୍ରାଚୀ ସମସ୍ତେ ଯୋଗ ଦେବେ । ପୃଥିବୀରେ
ଯେବେପକାର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଓ ଆଶ୍ରମ୍ୟ କଳ ଯନ୍ତ୍ର
ଓ ବ୍ୟବସା ଅଛି ସମସ୍ତ ଏଠାରେ ଆପି ତୁଳି
ଦେବ ପ୍ରତିବାଦ ଏପରି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ
ଆପାର ମନ ଭାଜାଟ ନ ହେବ ? ବନଶ୍ରମେଣ
ଏହା ସମୟରେ ଲେକଙ୍କ ମନ କଳିପାର ଆପ-
ଣା କରସୁଇଲୁ ଏହା ଦେଖିବାର ପୁଣ୍ୟାଶ
ଦେବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଚାର କରିଅଛନ୍ତି
ଏ ସରକାରୀ କରେଇମାନ ବନ ନ ହୋଇ
ରହିମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁ କରିବେ
ଆହାକୁ ଅବଳାଶ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଏକ ପିଠିର
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯିବ । ତେଣାର ଜିନି
କାହାଜିବାଟେ କଲିବାକୁ ମିବାର

ସୁଦୟା ଅଛି ଏବଂ ଦି ୧୨ ହଜାର ମଧ୍ୟରେ ଯାତା
ପୁଣି ହୋଇପାରେ । ଅତିବ ଏଠା କର୍ମଗୁ
ରିକୁ ତେତିକିନିକ କୁଟୀ ଦିଆଯିବ । ଚଙ୍ଗୁଗୁ ମ
ସକାଶେ ଏତିକି ଦିନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲା ରେଳୁଧର୍ଥରେ କଲିକତାକୁ
ନିକଟ ବୋଲି ଏକ ସପ୍ତାବ୍ଦ ଅବକାଶ ଦେବାର
ନିୟମ ହୋଇଥାଏ ପୁଣି ଜନତା ନିବାରଣ
ଉଦେଶ୍ୟରେ ଉନ୍ନ ବିଭାଗ ପ୍ରତି ଉନ୍ନ ସମୟ
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଆଶାମୀ ଦିନମର ମାସ
ତା ୪ ରଖି ବେଳ ଦେ ୧୯ ଶା ସମୟରେ ହାଠ
ପିଟିବ ଏବଂ ପୃଣ୍ଡ ଦୂର ମସି ବରି ରହିବ
ସୁତରଂ ଦର୍ଶକମାନେ ଉନ୍ନ ସମୟରେ ଅପଣା
ସୁଧ୍ୟାମନେ ଭାବୀ ଦେଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବୋ
ନାଲାସ୍ତାନକୁ ଅନେକ ଲୋକ ଆସିବେ ବୋଲି
ସେମାନଙ୍କ ବସା କରିବା ନିମିତ୍ତ ଡିଶା ପଡ଼ିଥା
ରେ ଠେକା ବସାଯରମନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥାଏ ।
ଏଥରେ ବିଦେଶୀୟମାନଙ୍କର ବିଶେଷ ସୁବିଧା
ହେବ । ହନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ବସା ସତ୍ତାଗ୍ରେ କୌଣସି
ବିଶେଷ ବନୋବନ୍ତ ହେବ କି ନାହିଁ ଅବଶ୍ୟ
ଜଣା ପଡ଼ି ନାହିଁ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କଲିକତାରେ
ସର ଭଡ଼ାର ଦର ଭାବୁ ଚଢା ହୋଇଥାଏ
ଏବଂ ରଙ୍ଗା ଓ ବଡ଼ଲୋକମାନେ ଅଜନ୍ତୁ ବସା
ରଙ୍ଗା କରି ପଞ୍ଚାନନ୍ଦ । କଲିକତାର ଦୀର୍ଘବାର
ଏବଂ ମହାଜନମାନେ ଏ ସମୟରେ ବିଲକ୍ଷଣ
ପଶେ ଲାଭ କରିବେ । ଲର୍ଡଲିଟନଙ୍କ ଅମଳରେ
ତାଙ୍କରେ ଯେପରି ସମାବେହ ହୋଇଥିଲା
ଲର୍ଡ ରିପକଙ୍କ ଅମଳରେ କଲିକତାରେ ଦେ
ହିପର ହେବ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକବି ସେ ସମୟ
ରେ ଅକାଶର ଆଜମରରେ ଦେଶର ଅଟେ
ପୁଣି ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଶବା
ସିମାନେ ସମାନ୍ୟ ବ୍ୟୟାରେ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି
ସାପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଖିଲାର କର ଅପଣା ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ
ତେଣ୍ଟା କରିବେ ।

ଖୋରଧା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ।

ଏହି ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଖୋରାଧାର
ପ୍ରଜାମାନେ ଗବଣ୍ଟୀମେଣ୍ଡାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଭବର୍ଷ
ଜୁନ୍ ମାସରେ ଯେଉଁ ଦିରଖାସ୍ତ ପଠାଇଥିଲେ
ଏବଂ ଯାଦା ଏବେ କାଳ ଗବଣ୍ଟୀମେଣ୍ଡାଙ୍କ ବିଶ୍ୱ-
ରୂପୀନରେ ଥିଲା ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଉଚ୍ଚା ନିଷ୍ଠାତି ହୋଇ
ଅଛି । ମାନ୍ୟବର ଗ୍ରେଟିଲାଟ ଟାମସନ ସାହେବ
କିନି ମାସ ଲା ୨ ରିଖରେ ଏକପାର୍ଵ ନିର୍ଦ୍ଦା-
ରଣ ଲିଖିବନ୍ତ କରିଅଇଲୁଛି ଏବଂ ତିହାର ମନ୍ତ୍ର

ପାଠକଙ୍କ ଜାଗିବା କାରଣ ସଂଖେତରେ
ଲେଖାକୁ ସଥା;—

ଖେରଧା ପ୍ରକାଳର ଦରଖାସ୍ତର ବିଷୟ
ଦୁଇଗୁରେ ବିହକୁ କର ଯାଇ ଥାରେ ।
ପ୍ରଥମ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଳର ସାଧାରଣ ଅପରି ତ
ଦୃଢ଼ୀୟ ପ୍ରକ ବିଶେଷ ଅଥବା ଶେଖି ବିଶେ-
ଷର ଅପରି । ରଙ୍ଗତଙ୍କର ସାଧାରଣ ଅପରି
ଗୁରୁତ୍ୱ ଅଟକ ଯଥ ; (୧) ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ-
ସୂରେ ନୂତନ ବନୋବସ୍ତ୍ର (୨) ଜମା ଦୃକ୍
(୩) ନଟା ରକ୍ଷାର ନିୟମ ଓ (୪) ଘୟଲ
କରିବାର ଅଟକ । ଏଥକୁ ସନ ୧୮୭୭ ସା-
ଲର ବଜୀୟ ୧୦ ଆରନହାଏ ଓଡ଼ିଶାର
ବନୋବସ୍ତ୍ର ଆର ବ ୩୦ ର୍ଷ ପ୍ରିୟ ରହିଥି-
ଲେବେଣେ ଶାସ ମାହାଲ ଉହଁରୁ ବଜ୍ଞତ ହୋଇ
ଅଛି ସବ୍ରାଂ ନୂତନ ବନୋବସ୍ତ୍ର କରିବାକୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କର ସମାଜ ଥିବାରୁ ପ୍ରଥମ ଅପରି
କାର୍ଯ୍ୟକର ନୂତନ । ସେହିପରି ନଟା ରକ୍ଷାର
ଆଜନ ସବସାଧାରଣଙ୍କ ହିତ ଉଦେଶ୍ୱରେ
ହୋଇଅଛି ଏବ ଶେରଧାରେ ବାହା ଜାଗା
କରିବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି ଅଛି
ଏବ ତଥୀୟ ଅପରି ସବା କାର୍ଯ୍ୟକର ନୂତନ ।
ଏହି ନଟା ରକ୍ଷାର ଆଜନକମେ ସେହି ବିଧି
ମନ ଶେରଧାରେ ପରିଚାର କୋଣାର୍କ ଉହଁର
ପ୍ରଥମ ଧାରରେ ଉପ୍ରାଣ କରିବାର ନିୟମ ଅଛି
ଏବ ସେହି ନିୟମକୁ ପ୍ରକାଳ ସପକ୍ଷରେ ଉଦାର
ଭାବରେ ଚଳାଇଲେ ଶୁଣ ଜମି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
କାରଣ ଉପ୍ରାଣ ବାହିବା ପ୍ରତି ବିହୁ ଅସବିଧା
ହେବ ନାହିଁ ଅତେବି ଚର୍ବିର୍ଥ ଅପରି ମଧ୍ୟ
ଅଜ୍ଞାନକର ।

ଦୃଷ୍ଟାଯୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଜମା ବୃକ୍ଷିର ଅପଦି ଥ-
ତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁ ଅଟଇ ଏବ ଏହାକୁ ବାହୁଲ୍ୟରୁପେ
ବିବେଚନା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ଖୋରିଆ
ମାଦାଳ ପ୍ରଧାନଙ୍କଣ ଧାନ ଉପସାଦକା ଭୂମି ଅଟଇ
ଏବ ଧାନ ଭୂମିର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଠିକ୍ ହୋଇ-
ଅଛି କି ନାହିଁ ଏହା ଦେଖିଲେ ବନ୍ଦୋବ-
ସ୍ତ୍ରୀର ଭାବ ଜଣା ପଡ଼ିବ । ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା
ଉପସାଦକାଶକ୍ତି ଅନୁଭାବେ ଭୂମିକୁ ନାନାଶ୍ରେ-
ଣୀରେ ବିଭିନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି ଏବ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଶ୍ରେଣୀର ଏକମାଣ ଭୂମିରେ କେତେ ଫୁଲ
ଉପର ହୁଅର ତାହା ସ୍ଥିର କରି ରହିର ଏବ
ଚର୍ବିଆଂଶକୁ ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ତ ଜଣା
ବୋଲି ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଏକଟକାରୁ ୮୦
ସେଇ ଧାନ ଭାବରେ ଦିନ ଚର୍ବିଆଂଶର

ମୂଳ୍ୟ କେବେ ଖଜଣାର ଦର ନିଶ୍ଚଯ ହୋଇଥାଲା ।
ଦରଖାସ୍ତୁ ଥା ୧୪ ଟଙ୍କା ଶରେ ଏହିରୁଗ
ଦସଦର ଦରପ୍ରତି ଅପରି ହୋଇଥାଲା ମହ
ସେହି ମୂଳ ନିଯମକୁ ଅନୁସର ଏହି ଦର ପ୍ରତି
ହୋଇଥାଲା ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟ ତାଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର କରି-
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତା ସେ ସମସ୍ତ
ହେଉ ଦର୍ଶାଇଥାନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ ସଥେଷ୍ଟ ଓ
ସଥାର୍ଥ ଅଟଇ । ଏହି ନିରଖବନୀ ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧରେ
ଦିଯୋଗ ଆପରି ହୋଇପାରେ ଅର୍ଥରୁ ଧନର
ଭାବ ଟଙ୍କାକୁ ସେ ୮୦ ଟ ହେବାକ କରିବା
ଏବଂ ଫସଲର ଚର୍ବାର୍ଥ ଖଜଣା ସ୍ଵରୂପ
ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟର ଅନ୍ତରେ ବନୋବସ୍ତୁ ସ୍ଥିର କରିବା ।
ଆନର ବିକ୍ରି ମୂଳ୍ୟ ସ୍ଥିର କରିବା ବିଷୟରେ
ସବ୍ୟତି କି ପ୍ରଥମେ କିଛି ଧନେହ ଥିଲା ମାତ୍ର
ସେ ସନ୍ଦେହ ଦୃଷ୍ଟି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିସ୍ତାରର
ଅନୁବନ୍ଧ କହାଯାଇ ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦୂରତ ହୋଇଥିବାର କଣା ଯାଇଥାଲା ସୁନ୍ଦରୀ
ବେବଳ ଏବଳି ଦେଖିବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ରହିଲା
ସେ ଫସଲର ଯେଉଁ ଅଣି ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟର
ପ୍ରାପ୍ତ ବନୋବସ୍ତୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଲା ସ୍ଥିର
ଦିଲା ପାରେ ବିନା । ଏବଳ ବୁଦ୍ଧି ମାନ୍ଦାଇର
ସଜ୍ଜ ଫସଲର ଚର୍ବାର୍ଥରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ଦୂରତ ବେଳେ ଲେଖନାଟି ଜାରିଦର୍ତ୍ତ ଗୋପ
ହେଉ ନାହିଁ । ପ୍ରକାଶର ବିଷୟର ପଣ୍ଡିତୀ
ସମ୍ବର୍ଦ୍ଧରେ ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟ ଅପରା କରିବାର୍ଥକ
ହାସି ବାହୁଦ୍ୟ ଅନୁବନ୍ଧ ପଢ଼କ ଦେଖି-
ଅଛନ୍ତି ସେ ଫସଲ ଏବର୍ବାର୍ଥ ଖଜଣା
ସ୍ଵରୂପ କେବା କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ଅଟଇ ଏଥିପାଇଁ
ତହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ହାତ୍ତ ଘଣ୍ଟାଲିଟିରେ ଖଜ-
ଣାର ଉଚ୍ଚଧୀମା ଏକ ପଞ୍ଚମାଂଶ ସ୍ଥିର ହୋ-
ଇଥାଲା । କେହି କମିକାର ତ କମା ଗରିବ
ମେଷ୍ଟ ଏଥିରୁ ଅଧିକ କେବଳ ଧାରିବେ ନାହିଁ ।
ଏଥୁପୁରେ ଯେତେବେଳେ ଫସଲର ଚର୍ବାର୍ଥ
ଖଜଣା ସ୍ଵରୂପ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଥିଲା ତେଣେ-
ବେଳେ କିନ୍ତୁ ଏମନ୍ତ କଥା ନ ଥିଲା ସେ
ସକଳ ଜମିକାର ସେହି ଦରରେ ଖଜଣା ଥା-
ଦାୟ କରିବେ ବେବଳ ଉଚ୍ଚାର୍ଥ ଖଜଣାର
ଉଚ୍ଚଧୀମା ବନୋବସ୍ତୁ ସ୍ଥିର ହୋଇଥାଲା । ଅତିବକ
କର୍ତ୍ତମାନ ଯେ ସ୍ତଳେ ଗବର୍ନ୍ମମେଷ୍ଟ ସ୍ଥିର କରି-
ଅଛନ୍ତି ଏକ ପଞ୍ଚମାଂଶରୁ ଅଧିକ ଖଜଣାସ୍ଵରୂପ
ପ୍ରକାଶରୁ ଗୁରୁତବ ଦେବ କାହିଁ ସେ ସ୍ତଳେ
ଖୋରଥା ପ୍ରକାଶ ଉପରେ ସେହି ନିଯମରେ
ଖଜଣା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ବିଶେଷ ଖୋରଥା

ପ୍ରସରେ ଏହି ଏକ ଧାରମାଂଶୁ ସୀମା ଅଭିନନ୍ଦନ
ନ କରିବାର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଥିଲା ଯଥା;
ଶୋଭାର ରଙ୍ଗ ଗୁଣ ତୁମିର ଖଜଣା
ଟ ୫୨୫୫୫୯ ଲାରୁ ଟ ୨୫୫୨୭୮ ଲା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁବି ହୋଇଥାଛି । ବଗାବତର ଜମା
ଗତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଟ ୫୫ ଲା ଥିବା ପ୍ରତିଷ୍ଠେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁରେ ଟ ୨୫୦୭ ହୋଇ
ଥିଲା । ଜଗିର ଜମୀ ବାକ୍ୟାପ୍ରି ହୋଇ ତହିଁ
ଉପରେ ଟ ୫୨୭ ଲମା ବିଦେଶୀରୁ । ଗୋଚର
ଏବଂ ନଟାର ଦିଲ୍ଲିବାହୀ ପ୍ରକାଶର ପେ ଲାହୁ
ବଳ ଭାବା ବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଛି ଏବଂ ତମ୍ଭଳ
ବାଜିବା ପ୍ରତି ଥଟକ ରଖା ଯାଇଥାଛି । ଏହି
ମସ୍ତ ପଟଣୀ ସନ ୧୮୯୪ ସାଲର ଜାରା
ରଖିବାରୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯେତେ ଲ୍ୟାଦୁମୟଙ୍ଗର
ହଲେହେ ପ୍ରକାଶ ଆପ୍ତ ଉଗା କରୁଥାଇଁ ଏବଂ
ଆରଣ୍ୟ ରାଜନୈତିକ ବିବେଚନା ସମସ୍ତ
କୁର ବଲେ ସୁବ୍ରାତା ଲେଧୃକଞ୍ଚ ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍କ
ପ୍ରାର୍ଥନେ ଶୋଭାର ରଜବଳତାରୁ ଅଭିନ୍ଦନ
ଦି ଜମା କେବା କଥାପୁ ମନ୍ଦିର ନୁହଇ ।
ଏବଂ ଲେଧୃକଞ୍ଚ ଗବର୍ଣ୍ଣର ରତ୍ନିଆ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ନାନକ ମନ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଅଜ୍ଞା ଦେଇ ଅଭିନ୍ଦନ
ବଲର ଏବଂ ଧାରମାଂଶୁ ଅଜଗାମୁଖୀ ପ୍ରକାଶ-
କୁ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ଏବଂ ଏବଂ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
୧୦୦୦ ସବାରେଳ ହୋଇ ଡେଶାର ସଧାରଣ
କୋବସ୍ତୁର ମିଥିବ ଶେଷ ଅର୍ଥାତ୍ ସନ ୧୮-
୨ ମାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ରହିବ ।

ଉପର ଲିଖିତ ଅଜ୍ଞାର ପଦି ଏହି କି ପ୍ରକା-
ଳକ ଉପରେ ଯେତେ ଖଜଣା ଧର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଛି ପଢ଼ିରୁ ଏକ ଧାରମାଂଶୁ ବାଟ ଦିଅ ଯିବ
ବି କୌଣସି ରହିଲ ଜମୀର ଖଜଣା ଧୂପା
ନୋଦମ୍ପୀ ଖଜଣାର ଦୂରୁଗୁରୁ ଅଥବା ନ
ମାର ଯେହିଁ କିମ୍ବା ହୋଇଥାଛି ତାହା
କରୁଥେ ମାନବାଳୁ ଦେବ । ଏହି ସାମା ଅଧି-
ବେ ଗୋର୍ଜିଲ୍ ଅଧିକାର ଦିଅ ଯାଇଥାଛି ତା
କିମ୍ବା ବରଦାବପ୍ରି ଜମାକୁ ଅପଣା ବିବେଚନା
ମୁସାରେ କମଣଃ ବୁଦ୍ଧି କରିବେ ଅଥବା ନ
ହେବ । ମହି ଲଖଗଳକବାକ୍ୟାପ୍ରି ଓ ଟଙ୍କା
ଏବଂ ଯେହିଁ ଜମିମାନ ପୁଣେ ଦଳବେ-
ର ଲଜ୍ଜାକ ଭୋଗ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସହେଲୀ
ବାନୀ ବିଷୟରେ ପୁଅବ ଅଜ୍ଞା ଦିଅ
ଅଥାତ୍ ଏ ସମସ୍ତ ଜମୀର ଖଜଣା କମଣଃ
ବାର ନିଆ ଦିବ ।

ପତ ଅମ୍ବେମାଳେ ଏହରେ ଅପରା ମନ୍ତ୍ରିର
ବ୍ୟକ୍ତି କରିବୁ । ସମ୍ମବ ଏବବ ହୋଲିକା
ପଥେଷ୍ଟ ସେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ବର୍ଣ୍ଣିତାରୁ ବୈଚର
ବୈବନ୍ଧୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ରୀଲାଭୁ ଦାକମମାଳେ ଦର୍ଶ-
ଆସୁର ଅନୁକୂଳରେ ଗୋଟିଏ ସୁଦା ହଥା
ବିହି ଲ ଥିବା ପରିଷ୍ଠରେ ବର୍ଣ୍ଣିମେଣ୍ଡ ପରିବର୍ତ୍ତ
ଟ ୨୦୮ ବା ଲେଖାଏ ଖଜଣା ଘରା ଦେଲେ
ଏହା ସାମାନ୍ୟ ସୁଖର ବିଷୟ ଲୁହର ଏକ ଏଥୁ
ପାର ମାନ୍ୟବର ଟାମସର ସାହେବଙ୍କୁ ଝୋର୍ଯ୍ୟା
ପ୍ରକାମକର ସହି ସବ୍ବ ବାଧାରୁଙ୍ଗ ଅନୁଭବରୁ
ବହିର ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବେ ।

✓ ସ୍ଵର୍ଗ ପାଇଁ । ✓

ଅମ୍ବେମନେ ଦୂରଜୟା ସହି ପ୍ଲାବାର କାଳୀ
ଅଛୁ ଯେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପ୍ରଦେଶକାନଙ୍କ ସମ୍ବା-
ନ୍ଦୟରୁ ବାହାର ସମା ଦୂରଜୟ ଓ ଅଥ ପୁରୁଷ
ଅଧିକାର ପାଇ ଅଛୁ । ପୁଣ୍ୟରେ ଅନେକ ହ-
ଳକୁ ସହାକୟ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପ
ବିବିଧ ଦେବକ ଏହ ଦୂରଜୟ ପୁରୁଷଙ୍କ ବାହା-
ରବା ପଦବ୍ୟେ କି ଡାକୀ କଥା ଆଜିର ବାଧାଟି
ଏ ହଳକୁ ଅମ୍ବେମନେ ପ୍ରାଚିକର ମନ୍ତ୍ରୀ ଅଛୁ
କାଗଜ ଏହା ଦେବ ଅଥ ଦେଇଥିଲୁ କ
ଏହିକ ପୁରୁଷ ପକ୍ଷକାମ କଷ୍ଟକୃତିର ଶେଷ
ଦେବେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେଣି ଏହ ଏ-
ଥର ସଫଳ ଅବସର ଅନନ୍ତକଳମଣ୍ଡଳ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଦେବ । ବିନ୍ଦୁ-ପଦକମ୍ବର ଅଥବା କୁଣ୍ଡଳ
ଶର ଦିନର ବିଷୟରେ ସମଧିକ ପଦବାକ୍ରମ
ଦେବା ଉଚିତ କାରଣ ହୀତ ତଳ ନ ହେଲେ
ଏହିକ ପକ୍ଷକାମ କମାର ବକ୍ଷରାଜ ଦମ୍ଭମଣ୍ଡଳ
ପର୍ବତୀନ ଶେଷ ଦୂରପୁରୁଷା ଧାରାଖରୁ
ଅଛୁ ର ଶପା ବର ହୋଇ ନାହିଁ ଏହ ଅଭ୍ୟାସ
ଦିବରାଇ ମଧ୍ୟ ପଦ୍ମପ ଅଟିବ । ଏ ହୋଇ
ଏହିକ ସକାରେ ସହାଯ୍ୟକ ବହିକୁ ବହିକୁ ହେ-
ବାର ଉପରି ।

ଏହି ଦୂର ପୁଷ୍ପକ ମଧ୍ୟରୁ ଏହାଖଣ୍ଡର ନାମ
ବିଳ ପଦ୍ମାବଳୀ । ଜୀ ଦୂରତର ରୀଥ ପ୍ରଚାର
ଛି । କନେବର ବ୍ୟାନ ଓ ପୁଷ୍ପକ ର ସମ୍ମାନ ଏବଂ
ଗାଁ ମାତ୍ର ମୂଲ୍ୟ ମୁଲର ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାଖଣ୍ଡ
ତର । ଏଥରେ ହୃଦୟ ଶୋଭା ହାତ ବିକଳା
ରଖା ଅଛି ଏକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଷ୍ପା କନେ
ଯତେ କଠିନ ବନ୍ଦର ଅର୍ଥ ଲେଖା ଅଛି
କଥା ଦେଖିବା ମାତ୍ରକେ ହୋଇ ଦେବାଥତ୍ତ
ପରି ପରି ପଦ୍ମାବଳୀ ନାମଟା ଅଗ୍ରେ ମର୍ତ୍ତର

ହୋଇ ନାହିଁ । ରୁମିକା କ ଦ୍ୱାରା କି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଗରେ ଏ ସ୍ପୃଷ୍ଟକ ପ୍ରଚାରର ହୋଇଥାଏ ଜଣା
ସାର ନାହିଁ ମାତ୍ର ବିଦ୍ୟାଳୟର ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ
ହୋଇଥିଲେ କୌଣସି ଏକଶ୍ରେଣୀର ପିଲାଙ୍କ
ବୋଧପ୍ରତି ଉପମେଣ୍ଟି ହୋଇ ନାହିଁ ଏବଂ
ସମସ୍ତ ପଦିୟ ଏକଜଣକର ଲେଖା କ ଜା
ଗୁରୁବା କଠିନ ହୋଇଥାଏ । ଯାବାହେଉ ଏ-
ଥିରେ ବସନ୍ତ ବର୍ଷିକା ପ୍ରଭତ ଦେବତାଙ୍କ
କବତା ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ । ଗ୍ରାସ୍ତ ବର୍ଷିକାର
ଜୀବ ମହାକବି କଳିବାକଂ ଗୃହସଂହାରରୁ
ଗୁରୁତ ହୋଇ ଦୁରାର ଜଣାଯାଏ ।

ଅପର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାମ ସରଳ ବ୍ୟାକରଣ—
ଏ ଦରହର ରଥକ ପ୍ରଣୀତ ମୂଲ୍ୟ ଏକ ଅଣା ।
ପ୍ରତ୍ୟେକର୍ତ୍ତା ଇଂରୀଜ ବ୍ୟାକରଣର ଅନୁବରଣ
କରିଅଛନ୍ତି । ଯଥା “ଯେଉଁ ପଦହାର ଧରୁଷ
ଜାତ ଦୂରୀଏ ତାକୁ ପୁଲିଙ୍ଗ କହନ୍ତି ସଥା ନର,
ଦଂସ, ମୟୁର ।” ତେବେ ପଦକ, ସାଗର
ନଈ, ଶାଖ, ହାଠ, ବାଟ ଏହି ସବୁ ପଦରେ
କେଉଁ କାରି ଦୂରୀରଥାତି, ଏଥରେ ବିଏ
କେଉଁ ଲିଙ୍ଗ ଜାଣେବାର ଉପାୟ କଣ ? ପ୍ରତ୍ୟେକ
କାର କି ଏ ସବୁରୁ ଇଂରୀଜାନ୍ମୁସାରେ ନଷ୍ଟ
କଲିଙ୍ଗ କହିବେ ? ଅଥବା ନଷ୍ଟସକଳିଙ୍ଗ
କୁହାର ଯେ ଶୀତାର କରି ନାହିଁ । ଏ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ଧାନକରଣ ନାହିଁ—କେୟାକରଣୀ
ମହାଶୟ ବାକକଳ ପନ୍ଥରେ ବିଦ୍ୟା + ଆଳମ୍
= ବିଦ୍ୟାଲୟ । ସତ୍ତଵ ଶିକ୍ଷଣ ପୂର୍ବକୁ
ଦର୍ଶକ, ଅନ୍ତର୍ମୁଖ, ଲୟାମ୍ ଓ ଲମ୍ବ ପ୍ରତ୍ୟାମନ
ପଦର ଚିରା ଅଧିକ ଉପଯୋଗୀ ବୋଲି ମନେ
କରିଅଛନ୍ତି—ଯଥା ହେଉ ନିର୍ମିଲ୍ୟ ବୈବା
କଲ ପରି ପାଠକମାନେ ଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ କେତେକ
ବିଷୟର ଏକ ବର୍ଣ୍ଣିକା ଉପଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେବେ ମାତ୍ର ଅମ୍ବାଳକର ଭୟ କେତେକି
ଏଥରେ ତାହାର ସ୍ଥାନ ନିବାରଣ ହେବ ନାହିଁ
ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ଅମେମନେ ଏହଳ ସୁପ୍ରକଳ ପ୍ରଣୟ-
ନର ଧର୍ମାଙ୍ଗ ନୋହୁଁ । ବିଶେଷତଃ ତେଣୁ
କଷାରେ ସରଳ ବ୍ୟାକରଣର ଅଭାବ ନାହିଁ ।

ସାପୁତ୍ରିକ ସଂବାଦ ।

କିମ୍ବା ସମ୍ପର୍କରେ ଏଠାରେ ଦୁଇଟି କଣେ
ଏକ ଦୁଇକଣ ଜଳନୀୟ ଧର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ତହିଁ
ନିଯମ ବେବଳ କରେ ବିଳନୀୟ ହୁଏ ଅଛି ସମ୍ପର୍କ
ଜଳନୀୟ ହୋଇଥିଲା ।

କୁଳାଳସ୍ଥ କାହାରଙ୍ଗ ମୋଦିତମାରେ ପେରୁ ଦୂଷଣ
ପାପରୁ ହାନି ବାହାରିବାରୁ ତାହାର ହାନିମରେ ମୋଦି
ମନେ ଗୁରୁଥିଲ ତହିଁରେ ଅସମ ଗତ ଗୁରୁବାର ଜାମିକରେ
ଅପର ପାଇଅଛୁଟା । କିମ୍ବାରବର୍ତ୍ତା ଶ୍ଵାସରୁ ପ୍ରେକ୍ଷନ ସହେବ
କାଳିନିକି ଉର୍ଧ୍ଵ କରିବାରେ ସ୍ମୃତି ପ୍ରେରିତ ପ୍ରମାଣରେ
ବଢ଼େବ ଅମେଳ ବାହାର ଯତ୍ନାକାର କଥାର ହୁଆଇ ।
ମୋଦିତମା ନିର୍ମଳ ହେଲଠାରୁ ସବରେଷ ପାଠକମନ୍ଦଳୀ
ବରେଇବୁ ।

କେନ୍ଦ୍ରାଧିକାରୀ ନିରଜନମିଶ୍ର କୁର୍ର ଜାମର ମୋକଦମା
ରତ୍ନଗୁରୁବାବାର ରଠିଥିଲ କେତେକବଳ ବୁହାଙ୍କ ଚୋବାନବନୀ
ହେଲେ ଆମୀରୀ ମାନ ତା ଟ ଦିଶ ପର୍ମିନ୍ତ ମୂଳଦବ ରହ
ଲା । ବଜାଲା ସେଫେରିପ୍ରାଣ ଅତ୍ୟବୁ ସେଇ ବୁଦନୀଥ
ବାବୁ ନିରଜନମିଶ୍ରଙ୍କ ହେସାବ ଦବାଇବକ କଥିବା ନିମେର
ଅଧିକାରୀଙ୍କ ତଥାଙ୍କ ସୋବାନବନୀ ସେହି ତାରଣରେ
ହେବାର କଥା ଅଛି ।

ଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଷ ପୁଣେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟକେ ଦେଖିଲେ
କହିଲୁ ଅଧିକ ସ୍ଥା ପାଇବ ନ ସାରେ କିମ୍ବା ଏତେବେଳେ
ହେଠାରେ ବିହାରର ଉପର ସ୍ଥା ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଏହି ଦେଶାକେ ଦେଶର ସଂଗ୍ରହ କରିବା କରୁଥିଲୁ,
ସେମାନେ ବିଦ୍ୟା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୁରକ୍ଷନ କଲାଇ କମ ପଢ଼ି
ଦୁଇତିଅଧିକ ଅମେରିକାରେ ଯାହା ହୁଏ ଉପରେ ମଧ୍ୟ
ଦିନର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ବେଳକ
ସ୍ଥା ପଦିଷ୍ଠକ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ସ୍ଥା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଉଅଛି ।

ଅମେରିକାର ସଂପ୍ରଧାନ ଧନୀ ମହି ଗାନ୍ଧିର ଦଳ୍ଟା
ତାହାଙ୍କର ଷାଠିୟ କେତେ ଟଙ୍କାର ବନ୍ଦମ୍ବ ଅଛି । ତାହାଙ୍କ
ତଳେ ମାତ୍ର ସାହେବ ଧନୀ ତାଙ୍କର ୫୫ କୋଟି ଟଙ୍କାର
ବନ୍ଦମ୍ବ । ଅତୁର ଏକାର ଜଣ ଲୋକଙ୍କର ଏକଟିଏ ୫୫
କୋଟି ଟଙ୍କାର ବନ୍ଦମ୍ବ ।

ଏକ ହୁକାଦପଦ ଲେଣିଅଛନ୍ତି ସେ ହୁନ୍ତି ଦେଶର ବଜା
ଥିଲେଇ ନବକାର ସତ୍ରାଙ୍ଗ ନିମିର ଏକ ଆସକାଠ ଦେଖି
ତ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ମରି ମୃତ୍ୟୁ ଜୀବକାହଳେ ମୁଦର ବୃଷତେ
ଦମ୍ଭତ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରାୟ କୋଡ଼ିଏ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ।

ଦୟଦବାସୀ ମହାଦେଵ ହରପ ହେବ କରିବାର ଅସିବ
ଜୀବନ ଅବେଳା ଦିଦେବାର ଲଗାଇଥାଏଛି । ଅବକାଳ ତେଣୁ
ଶ୍ଵାଲଥ୍ୟ ନାନା ପ୍ରକାଶ ଘେରାଇଲେ କହିଥୁ କରିବାର ବିଶିଷ୍ଟ
ନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ କଥିତକୁହୁ ସେ ଅର ବନ୍ଦର ଫେର
ମିଶାକୁ ତାବୁର ବାସନା ହାହଁ । ସପରି ହଠାତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ର ହେବ କି ?

ସ୍ଵାକ୍ଷର ଏହିପଥେ ଚରଣ କୁଳର ମାତ୍ର ପ୍ରାଚୀନତରେ
ତାନ ଦେଇଲା ସ୍ଵାକ୍ଷର ସେଇ ଦିନଠାରୁ ବଜା ସମ୍ଭାବେ ଉପ
ରୁଚ ହେବେ ତାହା ନିର୍ଭାବର ବରିବା କାରଣ ପ୍ରାଚୀନ
କର୍ମଶାସନଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରେ ଏହି ସଥି ମନ୍ତ୍ରରେ ସେମାନ-
ଙ୍କର ମୀମାଂସାମନ୍ତରେ କି ଚରିବା ତାଙ୍କ ଅଭିଭାବର ଉପରୀ
ପଡ଼ିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତକାର ପରିବିଲେ ଯେବେ ପ୍ରାଚୀନ
ସଦେଶ ସଙ୍ଗେ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇ ନିକେ ପରିବିତ ହୃଦୟ
ଦେବେ ସେମାନଙ୍କର ପରମାର୍ଥ ନିମିତ୍ତ କିଏ କେତେବେଳେ
ଦାସୀ ହେବ ।—୫୦କେ ସହିତରେ ହୃଦୟ ନେବେ ସେ
ଏପରି ଅଶୋଭମୟ ପ୍ରମୁଖ ଛାଇର ଦେଖାଇ କହି ସାହୁ
ମୀ ହେଲେ ନାହିଁ । ପୁରୁଷଙ୍କ ଜାଗେ ପ୍ରାଚୀନ ସମ୍ବାଦଙ୍କ କଥା
ବଢ଼ିପର ।

ବୁଦ୍ଧିର ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥାଏ । ଏ କଣ୍ଠେ ଅଜାନୀରତୀରେ ଝୋଇଥାଏ ।

ବିଦେଶ ନାମ୍ରି କହିଲେ ସାହେବଙ୍କୁ ପାର୍ଶ୍ଵମେଳ
ମହାସମ୍ଭାବରେ ଅଳନ ସଙ୍ଗତକୁ ସେ ଅସଜ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ
କରି ଦେବାକେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଦାନ ନାମରେ ସେ ସେଠା ହାଇ
ବୋଟିକେ ମହାସମ୍ଭାବ ପ୍ରଗତ କରିଲୁ ଆଶରକରିବୁ
କରି ଯେବେବେକେଳେ ବ୍ୟାପକ ପାହେବ ବୌଦ୍ଧବୈଷ୍ଣବ ଶାନ୍ତି
ମନୋକାଳ ହେଉଛିବୁ ବେବେବେକେଳେ ବାଜର ପାର୍ଶ୍ଵମେଳରେ
ବିଦେଶ ଅଳନକାର କରି ଆଶ୍ରମ । ୫ ବେଳ ଦିନ
ତରେ ସବୁ ଅଳନକାର ଉଦ୍‌ବିଧିରୁ । ପରିମାନ ଶିଖି କଥା
ପଢିବ ।

ମିଶର ହେଲେ ଅଜ୍ଞାନୀୟରେ ହଗଇ ଛାଡ଼ା ଅନ୍ୟ

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଶୈଳରୀ ଏବନେ ବନହାନ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାବ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ଜଗତରେ ଏବେଳ କଞ୍ଚିତ୍ ସ୍ଥାନ ଲାଗାଯାଏଥା
କୁଣ୍ଡ ଦେଶର ସକ୍ଷା ପାପକିତ ଓ ସପରିବାରେ ହତ
ହୋଇଥାର ପାଠମାନଙ୍କୁ ଜାଗାଇଥିବୁଁ ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ
ତାର ସକାଦରୁ ପ୍ରକଟ ଯେ କଥାଟା ସଙ୍ଗେସ୍ତ ନିର୍ଧାରିତ
ପରିବେଳେ ଓ ବିଭିନ୍ନକୋ ମଧ୍ୟରେ ଘୋର ସ୍ଵର ହୋଇ
ଉଦୟ ପଣ୍ଡିତ ଅନେକ ଲୋକେ ହତ ହେଲା ପରେ ବିଷ
ଦେବୋ ଜୟମୁଖ ବଲେ । ଉତ୍ତିବେଳେ ପଳାୟକ ବରିବା
ଦାର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କଲେ ଓ ବିଷ କେବୋ ଅହତ ହୋଇ
ଦିନ ରୁ ଅବେଳାର କରିଅଛନ୍ତି ।

କ୍ଷେତ୍ରମାନ ଲେଖିଆଇଛି ସେ ଅଳ୍ପ ଦିନ ଭଲେ କଣ୍ଠେ
ଦିଲଜି ରମଣୀ କୋଏକ ସକ୍ଷକ ଜଣେ ଲାଗନ ନାମରେ
ବୁଝନ୍ତି ଥରିବାର ତ ୫୦୪ ଯା ମହେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପୁର ବେଶ-
ରେ ନାଲକଣ ଅଗର କରିଥିଲା । ସେ ମେଳକମା କର
କୁଳର ମାସ ଟା ୧୯ ଦିନରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜନିବ ବାହୁ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣକୁ ଦୋଷ ପ୍ରାକ୍ ହିପୋକ୍ ମେଳକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦିନରୁ
ଦୃଷ୍ଟ ମୂର୍ଖୀ ଅବେଳିକବ ମେଳକ୍ଷେତ୍ରମାନ ସାଙ୍ଗରେ
ଅଭିଭୂତ ହେଲା । ଉଚ୍ଚାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠକ୍କାର କଥୁନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ
ମୁହାର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବର ସେ ଲାଗନ ପ୍ରକାଶପୁରରେ
ଦୟାର ଦେବାର ତଥା କରେ କ ନା ମେଳକ୍ଷେତ୍ରମାନେ
ପ୍ରଥମେ ଭାବାରୁ ପମ୍ବିଲେ । ସେ ବିଦ୍ୟା ଲାଗେ କଣେ
ଲାଗନ ମାତ୍ର ଦେଖାଯି ମେଳକ୍ଷେତ୍ର ହୁବିବିତ ଦେଇ କରୁଥିବ
ଦୟାର ଦେବାରେ ଅଥବା କୌଣସି ଅପରି ନାହିଁ ।
ତଥାମୁହାରେ ମୋକତମା କବିତା ହେଲ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର କବି
ରରେ ମୁହାରୁ ଅବସ ଦିଲାଗର ।—ଅନ୍ୟପର ଉଲକି
କର ଦିବାଙ୍ଗ ଲାଗକମାରେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଅନ୍ତରର
ପାଇବା ଦୂର ବାହାପର୍ଯ୍ୟ ଲାହୁଅଛନ୍ତି ପାଠକେ ଦୂର
ନିରାମା ।

ହୁକ୍ ପେଟୁଆଟରୁ ଅବଶ୍ୟ ଦେଖୁଁ ସେ ଲାଇବର୍ଟିଫିଲ୍
କିମ୍ବାରେ ଏଠା ଡାଙ୍ଗକ ମହିଳାମାନେ ବସିଥିଲେ ତାଙ୍କୁ
ଯାବେଦିଲେ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ସ୍ଵପ୍ନ ଏଠା କରିବା ନିମିତ୍ତ
ଆସନ୍ତିରେ ଗ୍ରାମଜୀ ଘରବେଶର ଅବେଳା କରିଥାବା
କିମ୍ବା ଏକ ସବାଦପଥରେ ଲୋଞ୍ଜିଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତମ ହୋଇ
ଅଛି । ଡାଙ୍ଗକ କୁଳକାମିଗ୍ରାମରେ ଘରକରେ ବହୁ କି ପ୍ରାଚୀ
ଦୂଷକମନ୍ତର ଓ ପଣପାଇନ ହୋଇ ଘାରକରୁଛି ତାହା
କରିତେବେଳେ କ୍ଷବ୍ୟମନ କରିବେ । ସବରେ ଅଧିକମାତ୍ର
କିମ୍ବା ଏହା ପ୍ରେସରୀ କାମକାରୀ ମାତ୍ର ।

ମନ୍ତ୍ରାଳ ହାତୀ କୋଣାର୍କ ଅନୁରାଜର କଥା ଲାଗୁ ।
ବିଲୁପ୍ତାର ସେଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧାଷ୍ଟାଶ ପ୍ରଦର୍ଶନ ସେବନ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ରର
ର ଚାକର ସବୁଦେଖମାହରରେ ଚାହନ ପଢି ସାଇଅନ୍ତର୍ମାର୍ଯ୍ୟ
ସେହି ପ୍ରଦର୍ଶନ ଜ୍ଞାନପାଠୀ ଶାଳାୟ କବି କଟ ମହୋଦୟମ
କ ଶୋଇ ପାଇଲାମୁକ୍ତ ସାହେବ କୋଇବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ହେଉଥିଲା । ଏକ ସମ୍ପର୍କ ଶୂନ୍ୟାବ୍ୟ ଯେ କବି କଟ ମହୋଦୟମ
ଦୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଗୋଲାରେ କେବଳକାରୀ ରଂବଳମାନେ

ଗୋଟିଏହି ଅଦ୍ୟକେ କାହା ହୋଇ ମେଲେ ବାଧାତଥିଲା ।—
ଯତନାର ମେଳ ଓ ଏ ମେଳରେ କେବେ ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ
ପାଠକେ ହୁଏ ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତରେ ବ୍ୟାପକ ପ୍ରତିକିର୍ଣ୍ଣ
ଏଥର ଅବମାନନ୍ଦ ବିରାମରେ ଶ୍ଵାସର ବିରାମରେ ସବୁ
ଅବମାନନ୍ଦ ହେଉଥିଲା । ଉପରିକମ୍ବକେ ଓ ଏତେବେଳକ
ଜାତ ହୋଇଗଲା ?

ମାତ୍ରାନୟାର ଛୀପ ସମ୍ବରେ ଲାଗୁକିମାଳକ ପ୍ରତି
ଫୁଲିମାନେ ଅଭ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା ବସଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଣିବ
ମେମାକିର ଅଭିଭାବ କହିଲ ହୁଏ ଅସୁଅଶ ଏବ ଲାଗୁ
କିନାଳକ ସହିତରେ ସୁଦ ପଢ଼ାଇଲ ଅବଶ୍ୟକୀୟ ବୋଲି
ଯାହା ଅବୁନ୍ତ ହୋଇଥିଲ ତାହା ଦିବ ଦିବ ତ୍ରୀଵ ହେଉ
ଅଛି । ଏହା ଅଭ୍ୟୟ ସୁରେ ବିଷୟ । ପରିମାଳକ ସହିତ
ବେଳୁ ବୀପର ହେଠେବ ଜାଗ୍ର ଲୋକଙ୍କ ଅମେଳ
ପ୍ରସାଦର ହୋଇଅଛି ସେ ଉଦ୍‌ଦେଶ ପରିମାଳକିରୁ ଶବ୍ଦଗ୍ରୂହ
ହେବାର ହେବ ।

ଦିନମାସ ତା ୯ ରିଖ ଦୃତରେ ହାତୁଷ ଅଟ ଲୁଣ୍ଡୁସରେ
ଅମମାଳକର ଶୈତ ସେକେଥିଏ ଉତ୍ସରଳେ ସାହୁକ ବିଜ୍ଞୁ
ବଲେ ସେ କାହାର ଅମାଲଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିପତିରେ
ଆପଣା ଦେଶରଣା ବିହାରୀ ପରିପର୍ବ୍ର ଦେବା ବାରାଣ୍ସିକା
ସାହୁଯାମ ଦିଆ ଘରତତ୍ତ୍ଵ ମାତ୍ର ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ୱିତ ଗବ
ଶିମେନ୍ଦ୍ର ଓ ଅମୀରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ସଂପଦ ସ୍ଵାକ୍ଷରତ
ହୋଇ ହାହୁ ।—୫ ପ୍ରଭାରେ କନ୍ଦଳକ ସରଶର ବିହାର
ମନ କି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସମୟରେ ସେବେ ଏହାକୁ ଦାଖାଇ
ପରେ ପରିଚିତ କମ ମିଳ ରାହା ହେଲେ କିମ୍ବ ଦୂର ।

ଦେବମାନ କଳିତା ପ୍ରଥାକ ଉଚାଇଦୟ ସହିତା କାହାର
କମେ ରହିଲେଇ ଏହି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବାର ପୁରସ୍କାର ପାଇ
ଅଛି । ଯିଜେ କିମ୍ବା ମୁହଁରେ ପ୍ରେକ୍ଷଣ କରୁଥିବା ଆଜି
ପୁରସ୍କାର ଏହାକି ଯେଉଁ ତଥା ନାହିଁ ସମ୍ମାନ କରୁଥିବା
ଯୋଗି ଯେ କୀଟ ବିଦିତ ପକାସନ ପରି । ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ
ଶାକରେ ବେ ଭବାରଗ ବିଲାର ଅଛି । — ମେଲପରିବର
କିମ୍ବା ଅନ୍ଧା ।

ଅକୁଳ ତଳେ ରହିବାଟ ଉପରେ କବି ଚଳାବେ
କାରଣ ସବୁଙ୍କ ଦୁଃଖରୋଧାନୀୟ ମେଳକୁ କିମ୍ବା କବିଷ୍ଵର
ହେଉଥି ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ମାଲିଙ୍ଗେ ଯାଏଇମାନ
ପ୍ରାମଳ ଅର୍ପିବା ମନକ ଏବଂ ଜଣକୁ ଦରଖାକା କରିବା
କର ଅଛି ।—ଦୁଃଖରେ ସେପରି ସହାଯକ କରିବା
ଦୁଇ ରତ୍ନା କରାନ୍ତି ପରିବହି ।

ତେବେମାର ତା ୨୦ ଦିନରେ ପାଇଲା ଆମ୍ବା
କଣ୍ଠାର୍ଥ ସାହେବ ମିଳିଲା ଏବଳ ସାହା କରିବାର
ମୁକ୍ତାବ ଅସିଥିଲା ତା ୨୦ ଦିନ ସମ୍ମାନ ସମୟରେ ତାଙ୍କ
ଯାତ୍ରା ଉପରକଷରେ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ କେବଳ ଦେବା ନମ୍ବି
ର ବନ୍ଦଳଟ ମହାଦୟ ଭବେଶନ କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର ଧନ୍ୟ
ମହାବ ପ୍ରାର୍ଥନାମତେ ତାହା ହଜ ହୋଇଥିବାର ବନ୍ଦଳ
ଦୟ ।

ନିଜାର ସାଲେମ ନଗରରେ ଡେରଠା ବେଳ ଉସା-
କୁକୁପରେ ଛାପ ଚାଲାଯାଏ ଯେ ଏଥ୍ୟ କୌଣସି ଶାଖର
ମେବେ ସେ ଶାନ ମାତ୍ର ହାତାଶ ।

ମିଶ୍ରରହେଇଲ ଅଳ୍ପକାଳୀୟ କରନରେ ସ୍ଥାନରେ
ମୁଦ୍ରାକ୍ଷେତ୍ର ନିୟମ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିବିଧ ସମୟରେ ଯୋତା ଯେ
କେ ଜାଗର୍ତ୍ତମେଖାଳ ହଜାରରେ ମେଳି କାନ୍ତିକାଳେ । ମାତ୍ର
ମୁଦ୍ରାବାର ଶାତ୍ର ମେଳି କିମ୍ବା ହାର ଏବଂ ।—ଅନେକ
ପାତ୍ରୀଙ୍କରେ ହେବେ ସଲ୍ଲାହେଟାମୁମୋହତ ବିସ୍ତାରକା
ଅଛୁଟକ ଅଛନ୍ତି ।

ବରତାର ଗୁଡ଼କବାଡ଼ିର ଏହି ପ୍ରତି କାହିଁ ହୋଇ
ଥାବୁ ଦିଲ୍ଲିକଟ ସାହେବ ଛାଇଁରେ ଥନ୍ତର ପ୍ରକାଶ କବି
ସମ୍ମାନ ପଠାଇ ଅଛିଲୁ । ସେ ସମ୍ବାଦ ଗୁଡ଼କବାଡ଼ି ବରତା
ନଳକୁଳେ ଉଚିତମ୍ବୟ ତା କି ହେଲେ ଏହି ଦିଲ୍ଲିର
କବି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ବନ୍ଦିମାସ ତା ଏ ରହ କଲିବାର କିମ ଅବସ୍ଥାରେ
ଅପରହୁ ଏ ଶାକ ଖା ମନ୍ଦିରରେ ଅଛୁ କୁମରକ ଅନ୍ତର
ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାବ ଆସିଥିଲା ।

ବୁଦ୍ଧ ସାଙ୍ଗକ ସେହିର ବୃକ୍ଷ ଉଦ୍ଦେଶ ପ୍ରେସ
ପବନାରେ ଏଥର ଯେହଁ ଦୂରକାମ ଦେଖିଯାଏନ୍ତେ
ଦୁରୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ବରାକବାରେ ପଢ଼ା
ଗଦର୍ମନେଶ୍ଵର ଅବେଳା ଅପେକ୍ଷା କରି ଉତ୍ସମାର ସ୍ଵର
ଦିଲାଖ୍ ।

କୟାମ ପ୍ରଦେଶରେ ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନ ଥିଲା ସେଇ
ବେଳେ ଶାନରେ ମରୁତ ହେବାର ଅବଶ ହୋଇଥିଲା ।

କ୍ଷୟାର ଓ ନିଃପ୍ରତେଶରେ ରୟାଜକ ଲେଇଠାଣେ ହେବ
ଲାଗିଥିବାର ସମ୍ଭାବ ଅସୁତ୍ତି । ମହାପ୍ରାଚୀକ ଲେବେ ଦିନା
ଦେଇ ମରେ ଆତିଥ୍ ମୁଖ୍ ପାତା ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଦିନାତିଥ୍

ପାଞ୍ଚ ହବଳ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ସହ ୧୦୮* ମହିନାରେ
ଦାରେ ବରତବର୍ଷରେ ଅର ମୋଟାଏ ଦିନତୋହ ହେବା
କଣେ ମୁଖଯାନ କେବାରିଛୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କଣନ୍ତା କ
ଅଛନ୍ତି । ଏହା କରନ୍ତର ଉତ୍ସବରେ ମୁଦ୍ରିତପେ ପ୍ରତି
ମୁଖୀନ ହେବା ।—୧୦୯ ସେଇମାନଙ୍କ ମେହିନେ ମହିନେ

ମାନାକର ହୃଦୟର ଜୀବ କଷମାନର ତଥା ଯେ
ସେମାକେ ପୁରସ କରୁଣାଧ୍ୟତ ହେବାର ଜୟଶଳ ଯାଏ ।

ମାନାକର ହୃଦୟର ମନ ଏବଂ ସୟାତପର ଲୋକଙ୍କ
ଯେ କେବଳରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଚ୍ଛମ୍ଭ ସାହେବଙ୍କର ଦିନ
ପୁଷ୍ପରୀତି ଓ ଦୟାକ ହେତୀକାମାର ଅଛି । ସେ ଅପରା ଜମିଦାରଙ୍କ ବ୍ୟାପକାର ଓ ଗୋକାଳ ପୁତ୍ରଙ୍କ
ଜୟାୟ ବର୍ଜିନ କରଇ । ଯଦିକୁ ଅଥିବାରେ ଉଚ୍ଚ

ଦେବତା କରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ମନ୍ଦିର ଦେଖି
କଣ୍ଠ ହୋଇଅଛି । ବେଳେ ଦୂରୀ ଘରଦାମିର
ଯନ୍ତ୍ରକ ବନ୍ଧୁବାର ଲାହା ଗନ୍ଧୀ ସାଥୀ
ଅଛି । — ଏଥେ ବର ଶର କି ଅଧିକ ସମ୍ମ ଦୋଷ ଯା
ବନ୍ଧୁଟଙ୍କ ଭବ ଲେବେ ଶାର୍ମିଳାଧନ ନିରିକ୍ଷା ଏ
ଆରମ୍ଭ ନାହିଁ । ପରେପାରାର ସାଧକ ସାଧନେବନ୍ଦର
କର ଏହା ସେହା କର ପକା ବନ୍ଧୁଟଙ୍କର ପ୍ରାଚୀ ଅର୍ଦ୍ଧ

ତଙ୍ଗଲପ୍ଯ ଚିତ୍ରକଟରେ ସ୍ମୃତିରେ ନାମରେ ଏହି
କଣ୍ଠରୀ ଦାବିଦୂଷିତରୀ ସହ୍ୟ କରି ନ ଥାଏ ତାହାର
ପରିବାରକର୍ତ୍ତର ଅନେକ ମୁଖୀୟ ବନ୍ଦିରେ କରାଯାଇଛି
ପକାଇ ହୁଅଥାବା କରି ଅଛିଛି । ଅନେକ କିମ୍ବା ମାତ୍ରରେ
ଦେ ତାହାର ମାତା ମଧ୍ୟ ଥିଲା । ଏହି ହିତରେ ଦେବତା
ପ୍ରାଦୂର୍ଯ୍ୟ ଅନୁମତି ଦୋହାରାଇ ।

ଧୀ- ଅନ୍ତେକୁସ୍ଥାର ତଳାର ଉପରାଗରରୁ ରୋହି
ନର ଥକାରେ ମନ୍ଦିର ନିରାଶୀଳ । ସେଥିରେ ଉଗେଟ ଦୂର
ମୁକ୍ତା ଯୁଧକ ସ୍ଵର୍ଗ ସମ୍ପଦକ ଥିଲ ପରି ହେବା
ରକ୍ଷା ଦେଖିର ଅବାର ଦେହରଙ୍ଗ ପଦମିଳ, ଦେଖିବା
କେ- ପର ।

ବ୍ୟାପକ ହେ ସମ୍ପଦ ଯାଙ୍ଗକ ଦିଲାହାର୍ତ୍ତ ପଳକ ପଣ
ଅବଲମ୍ବନ କରିଥିଲୁଛି, ଯାହାରେ ମେଲାନନ୍ଦ ବେଳେ
ବାରୁ” ନାମ ଦେଇଥିଲୁଛି ପିଲୁର ଆହେରଙ୍ଗ “ବାରୁ
ପେରୁ” ବୋଲିଥାଏଇଛି ।

ମୁଁ ପୁରୀର ଦକ୍ଷ ର ତଥି ହୋଇଅଛି । ବୁଦ୍ଧ
ମୂର୍ଖ ଦେଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ ବର୍ଷ ୫୫ ମାତ୍ର ଦକ୍ଷ ଏହି ପଦ
ହୋଇଥିବା ହୁଏ ଏ ବର୍ଷ ଦେବତା ଏ ଜୀବ ହୋଇଅଛି
ମୁଁ କିମ୍ବା ଆମୁଦନକିମ୍ବା ନାହିଁ ।

ପଥ ପ୍ରେରକଙ୍କ ପ୍ରତି

କଣେ ପରିବ୍ରଜକ—ପ୍ରକାଶର ପ୍ରସ୍ତୁତ
ନ କାହିଁ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପଦମାଳ ସ୍ତୁଳାଭବରୁ ଏ ସପ୍ତା-
ବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ଜାହଁ ।

ଶେଷପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତଳପାତ୍ରକା ସମ୍ମାନକ
ମହାଶୟଦ୍ର ମାନ୍ୟବରେଣ୍ଟ ।
ମହାଶୟଦ୍ର ।

ପ୍ରତିକାରିନ୍ଧନରେ ସୁରେନ୍ଦ୍ର ବାହୁଦର
ମୋହଦମାର ଅପିଲ ନିମନ୍ତେ ବଟକ ଗଢ଼ ସା-
ଜାର ସହିମାନେ ଯେଉଁ ଶୁଣା ସଂଗ୍ରହ କରି-
ଥିଲେ ତାହା ଅମେଁ “ଲକ୍ଷ୍ମୀଗୃହ ମିରର” ସଙ୍ଗା-
ଦଳ ଶା ବାର ଲବେନ୍ଦ୍ରନାଥ ସେନଟାକୁ
ପ୍ରେରଣକମ୍ପଳୁଁ କିନ୍ତୁ ଉପର ଟବା (ଟାଙ୍କ) ।
ଅପିଲର ଖରତରେ ଅବସଦକ ହୋଇ କାହାରୁ
ନରେନ୍ଦ୍ର ବାହୁଦାରେ ସେହିର
ରହୁଥିଲା ଯୁଗେନ୍ଦ୍ର ବାହୁ ଅନ୍ତାକୁ ଫେରି
ଥିଲାନ୍ତି “ସେ ହେତୁ ପ୍ରିଭାତାନ୍ତମିଳ ଆମ୍ବର
ଅପିଲ ନାମକୁ ବିବାହିନୀ, ଅନ୍ତରବିଦ ଅମ୍ବ
ମୋହଦମା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଛି ଅଥବା ଟବା
ଖରତ କମ୍ପଳ ଥବାରୁ ନିତି; ଭାରତସଙ୍ଗ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଭାବତବର୍ଷରେ ଏହି ଭାଂଲଣ୍ଡରେ
ସକଳେନ୍ଦ୍ରିୟ ଅନ୍ଦେଳନାର୍ଥେ ଜାଗାଯୁ ମୁକ୍ତମର
ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ତେଜ୍ଜ୍ଞ କରୁଥିଲା, ଅମ୍ବ
କବେଚନାରେ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟକା ଜାଗାଯୁ ମୂଳଧରରେ
ଦେଲେ ହିଲ ହୃଥନ୍ତୀ” ଏବା ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟକା ଜା-
ଗାଯୁ ମୂଳଧରରେ ଦେବା ଲଗେ ନରେନ୍ଦ୍ର
ବାହୁଦାରକୁ ପଡ଼ ଲେଖିବା ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ତୁ
ସେଧ କରି ଥିଲା । ଯହ ଏଥରେ କାହାର
ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତରି ଆଏ ତାମା ଏବା ପଞ୍ଚମ
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ବାହୁଦାର ମନ୍ଦିନ କରିଲା

ବିନ୍ଦୁ ଥଣା ଦେଇଅଛି କେହି ବିନ୍ଦୁ ଆପଣି
ନ କରି ଦେଖଇ ହୃଦୟାଧନାଟେ ଅଗ୍ରମ୍ଭ
ହୋଇ କି ଧନ କି ନିର୍ଦ୍ଦିନ ସମସ୍ତେ ଜାଗାୟି
ମଳଧନରେ ବିନ୍ଦୁ ଦେବକୁ କୁରିବ ହେବେ
ନାହିଁ । କଲୀୟ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖଇ
ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ପ୍ରାଣପଶେବେ ଦେଖୁଏ କରିବାକୁ

ଦେବ ଆମ୍ବାନଙ୍କର (ଶ୍ରୀଶବିଜର)
କନ୍ଦୁଲାବିହୀରେ ରହିବା ରତ୍ନ ହେଉଥିଲା
କ ? ସହ ଆମ୍ବାନଙ୍କର ବଡ଼ ବଡ଼ ଗଜା ଓ
ଜମିକାରମାନେ କୃତି ରହିବେ, ରହିବା ହେଲେ
ଅର କାହାଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀଶାର ରତ୍ନର ସାଧକ
ହେବ ? ଇତି ।

କଟକ } ବର୍ଷମୁଦ
୨୩୮୮୯ ଶ୍ରୀ ଗଗନବିହାଶ ପୌଧଶ୍ରୀ
କଟକ ଶ୍ରୀବିଜୟ ସମ୍ମାନକ

ସୁବନ୍ଧୀରେଖାର ବନ୍ଦ୍ୟ ।

ମହାଶୟ ! ଅପଗଞ୍ଜର ବିଖ୍ୟାତ ପୁଣିକାରେ
ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ ପ୍ରକାଶ କରି ଆମ୍ବା-
ନଙ୍କ ବାଧୁକ ଏକ ଉପକର କରିବ ହେବେ ।

ବେଳିତମାସର ଗତ କହି ଶାରିଖ ସତ୍ତବ
ତ ଦୟା ସମୟରେ, ଯେଉଁ ବନ୍ଦ ଭୋଗବତ
ପ୍ରତିବି ୧୦-୧୫ ପରିମାଣକୁ ପାଠୀର ପର
ଦେଖୁଳ କର ଥିଲ; ପ୍ରବଳ ବନ୍ଦ ଉପରୁଷିତ
କୋଣ ତାହାକୁ ହିନ୍ଦଜନ କର ପକାଇ ଅଛି ।
ଏବେ ଛଲ ହୋଇଥିଲ କି କେହିଁ ପ୍ରାନରେ
୧୦-୧୫ ଫଙ୍କ କିମ୍ବା ତୁବି ବାହାର ଛଲ
ପ୍ରାନରେ ଅବି ପ୍ରବେଶ କଲ । (୧୦) ସୁଯୋଗ୍ୟ

ତେବେପୟୁର ଶାସ୍ତ୍ର ବାହୁ ଗୁରୁକୁ ବିସ୍ମୟ
ମହାଯୁଦ୍ଧ କବାନ୍ତ ଅନାହାର ଓ ଅନନ୍ଦାରେ
ଆଇ କହୁ ପରିଶ୍ରମ ଓ ସହ କରିଥିଲେ । କୌ-
ଣ୍ଡେ ପକାରେ ବନ୍ଦ ଉଷା ଜରି ନ ପାରିଲେ ।
ପରିଦଳ ଭୋବ ହା ହା କାର କବ ପଡ଼ିଗଲା ।
ଜଳ ତୋଡ଼ଇରେ କରୀ ବଧାର ହୋଇ ଗଲା ।
ଦେଖୁ ନେଇ, ଦାଟ, ପୁଣ୍ୟଶୀ ପ୍ରଭାତ ଜଳରେ
ପ୍ଲାଟିକ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ପ୍ରାୟ ଶାହ ଶ ଘର
ଜଳସାହ ହୁଏ । ଅବବାଧା ଦେବ ରାତି ଜମି-
ଦାର ମହାଯୁଦ୍ଧର ଭୁକ୍ତ ଓହରଷିଯୁର ମହା-
ଯୁଦ୍ଧ ସମୀଖ୍ୟରେ ସୁରକ୍ଷିତେଜ୍ଞା ଜଣା ଛଟବର୍ତ୍ତୀ
କନ୍ଧ କାଟି ଜଳ ବାହାର କର ଦେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା
କରନ୍ତି । ଚିଦନ୍ଦ୍ରାରେ ଦନ୍ତ କଟା ହୁଏ ।
ତେଣ ଅନେକ ଘର ରହ ଯାଏ । ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବେ
ମାଳେ ବହୁ ଯାଉଁ । ବନ୍ଦ ଉଷା ଏହି ଜଳ
ବାହାର କରିବା ବିଷୟରେ ଦେହୁଡ଼ିବା
ନବାସି ଶାସ୍ତ୍ର ବାହୁ କିଳିଶତନ୍ତ୍ର ରାତ୍ରି ମହା-
ଯୁଦ୍ଧ ଜିମିଦାର ଓ ଅନବେଶ ମାତ୍ରିଷ୍ଟେଟ
ମନୋବ୍ୟ ହିଣ୍ଡେ ଅନୁକୂଳ୍ୟ କରି ଅଛନ୍ତି ।
ତେଣ ପାଇଁ ଓ ଓହରଷିଯୁର ମହାଯୁଦ୍ଧ
ନିର୍ମାଦିତ ଦେହୁଁ ।

ବାରଦନବ୍ୟାପୀ କୃଷକମନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର
ସମ୍ବଲ ଧାନଗଛ ଶୁଦ୍ଧିକ କଳମଗ୍ନ ହୋଇ ପରି
ଗଲା । ତ ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରଜାମାନେ ଶକ୍ତିଶା
ଦେଇ ନିଜର ଓ ପରବାରଙ୍କର ଉତ୍ତରଣ ପୋ-
ଷଣ କରିବେ ଏହି ଚିନ୍ତାରେ ଚିନ୍ତିତ । ସେହି-
ମାନଙ୍କର ଶୁଷ୍କବାସ କହି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କର
କନନ ଶୁଣି ହୃଦୟ ବିପାଣ୍ଣ ହେଉଥିଲା । ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ବିପଦରେ ଗବ୍ରୁମେଘ ସାଦାୟ ନ
କଲେ ପ୍ରକାଶର କଷ୍ଟର ସୀମା ରହିବ କାହିଁ
ସହିରେ ବାସଶୂନ୍ୟ ପ୍ରଜାମାନେ ବାସ ପ୍ରସୂତ
କରିଶୋପନ୍ଥାଗୀ ସାଦାୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଛି ଏହି
ଶୁଷ୍କବିଷ୍ଣୁଳ ପ୍ରଜାମାନେ ଆଗାମୀ ଶକ୍ତିଶାରୁ
ମୁଣ୍ଡିଲାହ କରନ୍ତି ଅଧିକର୍ତ୍ତା କନନ ଅପେକ୍ଷାକୁର
ରିକ ହୁଏ (କର୍ପାକ ୧୦୧୫ ବରଷ ପୁକେ
ଆରେ ଭାଗିଥିଲା ଏଥର ମଧ୍ୟ ଭାଗିଲା) ଆମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ଜିଲ୍ଲାର ଶାକ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ କମିଶ୍ନର ମହୋ-
ଦୟ ସେଥିର ଉପାର୍ଥ କର ନିରାଶ୍ୟ ପ୍ରଜା-
ମାନଙ୍କର ମହୋପକାର ସାଧନ କରନ୍ତି ଏହାହିଁ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ପ୍ରଥମାନ୍ତର ।

ବୋଗରୁ
ପାଣାଟଙ୍କ }   ଏକାତ୍ମ ବଶନ୍ଦେ
                          } ଶା ଗଜାଧରପଣ୍ଡା ଲୁହ ପଣ୍ଡିତ

ମଦ୍ବାଶ୍ୟ ୧

ଅମୃମାନଙ୍କର କନେକ୍ଟର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ କେ କି
ସ୍ଵପ୍ନ ସାହେବ ମହୋଦୟର ଏହମାସ ତା ୯ ର
ଥରେ ଏଠାକୁ ଶୁଭ୍ରଗମନ କର ଏଠା କରେଣେ
ଆହି ତଥାରଖ କର ଗପ କାଲ ପ୍ରାଚୀକା
ଲରେ ତେଲଙ୍ଗା ନୂରଳ ସଡ଼କବାଟେ ପୁରୀ-
ପାନ୍ଦିର ଫେର ଗଲେ । ଜଣେ ଦେଶୀୟ ଲୋକ
ବିପରୀ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇ ଥିଲୁଛି
ଏହା ଜାଣିବା ନିମିତ୍ତ ଅନେକଙ୍କେକ କୌର-
ହଲାହାରୁ ହୋଇଥିଲେ । ଗ୍ରପ୍ ସାହେବଙ୍କର
ବିଚନ୍ଦନା କାର୍ଯ୍ୟଦସ୍ତତା ଓ ଆରନାତିକତା
ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଅନନ୍ତର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଉତ୍ତର ମହୋଦୟଙ୍କର ବାର୍ଷିକଳାପ ଦେଖି
ଅମୃମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଥିଲା
ସେ ଦେଶୀୟ ସିଲିସ୍ଟାନମାନେ ଉଂଘଳ ସିଲିସ୍ଟା
ପ୍ଲାଟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା କୌଣସି ଥିଂଗେ ନ୍ୟକ
ଥିଲୁଛନ୍ତି ଅତି ଜଣେ ଦେଶୀୟ କନେକ୍ଟର
ଅନେକ ଉଂଘଳ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ର,
ପ୍ରମୁଖୁସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇ ପାରନ୍ତି । ମାତ୍ର

ଅମେମାନେ ଦେଖିଥୁ ସିକଲପୂରମାନଙ୍କ ମ-
ଧରେ କେବଳ ଶୁଣ ସ ହେବ ମହୋଦୟକୁ
କଲେକ୍ଟରୁ ପଦରେ ଦେଖିଲୁ ଅପର ସିକଲପୂ-
ରମାନେ ଏହାକି ପର କାର୍ଯ୍ୟମ ଓ ନା ତାବା
କ ଜ୍ଞାନୁ । ସାହେବ ମହୋଦୟକୁ ଏଠାରୁ
ଶୁଭଗମନ ହେବାରେ ଗୋଟିଏ ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟ
ଅନୁଷ୍ଠାନର ସୁତ୍ରପାତ୍ର ହୋଇଥାଏ । ଏଥରେ
ଅଧିକ ଲେଖେ ବଜ ଆନନ୍ଦର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏହମାସ ତା ୧୪ ରିଖ ପ୍ରାତିକାଳରେ ଏଠା
ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀର ବିଦ୍ୟାଳୟ ମୁହଁରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ
ମେନେଜିଂ କମିଟୀର ଗୋଟିଏ ଅଧି-
ବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ସେ ଅଧିବେଶନରେ
ଆସୁନ୍ତି କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ମହୋଦୟକୁ
ନିମନ୍ତଣ କରି ଯାଇଥିଲା । ଏ ଜଳର ଶିକ୍ଷାବି-
ିଭାଗ ଦିପୋଷା ଇନ୍ଦ୍ରପେକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ତହିଁ ଫୁଲ ରତରେ ଏଠାରେ ପଢ଼ିଥି ସେବନ
କମେଟୀରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏ ବିଦ୍ୟା-
ଳୟକୁ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପରିଣାମ
କରିବା ଏ ଅଧିବେଶନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ।
ଅନୁଭବ ସବ୍ଦତିକଳନ ଲୁରପ୍ରାପ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଟେଲର
ସାହେବ ମହୋଦୟ ତହିଁ ପ୍ରଥାର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଅଟୁଣ୍ଟି । ଏହାର ମହୋଦୟ ମହୋଦୟ ହୁଏ
ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ପରିଣାମ କଲେ ଉଚ୍ଚର ଯେ ଅଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବ
ଓ ତାବା ବି ହିତାପୂରେ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ ଉତ୍ୟାଦ
ଶାସ୍ତ୍ରର ଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନକାରୀ କରିବା
କାର୍ଯ୍ୟମାନାଲ୍ ଫଣ୍ଡରୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା
ମାତ୍ର ମାଜିଝ୍ୱେଟ ଓ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗରୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବା ଥଣ୍ଡାରେ ସେ କରିଗଲୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
ଥାରି । ବହିଁ ଦିନକୁ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଉଚ୍ଚ
ଶ୍ରେଣୀରେ ପରିଣାମ କରିବା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଶ୍ରୀ
ବାବୁ କାଶିନାଥ ଦାସ ସମ୍ମତ ଓ ତେଥେ ପଦିଥ
ଗନ୍ଧରେ ଓ ଶ୍ରୀ ବାବୁ କୃତିବହିନୀ ପଟ୍ଟ-
ପାଥୁଳ କେବେଳ ପ୍ରକାଶକଳ ସ୍ଵାମୀରତ
ତଥାରେ ଦୂରଜ୍ଞ ଆବେଦନପତ୍ର ଦେଇ-
ଲେ ଶାହା ପାଠ ହେଲା । ପ୍ରାର୍ଥନାସ୍ଥି ବିଷୟ
ପୁଷ୍ପରୁ ନିର୍ଣ୍ଣାତ ହୋଇ ସାରଥାରୁ
ବାଲ କଲେକ୍ଟର ମହୋଦୟ ଉତ୍ୱର ଦେ-

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୧୮୯

ଶା ୧ ହେ ମାତ୍ରେ ସିଦ୍ଧୁର ସଜ ଥାଏ ମନ୍ଦିର । ମୁଁ କହୁବ କି ୧୭ ଜାରି ହେଲେ ଯାଇ ଅନିବାରେ

୪ କାନ୍ତି-ଶ୍ରୀ

ଭାବିତବର୍ଷର ଥଳ ମହା ସବୁ ଦେଇଲା
ସାହେବ ଏବଂ ଶ୍ଵେତସ୍ମାନ ସମ୍ମାଦକ ରିପ୍ଯୁକ୍ତ
ସାହେବ ବଦଳୀ ହୋଇ ଯିବାରୁ ଶାହାଜାହାନୀ-
ରେ କୃତଜ୍ଞତା ପ୍ରକାଶ କରିବା ନମିତ ବାଲେ-
ଏହି କଟ୍ଟମୟସଙ୍ଗର ଏକ ଅଧିବେଶନ ଗଲା
କରିବାର ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ମହାପ୍ରକଳ୍ପ ନିକ-
ଟକୁ ଅଚିନ୍ତ୍ୟନପତ୍ରମାନ ପଠାଇବାର ପ୍ରିଯ
ହେଲା । ଏହି ସଭାରେ ଜାଗଯୁ ପାଇଁ ଶଠନ
ବିଷୟ ବିଶ୍ୱର କରିବାର କଥା ଥିଲା ମାତ୍ର
ତାମା ବର୍ତ୍ତମାନ ସକାଶେ ପ୍ରକଟ ରହିଲା ।
ଉଛଳାୟକ ସଖୀ ଏ ସଭାରେ ଅଛି ଅଛି
ହୋଇଥିବାରୁ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ସଦ୍ୟୋଗୀ ଦର୍ଶଣ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ହେବା ସତ୍ରକ
କଳ୍ପଣା ଥିବାରୁ ଏପରି ହୋଇଥିଲା କି ? ବାସ୍ତ-
ବରେ ଜାଗଯୁ ପାଇଁର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ଉପଥ-
କାର ଏ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକଙ୍କ ଅଧିକ ଉତ୍ସମ-
ବୁଝେ ଜଣା ପଡ଼ିବାର ଅନୁମାନ ହେଉ ନାହିଁ
ଏବଂ ସେ ସମୟ କି ହିତିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବାର
ଆଶା କରିବା ଦ୍ୱାରା ।

ଆମେମାନେ ଅଜ୍ୟନ୍ତି ଦୁଃଖର ସହିତ ପବା-
କିପରିରେ ପାଠକଲୁଁ ସେ ପ୍ରେସିଜେନସି ବିବା-
ଗର କମିଶ୍ଵର ଆୟୁଜ୍ଞା ମନ୍ୟେ ସାହେବ ଜୀ-
ମାସର ହଟୀ ନେଉଥିବାନ୍ତି ଏବଂ ଆମୁନାନଙ୍କର
କମିଶ୍ଵର ଆୟୁଜ୍ଞା ସ୍ଥିଥ ସାହେବ ଚାହାଙ୍କ ପଦ-

ରେ ଏକଟଂ ରହିବାର କଥା ହେଉଥିଲା
ଚକ୍ରଶମର କମିଶ୍ଵର ଶାମୁକ ଲୋଇସ ସାହେବ
ଓଡ଼ିଶାର କମିଶ୍ଵର ହୋଇ ଅସିବେ । ଏ ସାହେବ
ବାଦ ଯେବେ ସହ୍ୟ ହେବ ତେବେ ଆମମାନ-
ଙ୍କର କୁର୍ରାଗ୍ରୀ ବୋଲିକାଳୁ ଦେବ । ବାସିବରେ
ଉଛୁଳ ବିଭାଗ ସ୍ଥିଥ ସାହେବଙ୍କ ପରି କମିଶ୍ଵର-
କୁ ଦସନ କଦାଚ ଥାଯୁ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।
ଉଛୁଳ ବଙ୍ଗଲାର ଏକ ଅଂଶ ହେଲେବେଳେ
ଏଠାର ଅବସ୍ଥା ବଙ୍ଗଲାର' ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭାଗରୁ
ଅନେକ ଅଂଶରେ ପ୍ରଦେଶ । ସ୍ଥିଥ ସାହେବ
କେତେବର୍ଷ ଏଠାରେ ରହ ଯେପରି ବହୁବ-
ିଧୀତା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଯୋଗଧା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲୁଛି ନାହିଁ ଲେକହାର ସେପରି ହେବା
କଠିଣ । ପ୍ରେସିଡେନସି ବିଭାଗ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷିଙ୍କ
ନାକ ଛଳେ ସେଠାରେ ସେପରି ଲେକ
ହେଲେ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ କାହାର କିଛି ନାହିଁ
ହେବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ପ୍ରାନ୍ତରେ ସ୍ଥିତ
ପୁଣି ଏଥୁ ସଙ୍ଗରେ କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ଗଡ଼ିଜାତର
ଶାସନ ଭାବ ରହିଥିଲା । ଏଠାରେ ପରାଷିତ
କମିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦାର୍ଘ୍ୟକାଳ ରଖିବାର ଉଚିତ
କିଶୋରତଃ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁଲରେ ସ୍ଥିତାରେ ହବିବା
ପଦୋନ୍ତର ହେଉ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କୁ ଏଠାରୁ
ସେନାନୀବାଠାରୁ ପ୍ରେସିଡେନସିବିଭାଗରେ, ଧନ୍ୟ
ଲେକ ନିୟମିତ କରିବାରେ କିଛି ନାହିଁ
ଆମ୍ବେମାନେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ କି

ମନ୍ତ୍ରୀ	ଅଗ୍ରିମ	ବଜାରୀ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫୯	ଟ ୨
ଭାବମାସିଲ	ଟ ୦.୪	ଟ ୦.୮

ଗବଣ୍ଣିମେଘ ଏ ପକ୍ଷରେ ପୁନର୍ବୀର କରି ଶା-
ସ୍କୁଲ ସ୍ଥିଥ ସାହେବଙ୍କ ଏହଠାରେ ରଖିବେ ।

ଏ ନଗରର ନହଜାଇ, ଡକାଇଣ ମୋକ-
ଦମାରେ ଏକ ଜଣତାରୁ ପୁଲିସ୍ ପ୍ରାୟ ଟ ୮୦୦
ଙ୍କୀ ବାହାର କର ଗଲୁନ କରିବାରୁ ଭାବାର
ମୋକଦମା ବିଶ୍ୱାସିନରେ ଥିବାର ଏଥିପୂର୍ବେ
ଆମେମାନେ ଲେଖିଥିଲୁ । ଏହି ଲୋକ
ଘରୁ ପ୍ରଥମେ ପୁଲିସ୍ ପ୍ରାୟ ଟ ୫୦୯ ଙ୍କୀ
ବାହାର କରିଥିଲେ । ପ୍ରଥାନ ମୋକଦମାର
ଦୌର ବିଶ୍ୱାସ ଗଲୁଥିବା ସମୟରେ ଟଙ୍କା
ବାହାରିଲା ଏବଂ ଦୁଇଜଣ ସାନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ
ଦୌରରେ ଜୋବାନବନୀ ଦେଲେ । କଜ
ସାହେବ ସେହି ସାନ୍ତିକୁ କର୍ଯ୍ୟ କର ଉଚ୍ଚ
ଟଙ୍କା ଡକାଇଣ ମାଲ ଥିବାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କଲେ ।
ସାହା ଘରୁ ଟଙ୍କା ବାହାରିଲା ପୁଲିସ୍ ତେବେ
ବେଳେ ଭାବାକୁ ଆସାମୀ ସ୍ଵରୂପ ଗଲନ କର
ନ ଥିଲେ । ପରେ ସେହି କଣ୍ଠିଘରୁ ଅର୍ଥ
ଦୂରଶର ବେତେ ଟଙ୍କା ପୁଲିସ୍ ବାହାର ଲାଇ
ଆସମିକୁ ଗଲନ ଦେଲେ ଏବଂ ଜେପାଇ
ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ପ୍ରେଜର ସାହେବ ପୁଲିସଙ୍କ ପଠା
ଇବା ଶୁଭାଙ୍କ ଜୋବାନବନୀ ନେଇ ଆସାମୀ
ଉପରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ । ଆସାମୀର
ଡକ୍ଟର ବାରୁ ମଧ୍ୟବନ ଦାସ ଫରିଆବର
ଶୁଭାଙ୍କ ସେବା ଜୋବାନବନୀ ସକାଗେ ଘୁମା
ଅନୁସେଧ କରିବାରେ ପ୍ରେଜର ସାହେବ ସବ-

ଜ୍ଞମିନ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଗୁହାମାନେ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟ କଥା ମଧ୍ୟରେ କହିଥିଲେ କି ଜଣେ ଜା-
କାରତ ଏହି ଆସମିକୁ ଡାକାଇଲା ଟଙ୍କା ଅଗଣୀ
ମଧ୍ୟରେ ଦେଉଥିବାର ସେମାନେ ତାହାର
ଦାଣ୍ଡ ବବାଟ ବଣାବାଟେ ଦେଖିଲେ
ଏଥାକୁ ସାହେବ ଅନେକ ଉଦ୍‌ବିରକ କର
ଦେଖିଲେ ଯେ କବାଟରେ ଆଦୋ କଣା ନାହିଁ
ଏବଂ ସେଠାରୁ ଅଗଣୀ ଦୂଶ୍ୟ ହେବା ଅସ-
ମୁବି । ଏଥିରେ ସାହେବଙ୍କର ଗୁହାଙ୍କ ପ୍ରତି
ସନ୍ଦେହ ଦେଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସେସାଂ
ଜ୍ଞାନାନବନୀ ସକଳେ ଅଛି ଏକଦିନ ଧାର୍ଯ୍ୟ
କରି କିରୂପିତ ଦିନରେ ଭାଗାଲ ଗୁହା ଏବଂ
ସୁଲିଷ ସହିତ ସେଠାକୁ ପାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ
କବାଟରେ ଗୋଟିଏ କଣା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
ତାହା ନୂହନ ହୋଇଥିବାର ସମସ୍ତ ଲକ୍ଷଣ
ଦେଖା ଯାଇଥାଏ । କଣା କିଏ କଲା ଜଣା
ଯାଇ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏ ଘଟଣା ଏବଂ ଭାଙ୍ଗୁ ଗୁହାଙ୍କ
ଜ୍ଞାନାନବନୀରେ ମୋକଦମା ପ୍ରତି ସାହେବ-
କର ସନ୍ଦେହ ଦେଲା ଏବଂ ଆସାମିଠାରୁ ସଫାର
ନେଇ ତାହାକୁ ଶେଷରେ ବାହାରଥିବା ଦୂଇଶ
କେତେଟଙ୍କା ସହିତ ଖେଳ ଦେଲେ । ପ୍ରଥମ
ଅରର ଟଙ୍କା ଜଳ ସାହେବଙ୍କ ବିଶ୍ଵରରେ
ଗୈର ଶ୍ରୀର ହୋଇଥିବାରୁ ଆସାମି
ଭାବା ଫେର ପାଇ ନାହିଁ ତଙ୍କୁ ପର୍ଦ୍ଦର ପ୍ରମାଣ
ଏହି ଗୁହାଙ୍କଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିମା-
ନର ଗୁହାରରେ ଦୂର ଏକ କଣ ଉଚ୍ଚାରିତ
ଦଶ ପାଇ ଅଛିଥା । ଏଥାକୁ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ-
ରେ କି ବିଶ୍ଵର ଦେବ ବହୁ କଣାରୁ । କମଗମ
ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ । ସମ୍ମୁଦ୍ର ଅମ୍ବେମା-
ନେ କର୍ତ୍ତୃପତ୍ରକୁ ବିଶେଷରୂପେ ଅନୁଷେଧ କରୁ
କି ଭାଙ୍ଗୁ କଥା ବିପରୀ କବାହାର ଦେଲା
ଏଥିର ସବୁଶେଷ ଉଦ୍ଦର୍ଦ୍ଦ୍ର ଦେଉ ଏବଂ ଗୁହାମା-
ନେ ସଥ୍ୟ ଜ୍ଞାନାନବନୀ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କି
ନା ତହିଁ ଉଦ୍ଦର୍ଦ୍ଦ୍ର ଦେଉ । ଆସାମି ଜଣେ
ବିଷୟାଧନ ଶ୍ରୀଲୋକ ସେ ଅଜାରଣ ଧୃତ
ହୋଇ ହାଜରରେ ପଞ୍ଚ ବହୁ ନାନାମନ୍ତ୍ରେ
ପ୍ରପତ୍ତିତ ଅପାନିର ଓ ଶର୍ମକୁ ଦେଲା ଅଥବା
ତହିଁ ସଙ୍କଷେପେ କେହି ଦାୟୀ ଦେଲେ ନାହିଁ
ସେବେ ଏପରି କୁଆଗ ଦେବେ ପ୍ରଜାଙ୍କର
ଧର ପ୍ରାଣ ରଖଇ ଅର ଦିପାୟ କି ଅଛି ?

ଶିଳ୍ପାବିଧ୍ୟାଯୁକ୍ତବାସନ ।

ଗୋଟିଏ ସମାଜ ପ୍ରାପନ କରିଅଛନ୍ତି । ଗଲୁ
ସେମବାର ସହରେ ତହିଁର ଶାଶ୍ଵତିକ ଅଧ୍ୟ-
ବେଶର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କଞ୍ଚାନିଙ୍କ ଅନ୍ତଳିକାରେ ଦୋର
ସ୍ଥଳ । ଏଠା ବଲେଇର ଜଣେ ଶିଶୁକ ବାହୁ
ସବେଶର ଦିକ୍ଷାଗ୍ରହୀ ଏହି ଅଧ୍ୟବେଶନରେ
ସର୍ବପରି ଅସନ ପ୍ରଦରଶକରିଥିଲେ । କମ୍ପାଦକ
ବାହୁ ଲାଇର ମେହନ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ସର୍ବର ବାର୍ଯ୍ୟ
ଦିବରଣ ପାଠ କଲେ ତହିଁରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ
ସହିମାନେ ଉତ୍ସାହ ସହିତ ସର୍ବର କାର୍ଯ୍ୟ
ନିବାହ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି । ନିରାଶ୍ୟ ବାନକଙ୍କୁ ଶିଶୁ
ଲାଇର ବିଦ୍ୟୁ ଯୋଗାଇବା, ନଗରସ୍ଥ ସ୍ଥାନ୍
ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟମାନ ସନ୍ଦର୍ଭର କରି ଶିକ୍ଷାର ଦିନର
ବିଷୟରେ ଉପଦେଶ ଦେବା, ପାରିଯୋଜିକ
ବିତରଣକାରୀ ଶତମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ବଜାଇବା
ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବ ଅପଶାର ଶାମାନ୍ୟ ଆୟ-
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅଳ୍ପ ବିଦ୍ୟୁରେ ନିବାହ କରୁଥିଲୁଛନ୍ତି
ମୁଖର ବିଷୟ ଅଟଇ । ଏ ସର୍ବ ପୂର୍ବେ ନିର୍ମିଲ
ଶୁଳ୍କରେ ଦେଉଥିଲ ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପରମାନେ କ-
ଷେଷ କରିବାରୁ ଥେଠାରୁ ଉଠିଯାଇ ବାନ୍ଦୁ
ଶୋଧିଲାନ୍ତରୁ ବାନ୍ଦୁମୁଖରୁ ସର୍ବ ଜାତ
ଦେଲ ବିଜ୍ଞାପନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବାର ସମେ
ସବସାଧାରଣ ତହିଁର ସମାଲୋଚନା କରି ପର
ନେ ମାତ୍ର ଦେବୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କି ଦେବାରୁ ସର୍ବ
ମାନକର କୌଣସି ଦ୍ରୁଟି ହୋଇଥିବାର ସମେ
ଦେଇଥିଲେ ନୋହିଲେ ଶତରୂପୀ ସହିମାନ
ଶିକ୍ଷକରୂପୀ କର୍ତ୍ତୃପରମାନେ ଆଶ୍ୟ ନ ଦେବା
ଅଳ୍ପ କାରଣ କଟଣା କରିବା କଠିନ । ବିଜ୍ଞାପ
ପାଠ ଘେଷ ଦେଲାରୁ ବାହୁ ତରୁର୍କଳ ପକ୍ଷ
ଯୃକ ଶିଶୁ ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତ୍ବା ପ୍ରଦର୍ଶିତ
କଲେ ଏବ ତହିଁଦରାରୁ ସର୍ବପରି ସର୍ବ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ସମ୍ମୋହ ପ୍ରକାଶ କରି ଗେହିଏ
ବୋପଦେଶ ଦେଇ ସର୍ବ ଦଙ୍ଗ କଲେ । ସର୍ବ
କୁନ୍ତ ବକ୍ତ୍ବା ହେବା ଘେହ ଉପଦେଶରୁ
ସୁନ୍ଦର ରୂପେ ପ୍ରଦାନ କଲେ ସେ ତାହା ସମ୍ମ
ମନକୁ ମୋହିବ କରିଦେଲ । ସେ ସହିମାନ
ଏହି କଥା କହିଲେ ସେ ବିଦ୍ୟାଭ୍ୟସ ସମେ
ସୁଲାଭ ଅଭ୍ୟସ କରିବା ଅଭ୍ୟକ୍ତ, ପ୍ରଯୋଜନ
ଅନେକ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକ ସେ ନାଶକାନ୍ତର
ନାହିଁ ତହିଁର କାରଣ ଏହି କି ସେ
ଶିଳ୍ପ ବାଲକୁ ତାହା ଅଭ୍ୟସ କରିନ୍ତି
ସର୍ବ ସେବେ ସମାତ ଅଭ୍ୟସ ପରିବର୍ତ୍ତନେ
ମୋଗୀ ହେବେ ଏବ ଏହି ବିଷୟରେ

ମାନ୍ସର ପ୍ରତିକରି ବିଜ୍ଞାନରେ କୈବେ ସେମାନେ
ଗୋଟିଏ ମହାତ୍ମାର୍ଥୀ ସାଧନ କରିବେ ସନ୍ଦେଶ
ନାହିଁ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏକଥା ଗୁଡ଼କୁ ସମ୍ମୂଳିତ ପାଇଁ
ଅନୁମୋଦନ କରୁ । ବାସ୍ତଵରେ ବିଦ୍ୟାଲୟର
ଶୈଖାରେ ଏହି ଅଭିନ୍ଧବାକୁ ସେ ପରିମାଣରେ
ଲୋକେ ଜୀବ ହୋଇ ଥିଲୁଣ୍ଣି ସେ ପରିମାଣରେ
ତହାର ଫଳ ଲାଭ କରିବାକୁ ସମ୍ଭବ ହେଉ
ନାହାନ୍ତି ।

ଦାଖଲାରୁ କାର୍ଯ୍ୟର
ବାଣିଜ ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବଜ୍ରଦେଶର ସନ୍ ଟାଙ୍କାର୍କ ସାଲର
ବାର୍ଷିକ କଳ୍ପନା ପ୍ରତି ମାଲିକର ଲେଖନେଥୁ
ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରି ସମ୍ମର୍ଶ କାହାରଙ୍କ ।
ଏଥରେ ଦେଖାଯାଏ ସେ କିମ୍ବଳର ଦାଖଳ-
ଆରଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ୧୯
ଜାନ୍ମର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଉନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାର
ସମସ୍ତ କିଲା ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ମହ ସର୍ବ
ବାଲେଶ୍ୱର ଶୈଖର ପରିଗନ୍ଧା ମୁହଁଷିଦାବାଦ
ହୃଦୟର ଏକ ଜାଗଳପୁର ଏହି ଅଠ ଜଳର କାର୍ଯ୍ୟ
ଏହି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବେଶ ହେବ । ଧରା ୫
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଏହି ଅପ୍ରେକ୍ ମାରରେ କେ-
ବଳ ସଥାଫମେ ୧୯୭ ୬ ନ ୧୦ ମର
ମୋହଦୀନା ବାକୀ ଥିଲା । ଏହି ଦୁଇ
କିଲାରେ ରେଜଞ୍ଚଲ ଲେଖା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ
ହୋଇଥିଲା ।

ଚକ୍ରଶ୍ଵର କଲେବୁର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ
ଆଜନ ଜାରି ଦୂରାକୁ ଏହିକି ନୂଆ ଦୟାକୁରର
ଦରଖାସ୍ତ ଅଧିକ କି ଦେବତାରୁ ଜଣାଯାଇଥାଏଛି କି
ଆଜନଦ୍ୱାରା ଲେଖେ ଛାତ୍ର ପୂର୍ବକ ନାମ
ରେକଷ୍ଣ୍ୟାବିଦ୍ୟାବିଦ୍ୟାକୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେବେ ନାହିଁ ।
ଏଥିକୁ ଗବ୍ରଣ୍ୟମେଣ୍ଟ ଥିଲେ ଦେଇଅଛନ୍ତି ବି
ସେହିପୁଣ୍ୟକରେ ବୈଜନ୍ୟାବିଦ୍ୟାବିଦ୍ୟା ପରିବରେ
ଅମନୋପୋର ବା ତୁଟ୍ଟ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ଯେ-
ଠାରେ ଆଜନର ଟଙ୍କା ଧାରାର ବିଧାନ ମରେ
କଲେବୁର ଦୟା ଦେବେ ଲୋକମାନେ ଅଧିକା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରିବରେ ଜାଗରି ଦେବେ । ଏହି ଜଳ
ଏହି ମୂର୍ଦ୍ଦେଶ ଜଳରେ ଅଳେକ ଲାଜୁଷ୍ମାଜା କୁଣ୍ଡ
ଗୋପନରେ ଉହଞ୍ଚିଲ ଗଢ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଏ ବର୍ଷ
ପ୍ରାୟ ଏକ ବଜାର ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ଏହି
ପ୍ରାୟ ଦୂର ଦୂର କରାର କମ୍ବର ଅବଧି ପିଟିର
ଦୋଷ ନାହିଁ ।

୧୯ ଶଖ ସିପିମର ସନ୍ଦେଶ ମର୍ମିହା

ଭାଲୁଳଧାରୀ ।

ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗରେ ଗତ ବର୍ଷ ୧୯୫୫୨
ଦରଖାସ୍ତ ନିଷତ୍ତି ହୋଇଥାଏ ଏଥୁ ପୂର୍ବ ବର୍ଷ
୪୦୧୯ ଦରଖାସ୍ତ ନିଷତ୍ତି ହୋଇଥିଲା ।
କାଳେଶ୍ୱର ଟେ ପୁଷ୍ପାର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ଧରି
ଆସିଗାଇ ଏପରି ହୋଇଥାଏ ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଅବଧ ଥିଲେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଥିଲା ଏବଂ ନିଷ୍ଠି ସଖୀ ମଧ୍ୟ ପରିବାର ବର୍ଷଠାରୁ ଗର ବର୍ଷ ଉତ୍ସାହିତିରୁ ଆର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବ ବର୍ଷରେ ୨୪୫୫୭ ନିଷ୍ଠି ଦେବା ସ୍ଥଳେ ଗର ବର୍ଷ ୨୭୭୯ ହୋଇଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସାହିତିର କାରଣ ଏଠା କଲେକ୍ଟର-ପାଦେବ ଏହିପରି ବୁଝାଇଅଛନ୍ତି କି ଅବଶିଷ୍ଟ ମୋକଦମ୍ବା ସବୁ ଅଧିକ କଞ୍ଚକର ଏବଂ ଗୋଲ-ମାଳୟା ଦେବାରୁ ଏପରି ହୋଇଥିଲା ନତୁବା ନିଷ୍ଠିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଶିଥିଲଭାରୁ ପହି ନାହିଁ । ବୋର୍ଡ ଏହି କେମିୟୁଟରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନେ ବୋଲନ୍ତି କି ଅବଶିଷ୍ଟ ଅନ୍ୟ ମୋକଦମ୍ବା ଧାରାରୁ କଠିଣଭାବୁ କିମ୍ବା ବଳପତ୍ରଭାର ଅନୁଭବହାର ସେଷ-କାର ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ଏଠାର ୫୫ ପତିତଥିବା ମୋକଦମ୍ବା ସଖୀ ସେ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରବେଶ ଦୋର ନାହିଁ । ବର୍ଷର ମୋଟ କିୟ ନିଷ୍ଠି ଉପରେ ଦରଦର ଦେଖାବ କରିବାରେ ଦେଖାଯାଏ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋକଦମ୍ବାରେ ୩୦% ଶର୍ତ୍ତ ପଢିଥିଲା ଏବଂ ସେପରି ଶର୍ତ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଣାଳ୍ପନ ଜାହିଁ କଲେକ୍ଟରପାଦେବ ଅନ୍ୟମାନ କରନ୍ତି କି ଆଜି ଦିନ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବ ।

ପୁରୀରେ ଏ ତେ ବା ରେଜନ୍‌ପ୍ଲଟ୍‌ମାନ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସି, ରେଜନ୍‌ପ୍ଲଟ୍ ଏହି ବର୍ଷ
ଶେଷ ହେବ । ଅନ୍ୟ ଦୂର କିଳର ରେଜନ୍‌ପ୍ଲଟ୍
ବହୁମାନ ମୋବଦମା ନିଷ୍ଠାତି ସଙ୍ଗେ ଲେଖା-
ସାଉଥାଏ ।

ବିଜ୍ଞାପନୀ ବର୍ଷରେ ଗବଣ୍ଟିମେଘକର ମୋଟ
ବ୍ୟୟ ଟ ୫୪୦୩୯୯ ଲା ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
ଚଟୁଗ୍ରାମ ଓ ତେଣାରେ ଅଭିଭାବି ସବ୍ରତେଷ୍ଠୀ
କିମ୍ବାକୁ ଦେବାରୁ ଏହି ଦୁଇଜିଲାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଜିଲ୍ଲା ଅଧେନା ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ପଡ଼ିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍
ଚଟୁଗ୍ରାମରେ ମୋଟ ବ୍ୟୟ ଟ ୩୦୨୭୫୯ ଲା
ଏବଂ ତେଣାର ବ୍ୟୟ ଟ ୧୭୭୧୫୯ ଲା ନୁହନ
ଆଇନ ମଧ୍ୟେ ଦାଖଲଖାଇଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ
ତାରୁ ଗର ମାର୍ତ୍ତ ମାସ ଶା ୩୯ ରିକ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଗବଣ୍ଟିମେଘକର ମୋଟ ବ୍ୟୟ ଟ ୪୨,୮୭୯୬ ଲା

ହୋଇଥାଏ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ତେଣାର ଅଳ୍ପ
ଟ ୧,୦୩୪୭୯୯ ଟଙ୍କା ଅଟେ । ଏହି ବ୍ୟସରେ
ତେଣାରେ ୧୮୦୭୫୭ ପ୍ରାର୍ଥନା ନିଷାର୍ତ୍ତ ହୋଇ-
ଥିବାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦାଖଲ ଶାରିକ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ
ଦରଖର ଟେଙ୍କା ୧୦୫ /୧ ପଡ଼ିଥାଏ । ସୂଚନା ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦରଖାସ୍ତରେ ଟେଙ୍କା ଏ ଶ୍ଵାମୀ ପିତା
ନେବାଦ୍ୱାରା ଯବଦିକ ; ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଲାଇ
ନ ହୋଇ ବରଂ ଟେଙ୍କା ୧୦୫ /୧ ଏତି ହୋଇଥିବାର
ବୋଲିଯାଇପାରେ ମାତ୍ର ଆମ୍ବେମାନେ ବୋଲୁ
ସେ ଏକା ମୋକଦମାରେ ସୁନ୍ଦର ସଂଶୋଧନ
ଦରଖାସ୍ତ ଓ ମୋକଦମାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ବସ୍ତର ଶ୍ଵାମୀ ବିକ୍ରୟ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ
ତଥା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଯଥେଷ୍ଟ ଲାଇ
ହୋଇଥାଏ । ଏପରି ସମସ୍ତ ବଜାରେ
ଦାଖଲଶାରି ରସମଦ୍ଦାର ଆଦ୍ୟତାରୁ ଏ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଟ ୧୫୧୧୫ ଟଙ୍କା ଲାଇ
କରିଥାନ୍ତି ।

ଦେବାନ ଅଧାଳରକୁ ସମସ୍ତକା କେବଳ
୪୨ ମୋହକମା ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା ଆର୍ଥାତ୍
ଭାଗଲଧିଗଠାରୁ ୨୫ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟଗଠାରୁ ୨୧ ।
ଆଉ କୌଣସି ଜିଲ୍ଲାରୁ କିଛି ପ୍ରେରିତ ହୋଇ-
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଅମୃତାନନ୍ଦ ବିବେଚନାରେ
ଏଥରୁ ଏମନ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହୋଇ ନ ପାରେ ସେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାର ଲୋକମାନେ ଦାଖଲାଗାରଙ୍ଗ
ଆଜ୍ଞାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଅଛନ୍ତି କାହାର ଅଛି
ପ୍ରାକର କଥା ଯାଦା ହେଉ କଟକ ଓ ବାଲେ-
ଘରରେ ଦାଖଲାଗାରଙ୍ଗ ମହିଳାମାର ନିଷ୍ଠାତି
ରହିଛି ନିମିତ୍ତ ଅନେକ ମୋହକମା ଦେବାନ
ଅଧାଳରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଦୋଇଅଛି ଓ ଅବଧି
ଦେବାର ବନ୍ଦ ନାହିଁ ।

ଲୁବର୍ କିଳ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଛଂଗଜ ଅପ-
ରାଧିକର ବିଶ୍ୱର କରିବାର ସମବା ପ୍ରଦାନ
କଷ୍ଟୀରେ ଏ ସମ୍ବାଦରେ ବିଲାତଗୁ ଯେ ସମସ୍ତ
ସମ୍ବାଦ ଭାରଯୋଗେ ଅବିଅଛି ସେ ସମସ୍ତ ବି-
ପ୍ରତିର ଅଗ୍ରାହ୍ୟଦ ଅଟଇ । ଅଣ୍ଟର ସେହେଠାରୀ
କ୍ଷୁ ସାହେବ ପାଲିମେଶ୍‌ଵରେ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି
କି ଏହି ପାଣ୍ଡିଲୁପି ସମ୍ରକ୍ଷରେ ପ୍ଲାନେୟ ଗବଣ୍ଟି-
ମେଷ୍ଟିକଠାରୁ ଘେଇ ଉତ୍ତରମାଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋ-
ଇଥାକୁ ବହିର ସାରମନ୍ଦ ଏହିବ ବଜଳା ଓ
ଆସମର ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ଏହି ପାଣ୍ଡିଲୁପି
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ବିମେଲ ଉତ୍ତର

ପ୍ରିୟ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତା-
ମାନେ ଏହି ପାଣ୍ଡୁଲିପିର ସପ୍ତରେ ମତ
ପ୍ରକାନ କରିଅଛନ୍ତି କେବଳ କୁର୍ଗ ଦ୍ୱାରା-
ବାଦ ଏବଂ ବୃଦ୍ଧାର ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ମତ
ଅବଧି ପ୍ରକାଶପାଇ ନାହିଁ । ଏଣୁ କରି ଦେଖା-
ସାଏ ସେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରାମାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କ
ମତ ପାଣ୍ଡୁଲିପିର ସପ୍ତରେ ଅଟଇ । ଏଣେ
ବିଲ୍ଲର ମନୀମାନଙ୍କର ମତ ପାଣ୍ଡୁଲିପିର ସପ୍ତ-
ରେ ଅଟଇ । ବିଲ୍ଲର ସ୍ଵରୂପ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ମନୀ
ଯେତୁ ମତ ବିଦ୍ୟାକୁ କରିଥିଲେ ଭାବା ଗଚ
ସ୍ଵପ୍ନକୁରେ ପାଠକମାନଙ୍କମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛୁ ।
ପାଣ୍ଡୁଲିପିର ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଭାବାଙ୍କ ନି-
କଟରେ ଆବେଦନ କଲାବୁ ଭାବିର ଉତ୍ତରରେ
ସେ କହିଲେ ସେ ଏହାକୁ ଆଇନ କରିବାର
ଭାବାଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ଭାବା ଏବଂ ଭାବି ବିରୁଦ୍ଧରେ
ସେମନ୍ୟ ସ୍ଵାକ୍ଷରିତିର ହୋଇଥିଲ ଭାବ
ସେ ଖ୍ୟାତ କରି କାଟି ଦେଲେ । ଏଥି ଭାବରୁ
ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟର ଜଣେ ସର୍ବ ସର ଫ୍ରାଂକୋର୍ଜ-
ନର୍ଥକୋଟ ମହାୟା ଲର୍ଡ ରିପଲକ ରାଜମାନଙ୍କ
ପ୍ରତିବାଦ କରି କେବେଗୁଡ଼ିଏ କଥା କହିବାକୁ
ପ୍ରଥାକ ମନୀ ଗ୍ଲାଜେ ଫ୍ଲୁନ ସାହେବ ଭାବିରେ
ଦୁଃଖ ପ୍ରକାଶ କରି କହିଲେ କି ଏପକାର
ପ୍ରତିବାଦରେ ଭାରତର ପ୍ରତିନିଧି (ବଡ଼ନାଟ)
ଙ୍କୁ କ୍ଷମତାକୁ ଦୁଇଲ କରିବା ଭିନ୍ନ ଅତି
ତତ୍ତ୍ଵ ଫଳ ନାହିଁ । ଭାରତବାସୀ ଲଂବଜମାନ-
ଙ୍କର ମନୀକୁ ଉତ୍ତର୍ପତ୍ତି ମତ ବୋଲି ଲଂବଜ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟ ଘେନ୍ଦ୍ର ନାହାନ୍ତି କାରଣ ଭାବିରେ
ସେମାନେ ଆପଣା ଗ୍ରେଣ୍ଡର ସମ୍ମାଦନ କରିବାର
ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ସେ ପ୍ରକାର
ଭାବକୁ ଦମନ କରିବା ଉପରି । ଅରୁ ଲର୍ଡ
ରିପଲକ ରାଜମାନଙ୍କରେ ଭାରତବାସୀ ଲଂବଜ-
ମାନେ ସେ ବିଦ୍ୟାର ଅଧିକା କରିବି ଭାବା
ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁ ଅମଲକ ଏବଂ ଅନ୍ତକାଳରେ ସେମାନେ
ଭାବା ବୁଝି ପାରିବେ ଓ ତେବେବେଳେ ସେ-
ମାନଙ୍କର ବିରୁଦ୍ଧଭାବ ଶାନ୍ତିକୁ ଲଭିବ । ଏହି
ସମ୍ରକ୍ଷରେ ଲର୍ଡ ହାର୍ଟ୍‌ଟକଙ୍କର ଭାବ ମଧ୍ୟ
ବୁଝିବାକୁ ଅମ୍ବେମାନେ ସମର୍ଥ ହୋଇ ଅଛୁ ସେ
ଶାନ୍ତିରୂପେ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସଭରେ କହିଅଛନ୍ତି କି
ଇଲବର୍ଟ ସାହେବକର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଅବଶ୍ୟ
ଆଇନରେ ପରିଣତ ହେବା ଉପର ଭାବା ନ
ହେଲେ ଭାରତର ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ବସ୍ତୁ ସବଳ
ହେବ ନାହିଁ । ଭାରତବନ୍ଦୁ ମହାୟା କ୍ରାଇଟ
ସାହେବ କି ଯାହାଙ୍କୁ ବଳ କରି ରାଜମାନଙ୍କ

କିଲାରେ ଆଉ ଜଣେ ନାହିଁ ସେ ବିଶ୍ଵାସ
ଭାବେ ଏହି ପାଣ୍ଡୁ ଲିପି ଅଳ୍ପକୁଳରେ ଯେଉଁ ମର
ବିଦ୍ରୂ କରିଥିଲାନ୍ତି ବହୁର ଅଧିକ ପରିଚୟ ଦେବା
ଅଳାବଦୀକ ମହାମୂଳର୍ଗରପନଙ୍କର ଶକ୍ତିମାତ୍ର
କୁ ସେ ବିଶେଷଗୁପେ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲାନ୍ତି
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବହୁମେଘର ନେତାମାନଙ୍କର ମର
ଏପ୍ରକାର ହେବା ସୁଲେ ଥମୁମାନଙ୍କର ହତାଶ
ହେବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି
ସମସ୍ତ ମତରୁ ବିଲକ୍ଷଣ ଜଣା ଯାଉଥିଲା କି
ପେଣେବେଳେ ଏହି ପାଣ୍ଡୁ ଲିପିର ବିଶ୍ଵର ପାଳି
ମେଘୀଶରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ତେଣେବେଳେ
ଗବହୁମେଘଙ୍କ ପକ୍ଷ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ଅନେକ
ଲେଖ ଯୋଗ ଦେବେ ଓ ପରିଶେଷରେ
ଉଦାର ନେତିକ ଗବହୁମେଘଙ୍କର ଜୟନ୍ତିର
ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଳିମେଘ ସର୍ବ ବନ
ହୋଇଥିଛି । ଆଗାମୀ ଫେବୃଏରୀ ମାସରେ
ସୁକର୍ମାର ପିଠିବ ଓ ସେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି
ପାଣ୍ଡୁ ଲିପିର ବିଶ୍ଵର ସୁବିଧ ରହିବ କି ନାହିଁ
ଆମେମାନେ କହି କି ପାରୁ ମାତ୍ର ସୁବିଧ
ରହିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ ।

ଭାବିତବାସୀ ଇଂରଜମାନେ ଏ ସମୟ ସମା
ଗ୍ର ଶୁଣି ଅଥବା ଦାଖିଲା ସହିତ ପ୍ରକାବ
କରିବାର ଆମ୍ବ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ସପ୍ରାଦୁରେ
ସେମାନଙ୍କର ଅଛି ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗ କଳିକତାରେ
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାହାରେ ବିକ୍ରିମାନେ ଦୟା
କରି କହିଲେ ଯେ ଅଛିଧୁଲାର ହେବା ଯେଉଁଠି
ସେମାନେ କୌଣସି କମେ ଏଥିରୁ ବିରହ
ହେବେ ନାହିଁ । ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ଅ-
ପରି ନ ଶୁଣିଲେ ଶାମଜ ଭାବରେ ଏଗନ୍ତ ନିକ-
ଟରେ ସେମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବେ ଓ ସେଠା
ରେ ପ୍ରକାର ନ ଥାଇଲେ ସାଧାରଣ ଇଂର-
ଜମାନଙ୍କାରେ ଅପଣା ଗୁହାର ଜଣାଇବେ ।
ସାଧାରଣ ଲେକେ ଯେ ତାହାଙ୍କର କଥା ନ
ଚାହିଁବେ ଏ କଥା ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି
ନାହିଁ । ଧଳରେ ସେ କଥା ସାହା ଦେଇ ଏବଂ
ଆମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ସାଧାରଣ ଇଂର-
ଜମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଭାବିତବାସୀ ତ୍ରୁଟିକ
ପର ଅଯୋଳିକ ନ ନୁହନ୍ତି ଆପାତକଣ ବିଶ୍ୱାସ-
କାରିଙ୍କ ଅଧିକରାଷ୍ଟ ଓ ଉଦ୍ୟମରୁ ବିଶେଷରୂପେ
ପ୍ରଶଂସା କରିବାକୁ ହେବ । ଗୋଟିଏ ସାମାନ୍ୟ
କଥା ଦେଇ ଭାବିତବାସୀ ଇଂରଜମାନେ ସମ-
ସ୍ତ୍ରୀ ମଣି କେମନ୍ତ ଏକାଗ୍ର ହୋଇଥାଇନ୍ତି,
କେବେ ପ୍ରକାରେ ଅପଣା ଅଛିଧୁଲା ସିଂହ କରି

ବାର ଛପାଯୁ ପାଞ୍ଚ ଅଛିନ୍ତି । ଆମେମାନେ
ସେବେକାଳ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଭଦ୍ରାଦରଣକୁ
ଅନୁଭବ କରି ଏକତ୍ର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବର-
ବାକୁ ଶିଖା କରି ନାହିଁ ଭେବେକାଳ ଅମୃ-
ମାନଙ୍କର ସମଂକୁ ମଙ୍ଗଳର ଥାଣା ନାହିଁ ।
ହେ ଭାବିତବାଧିମାନେ ଲଙ୍ଘକଙ୍କର ଏହି
କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଧାରାବରେ ମନରେ ଅଲ୍ଲେଚନା
କରି ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ
ଦୃଢ଼ରୂପେ ସବୁ କର । ସହସ୍ର ଗୃହବିବାଦ
ବା ମତ ଦେବ ସ୍ଥଳେହେଁ ସାଧାରଣ ହିତକର
କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ନିର୍ମିତ ସମସ୍ତେ ଏବାୟା ହେବ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ରହା ହେଲେ ଅମୃମାନଙ୍କର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୂରଶା ଜାର୍ଯ୍ୟକାଳ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ
ଶୀଘ୍ର ଅମୃମାନଙ୍କର ଛନ୍ଦିର ପଥ ପରିଷକ
ହେବ ।

ଶିଳ୍ପା ଓ ଉତ୍ସବ ଫଳ ।

ଗର ସୋମବାର ଶିକ୍ଷାବିଧ୍ୟାୟିକା ସବୁର
ଅଧିବେଶନରେ ବାହୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପଢୁଳାୟକ
ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା ପ୍ରଦାନ
କରିଥିଲେ । ବାହୁ ମହାଶୟବ୍ଦର ସେ ବକ୍ତୃତା
କରିବାର ବିଶେଷ ସମତା ଅଛି ଏଥିର ପର-
ତ୍ୟ ପାଠକମାଳକୁ ପୂର୍ବରୁ ଦେଇଅଛୁ ଏବଂ
ଏହିଦିନର ବକ୍ତୃତାରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଭାବା ବିଲ-
କ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଇଛନ୍ତି । ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକଶିକ୍ଷାକାଳ
ସେ ଅଳକରି ତତ୍ତ୍ଵଶିଖି ଭାଗରେ ଅନେକ ଗୁ-
ଡ଼ିଏ କଥା କହି ଗଲେ ଏବଂ ଶ୍ରୋତାମାନେ
ଘନୀ କରିବାକୁହାର ତହିଁରେ ଆନନ୍ଦ ଅନୁ-
ଦିବ କରୁଥିବାର ପ୍ରକାଶ କଲେ । ବାସ୍ତବରେ
ସେ ଭାବାଙ୍କର ବକ୍ତୃତା ଶ୍ରୀବ ସେ ଭାବାଙ୍କ
ସତ୍ତ୍ଵଙ୍କ ବୋଲି ସ୍ଥିତାର କରିବ । ଜଣେ ତ
ଜଳିୟ ଅପଣା ମାତ୍ରାଗ୍ରାହରେ ବକ୍ତୃତା କରି
ବାରେ ଦ୍ୱୟତି ଜାହ କରିବା ଚାରିବଦର
ସମ୍ମ ଅଟିର । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ସବୁକୁ
ପ୍ରୟୋଜନ ଦରିବାର ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ
ମେସମେ ଏହାକୁ ଅଶା କରୁଁ ତ କିମ୍ବା
ଲୋକମାନେ ଏହି ମୁଖ ଲାହ କରିବକୁ ସବୁ
କି ଯହିବାକୁ ଦେବେ ।

ଚର୍ଚାଙ୍କ ବାବୁ ପ୍ରଥମେ ଶିଳ୍ପାର ସଙ୍ଗ ଓ
ଉଦେଶ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି କରି କହିଲେ ସେ ଶିଳ୍ପା
ଜିନି ଭାଗରେ କହିକୁ ହୋଇ ପାରେ ଯଥା
ଜ୍ଞାନଶିଳ୍ପୀ ପ୍ରତିକିଳେ ଓ ଉଚ୍ଛାଷେଣା । ଜ୍ଞାନ ପୂର୍ବ
ବିନିପିକାର ଯଥା ପଦାର୍ଥଜଳ ମନୋବିଜ୍ଞାନ

ଏବ ପରମାର୍ଥଜ୍ଞଙ୍କାଳ । ଜ୍ଞାନ ଅଜ୍ଞନ ଉତ୍ସବୁ
ପ୍ରିତିଶିଷ୍ଠା କରିବ ବାରଣ ପ୍ରିତି ଦିନା ଜ୍ଞାନ
ନୀରସ ଅଟଇ । ପ୍ରିତିହାର ଅପଣା ପରବାର-
ଠାରୁ କମଣାଂ ବିସ୍ତାର ପୁରୁଷ ସମସ୍ତ ସଥାରକୁ
ଆପଣା ମନରେ ଧାରଣ କରିବ ମନ୍ତ୍ର ଲୋହ
ପ୍ରାବଲ୍ୟ କି ହେଲେ ଜ୍ଞାନ ଅଥବା ପ୍ରେମ
ଆଦୌନ୍ତିର ଦେବ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ବାଟ ଦେଖା-
ଇବ ପ୍ରେମ ତାହା ଲହ ବରବରୁ ପ୍ରଦୂରି
ଜାଇ କରିବ ମାତ୍ର ଲୋହ ଦେଗ ଏହା ସେ
ବାଟରେ ସେନ ଯାଇ ବାହୁର ଫଳକୁ ଲହ
କରିବ । ଅରଏବ ଲୋହକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା
ଅବ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟର କର୍ମ୍ୟ ସେ
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପାଇବା ଦେବେ ସେ ପରମାଣୁ
ଲୋହ ଦେଗ ଦେଖାଯାଏ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଜ୍ଞାନ
କଳ ଉତ୍ସବୁ ତାହା ରହ ପାରଇ ନାହିଁ ।
ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କର ଏହି ଦୋଷ ଅବ୍ୟନ୍ତ ଧୋ-
ଚିନ୍ତାୟ ଅଟଇ । ଏହି ଭାବିଲଦେଶରେ କେବେ
ଲୋକ ପ୍ରିତିର ହୋଇ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ବାହାର
ଅଛନ୍ତି ଏବ ନାନା ଗୁରୁତ୍ୱହାର ଆପଣା
ଉଦ୍ଦର ପ୍ରକାଳନ କରୁଥିଲୁ ମାତ୍ର
ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ
କରିବାରୁ କାହାରକୁ ଦେଖା ଯାଇ କାହିଁ ।
ଏହି ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକ ଦେବିତାରେ ଲୁହ
ରହିଲେ କାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର ବହୁମତ
ଜଣା ପଡ଼ୁ ନାହିଁ । ସ୍ଵଦେଶାନ୍ତରମ ସ୍ଵଦେଶର
ମଙ୍ଗଳ ସାଧନରେ କହାଇବୁ ଦୂର ଏବ ବ୍ୟ-
କ୍ରିକ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ କରୁବା
ଅଧିକାଂଶ ମୁଢ଼ ପ୍ରାୟ ରହିଥିଲୁ । ମୁଣ୍ଡ ଭ-
ଲୁଲୀଗୁ ଶିକ୍ଷିତମାନେ ନିରାକୁ କପଟି ସେମାନେ
ଯାହା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପର-
ିବ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବ ଯାହା କରନ୍ତି ଜ୍ଞାନ
ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାର ଅନୁମାଦତ ନୁହନ ।
ପାଞ୍ଚାଳ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ପାଞ୍ଚାଳ୍ୟ ସହିତା ଯେବେ ଏ-
ତାର ଶିକ୍ଷିତମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଵର ଶିଖାଇଲା
ତେବେ କେମନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଓ କେମନ୍ତ ସହିତାରେ
କି ପ୍ରୟୋଜନ ବରଂ ସେମାନ ନ ହେଲେତ
ଦିଲ ଥିଲ । ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକମାନେ ତିନ୍ଦା କରନ୍ତି
ଏବପ୍ରବାହର ଏବ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ଅନ୍ୟପ୍ରବାହର
ଅପର ମେହପର ଲୁକୁଯିବ ରାବ କରୀବ
ଶୋଭମାୟ ନୁହନ ଏବା ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କର
ଶୁଭର ଦୋଷ କୋରି ବହୁ ଦୃଢ଼ଗୁ
ପ୍ରବାହମାନରେ ବ୍ୟପ୍ତ କଲେ । ଶହ୍ର ଦେଇ
ବଳର ଶେଷ କରିବା ପରି ସହିମାନଙ୍କ ନିରାକୁ

କୁଣ୍ଡ ରାଶିପାଠାରୁ ସରକ୍ ରହିବାକୁ ଶକ୍ତିରୂପେ
ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସରକ୍ କରି
କହୁଲେ କି ସେହି ନିଶାରୂପ ରାଶି ଭୁମ୍ଭା-
ନଙ୍କ ସକାଶେ ଜଗି ଦସି ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଭୁମ୍ଭାନେ ତାହାକୁ ଦେଖି ପାରୁ କାହିଁ କିମ୍ବା
ସେମନ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଭାଗ କରି କାର୍ଯ୍ୟ-
କ୍ଷେତ୍ରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ଦେବ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱ ବା
ବ୍ୟବସାୟକ୍ଷାର ଦୁଇଟିକା ଆପଣା ପକେଟରେ
ରଖିବାକୁ ସମର୍ଥ ଦେବ ତତ୍ତ୍ଵଶାହୀ ସେହି
ରାଶି ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ଦିପସ୍ତିତ ହୋଇ
ନାନା ପ୍ରଲୋଭନ ଦେଖାଇ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ କରି
ଗତ କରିବ ଏବଂ ଅଚିରେ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କ ସବ୍ରା-
ନାଶ ଭାଇବ । ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଆଜିଠାରୁ ତା-
ବାର କୁତୁମାନ ଜଣାଇ ଦେଉଥିବୁ ଅଛ୍ୟନ୍ତି
ସାବଧନ ହୋଇ ଗୁଲିବ ଯେମନ୍ତ କୌଣସି-
ରୂପେ ତହାକୁ ପାଖ ଲଗାଇ ଦେବ ନାହିଁ
ତାହା ଦେଲେ ଭୁମ୍ଭାନଙ୍କର ଆଜି କିଛି ଭୟ
କାହିଁ ଅଛିଏବ ବାର୍ କହୁଥିବୁ ନିଶାରୂପୀ
ରାଶିପାଠାରୁ ସବଦା ସରକ୍ ରହିବ ।

ଅମେମାନେ ଚର୍ବିଙ୍କ ବାବୁଙ୍କ ବକ୍ତ୍ଵାର
ଅଗସ୍ତ୍ୟ ମାତ୍ର ଉପରେ ବର୍ଣ୍ଣନ କଲୁଁ ନୋହିଲେ
ତାଙ୍କର ବାବ୍ୟ ବିନ୍ଦୁଏ ଓ ବୋଲିବାର
ଭାବ ଉଣ୍ଟିର ସମ୍ଭବ ସ୍ଥବିଶ୍ଵର କରିବାକୁ ଆ
ମେମାନେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତବୂଷେ ଅସମର୍ଥ ଅଛୁଁ । ମାତ୍ର
ବର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ମତାମତ ବିଶ୍ଵରେ ଆମେମାନେ ଦୂର
ଏକଥା ନ କହ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ନ ପାରୁ
କହି ହଜାରୀ ଶିଖିତ ଲୋକଙ୍କପକ ଯୋଡ଼ିବ
ଦୋଷାବେଷ କରିଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ବିନ୍ଦୁତା ଏବଂ କପଟତା । ସ୍ଵର୍ଗ ଅଭିଯୋଗଟ
ଅନ୍ତର୍ଭବ ସବ୍ୟ ହେଉ ପାରେ ଏବଂ ଜାହା
ଆମ୍ବନ୍ଦିନୀ ସମ୍ପଦୁର୍ବଳ ପ୍ରସଙ୍ଗବ୍ରତେ କହି
ବାବୁଙ୍କଟ କରି ନାହିଁ । ଶିଖିତ ଲୋକଙ୍କଠାରେ
ସବ୍ୟାଧାରଣକର ବିଶେଷ ଅଶ୍ଵ ଭରସା ଏବଂ
ଏ ବିଶ୍ଵରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ବ ମଧ୍ୟ
ଅଛନ୍ତି ଗରସ୍ତ । ଏହି ହେଉଥି ସେମାନେ
ଯେତେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେହେ ରହିବେ ଛୁଟିଜାଇ
ଦେଇ ନାହିଁ । ଶିଖିତ ସମ୍ମଦ୍ଦାୟ ସେ ଏକା-
ବେଳକେ ନିଷ୍ଟେକ ରହିଅଛନ୍ତି ଏବୁପି ବୋ-
ଲିବା ଅବ୍ୟାକ୍ରି ଅଟଇ ବାରଷ ପ୍ରକୃତରେ ଦେଖା
ଯାଇଅଛି କି ଶିଖିତ ଲୋକମାନେ ଆପଣା
ସାଜ୍ଞୀସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିଜାନ୍ତ ବିମ୍ବି
ନୁହନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ବଜିଦେଶ ପର ଉତ୍କଳରେ
ଜାଗରିଷ୍ମାର ବିଦ୍ୟାର ବା ଜୁନକ ହୋଇ କାହିଁ

ସୁରାମ୍ବଦ୍ଧ ସେଠା ଲୋକଙ୍କ ପର ଏଠା ଲୋକେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ । ମତ୍ତା ଏହା ବୋଲି
ଏମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥମଣ୍ଡଳ ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ ।
ଏଠାର ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଶିଖିତ ଲୋକ ସରକାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟମିତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର
ଜ୍ଞାନ ଦେଖି କେବେ ସ୍ଥାବାର ନ କରିବ ଯେ
ଏମାନଙ୍କଦ୍ଵାରା ସେମନ୍ତ ଏକପରମ୍ପରେ ବିଶ୍ଵର ବା
ଶାସନକାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବଠାରୁ ଅଥବା ଯୋଗ୍ୟରୂପେ
ନିଷାହର ହେଉଥାଇ ତେମନ୍ତ ଉତ୍ତୋତର
ସୋଇ କି ଯାହା ସରକାରୀ କରେଇମାନଙ୍କର
ମଳ ଧୋଇ ନେଉଥିଲ ବିପ୍ରର ପରିମାଣ
ରେ ଶୁଣିଲ ପଢ଼ି ଅସିଥାଇ । ଏହାଛି ଏମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସମାଦିପତ୍ରରୁ ବା
ସାଧାରଣ ମତ ଗରୁ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ଉପଯେଶୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାଠାତ୍ୟ ପୃଷ୍ଠକ
ରତନାଦ୍ଵାରା ସାଧାରଣ ଜୀବ ବିପ୍ରର ପରମା
ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥାଇନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କମ୍
ଅନେକ ରହୁଥାଇ ଏହି ସେମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବ
ବିଷୟରେ ଏମାନଙ୍କର ସମିତି ଯହି ଓ ଗ୍ରହ
କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏହା ଆମ୍ବେମାନେ ଘୁମାଇ
ସ୍ଥାବାର କରୁଁ ଏବଂ ସେଥିପରମରେ ଉପ୍ରତି
ହେବା ପ୍ରାୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ଅନୁରୋଧ
କରୁଁ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ସାମ୍ବଦ୍ଧାୟିକରୁଥେ ସେମାନଙ୍କ
ନିନ୍ଦା କରିବା ଆବଶ୍ୟ ଅଛିଲୁକୁ ବୋଲିବା
ହେବ ।

ପରିଶେଷରେ କପଟତାର ଅଭିଯୋଗଟି
ଅତ୍ୟନ୍ତ କଟିଣ ଏବଂ ଅମୃମାଳକ ବିବେଚନା-
ରେ ଘାସା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା । ଦୁଃଖର
ବିଷୟ ସେ ବଜ୍ରା କେବଳ ଅଭିଯୋଗ କରି
ଥିଲୁ ରହିଲେ ତହିଁର କୌଣସି ହେଉ
ଅଥବା ଭୁବାନ୍ତରଣ ଦେଖାଇଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ
କରି ଦେଖି ଅଭିଯୋଗର ଯଥାର୍ଥ ଭୁବର
ଦେବାକୁ ଅମୃମାଳେ ଅନ୍ତମ ହେଉଥିଲୁ ।
ବିନା ପ୍ରମାଣରେ ଏପରି ଏକପାଞ୍ଚିଯୁ ବିରୁଦ୍ଧ
କରିବାର ଦେଖି ମହାଧନାରେ ପଢ଼ି ଥିଲୁ ଏବଂ
ଏହି କଥା ମନରେ ଉଦୟ ହେଉଥିଲି କି
ବଜ୍ରା କହି ପାରନ୍ତି ବୋଲି କି ଯାଦା ଉଛା
ଯାଦା କହି ଯିବେ । ଅମୃମାଳେ ସ୍ଵାକ୍ଷରକରୁ
ବି ସମସ୍ତକୁ ମନ ଏପରି ଦୁଇ ନୁହର କି ଯଦି
ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ ଯାଦା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖାଇବେ
ମାତ୍ର ଏହା ବୋଲି ଦୁଇଲଗାକୁ କପଟତା କିମ୍ବା
ସେହାମୁହିରାକୁ ସରଳତା ବୋଲିବା କି ଯୁକ୍ତି
ମନ୍ତ୍ର ହେବ ? ବାସ୍ତବରେ ଅମୃମାଳେ ବିଶ୍ଵାସ

କରୁଁ କ ସେପରିମାଣରେ ଶିଖାର ଉନ୍ନତି
ହେଉଥିଲା ସେପରିମାଣରେ କପଟଗା ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ହେଉଥିଲା । ଅଛଏବ ଶିଖିତ ସମ୍ମଦ୍ୟ ପ୍ରତି
କପଟଗାର ଅଭିଯୋଗ ଥମେମାନେ ସହି
ପାରୁ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଆମେରିକା କିମିଟିନର ସାହେବ ଅଗର କାଲ କାଲେ-
ବୁଝି ଫେରି ଥିବାର କଥା ଅଛି । ମାଲାରୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା
କଥର କଥ ଅଛିରୁ ଜଣା ପାଇଁ ନାହିଁ । ସାହେବ କାଲେ-
ବୁଝରେ ପୃଷ୍ଠାଟିର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବକା ଖେତାରେ ଉପରେ
ହୋଇଥିଲେ ।

ସ୍ଵପ୍ନର ମୁକ୍ତିପଦ ବାବୁ କାଳିକୃଷ୍ଣ ଚୌଥୀଧୂ ପୀତିତହୋଇ
ଅବକାଶ ନେବାବୁ ବାବୁ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଲହୁର ଏମ, ଏ,
କ, ଏବଂ ସୁନନ୍ଦାର ସେଠାର ଏବଟଙ୍କ ମୁକ୍ତିପଦ ହୋଇ
ପାଇଅଛନ୍ତି । ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ବାଲେଶ୍ୱରଠାରେ ରକା-
ଲକ୍ଷ୍ମୀ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ତେଣି କାନ୍ଦାଳଠାରେ
ଲାଗି ରହିଥିଲା ।

ଆଗାମୀ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ତା ୨୨ ଇଣ୍ଡିଆରୁ ମାରନର
ଏ ଦେଶୀୟ ପଦବିର ପରିଷା ଅର୍ଥ ହେବ ଏବଂ ତାହା
ପରେ ଉଚ୍ଚ ପାଇମେ ପରିଷା ଥେବାକି ।

ଏଠି କାଣ୍ଡନେମ୍ବର ଲକ୍ଷବାରେ ଲଂଘନ ଟାକାର ଦିନ
ପ୍ରବଳ ହେବାର ଜବର୍ମନ୍ମେଖ ଅବେଶ ପ୍ରଗର୍ହ କରିଅଛନ୍ତି ।

ସୁରୁଷେତ୍ରମ ପହିକାରୀ ଜଣାଗାଏ ସେ ହେଠାଟା ନିରକ୍ଷା
ଦିପାରିଛି ଅପରା ତେବେଦିଥର ପ୍ରତି ଏହି ଅଳ୍ପ ଦେଇ
ଅଛିଲୁ କି ନରରବ୍ୟବୀକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକିର ସମତା ଅଛି
ସେମାନଙ୍କୁ ଅପରାଜୀ ପାରେଜାନା ପକା କରି ଗଢ଼ି କା ଜାରାଏ
କାଥ କରିବେ । ବର ପକାକେ କରି ଥାର ପାରେଜାନା ପକା
ହେବ । କୋହିଲେ କି ମିରନ୍ଦସିପାଲିଟର ବନ୍ଦର !

ବଜ୍ରାଲ୍ଲେଖତାରେ କେହୋକ ସୀତ ପ୍ରାହୁଦୀ ସୁନ୍ଦର
ପରିବାର ବାର୍ଷି ପାଇବାର ନିବାସ ଅସୁମିକ ବୋଧ କରି
ଏବୁଥିମ ଅତିର ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିକ — ଉତ୍ସମ କଥା ।

ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ପରିମଳା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥବେଶର ଧରାଯାଇବା
ସନ୍ତୁଷ୍ଟିରେ ପଢାଇବା ବାରଗ ସେଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇଥିଲା
ତହିଁ କି ଉଚ୍ଛଵ ବକା ଏକାକେ ୩ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ
ଦେଇ ହେଲା ।

ସୁତ ଜନ୍ମ ଉପଲବ୍ଧରେ ବରଦାର ନାହିଁରିବା ଗୁରୁତ୍ୱ
କାଂ ଆମ୍ବା ବେଶରେ ସମ୍ମାନ କର ବିଷୟ ଅଛି ।

ପଣ୍ଡତ ରମାକାନ୍ତ ଦଳକରେ ପ୍ରତିବଳ ସ ୧୨ ଗା
ହାତେ ଦେଖିଲୁ ।

ପରିଶ୍ରମ କରି ପଢ଼ିଛନ୍ତି ।
ବଢ଼ିଲଟ ଦିପଳ ବାହାଦୁରଙ୍କ ସ୍ଵରତ ଅବସ୍ଥିତ କାଳ
ବଢ଼ିଲଟ ନିର୍ମିତ ମିଳଟ ସବୁ, ଦେଖି ଉପବାରିଣୀ
ଦୂଷିତ ସବୁ, ଅର୍ଥ ସମାଜ, ବାସିଙ୍କ ସବୁ ସବୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ମିଳନ
ଦିବୁ ଶ୍ରାମଗୀ ଭାବରେ ଯେଉଁଠାରେ ଆବେଦନ ହୋଇଥି
କାର ହନ୍ତିପେଟିଥିଏଟିକୁ ଅବେଦନ ହେଲୁଁ । ଏ ଆବେଦନ
ପଦରେ କଣ୍ଠେ ସାମଗ୍ରୀ ଅଛି ।

ମହାରଜା ଦିଲ୍ଲି ଏହି ଆପଣା ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ବନ୍ଦେସ କରି ଟ ୧୦୦୦ ଲା ପାଇସବାର କଥାର ହେବା।

ସୁନ୍ଦରୀ ରେ ଧଳପକିତ ହେଉଥି ଏକ ଛୋଟୁଙ୍କ ଜଳକ ସଂକ-
ମା ପଞ୍ଚଅକାର ସମ୍ମାନ ଅବିଭବ । ଜଳେ କୃତ୍ତବ୍ୟ ଅପରା-
ହାମି ଓ ମାତ୍ରମେ ମନ୍ତ୍ରକ ବିଭାଗ କରି ଜୀବଦଶୀୟ ଏକ
ରେକ ସଙ୍ଗେ ଗୋପନ କ୍ଷକରେ ପଳାୟକ କରୁଥିଲା ।
ଏବେଳେ ରମ୍ଯ ଦୂରଭୋକ୍ତ ରାଶି ଥିଲା । ପ୍ରମୃତୀ ହେତେରୁ
ତିବେ ଅଳକାର ଧରି ପଳାଇ ଅଗାମୁ ସୁନ୍ଦର ଅନୁଷ୍ଠାନି
କରି ପାଇଁ ଅଟକ କରିଥିଲା । ଏ ଅଭିନନ୍ଦ ସୂର୍ଯ୍ୟକ ମୂର୍ଖ
ଦର୍ଶକ ନିରିତ ଅବେଳାରେକେ ରାତ୍ରି ହେବାରକୁ । ଝାଣ୍ଡର
ଦୟା କର୍ଷଣ୍ଣ । ଫେର ସୁନ୍ଦର ଏବଳ ପାଠ ପରାପରା ।

ଦେଖାକୁ ଲେବେ ଏଥିର କରନ୍ତି ନାହିଁ ମାତ୍ର ଦେଖାକେ
ସମୟରେ ବଜ ଉପଦ୍ରବ ଘାଗ୍ତି । ସମୟର ଲିଙ୍ଗକୁରଣ
କୃତକାରୀରେ ଏକ ଦେଖା ମାତ୍ର ଝାଲୋଟିଏ ସ୍ଥା ଶିଶୁ ଏକ
ଭିତ୍ତାରି ଉପାଧିକର୍ତ୍ତାରେ ଏହି କରି ଅବଶ୍ୟକରେ ଏକ ବୁ
ଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶ କରି ବୋଲମାନ ଅର୍ଥମନ୍ୟ । ଅବ-
ଶେଷରେ କଣେ ଲୋକ ପିତା କଣା କରି ମୁହମାବ ଠାରୁ
ନିଷକ୍ତ ।

ଭାରତସ୍ୟାନର ପ୍ରକାଶ ସେ ଦୁଷ୍ଟେତ୍ଯାର ଏହିଲୋକ କି ଦୂଳ
ରେ ଅବଶ୍ୟକ କରିବା ବସ୍ତୁ ପାଇଁତ୍ୟମେଖରେ ଉଠିଅଛି ।
କିମ୍ବା ସାହେବ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଚିତ ଦେଲା କେଳେ କହିଲେ
ସେ ଅମୀର ଅକ୍ଷୟ ମଧ୍ୟ ଉପରତ୍ତ ବସ୍ତୁରେ ଝଂକଜ ଗଢ଼
ମେଦେଇ କହେକୁଥୁ ଅଛୁଆୟା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡର ଏବଂ
ତାଙ୍କ ଦିକ୍ଷାନରେ ଦୁର୍ଗାରୁକ କରିବା ବାରତ ଭାରତକଣ୍ଠାୟ
ଅବର୍ତ୍ତମେଳି ମାସିକ ଏକଳକଣ୍ଠକା ଦେବାର ହି ର କରୁଥିଲୁଣ୍ଡର
ଛଇମା ଅମୀର କାଶେବା ମୁଣିବା ଲୋକ ହୋଇଥିଲେ
ଦୁଃଖମେହେବୁ କରିବାକାଳ ପ୍ରତିବାଜନ କରି ଉତ୍ତରିବେ ବାରତ
ପର୍ବତ ରେ ଭାବର ଘର ଅଛି ।

ଅକ୍ଷମ ଦେଇବ ପ୍ରଥମ ନଗର ହର ନଗର ଉପରେ
ଡାଇ ବିଶ୍ଵାସ କାରଣ ଏବିମାନେ ଘଟମାସ ତାଙ୍କୁଶୁଦ୍ଧ
ଶିଖିଲେ ଯାହାକୁ ମୁହଁ । ୮୦ ୨୩୫ ଜଣାୟା ଗାଁ ।

ଶ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ମାତ୍ରାକୁ ଦିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଅବାର ଦର୍ଶନ ହୁଅଛି । ସେଠା ଶିଳ୍ପ ଦବ୍ୟାଳ୍ୟରେ ଶ୍ରୀମାତାକୃତି ଶିକ୍ଷା ନିର୍ମିତ ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀ ପିଇଥିଲୁ ଏବଂ ଉତ୍ସମଧରେ ଅନ୍ତେବେ ତତ୍ତ୍ଵରେ କାମ କୈଶାପରିଲେବି ।

ପ୍ରସାଦ କରୁଥିଲେ ଏହାର ଶକ୍ତିକାଳରେ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି ।
କାହାକୁ କାହାରଙ୍କ ଗୋଟିଏ ହାତ ଦେଖିଲେ ।
ମେ ହାତଟି ହାତୁ ପଦାଧନ କିମ୍ବା ଅଜ କିମ୍ବା
ହାତୁ ଏହା ପରେ ହାତର ମୂରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇବାକୁ
କିମ୍ବା

ମୁଲକବାତରଙ୍ଗ ସୁନ୍ଦରୀପ୍ରି ହେଲୁ ନରତା ବଜାର
ଆମେବ ପ୍ରଦାତା ଅନ୍ଧମର୍ଯ୍ୟରେ କି ସ୍ଥାନକ ହେଉଥାଏ
ସମ୍ମାନ ଅମୃତ ।

ପାଇଁ ପ୍ରକଳ୍ପିତରେ ଏହାଦେଖ କରେ ଯାହା । ବୁଦ୍ଧିଶର ଅଧିକା ଦୟାମୁଖ ଓ ଜୀବନର ମଲ୍ଲେ ଏହା
କରି ସାଧନ । କଥତ କୃତ ଯେ ଅଧିକା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେ
ଏଥିଂ ବିବରଣ ସାହେବ ପଞ୍ଚାକ ଦେଖିବାରୁ ଯାଇ ବୁ
ଦ୍ଧାରାଗର ନିଶ୍ଚର ଉତ୍ସାହ ବଥାଇ କରି ଥିଲେ । ମା
ନେବର ଏହାର ଦୃଢ଼ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିର୍ମଳ ଜୀବିତ ସବୁ
ହୁଅଛି ।

ଅମେରିକାର ଏବନ୍‌ଟର୍ମ ଲେଖିଛନ୍ତି ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାର
ପରେ ଏକ ମଧ୍ୟ ଆମୋକ୍ସୁମ ହୋଜାଇଲାକ ମରିଗୁଏ କହି
ରେ ମିଶାଇ ବେଶିବ ପ୍ରଥମ, ମୁଦି ମିଶିବୁ ଅରବ କ
କୁବ ବା କୁବାରୀ ବନ୍ଦିଖାନରେ ପୁଅଇଲେ ଘେର ର
ହୋଇଦିଲା ।

ହୁଣ୍ଡେଟ୍ ଏକ ଲେଖିତଙ୍କ ସେ ସନ୍ଧାନରେ ମଦିଦି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ୁଣ୍ଡ ଉପରେ ମଦୋଦୟ କରିବେଂକାଳ ପତି
ସାଇ କାହାରୁ । ଏବକ ହେଲେ ଅସ୍ମାଜୀବନ ପଥ ।

ଡେଲିନ୍ୟୁସ ରେଣ୍ଟ ଅଛି ଯେ ଏକାହନତଳେ ତାଙ୍କ ଦେଶରେ ଏକ ମୁଠା ଓ ଚରେ ରେଟ୍‌ଆ ନିଧରେ ବଢ଼ି ଦେଇଁ ରେଟ୍‌ଆ ମୁଠାକ ପ୍ରକାର ବନ୍ଦ । ସେ ପ୍ରକାରରେ ମୁଠା ମନ୍ଦିର । ମୋଦିମ୍ବା ବନ୍ଦର ହେଲାର ମାତ୍ର ପ୍ରକାର କେ କ ମରି ମୁଠା ଆପଣାର ଅଳୋକକ ବନ୍ଦ ସଂକଳନ ମନ୍ଦିରର ପାଇଥାବାର ବୟସ ମେଲା । ବନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହାତେ ।

ପ୍ରେସ ଲକାର କହିଲୁମେଣ୍ଟ୍ ଏକେବୀଳୁ ତଥାହି ରେକର୍ଡ୍‌ସ୍ଟ୍ରୀଟ୍
ରଖିବା ବାରାଣ ପଞ୍ଚଶା ସ୍ଵର୍ଗ ଏହି ସିଂହାଳୀ ଶୁଦ୍ଧ ନିଷ୍ଠା
କରିଅଛନ୍ତି ।—ଉପରୁ ଯାତ୍ରରେ କାର୍ଜିଙ୍କା ପରେ ହୋଇ
ଗଲା ।

ପୁଣ୍ୟ ସାଧକଙ୍କିଳ ସବୁର ଉପଦେଶମୂଳୀୟ ସେଠି
କ୍ଷେତ୍ରମାତ୍ରା ଶକ୍ତିପ୍ରଭାବ ସ୍ଵରଗାଳ ଦେବମାତ୍ରକର ହିନ୍ଦୁକ
ନାଥ କରିବା ରୁଦ୍ରମଣିରେ ସବୁ ହୋଇ ହିନ୍ଦୁ ଆହୁମନ୍ଦେ
ଦେବାଳୟ ମାନଙ୍କରେ ମହା ଦୁର୍ଗାମାତ୍ର ସେ ଦୂର ଖେଳ
ମାନଙ୍କରେ ବିଶ୍ୱାସ ହେବା ଓ ହୋମ ହେବା ଏବଂ ବାଜରା
ସବୁ ପାରିବ ମିଶାଇ କରଇ ଶତାମାନଙ୍କରେ ବରଦାତ
କରିବାକାରୀ ବକ୍ରମନେତ୍ରରେ ଅବେଳକ କରିବା ରତ୍ନମାଲ
ମର୍ମରେ ପ୍ରାଚୀମାନ ଧାର୍ମ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ମାନ ଅବିହିତ

ମାତ୍ରାକୁ ଛାଇମସ ଲେଖିଅଛୁ ସେ କଣେ ହୃଦୀ କିଶୋରାଳୀ
ନୂଆଥିଲା ଥକା ଅବସ୍ଥାରେ ଉବ୍ର ହେଉଁ ଚୋଇଲାର କଷା
କଷାଯିବା । ସେଇବେଳା ବର୍ଷମାହ ଜନରାଜ ହସପାଠାରରେ
ଚିକାଗୋରେ ଅଛୁ ।

କବୁଳ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ଲେଖିଥିଲେ ହୃଦୟର ବଧ କଲେ ସୁକ-
ମୁଖ ମିଳିବାର ନିସମ ସେଠାମେ ହୋଇଥାବୁ ଜୟେ ତୁଳି
ଦେଖିଯୁ ଲୋବ ମୋହମ୍ମଦ ହୃଦୟର ଜୟେ ଦେଇ ଚନ୍ଦେଶ୍ଵର
ପଢ଼ି ସୁରକ୍ଷାର ଯାହା ହାତ ମାତ୍ର ବାହାର ପ୍ରାଣର ଅନ୍ଧାର
ଦେଇଲୁ ଦେଇବ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ସେ କମରୁ ହୃଦୟ ବାହାରର
ପରେ ହେମାନୀ ଦେଇ ମାହିତ୍ତ୍ରେବ ଦେଇବ ସୁରମ୍ଭାନୀ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ।—୫ ଅଗ୍ରାହି ବାହି ।

ମେଘର ଦେଶର ତେଜରୀତା ସେବ କମଳିଃ ପ୍ରଶନ୍ନିଃ
ହେଇସବାର ସମାଦ ମିଳିଲ । ଉତ୍ତମ ।

ସମୟ ଅନଦି ବାଦକଲ୍ୟରେ ହିତିର ଅଭିନ ପାଇଥିବା
ସମ୍ଭାବ ଅସୁଣ୍ଡ । ଅଗାମୀ କର୍ତ୍ତର ଫଳ ଅସମାନଙ୍କ ଘଟନ
ହେବ ନହେ ।

ଦେଶୀୟ ପକ୍ଷକର୍ମୀ କଷାୟ ପ୍ରତି କହିବା ଅବଶ୍ୟକ
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସେଠା ଯିଲୁ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଥାଏ
ସମ୍ମାନାର ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ଯୋଗାଯୋଗ ଏକାକ୍ରମ
ବିପ୍ରାୟାଦର୍ଶକ ହେବ।

ବିଦ୍ୟାର ଲୁଗାକରିବ ଅଧ୍ୟାତ୍ମାରେ ବହେର ରାଜ୍ୟରେ
ମୁଦ୍ରା ଖୋଲି ଥିଲା । ଅରମ, ପାରଥ, ଅପ୍ରତିକୀ, କୁରୁକୁ
ନିଜର, ଗୀର, ଚାପାର ପ୍ରତି ଦେଶମନ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଯାଇଲା
ଯେଠା ବୈକଳ ପରିଧାକରି ଅବଶ୍ୟ ହୁଏ ଅବଳକ ସମେ
ହାତ ଦୟାଦିବା ସେମାନଙ୍କର ଦୟା । ଏ ପ୍ରତିକ ଏହି ଉକ୍ତ
ଏହି ସହି ଯଥିବ ତଥା ଅବଳକିତ ହୋଇ ଥାଏ ।

ପଡ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କ ପ୍ରତି ।
ଶୀ— ଅଧିକାର ପଟି ସାଧାରଣାର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ବିଷୟ ବୋଲି ଆମେମାନେ ବିବେଚନା କରି
ନାହିଁ । ସତରଂ ଅଗ୍ରାହି ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀପ୍ରତ୍ଯେକ ଦ୍ଵାଳସମିକ୍ଷା ସମ୍ମାନକ
ମହାଶୟ ସମୀପେକ୍ଷ

ମହାଶୟ

ଭାବିତ ହେବାକିମ୍ବା ବୁନ୍ଦରେ “ଭୂତ
ଲର ଅଗ୍ରାବ” ବିଷୟକ ନାନା ରକ୍ତଚର୍ଚ୍ଛା
ଦେଲ, ମହା କୋଳାହଳ ହେଲ ଏବଂ କଥ
ବାକ୍ୟ ବ୍ୟଥୁ ହେଲ ପରେ ସିନ୍ଧ ଦେଲ
ଭାବିତ ଗୋଟିଏ ଲୋଜବ୍ରେ (ସୁପ୍ରକାଳୟ)
ଅଗ୍ରାବରୁ ମହାନ୍ ଅଗ୍ରାବ । ତତ୍ତ୍ଵ ଏ ଥିଲା
ପୂରଣ ବିଷୟରେ ସହସ୍ର ରକ୍ତ ପ୍ରୋତ୍ସହ
ମହା ପ୍ରବଳବେଗରେ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ରାଜ୍ୟ
ସାହାଯ୍ୟ (ରାଜା) ରୂପମହାସାଗରରେ ନିପାତା
ହେଲ । ହେଉଁ ଉତ୍ତର ପ୍ରସ୍ତାବମାନ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେଲ । ଆଜ ଭାବିତ କର
ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତରାଳୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲ; ରାଜ୍ୟର
ନାମ ଦେଲ କଟକ ସାଧାରଣ ସୁଧାକାଳୀନ
(Cuttack Town Library) “

ବ୍ୟକ୍ତ ଉତ୍ତର ସ୍ଵରକାଳୟ ନେଇ
ମହାନ ଅଭିଭୂତ ମୋତନ ହୋଇଥାଏ ।
ଲକ୍ଷଣ ଉତ୍ତରାୟ ଶିଖିତ ସୁବକନ୍ଦଳ
ଆଜ୍ଞାଦର ପରିସୀମା ରହିଲା ନାହିଁ ।
ଦିରେ ହୃଦୟ ପ୍ରାତି ହୋଇ ଉଠିଲା ।
ପାଞ୍ଚଦାତ ଚରିତା ହୋଇ ଗଲା । ସଦସା
ସର୍ବେବର ଅନନ୍ତ ଉର୍ମିରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ
ଅନୋକତ ଦୋଷ ଉଠିଲା । ସଧିରେ ହୁଏ
ଏହି ବ୍ୟକ୍ତ ମହାଜନଙ୍କ “ବିଲ ଅକ୍ଷୟ
ହେଲେ ଆମ ଯାନ ଉତ୍ତର ଦୃଷ୍ଟି ଯିବ,
ନିଷ୍ଟ ଯିବ” । ନିମଗୋଡ଼ ନିକଟପୁ କଟ
ଗଲରେ ଥିବା ଗୋଟିଏ ଉକଳବନରିତ
ଆହୁତିବାରେ ସ୍ଵରକାଳୟ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା
ଯାହାର ସମ୍ମାଦବତୀ ଭାର ଉତ୍ତରହାତ
ଶାଳ ଶାସ୍ତ୍ର ବାଚୁ ଯାନନାଥ ବନୋପା
ମହାମୟେ ବରକମଳରେ ଅର୍ପିତ ।
ନାନା ପ୍ରାକର୍ତ୍ତନ ନାନା ପରାମରଶ ମୁଦ୍ରାର ଓ

ଦିପତ୍ରମାନ ଅଳ୍ପ ହୋଇ ଯୁଗ୍ମକାଳସର
ଦର୍ଶିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ପରି ଦିନେଶ୍ଵର
ଯୋତିଥ ଜାଣ୍ଯାଯଥିବ (ବିଲଙ୍ଗ ଧାରୀଯଦ୍ୱାରା ପରିଚିତ
ଦାରମୋନୟମ ଓ ପିଣ୍ଡକା) ହାତ ଏହାକି